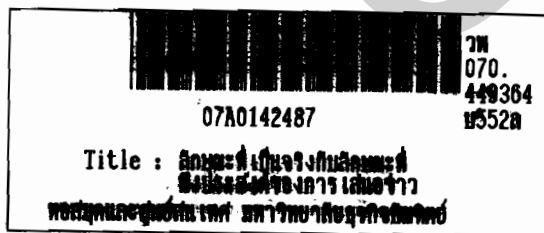

ลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์
ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์

พันตำรวจตรี บุญฤทธิ์ ศรีวิจิตร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปศาสตรพัฒนการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
พ.ศ. 2544

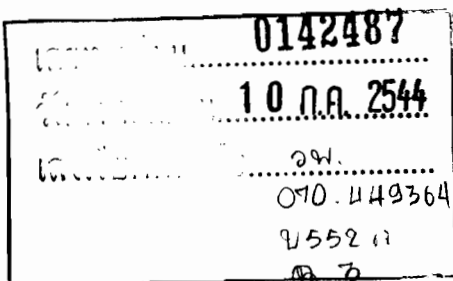
ISBN 974-281-610-7

Existing and Desired Newspapers' Crime Coverage
According to The Viewpoints of The Public , Policemen
And Journalists

Pol. Major Bunyarit Srivichit

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Degree of Master of Arts
Department of Development Communication Arts
Graduate School, Dhurakijpundit University
2001

ISBN 974-281-610-7

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปริญญา นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

ชื่อวิทยานิพนธ์ ลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของ
หนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชนเจ้าหน้าที่ตำรวจและนักหนังสือพิมพ์

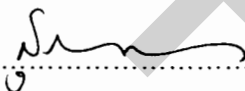
โดย พันตำรวจตรี บุญฤทธิ์ ศรีวิจิตร

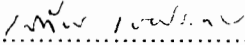
สาขาวิชา นิเทศศาสตร์พัฒนาการ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.เสถียร เขยประทับ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(ศ.สุกัญญา สุตบรรทัด)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(รศ.ดร.เสถียร เขยประทับ)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ดร.พัฒน์พงษ์ जातीเกตุ)

..... กรรมการผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย
(รศ.ดร.พีระ จิรโสภณ)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รศ.ดร.สิงหา เจียมศิริ)

วันที่ ๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

กิตติกรรมประกาศ

กราบขอบพระคุณคณาจารย์ สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิต ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในทางนิเทศศาสตร์แก่ผู้วิจัย อันเป็นประโยชน์สูงสุดต่อ
วิทยานิพนธ์เล่มนี้

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. เสถียร เขยประทับ ที่ให้โอกาสและกรุณาเป็น
อาจารย์ที่ปรึกษา รวมทั้งให้ความเมตตาอย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย กระทั่งวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จด้วยดี รวมทั้ง
ท่านอาจารย์พีระ จิรโสภณ ท่านอาจารย์ พัฒนพงษ์ จาติเกตุ คณะกรรมการ ที่ได้ขัดเกลาและให้คำ
ปรึกษาต่าง ๆ

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ สุกัญญา สุตบรรทัด รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา แก้วเทพ
อาจารย์ ดร. ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล ที่ได้สั่งสอนวิธีการวิจัย เทคนิค วิธีการต่าง ๆ จนทำให้
ผู้วิจัยได้ความรู้ สามารถนำมาทำการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณเยาวลักษณ์ ปานศรี ผู้เป็นกำลังใจ และช่วยเหลือในการให้ข้อมูลเอกสารทาง
วิชาการต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย

ท้ายที่สุดนี้ ประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา
คุณ บิดา มารดา ที่ได้เลี้ยงดู อบรม สั่งสอนผู้วิจัยมา และขอมอบเป็นเครื่องบูชาตอบแทนคุณครู อาจารย์
ทุก ๆ ท่านที่เคยอบรม สั่งสอน ผู้วิจัยมา

พันตำรวจตรี บุญฤทธิ์ ศรีวิจิตร

สารบัญ

	หน้า	
บทคัดย่อภาษาไทย	ข	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ	
กิตติกรรมประกาศ	ช	
สารบัญตาราง	ญ	
บทที่		
1	บทนำ	
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	ปัญหานำวิจัย	8
	วัตถุประสงค์	8
	สมมติฐานการวิจัย	8
	ขอบเขตการวิจัย	9
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
	นิยามศัพท์	9
2	แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อมวลชน	11
	ทฤษฎีทางสังคมศาสตร์เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของการสื่อสารมวลชน	15
	ทฤษฎีความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชน	22
	ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร	24
	แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์	27
	จริยธรรมของหนังสือพิมพ์	31
	แนวคิดเกี่ยวกับข่าว	45
	แนวความคิดเกี่ยวกับข่าวอาชญากรรม	53
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	59

สารบาญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3	ระเบียบวิธีวิจัย	
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	62
	ตัวแปร	63
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	63
	การให้คะแนนตัวแปร	64
	การทดสอบเครื่องมือ	64
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	64
	การวิเคราะห์ข้อมูล	65
4	ผลการวิจัย	
	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	68
	ลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรม ของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์	74
	การทดสอบสมมติฐาน	112
5	สรุป และอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	
	สรุปและอภิปรายผล	160
	ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย	181
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	183
	บรรณานุกรม	184
	ภาคผนวก	187
	ประวัติผู้เขียน	198

สารบัญดาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	69
2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการประกอบอาชีพ หรือการปฏิบัติงานในปัจจุบัน	70
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา	72
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในปัจจุบัน	73
5	ลำดับของลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ด้านคุณค่าข่าว จำแนกรายข้อ	74
6	ลำดับของลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ จำแนกรายข้อ	77
7	ลำดับของลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม จำแนกรายข้อ	80
8	ลำดับของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ด้านคุณค่าข่าว จำแนกรายข้อ	83
9	ลำดับของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ จำแนกรายข้อ	86
10	ลำดับของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม จำแนกรายข้อ	89
11	ลำดับของลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ด้านคุณค่าข่าว จำแนกรายข้อ	92
12	ลำดับของลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ จำแนกรายข้อ	95

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
13	ลำดับของลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม จำแนกรายข้อ	99
14	ลำดับของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ด้านคุณค่าข่าว จำแนกรายข้อ	102
15	ลำดับของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์โดยรวม ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ จำแนกรายข้อ	105
16	ลำดับของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม จำแนกรายข้อ	109
17	การทดสอบความแตกต่างของลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ ของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะของประชาชน	113
18	การทดสอบความแตกต่างของลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ ของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	122
19	การทดสอบความแตกต่างของลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ ของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์	131
20	การทดสอบความแตกต่างของลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์	140
21	การทดสอบความแตกต่างของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์	149

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์
ชื่อนักศึกษา	พันตำรวจตรี บุญฤทธิ์ ศรีวิจิตร
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.เสถียร เขยประทับ
สาขาวิชา	นิเทศศาสตร์พัฒนาการ
ปีการศึกษา	2543

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรม ในด้านคุณค่าของข่าว จริยธรรม / จรรยาบรรณ และผลกระทบของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคคล 3 กลุ่มคือ 1. ประชาชนผู้พักอาศัยในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลที่ขึ้นตรงกับกองบังคับการตำรวจนครบาลที่ 2 (11 สถานี) 2. เจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดกองปราบปราม และในสังกัดสถานีตำรวจนครบาลที่ขึ้นตรงกับกองบังคับการตำรวจนครบาลที่ 2 และ 3. นักหนังสือพิมพ์ นั่นคือผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ประจำกองปราบปราม และสถานีตำรวจนครบาลในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาลที่ 2 รวมทั้งสิ้น 220 คน แบ่งเป็นประชาชนจำนวน 100 คน เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 70 คน และนักหนังสือพิมพ์จำนวน 50 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้มีความรู้ค่อนข้างดี ปฏิบัติงานมาเป็นระยะเวลาานาน และเคยได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพนั้น ๆ
2. ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านคุณค่าข่าวในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ค่อนข้างคล้ายกันทั้งลักษณะที่มีอยู่มากและที่มีอยู่น้อย
3. ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ นั้น ประชาชน และ เจ้าหน้าที่ตำรวจ มีทัศนะตรงกันคือเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีลักษณะที่มีอยู่มากคือ มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความสำคัญของข่าวต่อสาธารณะ และพาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริงโดยไม่สะท้อนเนื้อหาหลักของข่าว แต่นักหนังสือพิมพ์เห็นว่าหนังสือพิมพ์มุ่งเสนอแต่ความจริง

ความถูกต้อง ครบถ้วน ซึ่งค่อนข้างตรงกันข้ามกับทัศนคติของประชาชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ส่วนลักษณะที่มีอยู่น้อยนั้นทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันคือคือพิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาด
ทันทีที่ทราบข่าวเสนอข่าวผิดพลาด

4. ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านผลกระทบจากการ
เสนอข่าวอาชญากรรม ประชาชน และ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่เห็นว่าการเสนอข่าวอาชญากรรมของ
หนังสือพิมพ์ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม แต่นักหนังสือพิมพ์เห็นว่าลักษณะที่
มีอยู่มากคือ ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความ
ผิด และจูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจเห็น
ว่าลักษณะดังกล่าวมีอยู่น้อย นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจยังเห็นว่าการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์เป็นการ
ชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม แต่นักหนังสือพิมพ์เห็นว่าหนังสือพิมพ์มีบทบาทเช่นนั้นน้อย

5. ลักษณะที่พึงประสงค์มากที่สุดของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านคุณค่า
ข่าว ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ สอดคล้องกันคือเสนอข่าวในลักษณะที่
ทำให้เกิดความรู้สึกรู้ว่าเป็นภัยใกล้ตัวอันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน ส่วนลักษณะที่
ต้องการให้มีน้อยที่สุดกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันคือ มุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทัน
เหตุการณ์จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง

6. ลักษณะที่พึงประสงค์มากที่สุดของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านจริยธรรม
/ จรรยาบรรณ ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ คือเสนอแต่ความจริง ความ
ถูกต้อง ครบถ้วน ส่วนที่ต้องการให้มีอยู่น้อยคือ รายงานในลักษณะซ้ำเติมความทุกข์ของสตรีหรือเด็ก หรือ
ผู้เสียหาย ในคดีล่วงละเมิดทางเพศ และ การใช้ภาษาไม่สุภาพหรือมีความหมายเหยียดหยาม

7. ลักษณะที่พึงประสงค์มากที่สุดของการเสนอข่าวอาชญากรรม ของหนังสือพิมพ์ ด้านผล
กระทบจากการเสนอข่าว ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ เห็นว่าการเสนอ
ข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ควรจูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำ
ผิด ส่วนลักษณะที่ต้องการให้มีอยู่น้อยที่สุดคือ ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม

Thesis Title Existing and Desired Newspapers' Crime Coverage
According to The Viewpoints of The Public , Policemen
And Journalists

Name Pol. Major Bunyarit Srivichit

Thesis Advisor Associate Professor Sathein cheypratub, Ph.D

Department Development Communication Arts

Academic Year 2000

Abstract

The purpose of this study was to examine the public's, policemen's, and journalists' viewpoints on existing and desired newspapers' crime coverage relation to its news values, ethics, and impact.

Survey research was the technique used in the study. 220 samples, consist of 100 residents living in the area under the jurisdiction of Metropolitan Police Bureau 2, 70 policemen attached to Metropolitan Police Bureau 2 and to Crime Suppression Bureau, and 50 reporters assigned to the aforementioned two police bureaus, were selected.

The results of the study revealed that:

1. Most samples were well educated, had held the present jobs for a relatively long time, and used to receive on the job training.
2. The public, policemen, and journalists had relatively similar viewpoints on both more and less prevalent existing news values of newspapers' crime coverage.
3. The public and policemen had the same viewpoint on existing newspapers' crime coverage relation to ethics. Both groups were of the opinion that the more prevalent characteristics of news coverage were to boost circulation without due regard to public interest, and to present exaggerated headline that did not reflect the true stories. Contrary to the public and policemen, journalists viewed that the press concentrated on presentation the news that was true and complete. All three groups had the same viewpoint on the less prevalent characteristic of existing news coverage relation to ethics. That was rectifying all the errors reported right away when known.

4. By and large, the public and policemen viewed that newspapers' existing crime coverage led to the imitation of crime committing. Journalists believed that the more prevalent characteristics of existing crime coverage were : a) persons who committed crimes would be punished according to the severity of the crimes, b) the public would be convinced to help policemen track down the wrongdoers. Policemen; however, held the opposite view that such characteristics were less prevalent. Besides, policemen believed that newspapers' crime coverage aided the wrongdoers to evade arrest. But journalists believed that crime coverage played little role in this regard.

5. The public, policemen, and journalists had similar viewpoint on the most Desired news values of newspapers' crime coverage. That was to report crime news as something dangerous happening in the proximity of the readers or their intimate fellows. All three groups were of the opinion that the least desired characteristics of news coverage was to emphasize on Timeliness at the expense of correctness.

6. The most desired crime coverage relating to ethics according to the Viewpoints of the public, policemen, and journalists was to focus on the Truth, correctness. And completeness of news stories. The least desired Coverage according to the three groups were those that added insult to Injury for the victims in sexual abuse cases, and those that used impolite or Insulting language.

7. The most desired newspapers' crime coverage relating to its impact According to the public, policemen, and journalists was to convince the Public to track down the wrongdoers. The least desired coverage according to these groups was the copying of crimes.

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คนในสังคมไทยต่างคุ้นเคยกับข่าวอาชญากรรม ไม่ว่าจะสนใจหรือไม่สนใจข่าวดังกล่าว ทั้งนี้เพราะสื่อมวลชนต่างให้ความสำคัญในการเสนอข่าวอาชญากรรมอย่างมาก หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ บ้านเมือง ข่าวสด ตีพิมพ์ข่าว และภาพข่าวอาชญากรรมลงในหน้าหนึ่งทุกวัน หรือแทบทุกวัน นอกจากนี้หนังสือพิมพ์แนวการเมืองก็ยังนำข่าวอาชญากรรมซึ่งอยู่ในกระแสความสนใจของสังคมขึ้นหน้าหนึ่งบ้างเป็นครั้งคราว ส่วนสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ต่างก็นำเสนอในรูปแบบของข่าวอาชญากรรม สารคดีเชิงข่าว รายการประเภทเล่าข่าว และการสัมภาษณ์

ทุกวันนี้เมื่อเปิดหนังสือพิมพ์ขึ้นมาจะพบแต่ข่าวฆาตกรรม ข่าวการฆ่าตัวตาย ข่าวการประทุพติผิดทางเพศแทบทุกวัน ซึ่งมีเรื่องราวที่เต็มไปด้วยความรุนแรง สะเทือนขวัญ น่าสะพึงกลัวแทบทั้งนั้น ตามสภาพความเป็นจริงของสังคมปัจจุบันเราไม่อาจปฏิเสธได้ว่า “อาชญากรรม” เป็นปัญหาที่มีสถิติการเกิดสูงไม่เว้นแต่ละวัน และมีแนวโน้มจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนเป็นที่น่าคิดว่าสังคมในปัจจุบันกำลังมีปัญหอะไรอยู่ แล้วทำไมจึงต้องใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาเหล่านั้น

ข่าวอาชญากรรมเดิมเรียกว่า “ข่าวโรงพัก” แต่ความจริงแล้วข่าวอาชญากรรมมีขอบเขตที่กว้างขวางมาก ครอบคลุมการประกอบความผิดหลากหลาย กว้างขวาง แต่ข่าวอาชญากรรมที่ยืดครองหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันหลาย ๆ ฉบับ มักจะเป็นข่าวอาชญากรรมที่กระทำต่อชีวิตและร่างกายของบุคคลในชั้นอุกฉกรรจ์เสียเป็นส่วนใหญ่

ข่าวอาชญากรรมเป็นข่าวที่มีคุณค่าข่าว (News Value) สูงมาก ในเรื่องของการดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน (Human Interest) ความมีเงื่อนงำ (Suspense) ความขัดแย้ง (Conflict) ผลกระทบ (Consequence) เพศ (Sex and Scandal) ความสำคัญของบุคคลและสถานที่ที่เกี่ยวข้อง (Prominence) และความแปลก (Oddity) ในการรายงานข่าว มักใช้จุดเด่นเหล่านี้มาดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน อีกทั้งผู้รายงานข่าวใช้วิธีการรายงานข่าวแบบสืบสวน (Investigative Reporting) มีการรวบรวมข้อเท็จจริง สืบเสาะ ขุดคุ้ยข้อมูล รายงานถึงตัวผู้ตกเป็นข่าว ผู้เคราะห์ร้าย อ้างถึงแหล่งข่าว (Attribution) การหาข้อเท็จจริงเสริม (Additional Fact) อ้างถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องกับข่าวนอกเหนือจากบุคคลที่ตกเป็นข่าว เช่น พยานบุคคลเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ มีการค้นหาข้อเท็จจริงที่ซ่อนเร้นและปมปัญหาออกมาตีแผ่ บรรยายรายละเอียดของ

การประกอบอาชีพกรรม แสดงให้เห็นถึงความโหดร้ายรุนแรง ใช้ภาษาที่มีสีสัน (Colour Words) สร้างภาพและอารมณ์ มีบทสนทนาจากการสัมภาษณ์ ได้ตอบและเชื่อมโยงเรื่องคล้ายนวนิยาย เพื่อเติมรสชาดให้ข่าวน่าตื่นเต้นและชวนติดตาม ลงภาพประกอบขนาดใหญ่ ข่าวประเภทนี้มีรูปคดีสลับซับซ้อนจึงต้องติดตามข่าวแบบวันต่อวัน และมีการรายงานข่าวต่อเนื่องกันหลายวัน

นักวิชาการหลายท่านได้ทำการศึกษาและวิจัยในเรื่องของอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการนำเสนอข่าวอาชญากรรม พอสรุปได้ว่า

- เมื่อมีคดีอาชญากรรมเกิดขึ้น มักจะมีวิธีการกระทำผิดที่คล้ายคลึงกันตามมาด้วย
- สื่อมวลชนเป็นแรงเสริมต่อทัศนคติ ค่านิยมปทัสถาน ความเชื่อของบุคคลผู้รับสารได้ และหากบุคคลนั้นเชื่อในการใช้ความรุนแรงก้าวร้าวอยู่แล้ว ความรุนแรงในสื่อมวลชนก็จะช่วยเสริมความเชื่อนั้นให้หนักแน่นยิ่งขึ้น
- อิทธิพลของสื่อมวลชน มีลักษณะเป็นอิทธิพลที่สะสม มิใช่เป็นอิทธิพลที่ก่อให้เกิดผลทันทีทันใด หรือในระยะเวลาอันสั้น
- เด็กรับรู้เรื่องอาชญากรรมผ่านสื่อมวลชน

จากที่สรุปมาข้างต้น จึงเป็นที่เชื่อได้ว่าข่าวอาชญากรรมมีบทบาทแฝงอยู่มาก และ เรื่องที่นำเสนอก็เป็นเรื่องของบุคคลที่มีกิเลสครอบงำ มีจิตใจวิปริตละเมิดศีลธรรม กระทำการอันมิชอบ สร้างปัญหาต่าง ๆ ให้กับสังคม และใช้วิธีการในการแก้ปัญหาในทางที่ผิด การรายงานข่าวก็เน้นถึงความรุนแรงและเลวร้ายต่าง ๆ ซึ่งปรากฏในข่าวดังนี้

1. ความเสียหายต่อบุคคลและทรัพย์สิน

มีการระบุนรายละเอียดยของผู้ตกเป็นข่าว และผู้ที่เกี่ยวข้อง แม้การเขียนข่าว มีการละเว้นการระบุชื่อจริง นามสกุลจริง โรงเรียน สถานที่ทำงาน ที่อยู่ของผู้เสียหาย แต่ก็มีภาพและเรื่องของญาติ เพื่อน ผู้เกี่ยวข้องซึ่งใช้ชื่อจริง นามสกุลจริง ซึ่งจะเชื่อมโยงให้ผู้อ่านทราบได้ว่าผู้เคราะห์ร้ายเป็นใคร อีกทั้งมีวิธีการรายงานถึงรายละเอียดของเหตุการณ์ในข่าวจนเห็นภาพเป็นการตอกย้ำถึงความอับอาย ความเสียหายของผู้ตกเป็นข่าว โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับเพศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อจิตใจและอนาคตของเด็กหรือผู้เคราะห์ร้าย หรืออาจเป็นเบาะแสนำไปสู่อันตรายอื่น ๆ ตามมาอีกด้วย ในข่าวเกี่ยวกับการกระทำของมิชฉาชีพ ก็อธิบายถึงขั้นตอนและวิธีการ ในการใช้เครื่องมืออาวุธต่าง ๆ ซึ่งอาจนำไปสู่การเลียนแบบ การประกอบอาชญากรรมนั้น ๆ ได้

2. ความรุนแรงที่กระทบต่ออารมณ์และจิตใจ

ในข่าวมีการบรรยายรายละเอียดในเรื่องของการกระทำอนาจาร ช่มชู้ ความผิดปกติทางเพศ การปล้นทรัพย์ ก่อวินาศกรรม ฆาตกรรม บรรยายถึงสภาพศพที่น่าสยดสยอง เช่น

อวัยวะบางส่วนขาดวิน ไร้ทะเล็ก สมองใบหน้าและ หรือความโหดเหี้ยมทารุณต่าง ๆ

3. การใช้ภาษาที่ไม่สุภาพ รุนแรง และเสียดสี

ทั้งภาษาที่ใช้ในหัวข่าว และเนื้อหาข่าวซึ่งมีทั้งเหน็บแนม หยาบคาย ประเมิณค่า รวมไปถึงถ้อยคำที่หมิ่นประมาทหรือนำไปสู่ผลกระทบด้านลบต่อผู้ตกเป็นข่าว เช่น ไร้กามโรค เหตุการณ์อุบาสวีย์นเวียนเทียนชยี่นักศึกษาสาว คดีย่ำตีน ละเลงตีน รุมกระทืบจนตายคาตีน สลบคาตีน จ๋อชิงหัวและ พ่อเคนคูก ตำรวจบัดซบ ตำรวจสุตริยา สส.กลุ่มผีดิบ เदनนรก สาตกระสุนใส่รถ กระบะอย่างเมามันพรุนไปทั้งคัน

- หัวข่าว - เฒ่าลามก ขย้าแม่ย่นลูก
- 13 ทรชน เวียนเทียนชยี่ นศ.สาว พัดจนสลบคนละ 2 คน
  - เสพสมแล้วลงฆ่าเปลือยอีตัวสาวยูเนียน
  - รวบ " ไร้กามโรค " เบื่อเมียแก่ ลงขันใจ ด.ญ. 4 ขวบ
  - พระนิวกามจ้เมียเขายี่สวาท
  - เหลิมประกาศคักดา สำรอกบทถ้อยด่าสี่อัยบ
  - เพราะเต็ง หนุ่มคาเฟ้ขัดสน จึงต้องปล้น
  - ตลบมุ้งจ๋อหัว ฆ่าผัวเบอร์ 2

เนื้อหาของข่าว

.....เนื่องจากทั้งสองได้ผลัดกันข่มขืนเด็กสาวคนละหลายสิบครั้ง เป็นเวลาต่อเนื่องกันมานานจนทนไม่ไหว.....

.....พบศพเด็กหญิงบริเวณคูน้ำ หลังโรงเรียนคลองกระทุ่ม สภาพศพถูกข่มขืนจนอวัยวะเพศและทวารหนักฉีกขาด หลังจากคนร้ายข่มขืนเสร็จ ก็ใช้ของแข็งทุบที่ใบหน้า และรัดคอเด็กหญิงจนสิ้นลม.....

.....นอกจากจะปฏิบัติการโหดกับพี่สาวแล้ว ยังทำตัวเป็นอาจารย์ชี้แนะเรื่องได้สะอาดแก่เด็กหญิงเอ๋ วัย 6 ขวบ.....

.....พ่อยังมีเมียอยู่ เกิดอารมณ์เพราะลูกสาวอวบอืดเกินเด็กวัย 14 จึงผลักเด็กหญิงทองลัมลง แล้วลงมือปลุกปล้ำข่มขืนลูกสาวอย่างเมามัน โดยเชื่อว่าถ้าไม่ยอมจะทุบให้ตาย.....

.....การตรวจหาร่องรอยการข่มขืนที่โรงพยาบาลวชิระพบว่า อวัยวะเพศบวมซ้ำ มีแผลดลอรอบ ๆ และฉีกขาดประมาณ 1 ซม. ....

.....สภาพศพเปลือยกายนอนคว่ำ หน้าติดชอกเตียงด้านผนังห้อง จากการตรวจสอบพบว่า ผู้ตายถูกตีด้วยของแข็งบริเวณศีรษะ และคิ้วขวาจนเลือดสาตกระจายเต็มพื้นและผนังห้อง.....

.....แต่แทนที่แก๊งที่นั่นจะมาเพียงพอกแค่เพียงเท่านั้น กลับหันไปคว้าเสียมขุดดินที่คนงานก่อสร้างทิ้งไว้ในห้องแถวดังกล่าว กระหน่ำหวดเข้าไปที่กระ โลกศิรชะเสียชีวิตทันทีเป็นการฆ่าปิดปากซึ่งคนร้ายกลัวไม่ตายสมใจยังช่วยกันบีบคอจนสิ้นจุกปากอีกด้วย

จากตัวอย่างที่ยกมาจะเห็นว่า สื่อมวลชนสะท้อนภาพลบของผู้ตกเป็นข่าว มีการบรรยายรายละเอียดจนเกินความจำเป็น โดยเฉพาะในเรื่องเพศจนน่าเป็นห่วงว่าจะเป็นการกระตุ้นหรือยั่วยุอารมณ์ของผู้รับบางระดับได้

การเสนอข่าวเชิงเร้าอารมณ์แบบนี้ เป็นเรื่องที่ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์กันมานานแล้ว แต่นับวันก็ดูเหมือนจะทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกที อาจจะเป็นเพราะว่าในยุคของการแข่งขันด้านข่าวสารระหว่างสื่อมวลชนด้วยกัน การรายงานข่าวเช่นนี้คงจะอำนวยผลประโยชน์ด้านเดียวคือ การแข่งขันเชิงธุรกิจโดยไม่ได้คำนึงถึงผลที่ตามมาอีกมากมาย

ปริมาณและระดับความรุนแรงของข่าวอาชญากรรมเป็นสิ่งยืนยันได้ว่า ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคม ความก้าวหน้าทางวัตถุ และเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ นั้น สังคมได้สะสมปัญหาและความรุนแรงควบคู่กันไป แต่ข่าวอาชญากรรมก็เป็นตัวชี้ให้เห็นถึงความอ่อนแอของกลไกในการแก้ไขปัญหาของสังคม ในสภาพเช่นนี้นักข่าวอาชญากรรมจึงเป็นผู้รายงานข่าวที่ให้ประโยชน์ในด้านการเตือนภัยแก่สาธารณชนทางสื่อมวลชน และย่อมจะเป็นที่พึงของประชาชนได้มากขึ้น ถ้านักข่าวสายอาชญากรรม องค์กรสื่อมวลชน จะพัฒนาความรู้และทักษะทางวิชาชีพจนสามารถรายงานนำเสนอข่าวอาชญากรรมให้ความรู้ในการป้องกันอาชญากรรมและความรุนแรงประเภทต่าง ๆ และทำหน้าที่ตรวจสอบกลไกของสังคมในส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้ดำเนินการอย่างโปร่งใสสุดซ่องโหว่ของกฎหมาย และไปผลักดันขบวนการรักษากฎหมายให้มีศักยภาพสูงขึ้น

ข่าวเป็นผลผลิตทางสังคม เมื่อมีปรากฏการณ์ทางสังคมเกิดขึ้น นักข่าวเป็นผู้ที่มีหน้าที่บันทึกเหตุการณ์และรายงานให้ประชาชนทราบทางสื่อมวลชน ในการรายงานนั้นสื่อมวลชนให้อะไรแก่ประชาชนบ้าง

ด้านบวกด้านลบของการนำเสนอ " ข่าวอาชญากรรม " ทางสื่อมวลชนยังเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ทั้งในแวดวงวิชาการ และ วิชาชีพนิติศาสตร์ ด้านลบส่วนใหญ่ถูกมองไปว่า สื่อมวลชนเป็นโรงเรียนสอนวิชาการประกอบอาชญากรรม แต่ด้านบวกกลับมองไปว่า สื่อมวลชนเป็นตัวต่อต้านอาชญากรรม โดยการแสดงให้เห็นว่า " อาชญากรรม " เป็นการกระทำชั่วที่น่ารังเกียจ ซึ่งจะต้องหนีให้ห่างไกล และ รู้จักหลบภัย เช่นการเสนอข่าวหญิงสาวถูกข่มขืนฆ่าในซอยเปลี่ยว เท่ากับเป็นการเตือนให้ผู้หญิงระมัดระวังในการเดินทางกลับบ้านหรือไปไหนมาไหนคนเดียวในที่เปลี่ยวยามวิกาล

ในด้านบวก หากวิเคราะห์ในแง่จิตวิทยาสังคม จะพบว่าการเสนอข่าวอาชญากรรมโดยรวมก่อให้เกิดผลดีแก่สังคมอย่างอเนกอนันต์ สังคมนครที่มีประชากรนับล้านมักกลายเป็นสังคมป่วย (Sick Society) เพราะมีโรคพยาธิทางสังคม (Social Pathology) เกิดขึ้นมากมาย โรคทางกายของสังคมนครอาจจะมองเห็นได้จากอาคารสิ่งปลูกสร้างที่สูง ตึกแถวติดถนน สลัม ซึ่งเปรียบเสมือนมะเร็งที่เติบโตขยายตัวจนเป็นอันตรายต่อชีวิต และ จิตใจของประชาชน

โรคทางใจของสังคมนคร คือ ความเครียด ความโกรธ และความไร้น้ำใจ (Heartless) ของคนเมือง อันเกิดมาจากการต่อสู้ แข่งขันชิงดีชิงเด่น และเอาวัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน เป็นสาเหตุสำคัญของโรคทางกายของสมาชิกที่อาศัยในสังคมเช่นนั้น เช่น โรคหัวใจ โรคกระเพาะ เป็นต้น

อาการโรคจิตของสังคมปรากฏให้เห็นได้ในอัตราเพิ่มการทำร้ายตนเอง และ ผู้อื่น พฤติกรรมเห็นแก่ตัวในการขบขันยานพาหนะ รวมทั้งความเสื่อมของศีลธรรม และ มนุษย์สัมพันธ์

โรคจิตของบุคคลอาจบรรเทาเบาบางได้โดยการรักษาของจิตแพทย์ การเทศนาของพระ หรือแม้แต่การทำนายโชคชะตาราศีของหมอดู แต่โรคจิตของสังคมไม่สามารถรักษาให้หายได้โดยใช้วิธีเหล่านั้น นอกจากจะต้องอาศัยสื่อมวลชนเข้ามาเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ความรู้ไปยังประชาชนจำนวนมากที่อาจจะเปิดรับสารสนเทศเหล่านั้น

เนื้อหาที่สามารถรักษาโรคจิตของสังคมได้ดีที่สุดก็คือเนื้อหาที่เป็นจริง (True Story) เกี่ยวกับความรุนแรง เรื่องเพศ ความผิด หรือ เรื่องส่วนตัว (Violence , Sex , Offence , Privacy) ของผู้อื่น (Other Persons) ที่เสนอเน้นเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง และหลากหลายในรูปแบบของข่าวอาชญากรรมนั่นเอง คล้าย ๆ กับอุปรากรในชีวิตประจำวัน ที่มีให้ดู ให้อ่าน หรือ ฟังอย่างไม่จบสิ้น

จากพื้นฐานทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ (Freudian Psychoanalysis) นักจิตวิทยาในกลุ่มจิตบำบัดด้วยการให้รู้ (Cognitive Therapy) ได้ค้นพบว่า การให้รู้ถึงปัญหาที่ทำให้เกิดความเครียด และ ความกระวนกระวายอาจช่วยรักษาหรือบรรเทาอาการโรคจิตบางอย่างได้ นักจิตวิทยาบางกลุ่มยังได้ศึกษา และสร้างเป็นทฤษฎีผ่อนคลาย (Catharsis Theory) ที่อธิบายว่า การรู้เรื่องที่รุนแรง หรือ ร้ายแรงของผู้อื่น อาจทำให้เกิดการผ่อนคลายความเครียด ที่จะนำไปสู่การกระทำก้าวร้าวรุนแรง ยกตัวอย่างอุปรากรที่ชาวตะวันตกนิยมชมชอบ ส่วนใหญ่จะจบลงด้วยโศกนาฏกรรมที่รุนแรง Romeo and Juliet ของโชคอฟกี (จากละครของเชคสเปียร์) ที่จบลงด้วยความตายที่เศร้าสลด และแสนเสียดายของพระเอกและนางเอก รวมทั้งภาพยนตร์เรื่อง Titanic และ นางนาก โศกนาฏกรรมสมัยใหม่ที่ถ่ายทอดศิลปะแห่งความตาย (Art of Death) มาจาก

มหาอุปปรากรคลาสสิก

ผู้ที่ชมอุปปรากรทั้งสมัยใหม่และเก่าในรูปของภาพยนตร์ มักจะเกิดความรู้สึกตื่นเต้น ตกใจ เสียหาย และเสียใจ แต่ในขณะที่เดียวกันก็จะเกิดการผ่อนคลาย หรือโล่งอกสบายใจอยู่ในจิตใต้สำนึก (ฟรอยด์ใช้คำว่าจิตไร้สำนึก Unconscious) เพราะมีความตระหนักที่ซ่อนอยู่ในสมองว่า เหตุการณ์ร้ายแรงนั้นเกิดขึ้นกับผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องจริงหรือเรื่องสมมติก็ตาม ยิ่งเป็นเรื่องจริงหรือมีความสมจริง (Virtuality) ความผ่อนคลายหรือโล่งใจก็ยิ่งมากขึ้น

ข่าวอาชญากรรมที่เสนอทุกวันทางสื่อมวลชนล้วนแต่เป็นเรื่องจริงที่ร้ายแรงของผู้อื่น จึงก่อให้เกิดผลในทางจิตบำบัดมากกว่าภาพยนตร์หรืออุปปรากร ไม่ว่าจะมองในแง่คุณภาพหรือปริมาณ ในแง่คุณภาพข่าวอาชญากรรมทางสื่อมวลชนประจำวันเป็นเรื่องจริงที่มีความสลับซับซ้อน ความหลากหลายและรายละเอียด ในแง่ปริมาณข่าวเหล่านี้ที่มีเสนอทุกวันจึงมีจำนวนมากมายหลายเท่ากว่าปริมาณเรื่องของภาพยนตร์หรืออุปปรากร นอกจากนั้นยังถ่ายทอดไปถึงผู้รับสารจำนวนมากที่อาศัยในสังคมสื่อสาร (Cybersociety) อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง

ข่าวอาชญากรรมทางสื่อมวลชนจึงมีพลังทางจิตบำบัด (Psychotherapeutic Dynamism) ต่อสังคมมากกว่าเนื้อหาประเภทอื่น สามารถจัดหรือบรรเทาโรคจิตของสังคมได้โดยเฉพาะสังคมเมือง ซึ่งส่วนใหญ่มีการเปิดรับสื่อมวลชนมากกว่าสังคมภูมิภาค และสังคมชนบท

การเสนอข่าวอาชญากรรมจึงถือได้ว่าเป็นความจำเป็นสำหรับสังคมมวลชนที่มีโรคจิตทางสังคมมาแล้วตั้งแต่กำเนิดของสังคมประเภทนี้ แต่ต้องมีเงื่อนไขว่า การเสนอนั้นต้องเป็นเรื่องจริง ๆ (True True Story) ที่ไม่มีลักษณะข่าวลือ ข่าวบิดเบือน หรือข่าวกุ นั้นหมายความว่าเนื้อหาของข่าวอาชญากรรมจะต้องไม่มีอคติหรืออารมณ์ใด ๆ ต่อผู้ที่ตกเป็นข่าว เนื้อหาจะต้องถูกต้อง และมีความครบถ้วนพอที่จะเสนอภาพจริงของเหตุการณ์ โดยไม่เปิดโอกาสให้เกิดความเข้าใจผิด โดยเจตนา หรือไม่เจตนา และโดยคำนึงถึงกรอบของกฎหมาย และจรรยาบรรณ เป็นการนำเสนอเรื่องจริงที่ทำให้ผู้รับสารเข้าใจจริง ๆ ตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง อีกทั้งใช้คำสุภาพไม่หยาบคาย การแสดงภาพที่ไม่อุจาดบาดตาน่าขยะแขยง หรือยั่วเย้ากรรมณ์ รวมทั้งไม่อธิบายรายละเอียดที่ฟุ่มเฟือยในลักษณะของเรื่องอ่านเล่นนวนิยาย

อย่างไรก็ดี แม้ว่าประชาชนและสังคมส่วนรวมจะได้ประโยชน์จากการทำหน้าที่ของนักข่าวอาชญากรรมและสื่อมวลชนพอสมควรก็ตาม ในอีกด้านหนึ่งก็ยังมีผลการศึกษาวิจัยและเสียงวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับวิธีการทำงานและผลกระทบในด้านลบ จากการนำเสนอข่าวอาชญากรรมของสื่อมวลชนเช่นกัน

นอกจากผลการศึกษาวิจัยแล้ว เป็นเรื่องที่น่าสังเกตว่าการบรรยายละเอียดลงในข่าว อาชญากรรมบางอย่างกลายเป็นประโยชน์ต่อผู้ก่ออาชญากรรม ช่วยให้หลบหนีการจับกุมหรือทำให้ ตำรวจทำงานยากลำบากขึ้นเพราะคนร้ายได้ข้อมูล และวิเคราะห์กลวิธีในการสืบสวนสอบสวน การ ติดตามของเจ้าหน้าที่ได้ จากข่าวทางสื่อมวลชน ในเรื่องการเขียนข่าวอย่างละเอียดนี้บางกรณียัง สร้างปัญหาให้กับ “ ผู้ต้องหา ” และ “ เหยื่อ ” ของอาชญากรรมนั้น ๆ รวมทั้งครอบครัว ญาติ พี่น้อง เพื่อนฝูง โดยเฉพาะการระบุชื่อ และที่อยู่ของผู้ที่เป็นข่าว ปัญหานี้ควรเป็นความรับผิดชอบ ร่วมกันอย่างเป็นทางการของสื่อมวลชน เพราะถึงแม้หนังสือพิมพ์บางฉบับจะใช้ชื่อนามสมมติ ระบุที่อยู่ กว้าง ๆ แต่ถ้านักหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นหรือสื่อมวลชนชนิดอื่น เปิดเผยชื่อที่อยู่จริง ในที่สุดก็ไม่สามารถ แสดงความรับผิดชอบต่อผู้ที่ตกเป็นข่าวได้

ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งคือการนำเสนอข่าวที่เต็มไปด้วยอารมณ์ และข้อมูลที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อน แม้ว่าการทำของนักข่าวอาชญากรรมเป็นการทำงานภายใต้ขีดจำกัด และความยากลำบากที่เข้าใจได้ เช่น นักข่าวต้องเร่งรีบแข่งขันกับเวลา และข้อมูลก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามการเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ซึ่งไม่เคยหยุดนิ่ง แต่สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งของความ ผิดพลาดจำนวนไม่น้อยเกิดขึ้นจากความคิดแข่งขันกันระหว่างสื่อมวลชน เพื่อให้สื่อของตนเสนอข่าวได้ ก่อนสื่ออื่น จนทำให้ขาดความสนใจในความถูกต้องของข้อมูลข่าว ความผิดพลาดที่สื่อแข่งขันกันหา ข่าวและข่าวนี้อันขัดแย้งกับภารกิจ “ การทำความจริงให้ปรากฏ ” กล่าวสำหรับผู้เกี่ยวข้องแล้ว “ ความรวดเร็วของข่าวสาร ” ไม่ใช่เรื่องสำคัญที่สุด การได้ข้อมูลถูกต้องและมุมมองหลายหลายคือสิ่ง ที่ทุกคนต้องการ การเร่งรีบจนเกินไปทำให้แหล่งข่าวอาชญากรรมต่าง ๆ เช่น ผู้เห็นเหตุการณ์ และ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ต่างให้ข่าวอย่างไม่มีสติ ไม่ได้ติดตามงาน การให้สัมภาษณ์จึงเต็มไปด้วยอารมณ์ และการวิเคราะห์ที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนฐานข้อมูลอย่างเพียงพอ

“ ข่าวอาชญากรรม ” ที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชนเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากปัญหา ความทุกข์ยากเดือดร้อน ทั้งทางร่างกายและจิตใจของผู้คนในสังคมซึ่งตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม ตลอดจน จนบุคคลที่เกี่ยวข้อง ข่าวอาชญากรรมที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชนสู่ผู้รับนั้นเพื่อให้สังคมได้รับประโยชน์ จากข่าวอาชญากรรม โดยเฉพาะในด้านที่เป็นข้อเตือนใจให้ระมัดระวัง รู้จักวิธีการป้องกันอาชญากรรม ไม่เป็นผู้ก่ออาชญากรรมเสียเอง ตลอดจนสามารถช่วยผู้ประสบภัย และให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ ในการปราบปรามอาชญากรรมเพื่อความสงบสุขของสังคมโดยรวม

“ แต่ในทางตรงกันข้าม ” ข่าวอาชญากรรม “ อาจมีบทบาทซ้ำเติมสังคมทำให้ผู้คนชินชา กับความรุนแรงกระตุ้นให้ผู้รับที่มีปัญหาภายในตนเองอยู่แล้วลุกขึ้นมาก่ออาชญากรรมเสียเอง อย่างที่ วิพากษ์วิจารณ์กันก็ได้ ดังนั้นองค์กรสื่อมวลชน นักวิชาการวารสารศาสตร์ และผู้บริหารสื่อในสังคม ไทย ควรจะใช้วิธีการวิจัยและพัฒนาทักษะในการศึกษาวิเคราะห์ การนำเสนอข่าวอาชญากรรม

รับผิดชอบต่อวิชาชีพของตน ประสานความช่วยเหลือกัน และตรวจสอบซึ่งกันและกันอย่างมีเหตุผล การตัดสินใจสรุปประเด็นปัญหาต่าง ๆ ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูล ประสบการณ์และทฤษฎี โดยสามารถเชื่อมโยงข่าวอาชญากรรมกับสังคม ให้สังคมไทยได้ประโยชน์จากข่าวอาชญากรรมอย่างสมควร เป็น

ปัญหานำวิจัย

มีบุคคล 3 ฝ่าย ที่เกี่ยวข้องทั้งโดยตรง และโดยอ้อมกับข่าวอาชญากรรม คือ ประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ นักหนังสือพิมพ์ ผู้วิจัยจึงต้องการทราบว่าบุคคลเหล่านี้มีทัศนะอย่างไรกับการรายงานข่าวที่เป็นอยู่ และการรายงานข่าวที่ควรเป็น น่าจะเป็นอย่างไร บุคคลเหล่านี้มีทัศนะคล้ายหรือต่างกันอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะที่เป็นจริงของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์
2. เพื่อศึกษาลักษณะที่พึงประสงค์ของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์
3. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน
4. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
5. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์

สมมติฐานการวิจัย

1. ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรม ของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชนแตกต่างกัน
2. ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการนำเสนอข่าวอาชญากรรม ของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจแตกต่างกัน
3. ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรม ของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

4. ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรม ของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

5. ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรม ของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะทัศนะของบุคคลสามฝ่าย คือ ประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ที่อยู่ในกรุงเทพมหานครหรือมีหน่วยงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการนำเสนอข่าวอาชญากรรมเท่านั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบลักษณะของข่าวอาชญากรรมในปัจจุบัน และลักษณะที่พึงประสงค์ของชาวต่างกล่าว ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ การทราบทัศนะดังกล่าว อาจนำไปสู่การปรับปรุงการนำเสนอข่าวอาชญากรรมให้ดีขึ้น
2. เป็นการประเมินการทำงานของสื่อหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับช่องว่างที่อาจเกิดระหว่างทัศนะที่แตกต่างกันของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์เอง
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอข่าวอาชญากรรมในอนาคตต่อไป

นิยามศัพท์

ข่าวอาชญากรรม หมายถึง ข่าวที่เกี่ยวกับการกระทำ หรือพฤติกรรมที่ถือว่าเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

ลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรม หมายถึง วิธีการในการรายงานข่าว พาดหัวข่าว นำเสนอภาพข่าว ของหนังสือพิมพ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ

- ลักษณะที่เป็นจริง
- ลักษณะที่พึงประสงค์

ลักษณะการเสนอข่าวอาชญากรรมที่เป็นจริง หมายถึง วิธีการในการรายงานข่าว พาดหัวข่าว การนำเสนอภาพข่าว ของหนังสือพิมพ์ที่ปรากฏอยู่ในสภาพปัจจุบัน

ลักษณะการเสนอข่าวอาชญากรรมที่พึงประสงค์ หมายถึง วิธีการในการรายงานข่าว พาดหัวข่าว การนำเสนอภาพข่าวของหนังสือพิมพ์ที่ควรจะเป็น หรือน่าจะเป็น

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นในระดับต่าง ๆ ของประชาชน เจ้าหน้าที่ ตำรวจ หรือนักหนังสือพิมพ์ เกี่ยวกับลักษณะที่เป็นจริงหรือที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรม

เจ้าหน้าที่ตำรวจ หมายถึง ข้าราชการตำรวจสังกัดกองบังคับการกองปราบปราม ซึ่งมีอำนาจสืบสวนคดีอาญาได้ทั่วประเทศ และเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดสถานีตำรวจนครบาล ในเขตกองบังคับการตำรวจนครบาลที่ 2 รวม 11 สถานี คือ สน.โคกคราม สน.สุทธิสาร สน.สายไหม สน.คันนายาว สน.เตาปูน สน.บางเขน สน.ประชาชื่น สน.ทุ่งสองห้อง สน.บางซื่อ สน.พหลโยธิน และ สน.ดอนเมือง ซึ่งเป็นเขตรับมือตบที่ เกิดคดีอาชญากรรมมากที่สุด

นักหนังสือพิมพ์ หมายถึง ผู้สื่อข่าวที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำกองปราบปราม และสถานีตำรวจนครบาลในเขตกองบังคับการตำรวจนครบาลที่ 2

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตรับมือตบของกองบังคับการตำรวจนครบาลที่ 2 ซึ่งเป็นเขตที่เกิดคดีอาชญากรรมมากที่สุด

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ มีดังนี้

1. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อมวลชน และอิทธิพลของสื่อมวลชน

ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงแนวคิด ทฤษฎี และอิทธิพลของสื่อมวลชนซึ่งหนังสือพิมพ์เป็นส่วนหนึ่ง และเป็นประเด็นในการศึกษาครั้งนี้โดยจะได้กล่าวโดยละเอียดต่อไป

ปรมะ สตะเวทิน (2539 : 7) ได้สรุปความหมายของการสื่อสารมวลชน (Mass Communication) จากความเห็นของนักวิชาการหลายคนไว้ว่า " การสื่อสารมวลชนเป็นกระบวนการของการสื่อสารไปยังคนจำนวนมากในเวลาเดียวกันหรือในเวลาใกล้เคียงกัน โดยอาศัยสื่อมวลชนเป็นสื่อ "

ความหมายของสื่อมวลชน

สื่อมวลชน (Mass Media) หมายถึงสื่อที่สามารถนำสารจากผู้ส่งสารไปสู่ผู้รับสารที่ประกอบด้วยคนจำนวนมากได้อย่างรวดเร็วภายในเวลาที่ใกล้เคียงกันหรือในเวลาเดียวกัน โดยทั่วไปแล้วสื่อที่เรียกว่า สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ นิตยสาร และภาพยนตร์ (ปรมะ สตะเวทิน 2538 : 135)

โรเจอร์สและชูเมคเกอร์ (Rogers with Shoemaker, 1971 : 145) ได้กล่าวถึงสื่อมวลชนหมายถึง สื่อที่สามารถเข้าถึงกลุ่มผู้รับที่มีจำนวนมากได้อย่างรวดเร็ว เป็นการเพิ่มความรู้ แพร่กระจายข่าวสาร รวมทั้งเปลี่ยนทัศนคติที่ไม่พึงปรารถนาได้

วิศรา วราลักษณ์ (2538 : 17) ได้อธิบายถึงสื่อมวลชนว่า หมายถึงสื่อที่ทำให้ผู้ส่งสารซึ่งอาจจะเป็นบุคคลเดียวหรือกลุ่มบุคคลที่สามารถส่งข่าวสารข้อมูลไปยังผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายจำนวนมากและอยู่กันอย่างกระจัดกระจายได้ในเวลาอันรวดเร็ว

คุณลักษณะของสื่อมวลชน

เสถียร เขยประทับ (การสื่อสารและการพัฒนา, ม.ป.ป. : 18) ได้กล่าวว่าข้อสารที่เป็นสื่อมวลชนสามารถปฏิบัติการกิจต่างๆ ต่อไปนี้ได้คือ

1. สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายจำนวนมาก ๆ ในเวลาอันรวดเร็ว

2. สามารถให้ความรู้และข่าวสารได้ดี
3. สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ไม่ฝังรากลึก (Weakly Held Attitudes)

เวสต์ลีย์ และ แมคคูลิน (Westly and Malcolm L.Maclean, Jr., 1957) โรเจอร์ และ สเวนนิ่ง (Rogers with Lynne Svening , 1969) (อ้างถึงใน ประมะ สตะเวทิน 2539 :69 - 72) ได้กล่าวถึงสื่อมวลชนว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้

1. สามารถเข้าถึงผู้รับสารจำนวนมาก สื่อมวลชนเป็นสื่อที่อาศัยเทคโนโลยี ไม่ได้อาศัยขีดความสามารถตามธรรมชาติของสื่อบุคคล ดังนั้นสื่อมวลชนจึงมีความสามารถในการเข้าถึงผู้รับสารจำนวนมากที่อยู่ห่างไกลออกไป และกระจายกระจายในหลายพื้นที่ในเวลาเดียวกัน หรือเวลาใกล้เคียงกัน

2. ความรวดเร็วในการสื่อสารกับคนจำนวนมาก สื่อมวลชนสามารถนำสารจากแหล่งข้อมูลข่าวสารไปสู่คนจำนวนมากได้ภายในเวลาอันรวดเร็วในเวลาใกล้เคียงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เนื่องจากสื่อมวลชนเป็นสื่อที่อาศัยเทคโนโลยี เช่น การรายงานข่าวสดทางสถานีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ การถ่ายทอดสด การส่งยานอวกาศ การแข่งขันกีฬา เป็นต้น

3. บรรจุเนื้อหาหลากหลาย เนื่องจากสื่อมวลชนสามารถเข้าถึงผู้รับสารได้จำนวนมากซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งในด้านลักษณะทางประชากรและสถานที่ สื่อมวลชนจึงต้องทำหน้าที่ในการสนองผู้รับสารให้ได้พร้อมกัน ด้วยการเสนอเนื้อหาที่มีความหลากหลายทั้งข่าว ความรู้ และความคิดเห็น ความบันเทิงและโฆษณา

4. นำสารไปสู่ประสาทสัมผัสของผู้รับสารได้จำกัด ในขณะที่สื่อมวลชนเป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงผู้รับสารกับผู้ส่งสารซึ่งอยู่ห่างไกลจากกัน ผู้รับสารสามารถรับสารจากผู้ส่งสารที่อยู่ห่างไกลได้เพียง 2 ทาง การเห็นและการได้ยิน หากแบ่งสื่อมวลชนออกตามลักษณะการรับสารของผู้รับสารก็อาจแบ่งได้เป็น

- สื่อที่รับได้ด้วยการเห็น ได้แก่ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร
- สื่อที่รับได้ด้วยการได้ยิน ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง
- สื่อที่รับได้ด้วยการเห็นและการได้ยิน ได้แก่ ภาพยนตร์ และวิทยุโทรทัศน์

5. ได้รับการสื่อสารกลับที่จำกัด แม้สื่อมวลชนจะทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมโยงผู้สื่อสารกับผู้รับสารเข้าด้วยกัน แต่เนื่องจากความห่างไกล ผู้สื่อสารและผู้รับสารจึงมีขีดความสามารถที่จำกัดในการส่งและรับสาร โอกาสที่ผู้ส่งสารจะได้รับหรือทราบการสื่อสารกลับ (Feedback) จากผู้รับสารจึงมีอยู่อย่างจำกัด กล่าวคือมีน้อยกว่าสื่อบุคคล และเป็นการสื่อสารกลับที่ล่าช้า (Delayed Feedback)

6. เป็นการสื่อสารทางเดียว จากขีดจำกัดของการได้รับการสื่อสารกลับจึงทำให้การสื่อสารมวลชนมีลักษณะของการสื่อสารทางเดียว (One - Way Communication) มากกว่าลักษณะของการสื่อสารสองทาง (Two - Way Communication) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเปรียบเทียบกับ การสื่อสาร

ระหว่างบุคคลที่ใช้สื่อบุคคล ซึ่งการรับทราบการสื่อสารกลับเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีมาก

7. ความถูกต้องของสารมีมาก เนื่องจากสื่อมวลชนสามารถเข้าถึงผู้รับสารจำนวนมากได้ในเวลาเดียวกัน เนื้อหาของสารที่ถูกรับรู้ในสื่อมวลชนเมื่อไปสู่ผู้รับสารจึงเป็นเนื้อหาเดียวกันไม่ว่าผู้รับสารจะเป็นใคร และอยู่ที่ใด ดังนั้นความถูกต้องของสารจึงมีมาก

8. ไม่สามารถเลือกผู้รับสารได้ จากลักษณะของการนำสารไปสู่ผู้รับสารจำนวนมากในเวลาเดียวกัน สื่อมวลชนจึงไม่สามารถที่จะเลือกผู้รับสารคนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้โดยเฉพาะ

9. ประสิทธิภาพของการสื่อสารมีอยู่จำกัด เนื่องจากผู้รับสารมีความแตกต่างกัน ผู้รับสารมีจำนวนมากและการไม่สามารถเลือกผู้รับสารได้ ดังนั้นการจะเตรียมเนื้อหาของสารในสื่อมวลชนให้เป็นที่พอใจและถูกใจของผู้รับสารทุกคนจึงย่อมเป็นไปไม่ได้

10. การไม่สามารถจัดการเลือกของผู้รับสาร ในการรับสารนั้นผู้รับสารจะทำการเลือก (Select) โดยการเลือกใช้สื่อ (Selective Exposure) การเลือกให้ความสนใจเนื้อหาของสื่อ (Selective Attention) การเลือกรับรู้หรือเลือกตีความหมายเนื้อหาของสื่อ (Selective Perception / Interpretation) และการเลือกจดจำเนื้อหาของสื่อ (Selective Retention) ผู้รับสารสามารถที่จะเลือกใช้หรือไม่ใช้สื่อมวลชนก็ได้ ผู้ส่งสารจึงไม่สามารถจัดการเลือกของผู้รับสารได้ และไม่อาจมีอิทธิพลต่อผู้ที่ไม่ได้ใช้สื่อมวลชนได้

11. ให้ข่าวสารและความรู้มากกว่าที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือพฤติกรรมของผู้รับสาร จากการที่ผู้รับสารสามารถเลือกใช้สื่อมวลชนได้ และการใช้สื่อมวลชนของผู้รับสารเป็นการใช้ตามความต้องการ รสนิยม และทัศนคติเดิมของตน สื่อมวลชนจึงทำหน้าที่เป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุน ทัศนคติหรือพฤติกรรมของผู้รับสารมากกว่าที่จะเป็นผู้เปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือพฤติกรรมของผู้รับสาร

อิทธิพลของสื่อมวลชน

ปรมะ สตะเวทิน (2539 : 180 - 183) ได้สรุปแนวความคิดและผลการวิจัยของนักวิชาการหลายคน เช่น แคลปเปอร์ (Klapper) แคมป์เบลล์ , คอนเวอร์ส , แชลมม , ไลล์ และ พาร์เกอร์ (Campbell , Converse , Schramm Lyle and Parker) เกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนไว้ดังนี้

1. อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อประชาชนนั้นไม่ใช่อิทธิพลโดยตรง แต่เป็นอิทธิพลโดยอ้อม เพราะมีปัจจัยต่าง ๆ ที่สะกิดกันอิทธิพลของสื่อมวลชน ได้แก่

1.1 ความมีใจโน้มเอียงของผู้รับสาร (Predispositions) ผู้รับสารของสื่อมวลชนประกอบด้วยประชาชนซึ่งมีการเกี่ยวข้องติดต่อและเป็นสมาชิกของสถาบันต่าง ๆ เมื่อบุคคลผู้นั้นสัมผัสกับสื่อมวลชนเขาก็จะนำเอาทัศนคติ ค่านิยมและพฤติกรรมที่ได้รับอิทธิพลจากการคบหาสมาคมกับคนอื่นและจากสถาบันสังคมที่ตนเป็นสมาชิกติดตัวมาด้วย

1.2 การเลือกของผู้รับสาร (Selective Processes) ประชาชนจะเลือกรับสื่อและสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็นและความสนใจของตน และจะหลีกเลี่ยงไม่ยอมรับสารที่ไม่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับความคิดเห็นและความสนใจของตน ในการตีความหมายของสารก็เช่นเดียวกัน ประชาชนจะพยายามตีความสารที่ตนอ่าน (ดู ฟัง) ตามความเชื่อและค่านิยมที่ตนมีอยู่เดิม ในทำนองเดียวกัน ประชาชนก็จะเลือกจดจำเฉพาะสิ่งที่สนับสนุนความคิดและความเชื่อของตน

1.3 อิทธิพลของบุคคล (Personal Influence) อิทธิพลของสื่อมวลชนเป็นไปโดยอ้อมเนื่องจากข่าวสารจากสื่อมวลชนไม่ได้ไปถึงประชาชนทั่วไปในทันที หากแต่ต้องผ่านขั้นตอน 2 ขั้นตอน โดยมีบุคคลเป็นตัวแทรกเพื่อทำหน้าที่ในการถ่ายทอดข่าวสารสื่อมวลชนไปยังประชาชนคนอื่น ๆ ในชุมชนหรือในสังคม ตามทฤษฎีการสื่อสารแบบสองขั้นตอน (Two - Step Flow of Communication) บุคคลที่ทำหน้าที่ดังกล่าวเรียกว่า ผู้นำความคิดเห็น (Opinion Leaders) โดยในการถ่ายทอดข่าวสารจากสื่อมวลชนไปยังประชาชนนั้น ผู้นำความคิดเห็นมักสอดคล้องแทรกความรู้สึกนึกคิดของตนเข้าไปด้วย

1.4 ลักษณะของธุรกิจด้านสื่อมวลชน (Economic Aspects) การดำเนินธุรกิจด้านสื่อมวลชนในสังคมเสรีนิยมซึ่งมีระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนั้น ธุรกิจสื่อมวลชนถือเป็นตลาดแห่งความคิดเห็นเสรี (Free Market Place of Ideas) สื่อมวลชนสามารถแข่งขันกันโดยเสรี ต่างฝ่ายต่างเสนอความคิดเห็นและค่านิยมที่แตกต่างกันออกไป ประชาชนก็มีเสรีภาพในการที่เลือกเชื่อถือความคิดเห็นใดความคิดเห็นหนึ่งได้และสามารถใช้วิจารณญาณของตนตัดสินใจว่าจะเชื่อสื่อมวลชนไหนดี

2. อิทธิพลที่สื่อมวลชนมีต่อประชาชนมีลักษณะเป็นเพียงผู้สนับสนุน (An Agent of Reinforcement) เท่านั้น กล่าวคือสื่อมวลชนจะสนับสนุนทัศนคติ ทัศนคติ ความมีใจโน้มเอียง ตลอดจนแนวโน้มด้านพฤติกรรมของประชาชนให้มีความเข้มแข็งขึ้น และพร้อมที่จะแสดงให้ปรากฏออกมาเมื่อมีแรงจูงใจเพียงพอ หรือเมื่อโอกาสเหมาะสม

3. สื่อมวลชนอาจทำหน้าที่เป็นผู้เปลี่ยนแปลงประชาชนได้เช่นกัน (An Agent of Change) จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลมีความโน้มเอียงที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่ก่อนแล้ว หากสื่อมวลชนสามารถเสนอสิ่งที่สอดคล้องกับความต้องการของเขา เขาก็จะเปลี่ยนทัศนคติหรือพฤติกรรมได้ สื่อมวลชนจึงทำหน้าที่เป็น เพียงผู้เสนอหนทางในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมเท่านั้น (Provide the Means for Change)

4. สื่อมวลชนสามารถสร้างทัศนคติและค่านิยมใหม่ให้เกิดแก่ประชาชนได้ในกรณีที่บุคคลนั้น ๆ ไม่เคยมีความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อน ทัศนคติและค่านิยมใหม่นี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นรับสารที่เสนอเรื่องราวในแนวเดียวกันบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ ซาก ๆ เท่านั้น อิทธิพลของสื่อมวลชนในแง่นี้จึงมีลักษณะสะสม (Cumulative Impact) มิใช่อิทธิพลที่ก่อให้เกิดผลได้ทันทีทันใด หรือในระยะเวลายาวสั้น

ซิมบาร์โดและไลพ์ (Zimbardo and Leippe 1991) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของการเสนอข่าวสารบ่อย ๆ ในทฤษฎีเกี่ยวกับความคุ้นเคย (Familiarity) ว่า การที่สารนั้น ๆ ได้รับการนำเสนอผ่านสื่อต่าง ๆ ซ้ำกันบ่อย ๆ จะทำให้เกิดความคุ้นเคยกับสาร อันจะก่อให้เกิดความสนใจ ความเข้าใจ และการยอมรับ ซึ่งนับว่าเป็นขั้นตอนสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปตามเนื้อหาที่นำเสนอ นั้น ๆ หากเป็นเนื้อหาในทางดีและมีการโน้มน้าวใจให้เกิดการกระทำตาม ก็จะมีการปฏิบัติตามคำแนะนำ นั้น ๆ ในที่สุด

2. ทฤษฎีทางสังคมศาสตร์เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของการสื่อสารมวลชน

บทบาท หมายถึง การหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนหรือแบ่งงานกันทำตามที่ได้ตกลงกันหรือได้รับมอบหมาย มักไม่กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร แต่เป็นที่รู้จักกันโดยธรรมชาติ เช่น บทบาทของผู้นำ จะต้องเป็นคนแข็งแรง เสียงดัง หรือรู้จักโดยจริยธรรม เช่น สื่อมวลชนจะต้องเสนอข่าวที่ไม่มีเจตนาร้ายต่อผู้อื่นแอบแฝงอยู่

หน้าที่ หมายถึง วงแห่งกิจการ กิจที่ควรทำ กิจที่ต้องทำ ภาระที่ต้องทำ บริการที่ต้องให้ หน้าที่ที่ต้องปฏิบัติภายใต้คำสั่งหรือขนบธรรมเนียมซึ่งเป็นไปตามยศตำแหน่ง อาชีพหรือวิชาชีพ

เมื่อเอาสองคำมารวมกันกลายเป็น " บทบาทหน้าที่ " มีความหมายครอบคลุมถึงสิ่งที่ควรจะทำโดยธรรมชาติ จารีตประเพณี จริยธรรม และสิ่งที่ต้องทำตามภาระที่กำหนดไว้ตามยศตำแหน่งอาชีพหรือวิชาชีพ

ส่วนบทบาทหน้าที่ของการสื่อสารก็คือ การกระทำของการสื่อสารที่ได้ส่งผล กำลังส่งผล หรือจะส่งผลต่อชีวิตและสังคมนั่นเอง การกระทำดังกล่าวอาจเป็นไปตามธรรมชาติของการสื่อสารเอง อาจเป็นไปตามจารีตประเพณี ตามศีลธรรมจรรยาของสังคม ตามกฎระเบียบ จรรยาบรรณ ที่กำหนดไว้สำหรับอาชีพหรือวิชาชีพก็ได้ บทบาทหน้าที่ในสังคมของการสื่อสารไม่ได้มีแต่เพียงการให้ข่าวสารเท่านั้น แต่ต้องมีการให้ความคิดเห็นชักจูงใจและให้ความรู้หรือให้การศึกษาด้วย (สมควร กวียะ , 2539)

การสื่อสารมีบทบาทหน้าที่ช่วยให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมและยึดเหนี่ยวให้สังคมอยู่ได้ เมื่อใดไม่มีการสื่อสารซึ่งกันและกัน เมื่อนั้นก็ไม่มีสังคม หรือในมุมกลับกันเมื่อใดไม่มีสังคม เมื่อนั้นก็ไม่มีการสื่อสาร ลาสส์เวลล์ (Lasswell , 1948 , อ้างถึงใน สมควร กวียะ , 2539) นักรัฐศาสตร์ชาวอเมริกันผู้มีชื่อเสียงผู้หนึ่งได้เคยเขียนไว้ว่า การสื่อสารมวลชนมีบทบาทหน้าที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ

1. สังเกตการณ์สภาพแวดล้อม (Surveillance of the Environment) ได้แก่การเฝ้าดูแลสอดส่องเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมถึงภัยอันตรายที่อาจมีผลกระทบต่อสมาชิกของสังคม

2. ประสานสัมพันธ์ส่วนต่าง ๆ ของสังคมให้รวมกันอยู่ได้ (Correlation of the Parts) ได้แก่บทบาทหน้าที่ที่การสื่อสารเข้ามาช่วยปรับสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ ให้มีความเข้าอกเข้าใจซึ่งกันและกัน และอยู่ร่วมกันในสังคมเดียวกันได้ด้วยความสงบเรียบร้อยตามสมควร

3. ถ่ายทอดมรดกทางสังคม (Transmission of Social Inheritance) โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้เกิดการสืบทอดวัฒนธรรมไปยังอนุชนรุ่นต่อ ๆ ไป

การสังเกตการณ์สภาพแวดล้อมเพื่อรายงานให้สมาชิกในสังคมทราบก็คือการให้ข้อมูลข่าวสาร (Information Function)

การประสานสัมพันธ์ส่วนต่าง ๆ ของสังคมให้รวมตัวกันอยู่ได้ ก็ใกล้เคียงกับบทบาทหน้าที่ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

การถ่ายทอดมรดกทางสังคมและวัฒนธรรมก็อาจหมายถึงบทบาทหน้าที่ในด้านการศึกษา (Educational Function)

นักสังคมวิทยาชาวอเมริกันอีก 2 ท่าน คือ ลาซาร์สเฟลด์ และ มอร์ตัน (Lazarsfeld and Merton 1948 , อ้างถึงใน สมควร กวียะ 2539) ได้ขยายบทบาทหน้าที่ของการสื่อสารมวลชนกว้างขึ้นอีก 2 ประการ คือ

1. เสริมสร้างสถานภาพทางสังคม (Social Status) หมายถึงการสื่อสารมวลชนช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณของบุคคลให้เป็นที่ยอมรับกันในสังคม ยังมีข่าวของบุคคลปรากฏทางสื่อมวลชนมากขึ้นเท่าไร สาธารณชนก็มักมีแนวโน้มที่จะมองเห็นความสำคัญของบุคคลนั้นมากขึ้นเท่านั้น

2. ควบคุมพฤติกรรมทางสังคมให้อยู่ในกรอบของจริยธรรม (Ethicizing) คือการสื่อสารมวลชนช่วยเผยแพร่พฤติกรรมที่ขัดต่อจารีตประเพณี หรือปทัสถานทางสังคม (Social Norms) ไปในทำนองวิพากษ์วิจารณ์และตำหนิประณามทำให้บุคคลที่ตกเป็นข่าวเกิดความละอายใจ หรือเกรงกลัว และพยายามแก้ไขพฤติกรรมของตนเอง ส่วนประชาชนทั่วไปก็จะยึดเป็นบทเรียนในการควบคุมความประพฤติตนเองให้อยู่ในกรอบจริยธรรม เพราะเกรงว่าจะตกเป็นข่าวเสียหายเช่นนั้นบ้าง

คณะกรรมการแม็กไบรด์ (McBride Commission) ได้ประมวลบทบาทหน้าที่ของการสื่อสารมวลชนไว้ 8 ประการดังนี้

1. การให้ข่าวสาร (Information) หมายถึงการเก็บรวบรวม การประมวลและการเผยแพร่ข้อมูล รูปภาพ ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น เพื่อยังผลให้เกิดความเข้าใจและมีปฏิกิริยาอย่างถูกต้องตามภาวะของบุคคล สภาพแวดล้อม ประเทศและสังคมนานาประเทศ นอกจากนี้ยังจะช่วยนำไปสู่การตัดสินใจที่เหมาะสมด้วย

2. การสังคมประกิต หรือสังคมการณ (Socialization) ได้แก่การได้มาซึ่งความรู้ ความเข้าใจที่จะทำให้บุคคลดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพในฐานสมาชิกของสังคม ช่วยให้เกิดความสำนึกในการอยู่ร่วมสังคมกับบุคคลอื่น ซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม

3. การใช้แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึงการส่งเสริมสนับสนุนให้ไปสู่เป้าหมายระยะสั้น ระยะยาวของสังคม กระตุ้นให้บุคคลเกิดความมานะพยายาม และตัดสินใจเลือกแนวทางและพฤติกรรมที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ยินยอมพร้อมใจกันกำหนดไว้แล้ว เช่น การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้คนไทยเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เป็นต้น

4. การถกเถียงอภิปราย (Debate and Discussion) คือการแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ในสังคมเพื่อก่อให้เกิดความตกลงยินยอมที่มีผลดีต่อส่วนรวม รวมทั้งการแสวงหาพยานหลักฐานมากระตุ้นให้สาธารณชนสนใจ และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของส่วนรวม ไม่ว่าจะเป็นระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ

5. การให้การศึกษา (Education) คือการสื่อสารที่ช่วยถ่ายทอดวิชาความรู้ ทำให้เกิดการพัฒนาศติปัญญา อุบนิสัย ทักษะ และสมรรถภาพของบุคคลตลอดทุกช่วงเวลาของชีวิต

6. การส่งเสริมวัฒนธรรม (Culture Promotion) หมายถึงการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม เพื่อธำรงรักษาไว้ซึ่งมรดกที่ตกทอดมาจากบรรพบุรุษ และการพัฒนาวัฒนธรรมโดยการส่งเสริมสติปัญญาและจินตนาการของปัจเจกชน รวมทั้งกระตุ้นความต้องการและความคิดสร้างสรรค์ในทางสุนทรีย์ภาพ

7. การให้ความบันเทิง (Entertainment) คือการถ่ายทอดผลงานทางศิลปะ ละคร ฟิล์ม รำ วรรณกรรม ดนตรี การละเล่น ศิลปะต่าง ๆ โดยอาศัยเครื่องหมายสัญลักษณ์ เสียง และภาพ ทั้งนี้เพื่อความสนุกสนานรื่นเริง หรือการพักผ่อนหย่อนใจ

8. การประสานสามัคคี (Integration) คือ การให้บุคคล กลุ่ม และประชาชาติได้รับรู้ข่าวสารที่จำเป็นต่อการเพิ่มพูนความรู้ และความเข้าใจซึ่งกันและกันในแง่ของการดำรงชีวิต ทัศนคติ และความใฝ่ฝันทะเยอทะยาน

ทฤษฎีโครงสร้างบทบาทหน้าที่

แมคควอล (McQuail , 1983 , อ้างถึงใน สมควร กวียะ , 2539) ได้วิเคราะห์บทบาทหน้าที่ทางสังคมศาสตร์ของการสื่อสารไว้ในหนังสือ " Mass Communication Theory : an Introduction " แมคควอล เจาะที่บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนโดยเฉพาะ โดยเริ่มยกเอาทฤษฎีโครงสร้างบทบาทหน้าที่ (Structural Functional Theory) ทางสังคมวิทยาของเมอร์ตันขึ้นมาก่อน ทฤษฎีนี้มองว่า สังคมคือระบบอันหนึ่งซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานหรือระบบย่อยจำนวนหนึ่งยึดโยงกันอยู่ และช่วยกันทำงานคนละอย่างซึ่งล้วนแล้วแต่มีความจำเป็นต่อส่วนรวม สื่อมวลชนคือหน่วย

ทำงานหรือระบบย่อยอันหนึ่งที่มีบทบาทหน้าที่ที่จะตอบสนองความจำเป็นทางสังคมในด้านความต่อเนื่อง การรักษาระเบียบ กฎเกณฑ์ การรวมเอกภาพ การกระตุ้นเตือน การแนะแนวทาง และการปรับตัว ทฤษฎีนี้ชี้ให้เห็นว่า สื่อมวลชนเป็นระบบย่อยอิสระที่มีทิศทางของตนเองและคอยปรับปรุงแก้ไขตนเองอยู่เสมอ โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ในกรอบของการเมือง แต่อาจต้องอยู่ในกฎระเบียบของวิชาชีพที่เกิดขึ้นจากการตอรองในลักษณะทางการเมืองอยู่บ้าง

บทบาทหน้าที่ " ที่พึงประสงค์ " ของสื่อมวลชนต่อสังคม ในความคิดพื้นฐานของ McQuail

ตั้งแต่ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ต่อกับต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 เรื่อยมาถึงปัจจุบันมีนักคิด นักวิชาการ เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนไว้มากมาย ทั้งในเชิงบวกและลบ แต่ แมคควอลได้สรุปเป็นความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ " ที่พึงประสงค์ " ของสื่อมวลชนต่อสังคมไว้ 5 ประการคือ

1. การให้ข่าวสาร (Information) ได้แก่
  - 1.1 การให้ข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์และสภาพการณ์ในสังคมและในโลก
  - 1.2 บอกให้ทราบถึงความสัมพันธ์แห่งอำนาจ
  - 1.3 ช่วยส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรม การปรับตัว และความก้าวหน้า
2. การประชาสัมพันธ์ (Correlation)
  - 2.1 อธิบาย แปลความ และวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับความหมายของเหตุการณ์และข่าวสาร
  - 2.2 ให้ความสนับสนุนแก่อำนาจ หน้าที่ และปทัสสถานที่สังคมยอมรับแล้ว
  - 2.3 ทำให้เกิดการสังคมนิยม (Socializing)
  - 2.4 ประสานกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคมเข้าด้วยกัน
  - 2.5 ทำให้เกิดความยินยอมพร้อมใจกัน
  - 2.6 จัดระเบียบอะไรก่อนหลัง และบอกให้รู้ว่าสถานการณ์ทางสังคมอะไรสำคัญกว่าอะไร
3. ความต่อเนื่อง (Continuity)
  - 3.1 แสดงออกซึ่งวัฒนธรรมหลักและยอมรับวัฒนธรรม รวมทั้งพัฒนาการของวัฒนธรรมใหม่
  - 3.2 ก่อให้เกิดและธำรงไว้ซึ่งค่านิยมพื้นฐานของคนทั่วไป (Commonality Values)
4. ความบันเทิงเริงรมย์ (Entertainment) ได้แก่
  - 4.1 ให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลินและวิธีการพักผ่อนหย่อนใจ

4.2 ลดความตึงเครียดทางสังคม

5. การระดมสรรพกำลัง (Mobilization)

5.1 รณรงค์ด้านการเมือง สงคราม

5.2 การพัฒนาการทางเศรษฐกิจ การทำงาน และบางครั้งการศาสนา เพื่อวัตถุประสงค์ของส่วนรวม

บทบาทหน้าที่ " ที่พึงประสงค์ " ของสื่อมวลชนต่อสังคม ในความคิดของ กลุ่มธุรกิจและการเมือง

ในทัศนะของผู้ที่นำเอาการสื่อสารไปใช้ประโยชน์ทางการเมืองและธุรกิจ บทบาทหน้าที่ของการสื่อสารถูกกำหนดให้เดินไปในทิศทางที่แตกต่างออกไปจากบทบาทหน้าที่เพื่อสังคม แทนที่จะเป็นการคำนึงถึงผลที่จะบังเกิดต่อสังคม กลุ่มการเมืองและธุรกิจมุ่งที่จะใช้ประโยชน์ต่อการดำเนินการทางการเมืองและทางธุรกิจของตนโดยตรง พอจะสรุปเจตนารมณ์เป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. การให้ข่าวสาร (Information)
  - 1.1 แจ้งเป้าหมายและกิจกรรมขององค์การของตน
  - 1.2 บอกให้ทราบถึงเหตุการณ์และสภาพการณ์ภายนอกที่เกี่ยวข้อง
  - 1.3 กำหนดอะไรก่อนหลังหรือปริมสิทธิ์ตามหลักผลประโยชน์ขององค์การ
  - 1.4 ให้ข่าวสารและเรียกร้องความสนใจในการโฆษณา
  - 1.5 รณรงค์ให้การศึกษาและข่าวสารโดยตรง
2. การแปลความหมาย (Interpretation)
  - 2.1 แปลความหมายข่าวสารและเหตุการณ์ในทัศนะขององค์การ
  - 2.2 หล้อหลอมประชามติ ทำการประชาสัมพันธ์ สร้างภาพลักษณ์ (Image)
  - 2.3 วิพากษ์วิจารณ์คู่แข่ง
3. การแสดงออก (Expression)
  - 3.1 เป็นปากเสียงให้ความเชื่อ ค่านิยม อุดมการณ์ หลักการ
  - 3.2 ช่วยพัฒนาความสำนึกในหมู่คณะ (เช่น พรรค ชนชั้น หรือกลุ่ม)
4. การระดมสรรพกำลัง (Mobilization)
  - 4.1 รั้าให้เกิดความสนใจ ความร่วมมือ และความสนับสนุน
  - 4.2 จัดตั้ง และแนะแนวกิจกรรมของสมาชิกหรือสาวก พยายามชักจูงใจและเปลี่ยนแนวความคิด (การโฆษณาชวนเชื่อ)
  - 4.3 นารายได้
  - 4.4 สร้างอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคด้วยวิธีการโฆษณาสินค้า

บทบาทหน้าที่ “ ที่พึงประสงค์ ” ของสื่อมวลชนต่อสังคม ในความคิดของนักวิชาชีพหรือผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อมวลชน

จากทัศนะของนักวิชาชีพหรือผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อมวลชนเอง บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนที่พึงประสงค์ก็ยิ่งแตกต่างออกไปอีก แม้ว่าส่วนใหญ่จะยังอยู่ในกรอบที่ใกล้เคียงกันก็ตาม บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนในทัศนะของนักวิชาชีพหรือผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อมวลชนคือ

1. การจัดเสนอข่าวสาร (Information Provision)
  - 1.1 รวบรวมข่าวสารที่ผู้รับสารเกี่ยวข้องหรืออาจสนใจ
  - 1.2 เลือกประมวล (Processing) และเผยแพร่ข่าวสารนั้น
  - 1.3 ให้ความรู้และการศึกษาแก่ประชาชนทั่วไป
2. การแปลความหมาย
  - 2.1 แสดงออกซึ่งความคิดเห็นของฝ่ายบรรณาธิการ
  - 2.2 ให้ข่าวสารที่เป็นภูมิลักษณ์ และข้อวิพากษ์วิจารณ์
  - 2.3 ทำหน้าที่เป็นผู้คอยติชม หรือเฝ้าดู (Watch - dog) ผู้มีอำนาจหน้าที่ในบ้านเมือง
  - 2.4 สะท้อนหรือแสดงออกซึ่งสาธารณสมบัติ เป็นเวทีแสดงออกและแลกเปลี่ยนทัศนะที่แตกต่างกัน
3. การแสดงออกทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง
  - 3.1 สะท้อนและแสดงออกซึ่งวัฒนธรรมและค่านิยมระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น
  - 3.2 เป็นปากเสียงให้วัฒนธรรมและค่านิยมของกลุ่มต่าง ๆ (Subgroups) ในสังคม
4. การบันเทิงเริงรมย์ (Entertainment)
  - 4.1 สร้างความพอใจให้แก่ผู้รับสารด้วยการละเล่นสนุกสนาน ความเพลิดเพลิน เป็นต้น
5. การระดมสรรพกำลัง
  - 5.1 โฆษณาสินค้าหรือโฆษณาชวนเชื่อให้กับผู้ใช้บริการที่เป็นลูกค้า
  - 5.2 รณรงค์เพื่อหลักการอย่างใดอย่างหนึ่ง
  - 5.3 เพิ่มปริมาณผู้รับสารและจัดหาวิธีการใช้สื่อแบบใหม่ ๆ ในการรับสาร

เห็นได้ว่าบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนในทัศนะของนักวิชาชีพหรือผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อมวลชนมีข้อแตกต่างออกไปดังที่กล่าวมาซึ่งผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดก็คือประชาชนผู้รับสารนั่นเอง

บทบาทหน้าที่ “ ที่พึงประสงค์ ” ของการสื่อสารมวลชนที่มาจากเจตจำนงของผู้รับสาร

จากที่กล่าวแล้ว ผู้ที่เกี่ยวข้องกับและได้รับผลกระทบจากการสื่อสารมวลชนมากที่สุดคือประชาชนผู้รับสาร ซึ่งมักจะไม่ได้รับความสนใจอย่างจริงจังจากผู้ปฏิบัติงานหรือแม้แต่ นักวิชาการ การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนผู้รับสาร เริ่มในปี ค.ศ. 1944 โดยเฮอร์ซอก และมาได้รับความสนใจจริงจังในปี ค.ศ. 1972 โดย ซานีย์ (Zania) ในปี ค.ศ. 1973 โดย คาคัทซ์ (Klitz) และคณะ (1981 , อ้างใน Mcquail and Windahl) Mc Quail และ Windahl สรุปบทบาทหน้าที่ของการสื่อสารมวลชนที่มาจากเจตจำนงของผู้รับสารเมื่อเทียบกับบทบาทหน้าที่ที่พึงประสงค์ของฝ่ายอื่น ๆ ดังนี้

1. เกี่ยวกับข่าวสาร
  - 1.1 ทำให้รู้เหตุการณ์และสภาพการณ์ของสังคมรอบตัว ของประเทศ และของโลก
  - 1.2 ให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตน ความคิดเห็นและการเลือกตั้งตัดสินใจ
  - 1.3 สนองตอบความอยากรู้อยากเห็น และความสนใจเรื่องต่าง ๆ
  - 1.4 ช่วยกระบวนการเรียนรู้ และศึกษาด้วยตนเองของผู้รับสาร
  - 1.5 ให้ความรู้ที่ทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัย
2. เกี่ยวกับเอกลักษณ์ของบุคคล (Personal Identity)
  - 2.1 ทำให้มั่นใจในค่านิยมของบุคคล
  - 2.2 ให้แบบอย่างของการประพฤติตน (Model of Behavior)
  - 2.3 ทำให้สามารถเปรียบเทียบตนเองกับบุคคลอื่นที่สื่อมวลชนประเมินค่าแล้ว
  - 2.4 ทำให้รู้จักตนเองลึกซึ้งขึ้น
3. เกี่ยวกับการเข้าสังคม และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction)
  - 3.1 ทำให้เรียนรู้ลึกซึ้งในสถานการณ์ของผู้อื่น หรือที่เรียกว่าจิตสัมผัส (Social Empathy)
  - 3.2 ทำให้เข้ากับผู้อื่นได้ และรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน
  - 3.3 ทำให้มีเรื่องราวที่จะสนทนากัน และเกิดการตอบสนองกันทางสังคม
  - 3.4 ช่วยทำหน้าที่แทนเพื่อนในชีวิตจริง
  - 3.5 ช่วยทำให้บทบาททางสังคมบรรลุตามเป้าประสงค์
  - 3.6 ทำให้บุคคลสามารถติดต่อกับครอบครัว เพื่อนฝูง และสังคม

4. เกี่ยวกับการบันเทิงเริงรมย์

- 4.1 ช่วยให้เห็น หรือหลีกเลี่ยงจากปัญหาต่าง ๆ (Escape from Problems)
- 4.2 พักผ่อนหย่อนอารมณ์
- 4.3 ทำให้ชื่นชมกับความงามของศิลปะ และวัฒนธรรม
- 4.4 ช่วยฆ่าเวลา
- 4.5 ช่วยกระตุ้นความสนใจทางเพศ

บทบาทหน้าที่ล้มเหลว

ยังมีการพิจารณาบทบาทหน้าที่จากแง่มุมหรือมิติอื่นอีก เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เห็นสมควรนำเอาแนวความคิดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ล้มเหลวมาอธิบาย

บทบาทหน้าที่ล้มเหลว (Dysfunction) คือ บทบาทหน้าที่เชิงลบ หรือไม่เป็นไปตามความประสงค์ อาจเกิดขึ้นกับบุคคล องค์กร หรือสังคมก็ได้ การให้ข่าวสารจะโดยเจตนาหรือไม่ก็ตามอาจจะกลายเป็นการให้ข่าวสารที่ผิด (Mis - information) ทำให้บุคคลเข้าใจผิด องค์กรดำเนินการผิดพลาด สังคมตกอยู่ในสภาพโกลาหล ข่าวลือในรูปแบบต่าง ๆ นับได้ว่าเป็นบทบาทหน้าที่ที่ส่งผลในทางลบต่อองค์การและต่อสังคมเป็นอย่างมาก (สมควร กวียะ , 2539)

บทบาทหน้าที่หลักของสื่อมวลชนที่พึงประสงค์ในทัศนะของกลุ่มคนต่าง ๆ ดังได้กล่าวมาแล้ว อาจกลายเป็นบทบาทหน้าที่เชิงลบได้ด้วยกันทั้งนั้น โดยเฉพาะข่าวทางสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ หรือโทรทัศน์ มีโอกาสที่จะทำหน้าที่เชิงลบได้ค่อนข้างมาก

บทบาทหน้าที่ที่ไม่เป็นไปตามความประสงค์คือ บทบาทหน้าที่ที่ไม่เป็นไปตามความต้องการของบุคคล ตามแผนงาน หรือตามนโยบายของรัฐ แต่เป็นไปในลักษณะอื่น ซึ่งอาจจะเป็นผลกระทบเสียหายต่อบุคคล องค์กร หรือรัฐ ผู้ส่งสารมากหรือน้อยก็ได้ (สมควร กวียะ , 2539)

เห็นได้ว่าการสื่อสารอาจแสดงบทบาทหน้าที่ที่ล้มเหลว ก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบสังคมได้ เช่น การนำเสนอข่าวอาชญากรรมของสื่อมวลชน อาจไม่ทำหน้าที่ปกติคือ เตือนภัยให้ผู้รับสารระวังตัว แต่กลับแสดงบทบาทหน้าที่ที่ล้มเหลวทำให้ผู้รับสารเขาเยี่ยงอย่างก่ออาชญากรรมเสียเองเป็นต้น

3. ทฤษฎีความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชน

รับผิดชอบคือ ยอมตามผลที่ดีหรือไม่ดีในกิจการที่ได้กระทำไป (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน , 2493 พิมพ์ใหม่ 2526)

สังคมหมายถึง คนจำนวนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันตามระเบียบกฎเกณฑ์โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน , 2493 พิมพ์ใหม่ 2526) พจนานุกรมของประเทศตะวันตกยังไม่สามารถให้คำอธิบายความหมายได้อย่างสมบูรณ์ ส่วนใหญ่จะใช้คำว่า " ประชาคมของบุคคลหรือประชาชนที่มีวัฒนธรรม ผลประโยชน์ กิจกรรม หรือวัตถุประสงค์ร่วมกัน " จำนวนบุคคลหรือประชาชนเหล่านั้นอาจจะมีจำนวนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป จนกระทั่งถึงกลุ่มคนทั้งประเทศ หรือทั่วโลกก็ได้

กาเบลนซ์ (Gablentz , 1968) ได้เขียนไว้ว่า ความรับผิดชอบอาจแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. ความรับผิดชอบทางกฎหมาย (Legal Responsibility)

แม้จะมีตัวบทกฎหมายบัญญัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษร แต่ Gablentz เห็นว่า โอกาสที่ฝ่ายนิติบัญญัติ และผู้พิพากษาจะใช้กฎหมายอย่างไม่เป็นธรรมก็มีอยู่ไม่น้อย ทั้งนี้เพราะมีแรงกดดันทางการเมือง และเศรษฐกิจอยู่เสมอ

2. ความรับผิดชอบทางศีลธรรม (Moral Responsibility)

ความมีจิตสำนึกของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ซึ่งจะสังเกตได้จากเมื่อมีชาวผู้หญิง เด็ก หรือครอบครัวที่ยากจนได้รับความเดือดร้อน จะมีบุคคล องค์กร หรือสมาคมต่าง ๆ เข้ามาช่วยเหลือ แม้จะไม่มีกฎระเบียบที่กำหนดให้ต้องช่วยเหลือ

3. ความรับผิดชอบทางการเมือง (Political Responsibility)

การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองให้อยู่ในทำนองคลองธรรมและบรรลุปเป้าหมายสูงสุดก็คือการรักษาและสร้างเสริมผลประโยชน์ของสาธารณะ (Public Interest) ความรับผิดชอบทางการเมืองมีประวัติศาสตร์ย้อนหลังไปถึงยุคที่มนุษย์เริ่มรวมตัวกันเป็นสังคมเมือง ผู้นำของสังคมเช่นนี้จะต้องกล้าหาญที่จะแสดงความรับผิดชอบต่อประโยชน์สุขของประชาชน

4. ความรับผิดชอบทางสังคม (Social Responsibility)

ต่างกับความรับผิดชอบทางอื่นตรงที่ว่า เป็นความรับผิดชอบที่มีได้เกิดขึ้นเพราะมีกฎหมายบังคับ แต่เป็นความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นตามหลักเหตุผลที่ว่า บุคคลและกลุ่มบุคคลย่อมเป็นสมาชิกของชุมชน สังคม หรือประเทศอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ จึงจะต้องมีความรับผิดชอบต่อภาระทำใด ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อสังคมดังกล่าว ความรับผิดชอบทางสังคมมักเกี่ยวข้องกับผูกพันอยู่กับการประกอบอาชีพหรือการดำเนินชีวิตประจำวันของบุคคลทุกคนในสังคม

ทฤษฎีความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility Theory) ของสื่อมวลชนเกิดจากการปฏิบัติทางเทคนิคและอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอย่างมากในสหรัฐอเมริกาเมื่อศตวรรษที่ 20 การปฏิบัติทางเทคนิคและอุตสาหกรรมมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตชาวอเมริกัน และต่อการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ สาเหตุอีกข้อหนึ่งที่น่าไปสูทฤษฎีความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชนคือการวิพากษ์วิจารณ์สื่อมวลชนอย่างรุนแรง ซึ่งบางครั้งมีการรุมในทำนองเรียกร้องให้รัฐบาลเข้าควบคุม สาเหตุต่อ

มาคือข้อสงสัยในข้อสันนิษฐานเบื้องต้นต่าง ๆ ของปรัชญาญาคูร์แจ็ง และสาเหตุประการสุดท้ายคือ การพัฒนาจิตสำนึกในวิชาชีพของการหนังสือพิมพ์ ซึ่งเกิดขึ้นเพราะวงการหนังสือพิมพ์ได้เริ่มดึงดูคนบุคคลที่มีอุดมคติและการศึกษาเข้ามาในวงการ (Siebert , Peterson และ Schramm อ้างถึงใน เกษม สิริสัมพันธ์ , 2513 ทฤษฎีนี้มีข้อสมมติฐานสำคัญว่า เสรีภาพนั้นย่อมมีพันธะต่าง ๆ ผูกพันอยู่ และหนังสือพิมพ์ซึ่งมีสถานะอภิสิทธิ์ที่เป็น " ตลาดเสรีของความคิด " ในระบอบประชาธิปไตยมีพันธะที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบดังนี้

1. สนับสนุนระบบการเมืองด้วยการเสนอข่าวสาร การอภิปราย และการโต้แย้งเกี่ยวกับกิจกรรมของส่วนรวม
2. เพิ่มพูนสติปัญญาของสาธารณชน เพื่อให้มีความสามารถปกครองตนเอง
3. ปกป้องสิทธิของปัจเจกชนด้วยการทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมรัฐบาล
4. สนับสนุนระบบเศรษฐกิจ คือ จัดให้ผู้ซื้อและผู้ขายสินค้า บริการต่าง ๆ ได้มาพบกันโดยผ่านสื่อโฆษณา
5. ให้ความบันเทิง
6. รักษาฐานะทางการเงินของตนเองให้มั่นคง เพื่อจะได้ปลอดภัยจากแรงกดดันต่าง ๆ จากกลุ่มผลประโยชน์กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ (Siebert , Peterson และ Schramm อ้างถึงใน เกษม สิริสัมพันธ์ , 2513)

นักนิเทศศาสตร์มีทัศนะ เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมว่า สื่อมวลชนต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม เพราะสื่อมวลชนมีสัมพันธภาพเป็นอันเดียวกันหรืออย่างน้อยก็ใกล้ชิดสนิทแน่นกับสังคม

การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมนั้น นอกจากสื่อมวลชนต้องทำหน้าที่ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการหมิ่นประมาท ลามกอนาจาร และความมั่นคงของชาติแล้ว ยังต้องทำหน้าที่ให้สอดคล้องกับหลักจริยธรรมด้วย

4. ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร

ข่าวสารเป็นสิ่งสำคัญของมนุษย์ มนุษย์ใช้ข่าวสารเป็นเครื่องมือในการสนทนาในชีวิตประจำวันเป็นข้อมูลในการวางแผน เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ โดนเฉพาะอย่างยิ่งสังคมปัจจุบันเป็นสังคมข่าวสาร (The Information Society) และเรากำลังอยู่ในยุคข่าวสาร (The Information Age) (ปรมะ สตะเวทิน , 2539 : 3)

ชาร์ล เค อัทकिन (Charles K. Atkin, 1973 : 208) กล่าวว่า บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมากยังมีหูตากว้างไกล มีความรู้ความเข้าใจสภาพแวดล้อม และเป็นคนที่ทันสมัยทันเหตุการณ์มากกว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารน้อย

เชอรี่ (Cherry, 1978 : 30) กล่าวว่า การสื่อสารของมนุษย์กระทำเพื่อแบ่งปันข่าวสารกันนั่นเอง การแบ่งปันข่าวสารระหว่างกันนี้ก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจและกระทำกิจกรรมที่ประสานสอดคล้องกัน คล้ายคลึงกับแนวคิดของของวูดมิชย์ จ้านง (2523 อ้างถึงใน วินิตา สุริหาร, 2539 : 15) ที่ว่ามนุษย์จำเป็นต้องอาศัยการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความรู้ และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน โดยข่าวสารจะเป็นปัจจัยสำคัญที่มนุษย์ใช้เพื่อประกอบการตัดสินใจ ยิ่งมนุษย์เกิดความไม่แน่ใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเท่าใด ความต้องการข่าวสารก็จะเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารที่สำคัญได้แก่ ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการในการเลือกรับสาร (Selective Processes) ซึ่งประกอบด้วยการกลั่นกรอง 3 ขั้นตอน (Joseph T. Klapper, 1960 : 19-25)

1. การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) หมายถึงแนวโน้มที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจหรือเปิดรับข่าวสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็น ความสนใจที่มีอยู่เดิม และพยายามหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับทัศนคติและความคิดเดิมของตน ทั้งนี้เพราะการได้รับข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับความรู้ความเข้าใจ หรือทัศนคติที่มีอยู่เดิม ก็จะก่อให้เกิดภาวะความไม่สมดุลทางจิตใจที่เรียกว่า "Cognitive Dissonance" ซึ่งบุคคลอาจลดภาวะความไม่สมดุลนี้ได้โดยการเปลี่ยนทัศนคติ ความรู้ หรือพฤติกรรม การแสดงออก หรือเลือกสรรเฉพาะข่าวสารที่สอดคล้องกับความคิดเดิมของตน

2. การเลือกรับรู้ (Selective Perception) เมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งแล้ว ผู้รับสารจะเลือกรับรู้หรือเลือกตีความหมายของสารนั้นตามทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ และความคาดหวังแรงจูงใจ สภาวะร่างกาย หรือสภาวะอารมณ์ในขณะนั้น เป็นต้น ดังนั้นผู้รับสารจะตีความผิดพลาดหรือบิดเบือนข่าวสารให้มีทิศทางที่ตนเองพอใจ ให้สอดคล้องกับความคิดเห็น ความสนใจ หรือทัศนคติที่มีอยู่เดิม

3. การเลือกจดจำ (Selective Retention) เป็นแนวโน้มในการเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทัศนคติ ฯลฯ ของตนเองและมักจะลืมในส่วนที่ตนเองไม่สนใจ เรื่องที่ขัดแย้งหรือเรื่องที่ค้านกับความคิดเห็นของตนเอง ดังนั้น การเลือกจดจำเนื้อหาของสารที่ได้รับจึงเป็นการช่วยเสริมทัศนคติหรือความเชื่อเดิมของผู้รับสารให้มีความมั่นคงยิ่งขึ้นและเปลี่ยนแปลงยากขึ้น กล่าวคือความพร้อมที่จะจดจำสารของผู้รับสารจึงมักเกิดขึ้นกับคนที่พร้อมจะเข้าใจ และพร้อมที่จะลืมสำหรับคนที่ไม่พร้อมจะเข้าใจ ดังนั้น กระบวนการเลือกสรรของมนุษย์จึงเปรียบเสมือนเครื่องกรองข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์

สำหรับปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความแตกต่างในการเลือกสรรข่าวสารของมนุษย์ได้มีผู้เสนอไว้หลายแนวทางดังนี้

Willam D. Brooks (1971 : 213-214 อ้างถึงใน ปรมะ สดเวทิน, 2538 : 114) ได้กล่าวถึงลักษณะเฉพาะทางจิตวิทยา ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ซึ่งก่อให้เกิดความแตกต่างในการเลือกเปิดรับข่าวสารไว้ว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ

ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรม และสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน นอกจากนี้ Brooks (1971 : 211-212 อ้างถึงใน ประมะ สดเวทิน, 2538 : 113) ยังได้กล่าวถึงลักษณะทางประชากรด้านอายุของผู้รับสารว่า อายุของผู้รับสารเป็นลักษณะประการหนึ่งที่เราสามารถใช้ในการวิเคราะห์ผู้รับสาร อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรม อายุยังเป็นตัวกำหนดความยากง่ายในการชักจูงด้วย

Burgoon (1974 : 64) และ River, peterson and jensen (1971 : 283) อ้างถึงใน ประมะ สดเวทิน, 2538 : 116-117) ได้กล่าวถึงการศึกษาหาความรู้ว่าเป็นลักษณะอีกประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร ดังนั้น คนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่ต่างกัน ในยุคสมัยที่ต่างกัน ในระบบการศึกษาที่ต่างกัน ในสาขาวิชาที่ต่างกัน จึงย่อมมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ และความต้องการที่ต่างกันไป

เดอฟลอร์ (De Fleur, 1966) ได้กล่าวถึงตัวแปรแทรก (Intervening Variables) ที่มีอิทธิพลในกระบวนการสื่อสารมวลชนระหว่างผู้รับสารกับผู้ส่งสาร โดยเน้นให้เห็นว่าข่าวสารมิได้ไหลผ่านจากสื่อมวลชนถึงผู้รับสารและเกิดผลโดยตรงกันทีเดียว แต่มีปัจจัยบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้รับสารแต่ละคน ทฤษฎีของเดอฟลอร์เกี่ยวกับเรื่องนี้มีด้วยกัน 3 ทฤษฎี ดังนี้

ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) เป็นทฤษฎีที่ชี้ให้เห็นว่าผู้รับสารแต่ละคนมีความแตกต่างกันในทางจิตวิทยา เช่น ทศนคติ ค่านิยม และความเชื่อทำให้ความสนใจในการเปิดรับข่าวสารหรือตีความหมายข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน ความแตกต่างนี้ได้กลายเป็นสภาวะเงื่อนไข (Conditioning) ที่กำหนดการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน

ทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories theory) ทฤษฎีนี้กล่าวไว้ว่าบุคคลที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายกันจะแสดงพฤติกรรมสื่อสารคล้ายคลึงกัน พฤติกรรมสื่อสารนี้ ได้แก่ การเปิดรับสื่อ ความพอใจในสื่อ และอุปนิสัยในการใช้สื่อร่วมกัน เป็นต้น

ทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคม (The Social Relations theory) เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้รับสารกับบุคคลอื่นในสังคมในลักษณะของกลุ่มปฐมภูมิหรือกลุ่มทุติยภูมิ โดยกลุ่มปฐมภูมิซึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในหมู่เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงานหรือในครอบครัว และวาทศาสตร์นี้จะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารมากกว่ากลุ่มทุติยภูมิซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความใกล้ชิดน้อยกว่า

ประมะ สดเวทิน (2538 : 91) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของสังคมในระดับกลุ่มปฐมภูมิที่มีต่อทศนคติ ค่านิยม ตลอดจนพฤติกรรมของบุคคลไว้ว่า

กลุ่มปฐมภูมิ (Primary Groups) เป็นกลุ่มซึ่งเกิดจากการรวมตัวของคนที่มีความใกล้ชิดและคุ้นเคยกัน มีขนาดของสมาชิกไม่มากนัก โดยปกติไม่เกิน 12 คน

5. แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์

ได้กล่าวถึงแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับสื่อมวลชนโดยรวม ซึ่งหนังสือพิมพ์ก็ถือว่าเป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่ง ต่อไปผู้วิจัยจะขอหยิบยกแนวคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์แบบเจาะลึกคือ

ความหมาย

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ มนุษย์เราจะสามารถทราบข่าวสาร เหตุการณ์ และสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ว่าใกล้ตัวและไกลตัวได้จากหนังสือพิมพ์

คำว่า "หนังสือพิมพ์" ตามพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 ระบุว่า หนังสือพิมพ์หมายความว่า ความถึง สิ่งพิมพ์ซึ่งมีจำนวน เช่นเดียวกัน และออกหรือเจตนาจะออกตามลำดับเรื่อยไปมีกำหนดระยะเวลาหรือไม่ก็ตาม มีข้อความต่อเนื่องกันหรือไม่ก็ตาม

โดยทั่วไปหนังสือพิมพ์จะมีระยะเวลาที่ออกในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เป็นรายวัน หรือรายปักษ์ เป็นต้น ลักษณะที่เด่นและเฉพาะของหนังสือพิมพ์คือ จะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ไม่ได้เย็บเล่ม เหมือนหนังสือหรือนิตยสารทั่วไป

หนังสือพิมพ์จัดอยู่ในประเภทของ " สิ่งพิมพ์ " ซึ่งคำว่า " สิ่งพิมพ์ " ตามความหมายระบุไว้ในพระราชบัญญัติการพิมพ์ หมายถึง สมุด แผ่นกระดาษ หรือวัตถุใด ๆ ที่พิมพ์ขึ้น รวมตลอดทั้งบทเพลง แผนที่ แผ่นผัง แผนภาพ ภาพวาด ภาพระบายสี ใบประกาศ แผ่นเสียง หรือสิ่งอื่นใดที่มีลักษณะเดียวกัน

ลักษณะเด่นของหนังสือพิมพ์ที่แตกต่างจากสิ่งพิมพ์ทั่วไป สามารถสรุปในแต่ละด้านได้ดังนี้

- ด้านการเสนอเนื้อหา
- ด้านขนาดรูปเล่ม
- ด้านระยะเวลา
- ด้านคุณภาพ
- ด้านผู้อ่าน
- ด้านอิทธิพลต่อผู้อ่าน
- ด้านจำนวนผู้อ่าน

การเสนอเนื้อหา หนังสือพิมพ์มักจะมุ่งเน้นหนักไปทางการเสนอข่าวมากกว่าการเสนอบทความหรือสารคดีหรือความบันเทิง แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าหนังสือพิมพ์จะมิให้ความสำคัญในด้านบทความ แต่หากคำนึงถึงเป็นอันดับรองจากการเสนอข่าวสาร

ขนาดรูปเล่ม หนังสือพิมพ์จะมี 2 ขนาด คือ ขนาด 15" X 22" หรือที่เรียกว่าหนังสือพิมพ์ขนาดใหญ่ (Full Size) และขนาด 11" X 13" ซึ่งมีขนาดของหน้าประมาณ 1/2 ของหนังสือพิมพ์

ใหญ่ตามแนวนอน หรือเรียกโดยทั่วไปว่าขนาด Tabloid ส่วนสิ่งพิมพ์อื่นจะมีขนาดหลายขนาด แตกต่างกันไป

ระยะเวลา สำหรับหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่จะออกในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ คือ ออกเป็นรายวัน ราย 3 วัน ราย 7 วัน หรือราย 15 วัน ซึ่ง ราย 2 , 3 วัน และ 15 วันนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นหนังสือพิมพ์ต่างจังหวัด

คุณภาพ เมื่อระยะเวลาการออกต่างกัน สิ่งพิมพ์ที่มีช่วงระยะเวลาการออกที่ยาวนานกว่าย่อมจะได้เปรียบทั้งในด้านคุณภาพและการเลือกสรรบทความ สิ่งพิมพ์อื่นและหนังสือพิมพ์ก็เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นการวางรูปหน้า การเข้ารูปล่ม การเข้าปก การเลือกแบบปก เนื้อหาสาระ การให้สี การใช้กระดาษ สิ่งพิมพ์อื่นย่อมจะทำได้ประณีตกว่า สวยงามกว่าหนังสือพิมพ์

ผู้อ่าน ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ อ่านเพื่อให้รู้ข่าวสารต่าง ๆ ว่าวันนี้เกิดอะไร ที่ไหนบ้าง มากกว่าต้องการความบันเทิง

อิทธิพลต่อผู้อ่าน หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อผู้อ่านมากกว่าสิ่งพิมพ์อื่น และอิทธิพลที่แสดงออกของหนังสือพิมพ์เห็นได้ชัดเจนกว่าสิ่งพิมพ์อื่น

จำนวนผู้อ่าน ผู้อ่านหนังสือพิมพ์มีจำนวนมากกว่าผู้อ่านสิ่งพิมพ์อื่น ซึ่งดูได้จากจำนวนจำหน่าย ทั้งนี้เป็นเพราะหนังสือพิมพ์ราคาถูกกว่า และเข้าถึงผู้อ่านได้มากกว่า และเป็นเรื่องที่ผู้อ่านโดยทั่วไปสนใจ ต้องการที่จะรู้ แต่สำหรับสิ่งพิมพ์อื่นได้แยกแยะออกเป็นหลายประเภท เช่น นิตยสารที่ให้ความบันเทิง ให้ข่าวสาร ให้ความรู้ทางด้านธุรกิจ ด้านกีฬา ซึ่งเจาะจงลงไปอย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะ ฉะนั้นผู้อ่านก็สามารถจะเลือกอ่านเฉพาะด้านที่ต้องการจะรู้ได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ นิตยสารมุ่งสู่ผู้รับโดยเฉพาะเจาะจง จึงทำให้จำนวนผู้อ่านมีน้อยกว่าหนังสือพิมพ์ และอีกประการหนึ่งก็คือหนังสือพิมพ์มีความถี่ในการออกบ่อยกว่านิตยสารและหาซื้อได้ง่ายกว่า จึงทำให้ผู้อ่านมากกว่า

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นประเด็นสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะเด่นของหนังสือพิมพ์ ซึ่งถือเป็นสิ่งพิมพ์ชนิดหนึ่ง ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว

ประเภทของหนังสือพิมพ์

โดยทั่วไปหนังสือพิมพ์จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. หนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม (Popular Newspaper)
2. หนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งคุณภาพ (Quality Newspaper)

หนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม หนังสือพิมพ์ประเภทนี้มุ่งให้ความสำคัญต่อข่าวสารประเภทเร้าอารมณ์ ตื่นเต้นและข่าวเบา (Soft News) ข่าวดังกล่าวนี้ได้แก่ ข่าวอาชญากรรม ข่าวอุบัติเหตุ ไฟไหม้ ข่าวในแวดวงสังคม เป็นต้น ซึ่งเป็นข่าวที่คนส่วนใหญ่ให้ความสนใจ เหมาะสำหรับผู้่านทุกระดับ ผลที่ตามมาจากการอ่านและตลอดจนการใช้ภาษาหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะมี

ลักษณะทันทีทันใด การจัดหน้าของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะเน้นในด้านการดึงดูดใจ และเร้าอารมณ์ ผู้อ่านให้มากที่สุด จำนวนจำหน่ายหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ค่อนข้างสูง

หนังสือพิมพ์ประเภทเฟื่องคุณภาพ หนังสือพิมพ์ประเภทนี้มุ่งให้ความสำคัญต่อข่าวสารที่เน้นหนักทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และปัญหาในหลาย ๆ ด้าน ข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นข่าวหนัก (Hard News) เหมาะสำหรับผู้อ่านที่สนใจและอยู่ในวงการ ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ประเภทนี้เฟื่องคุณภาพ มีจำนวนค่อนข้างจำกัดและน้อยกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม ดังนั้นจำนวนจำหน่ายจึงต่ำกว่าหนังสือพิมพ์ประเภทแรก

บทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์

ปัจจุบันบทบาทและหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ไม่ว่าจะเป็นในด้านของความรับผิดชอบหรือในด้านการให้บริการแก่ผู้อ่านได้ขยายขอบเขตกว้างขวางกว่าที่เคยเป็นมาอย่างมากมาย โดยที่หนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบต่อการให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญดังต่อไปนี้

หนังสือพิมพ์ให้ข้อเท็จจริงที่สำคัญ หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ประกาศเกี่ยวกับเรื่องเวลาการประชุม แจ้งการเกิด การตายของบุคคล ตลอดจนการแต่งงานและข้อเท็จจริงที่สำคัญเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน หนังสือพิมพ์จะทำหน้าที่เป็นผู้เตือนเมื่อถึงเวลาที่ประชาชนจะต้องเสียภาษี จะต้องทำการเลือกตั้ง เป็นต้น หนังสือพิมพ์จะบอกกล่าวกระตุ้นให้ประชาชนสนใจการท่องเที่ยว รายการสนุกต่าง ๆ ที่มีขึ้นในวันหยุดสัปดาห์หรือวันหยุดพิเศษ หนังสือพิมพ์จะบริการสมาคมบำเพ็ญประโยชน์ต่าง ๆ โดยบอกกล่าวหรือประกาศหมายกำหนดการ ประชุมนัดพิเศษต่าง ๆ ที่ถูกจัดขึ้น นอกจากนั้นหนังสือพิมพ์ยังทำหน้าที่แจ้งข่าวสารเกี่ยวกับกีฬาและกรีฑาประเภทต่าง ๆ ให้ประชาชนที่สนใจในด้านนี้ได้ทราบและติดตามผลได้เป็นระยะ ๆ อย่างไรก็ตามการรายงานข่าวหรือข้อเท็จจริงดังที่ได้กล่าวเป็นตัวอย่างแล้วทั้งหมดนี้จะต้องอาศัยความรวดเร็วหรือความทันต่อเหตุการณ์และสิ่งสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด ความถูกต้อง จะต้องเป็นสิ่งที่หนังสือพิมพ์ต้องคำนึงถึงตลอดเวลา

หนังสือพิมพ์ให้การศึกษา หนังสือพิมพ์ให้ความรู้ให้การศึกษาในด้านที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ จิตวิทยา การเมือง การปกครอง การแพทย์ การเกษตร เคหะกรรมศาสตร์ เป็นต้น ความรู้เหล่านี้ผู้อ่านจะได้รับจากการอ่านคอลัมน์และบทความต่าง ๆ ที่มีในหน้าหนังสือพิมพ์ คอลัมน์ที่เรามักเห็นและได้อ่านเป็นประจำก็ได้แก่ คอลัมน์แพทย์ ซึ่งเป็นคอลัมน์ที่ตอบปัญหาผู้อ่านเกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพ โรคภัยไข้เจ็บ และวิธีการป้องกัน เป็นต้น นอกจากนั้นจะมีคอลัมน์เกี่ยวกับพยากรณ์อากาศ อาหารการกิน และคอลัมน์เกี่ยวกับความสวยงามที่ผู้หญิงส่วนใหญ่ให้ความสนใจ คอลัมน์เหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็นการเสนอแนะ และวิธีป้องกัน ตลอดจนให้คำแนะนำในด้าน ต่าง ๆ

หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของประชาชน หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่จะเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เขาสนใจผ่านทางหน้าหนังสือพิมพ์ โดยออกมาในรูปของบทความ หรือคอลัมน์ประเภทต่าง ๆ สำหรับหนังสือพิมพ์เองจะมีบทบาทการทำหน้าที่อธิบายความหรือขยายความของเหตุการณ์ให้ประชาชนผู้อ่านได้ทราบถึงจุดยืนหรือนโยบายของหนังสือพิมพ์ของตน หนังสือพิมพ์ซึ่งทำหน้าที่เป็นเสมือนเวทีแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนทัศนคติระหว่างหนังสือพิมพ์เองกับประชาชนทั่วไป ผู้อ่านมีโอกาสได้รับความเห็นจากทั้ง 2 ฝ่าย หนังสือพิมพ์จึงทำหน้าที่บริการชุมชนในระบอบประชาธิปไตยได้อย่างดี ซึ่งหนังสือพิมพ์จะต้องมีความเข้าใจ ความกล้า ความยุติธรรม และความยืดหยุ่นในการทำหน้าที่ดังกล่าว

หนังสือพิมพ์ส่งเสริมและสนับสนุนความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชน หนังสือพิมพ์จะทำหน้าที่สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาและการเติบโตของชุมชน ไม่ว่าในด้านการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ชุมชนให้โลกภายนอกได้ทราบถึงความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลง นอกจากนั้นหนังสือพิมพ์ยังทำหน้าที่ชี้ข้อบกพร่องข้อเสียหรือจุดอ่อนของชุมชนแต่ละชุมชนให้ประชาชนได้ทราบ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น หนังสือพิมพ์จะทำหน้าที่พร้อมกันหลายอย่าง คือทำหน้าที่ในการจัดการแจ้งข่าวสาร สนับสนุนให้ความร่วมมือและช่วยเหลือทางการเงิน ซึ่งจะเห็นว่าบางครั้งหนังสือพิมพ์จะแบ่งเนื้อที่ในหน้าหนังสือพิมพ์สำหรับการอุทิศเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม เพื่อเป็นการเพิ่มเงินหรือผลประโยชน์ในการช่วยเหลือเป็นกรณีไป

หนังสือพิมพ์เป็นสถาบันย่อยในการให้บริการประชาชน ถึงแม้หนังสือพิมพ์จะไม่ใช่อำนาจในการให้บริการประชาชนภายใต้การควบคุมของรัฐบาลเช่นสถาบันอื่นก็ตาม แต่หนังสือพิมพ์มีบทบาทสำคัญในการให้บริการดังกล่าวเพราะลักษณะธรรมชาติของหนังสือพิมพ์เอง

หนังสือพิมพ์ผลิตข่าวสารและการโฆษณา เมื่อการไปมาติดต่อสื่อสารขยายขอบเขตกว้างขวางออกไป ข่าวสารเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับสังคมและมนุษย์อย่างมาก การโฆษณาสินค้ามีบทบาทสำคัญมากขึ้น เมื่อสังคมมีการปฏิวัติอุตสาหกรรมและการค้าขาย การแข่งขันจึงตามมาในรูปของการชักจูง โน้มน้าว เพื่อสนับสนุนสินค้าของตนให้กว้างขวางและเป็นที่ยอมรับ หนังสือพิมพ์จึงมีบทบาทสำคัญในการให้บริการในด้านข่าวสารและการโฆษณาอย่างมาก

หนังสือพิมพ์สร้างธุรกิจชุมชน หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานวงการธุรกิจกับประชาชนในชุมชน โดยการเป็นสื่อกลางในการโฆษณาสินค้าเพื่อให้ลูกค้าได้ผลประโยชน์ในการทราบว่าสินค้าอะไรบ้างที่ผลิตออกมาสู่ตลาด ประชาชนสามารถเลือกซื้อสินค้าได้จากการอ่านโฆษณาในหน้าหนังสือพิมพ์ สถาบันธุรกิจบริการนั้นทำเงินให้กับหนังสือพิมพ์ปีละมากมาย

หนังสือพิมพ์พิทักษ์และคุ้มกันประชาชน หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ประสานงานกับผู้พิทักษ์รักษากฎหมายในบางอย่างได้เป็นอย่างดี โดยที่หนังสือพิมพ์ตีพิมพ์ความคืบหน้าและการเคลื่อนไหวของการทำงานของเจ้าหน้าที่ในวงราชการ ที่มีหน้าที่โดยตรงกับกิจการบางอย่าง เช่น ทางด้านอาชญากรรม

เป็นต้น การตีพิมพ์ข่าวสารดังกล่าวจะทำให้ประชาชนได้ทราบและหาวิธีการป้องกัน จากคำเตือนที่ได้รับ จากหน้าหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้ หนังสือพิมพ์ยังช่วยในด้านการเผยแพร่หรือกระจายข่าวสารการทำงานที่คืบหน้าของเจ้าหน้าที่ในการติดตามคนร้าย และนอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้วในบางครั้ง หนังสือพิมพ์ยังช่วยปกป้องคุ้มครองกันคนบริสุทธิ์จากการกล่าวหาที่ไม่ยุติธรรมได้อีกด้วย

หนังสือพิมพ์ปกป้องสิทธิเสรีภาพของประชาชน หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ปกป้องประชาชน ในระบอบสังคมที่มีการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยเฉพาะสิทธิมนุษยชนในด้านการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น

บทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ในด้านการให้บริการสังคมดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น จะเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีบทบาทที่สำคัญมาก แต่ในทัศนคติของคน 3 กลุ่ม คือประชาชนทั่วไป เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ จะมีความคิดเห็นอย่างไร ตรงกับบทบาทของหนังสือพิมพ์ที่กล่าวมาหรือไม่ โดยเฉพาะบทบาทที่หนังสือพิมพ์พิทักษ์และคุ้มครองประชาชน ซึ่งหนังสือพิมพ์จะต้องทำหน้าที่ประสานงานกับผู้พิทักษ์รักษากฎหมายในบางโอกาส หนังสือพิมพ์ตีพิมพ์ความคืบหน้าและการเคลื่อนไหวของการทำงานของเจ้าหน้าที่ในวงราชการที่มีหน้าที่โดยตรงกับกิจการบางอย่าง เช่น ทางด้านอาชญากรรม การตีพิมพ์ข่าวสารดังกล่าวจะทำให้ประชาชนได้ทราบและหาวิธีการป้องกันจากคำเตือนที่ได้รับจากหน้าหนังสือพิมพ์หรือไม่ นอกจากนี้ หนังสือพิมพ์ยังช่วยในด้านการเผยแพร่หรือกระจายข่าวสารการทำงานที่คืบหน้าของเจ้าหน้าที่ในการติดตามคนร้าย และนอกเหนือจากนั้นในบางครั้ง หนังสือพิมพ์จะต้องช่วยปกป้องคุ้มครองกันคนบริสุทธิ์จากการกล่าวหาที่ไม่ยุติธรรมอีกด้วย

6. จริยธรรมของหนังสือพิมพ์

สุภา ศิริमानนท์ (2457 - 2529 : 12 - 18) ได้สรุปแนวความคิดเกี่ยวกับจริยธรรมของหนังสือพิมพ์ไว้ดังนี้

จริยธรรมของหนังสือพิมพ์ (Ethic of the Press) เป็นทำนองคำสอนเกี่ยวกับความประพฤติและการตั้งหลักให้แก่คนของหนังสือพิมพ์เพื่อประโยชน์และเพื่อส่งเสริมคุณค่าให้แก่มวลชน จริยธรรมของหนังสือพิมพ์เป็นหลักความประพฤติและหลักของความคิดจิตใจอันยิ่งใหญ่กว้างขวางที่ครอบคลุมเอาส่วนต่าง ๆ ของงานหนังสือพิมพ์ไว้ทุกส่วน

กิจการหนังสือพิมพ์นอกจากจะเป็นธุรกิจอย่างหนึ่งของเอกชน แต่ในอีกแง่หนึ่งก็เป็นประหนึ่งสถาบันสาธารณะ ความที่เป็นประหนึ่งสถาบันสาธารณะนั้นทำให้นักหนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นผู้ประกอบการสำคัญจำเป็นต้องมีจริยธรรมกำกับประกอบการของตนเพื่อป้องกันมิให้กิจการหนังสือพิมพ์กลายเป็นชุมนุมแห่งอันตรายหรือเป็นแหล่งเบาะแสแห่งหายนภาพของสาธารณชน

งานหนังสือพิมพ์เป็นงานซึ่งกระทบถึงสังคม ซึ่งสะท้อนภาวะของสังคม เอากำเนิดขึ้นมาได้ด้วยการดึงพลังมาจากสังคม ดังนั้นหนังสือพิมพ์จึงจำเป็นต้องมีหลักกำกับเพื่อส่งผลกระทบกลับไปสู่

สังคมในแง่ที่จะช่วยเหนี่ยวรั้งและยกระดับของสังคมให้ดีขึ้น สูงขึ้น ในแง่ที่จะให้ภาพสะท้อนอันเที่ยงตรงต่อสังคม และในแง่ที่จะส่งเสริมให้สังคมทรงพลังที่จะก้าวรุดหน้าอย่างแกร่งกล้ายิ่งขึ้นเรื่อยไป

หลักปฏิบัติตามที่มีการกำหนดลงไว้ในจริยธรรมนั้นเป็นหลักปฏิบัติทางความคิดจิตใจ เพราะ จริยธรรมมิใช่กฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับที่ ศาสตราจารย์ สุภัทญา สุดบรรทัด ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวในเอกสารประกอบการสอนวิชาจริยธรรมในวิชาชีพหนังสือพิมพ์ว่า จริยธรรมหมายถึงปรัชญา หรือระบบที่เกี่ยวข้องด้วยศีลธรรม เป็นหลักประพฤติปฏิบัติของคนในสังคมใดสังคมหนึ่ง กล่าวโดยทั่วไป จริยธรรมเป็นทฤษฎี หรือหลักเกี่ยวกับความประพฤติของคนว่าดีหรือไม่ดี เป็นสิ่งที่ใครจะประพฤติหรือไม่ประพฤติก็ได้ แตกต่างจากกฎหมายที่ใครไม่ประพฤติตามก็จะถูกลงโทษ จริยธรรมเป็นเรื่องของสำนึกของแต่ละบุคคล ในอันที่จะพิจารณาตัดสินด้วยตัวเองว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด

สุภา ศิริमानนท์ (2457 - 2529 : 19 - 49) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ หรือ " ข้อจำกัด " ที่สำคัญ ๆ ของจริยธรรมไว้ดังนี้

หลักว่าด้วย " ความจริงที่แท้จริง " (Objectivity)

นักหนังสือพิมพ์ย่อมได้รับความคาดหวังจากผู้อ่านทั่วไปว่า คำบอกเล่าข่าวสารที่เขารายงานจะหมดจดครบถ้วน, ไม่ลำเอียง ไม่ว่าจะเป็แงใดของข่าว นั่นคือ คาดหวังว่าเขาจะไม่สอดแทรกทรรศนะส่วนตัวหรือความรักความชังส่วนตัวลงไปในการรายงานข่าวนั้น ๆ

ลักษณะการใหญ่ ๆ ของสิ่งที่เรียกว่า ความจริงที่แท้จริง ก็ได้แก่ลักษณะการ 5 อย่าง คือ :-

1. ความไม่เป็นฝักเป็นฝ่าย (Impartiality) หากรายงานข่าวขึ้นที่เสนอนั้นเกี่ยวกับข้อพิพาทหรือเกี่ยวกับความขัดแย้งกันของฝ่ายต่าง ๆ สองฝ่ายหรือหลายฝ่าย - ไม่ว่าจะพิพาทหรือขัดแย้งกันอย่างปรากฏชัด ๆ และหรืออย่างซ่อนเร้นอำพราง นักหนังสือพิมพ์ผู้เสนอรายงานพึงต้องเสาะหาทรรศนะต่าง ๆ ของทุกฝ่ายมาเสนอให้หมด และก็ต้องเสนอด้วยความสมดุลอย่างมีเหตุผล ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับปริมาณของแต่ละทรรศนะด้วย

การที่จะประพฤติปฏิบัติได้ดีตามหลักเกณฑ์ที่กล่าวมานี้ในการปฏิบัติจริง ๆ จะยากมาก เพราะตัวของนักหนังสือพิมพ์โดยทั่วไปนั้นเองมักจะมีความคิดเห็นแรงไปในทางใดทางหนึ่ง แงใดแงหนึ่งอยู่แล้วโดยปรกติ

2. ความปราศจากข้อขัดแย้งทางผลประโยชน์ หรือทางความสนใจ (Absence of Conflict of Interest) การมีส่วนพัวพันโดยมีมูลเหตุหรือโดยมีจุดหมาย และหรือการมีส่วนพัวพันกับองค์การแห่งใดแห่งหนึ่ง ย่อมทำให้เป็นกรณีที่มีหมิ่นเหม่มากที่สุดที่นักหนังสือพิมพ์นั้น ๆ ต้องถูกสงสัยว่า เขาจะสังกัดเป็นฝักเป็นฝ่าย

สมมุติว่านักหนังสือพิมพ์คนใดคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยปฏิบัติงานร่วมมืออย่างแข็งขันอยู่ในองค์การที่ดำเนินงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อมของบ้านเมือง แล้วเขาก็ได้รับคำสั่งให้ไปทำข่าวเกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมบางอย่าง ซึ่งทำความสกปรกโสโครกให้เกิดแก๊สพิษ ก็ไม่มีปัญหาเลยว่ารายงานข่าวของเขาจะไม่ถูกสงสัย ว่าสอดแทรกไว้ด้วยความลำเอียงนับแต่ต้นจนปลาย

หรือนักหนังสือพิมพ์คนใดที่เป็นสมาชิกขององค์การทางการเมือง ถ้าหากเขาถูกสั่งให้ออกไปทำข่าวเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวทางการเมือง รายงานข่าวของเขาก็คงจะถูกสงสัยว่า มีอิทธิพลของความคิดทางการเมืองอย่างใดอย่างหนึ่งครอบงำอยู่

เพราะฉะนั้น นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่จึงไม่สมัครใจที่จะเข้าร่วมอยู่ในองค์การใด ๆ และเต็มไปด้วยความระมัดระวัง แม้กระทั่งจะไปปรากฏตัวในทำนองที่จะทำให้คนทั้งหลายเข้าใจไปว่า เขามีความสมัครสมานกับความเคลื่อนไหวหรือชุมนุมใด ๆ ที่เห็นว่ามีแนวทางซึ่งอาจจะไปขัดขวางไปข้างหน้า

3. โอกาสของการปฏิเสธ (Opportunity of Denial) สิ่งซึ่งจะทำให้หลักเกี่ยวกับ "ความจริงที่แท้จริง" พังพินาศหรือเอนเอียงไปได้บ้างโดยนัยไม่ถึงหรือโดยคาดไม่ถึงก็ได้แก่การตัดลู่ทาง หรือตัดโอกาสที่จะให้คนใดคนหนึ่งปฏิเสธข้อกล่าวหาอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมีผู้กล่าวหาเขา ทั้ง ๆ ที่โดยแท้แล้วการให้โอกาสดังกล่าวนี้ก็นับว่าเป็นขั้นตอนของหลักปฏิบัติธรรมดา ๆ แต่เนื่องจากเหตุที่ความบีบรัดของเวลา ซึ่งมักจะทำให้นักหนังสือพิมพ์ต้องทำงานให้เสร็จอย่างเร่งด่วน ภายในระยะอันจำกัดจนกระทั่งนักหนังสือพิมพ์รายนั้น ๆ ไม่สามารถที่จะแสดงข้อปฏิเสธของเขาต่อสาธารณะ โอกาสของการปฏิเสธของเขาจึงถูกตัดออกไปโดยปริยาย

ในกรณีของการกล่าวหาเช่นว่านี้ ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวหาอย่างร้ายแรงเท่าใด หลักจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์กำหนดไว้ว่า ถ้าหากจะเสนอข้อกล่าวหาที่จะต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาเขาแสดงข้อปฏิเสธของเขาด้วย ถึงแม้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเหล่านั้น ๆ จะเป็นคนร้ายชนิดร้ายกาจเท่าใดเพียงใดก็ตาม ทั้งนี้เพราะการกล่าวหาเหล่านั้น ๆ ยังมีใช้คำพิพากษาของศาลยุติธรรม

การให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา นี้ นอกจากจะเป็นหลักข้อสังวรในทางจริยธรรมสำหรับนักหนังสือพิมพ์แล้ว ยังเป็นกลวิธีอันสำคัญมากประการหนึ่งในทางป้องกันมิให้นักหนังสือพิมพ์ถูกฟ้องร้องว่ากระทำการหมิ่นประมาทต่อผู้ถูกกล่าวหาเหล่านั้น ๆ ในเวลาต่อมา

4. การละเว้นเสียจากความลำเอียงต่อผู้ใกล้ชิด (Avoidance of Cronyism) นักหนังสือพิมพ์ประเภทนักข่าวอาชญากรรม ซึ่งมีการติดต่อกับตำรวจตามสถานีตำรวจต่าง ๆ มักจะได้รับการดำเนินว่า ละเมิดหลักปฏิบัติทางจริยธรรมในข้อนี้ยิ่งกว่านักข่าวอื่น ๆ หรืออย่างน้อยก็ถูกสงสัยว่ามีความลำเอียงต่อผู้ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งเบาะแสของข่าว เนื่องจากไปติดต่อกับพวกผู้ใกล้ชิดกับแหล่งข่าวตลอดเวลา จนกระทั่งผลงานของเขาเกือบจะกลายเป็นสิ่งซึ่งทำให้เขาได้ชื่อว่าเป็นเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ส่วนตัวอย่างไม่เป็นทางการของตำรวจ หรือมิฉะนั้นอย่างน้อยก็ทำให้จิตใจของนักหนังสือพิมพ์รายนั้น ๆ แกว่งไกวไปในทางที่อยากจะทำตัวให้เป็นประหนึ่งเจ้าหน้าที่ซึ่งมีใช้ทางการของฝ่ายตำรวจ

หลักจริยธรรมซึ่งลงไว้ว่า หากไม่ระมัดระวังให้หนักแน่น ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลก็จะทรงอิทธิพลครอบงำการรายงานข่าว และเมื่อใดที่เกิดภาวะเช่นนี้ ความลำเอียงต่อผู้ใกล้ชิดก็จะเป็นสิ่งซึ่งหนีไม่พ้น

5. การละเว้นเสียจากความเคียดแค้นพยาบาท (Avoidance of Vengeance) ด้านที่ตรงกันข้ามกับความลำเอียงต่อผู้ใกล้ชิดก็คือ ความเคียดแค้นพยาบาท ความสำนึกอันนี้อาจจะเกิดจากการที่นักหนังสือพิมพ์ไม่ได้รับความอนุเคราะห์เกื้อกูลจากเจ้าหน้าที่ซึ่งเขาไปติดต่อเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเสาะหาข่าวสาร เขาก็แสดงความรู้สึกออกมาในทำนองเคียดแค้นพยาบาทคนใดคนหนึ่งเป็นพิเศษ

เมื่อใดที่ปรากฏว่า ความชิงชังเป็นส่วนบุคคลกลายเป็นเครื่องกีดขวางในอันที่จะทำข่าวเกี่ยวกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะ ความชิงชังนั่นเองก็จะเป็นผลให้การทำข่าวไม่เป็นผลสมมาตหมาย และเมื่อนั้นเองลักษณะการที่เรียกว่า " ความจริงที่แท้จริง " ก็จะไม่ห่างออกไปนับว่าเป็นอันตรายต่อการปฏิบัติงาน

แต่ทั้งนี้ก็มีได้หมายความว่า นักหนังสือพิมพ์ควรจะมองเมินหรือควรจะไม่ถือสาการกระทำอย่างผิด ๆ ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งแสดงตนออกมาอย่างประจักษ์ว่า เป็นศัตรูที่ร้ายกาจของเขา เมื่อรู้ว่าใครเป็นศัตรูก็ต้องถือว่าเป็นศัตรู แต่เงื่อนไขของหลักจริยธรรมข้อนี้หมายความว่า นักหนังสือพิมพ์จักต้องไม่ปล่อยให้ความรู้สึกส่วนตัวมีอิทธิพลครอบงำการเสนอรายงานข่าวของเขาเป็นอันขาด

ความเคียดแค้นและความรู้สึกผูกพยาบาทนั้น ที่จริงก็เป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ธรรมดา ๆ เป็นส่วนหนึ่งของอารมณ์ซึ่งพุทธศาสนาเรียกว่าอนิษฐารมณ์

แต่ในฐานะที่เป็นนักหนังสือพิมพ์ผู้มีการศึกษา จึงต้องรับรู้อยู่แก่ใจด้วยว่ามันเป็นอารมณ์ประเภทร้าย ทำให้จิตใจขุ่นมัวและยังให้เกิดผลกระทบติดตามมาอีกมากมายหลายอย่าง

หลักว่าด้วย " ความซื่อสัตย์ " (Honesty) หรือ " ความสัตย์จริง " " การรักษาความสัตย์ "

ประวัติการณ์ของหนังสือพิมพ์ไม่ว่าในประเทศไทยหรือในประเทศที่เจริญก้าวหน้าแล้ว ล้วนแต่เป็นประวัติการณ์ซึ่งมักจะเต็มไปด้วยคำเล่าลือที่แปลกออกไปเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักหนังสือพิมพ์ประเภทที่เขียนข่าวตัวเอง หรือนัยหนึ่งนักหนังสือพิมพ์ยกเมฆ งานของพวกเขาอยู่ในลักษณะที่ว่าเป็นอุตสาหกรรมทำข่าว หรือนั่งเทียนเขียนข่าว

พฤติกรรมของนักหนังสือพิมพ์ประเภทนี้เท่าที่เล่าลือกันมาตั้งแต่ยุคก่อน ๆ จนกระทั่งปัจจุบันนั้นบางเรื่องบางรายก็ฟังดูน่าแปลก

นอกจากกรณีเกี่ยวกับการเขียนข่าวหรือการทำเรื่องยกเมฆแล้ว ก็ยังมีการกระทำผิด ๆ ชนิดไร้อจริยธรรมประเภทเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ อีกมากมายหลายอย่าง ผลของการประพฤติดี ๆ กระทำผิด ๆ เช่นว่านั้นในทางหนึ่งก็นับว่าเป็นการเสี่ยงอย่างยิ่งต่อความเสียชื่อเสียงเมื่อถูกจับได้ และว่าที่จริงตามคำ

กล่าวเล่าลือนั้นก็แสดงว่า พวกนักหนังสือพิมพ์ผู้ชายมักจะถูกจับได้อยู่เสมอมาโดยนักหนังสือพิมพ์ที่ดี ๆ หรือที่อยู่ในประเภทซื่อสัตย์, ประเภทมีคุณธรรมมีจริยธรรม

หลักการทางจริยธรรมได้กำหนดกรณีเกี่ยวกับ “ ความซื่อสัตย์ ” เป็น 2 ประการด้วยกัน คือ

ประการที่ 1 ต้องเสนอรายงานข่าวที่เป็นจริง มิใช่เสนอนิยาย

ประการที่ 2 นักหนังสือพิมพ์ต้องรักษาวาจาที่ได้ให้คำมั่นหรือที่ได้ตักปากลงคำกับใครเขาไว้

กล่าวโดยละเอียดในหลัก 2 ประการนี้คือ

ประการที่ 1 การเสนอรายงานข่าวที่เป็นจริง, มิใช่เสนอนิยาย เมื่อพิจารณาในอีกแง่หนึ่ง เราก็ต้องมีสำนึกด้วยว่านักหนังสือพิมพ์ประเภทที่ถูข่าวรู้เรื่อง หรือเขียนรายงานข่าวแบบยกเมฆนั้น ย่อมจะเป็นบุคคลซึ่งมีจิตใจมีความคิดในระดับที่นับว่าแปร่ง ชาวหรือเรื่องราวที่ก่ขึ้นแต่งแบบยกเมฆขึ้นมักจะสนุกสนานและน่าอ่านเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นำเอามาผูกขึ้นมักจะเต็มด้วยความน่าตื่นเต้นน่าเร้าใจ แต่ถึงอย่างไรข่าวและเรื่องเหล่านั้นมันก็มีข้อเท็จจริง มิใช่ความจริง และต้องจัดว่าเป็นนิยาย

เชื่อว่านักหนังสือพิมพ์จำพวกผู้ชายประเภทยกเมฆนั่งเทียนเขียนข่าวเรื่องนี้มีความประสงค์ คือ เพราะเขารู้สึกว่าผู้อ่านจะชอบ เพราะเหตุที่ว่าวิธีเขียนวิธีผูกเรื่องจะน่าอ่านจริง

แต่ความน่าอ่านและความชอบอ่านดังกล่าวนี้ มูลฐานแท้ ๆ ของปัญหาอยู่ที่ว่าคำบอกกล่าวเล่าข่าวสารที่น่าอ่านหรือเรื่องราวที่ผู้อ่านชอบอ่านนั้น มิใช่คำบอกเล่าข่าวสารที่เป็นจริงมิใช่เรื่องราวที่เป็นจริง ข่าวของหนังสือพิมพ์จะต้องเป็นความจริงที่เป็นจริง

โดยหลักวิชาการวารสารศาสตร์ ถือว่า ข้อเท็จจริงหรือความเป็นจริงนั้นเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์เต็มไป ด้วยความน่าตื่นเต้น น่าเร้าเร้าใจอยู่แล้วในตัวเอง ไม่จำเป็นและไม่สมควรที่จะนำไปทำให้ข้อเท็จจริง และความจริงนั้น ๆ ผิดเพี้ยนไปด้วยแสงสีใด ๆ อีก

ประการที่ 2 การรักษาวาจาที่ได้ให้คำมั่นหรือตักปากลงคำไว้ เงื่อนไขข้อนี้หมายความว่า ถ้านักหนังสือพิมพ์ได้รับปากกับผู้ให้ข่าวสารไม่ว่ารายใดว่าจะไม่เสนอรายงานข่าวสารเรื่องนั้นในหน้ากระดาษของหนังสือพิมพ์ก็ต้องปฏิบัติตามคำมั่นสัญญานั้น ๆ อย่างเคร่งครัด เพราะนั่นคือหลักการทางจริยธรรมอันสำคัญอย่างหนึ่งของหนังสือพิมพ์ นักหนังสือพิมพ์จะต้องไม่ละเมิดหลักการข้อนี้ไม่ว่าจะเนื่องด้วยกรณีใด ๆ

เงื่อนไขทางจริยธรรมที่สำคัญอีกประการหนึ่งในทำนองเดียวกันนี้คือ เงื่อนไขที่ว่าด้วยการรับปากกับผู้ให้ข่าวสารเกี่ยวกับกำหนดเวลาที่จะพึงเปิดเผยข่าวสารนั้น ๆ ต่อสาธารณะ ในบางกรณีผู้ให้ข่าวอาจจะขอร้องเป็นทำนองกำหนดเงื่อนไขเวลาว่าข่าวสารชั้นที่บอกเล่าให้ทราบนั้นนักหนังสือพิมพ์จะต้องสงวนหรือรอไว้สักช่วงระยะเวลาหนึ่งก่อนจะเสนอออกเป็นข่าวได้ เงื่อนไขอันนี้ก็แล้วแต่ฝ่ายผู้ให้ข่าวจะกำหนด อาจจะเป็น 3 วัน หรืออาจจะหนึ่งสัปดาห์ เพื่อผลในทางความปลอดภัยของผู้ให้ข่าวเอง โดยเฉพาะ หรืออีกทางหนึ่งก็คือต้องไม่เปิดเผยว่าได้ข่าวมาจากใครหรือจากไหน ข้อตกลงเช่นนี้นักหนังสือพิมพ์ก็ไม่พึงละเมิดเป็นอันขาด

อย่างไรก็ดี ในหลักการทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับวิธีการที่กล่าวมานี้ ก็ระบุไว้ด้วยว่า นักหนังสือพิมพ์ไม่สมควรจะไปตกลงรับปากคำสัญญาเกี่ยวกับคำบอกเล่าข่าวสารกับใครคนใด ถ้าแม้ว่าคำบอกเล่าข่าวสารชิ้นเดียวหรือเรื่องเดียวกันนั้นสามารถจะแสวงหามาจากทางต่าง ๆ ได้หลายทาง มิใช่แต่เฉพาะแต่จากเขาผู้ให้คำบอกเล่าข่าวสารรายนั้นเพียงทางเดียวรายเดียว เพราะถ้าหากมีผู้ทางคำบอกเล่าข่าวสารเรื่องนั้น ๆ จะแพร่สะพัดได้จากหลายเบาะแส ผู้ให้คำบอกเล่าข่าวสารก็ย่อมไม่มีสิทธิที่จะขอร้อง

โดยการปฏิบัติตามปกติ เมื่อนักหนังสือพิมพ์ได้ตกลงให้สัญญาแล้ว หากนักหนังสือพิมพ์ไปเสนอรายงานเป็นข่าวในกรณีนั้น ก็ถือว่านักหนังสือพิมพ์เป็นผู้ไว้จริยธรรมหรือแม้เพียงว่า นักหนังสือพิมพ์ใช้วิธียกย่อนในทำนองที่นำเอาคำบอกเล่าข่าวสารที่ไปตกลงไว้ว่าจะไม่เปิดเผยนั้น ๆ เป็นประหนึ่งเครื่องมือหรือเป็นเครื่องนำให้เขาไปแสวงหาคำบอกเล่าข่าวสารอันเดียวกันจากแหล่งเบาะแสรายอื่น ก็ถือว่าละเมิดจริยธรรมเหมือนกัน ถ้าหากว่าผู้ให้คำบอกเล่าข่าวสารรายแรกไม่อนุญาตให้เขากระทำเช่นนั้น

การรักษาความลับสัญญาในประการที่ 2 เมื่อนักหนังสือพิมพ์ตกลงที่จะยอมรับคำบอกเล่าข่าวสารมาจากบุคคลผู้เป็นแหล่งเบาะแสรายใดโดยให้สัญญาว่าจะต้องไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ โดยเด็ดขาดว่าเราได้คำบอกเล่าข่าวสารมาจากใครหรือจากทางใด นักหนังสือพิมพ์ก็มิมีหน้าที่ที่จะต้องป้องกันและปกปิดแหล่งเบาะแสรายใดโดยเคร่งครัด ไม่ว่าผลที่จะตามมาจากการปกปิดนั้น ๆ จะร้ายแรงแก่ตัวของนักหนังสือพิมพ์เพียงใดแค่นั้น

หลักว่าด้วย "ความบังควรและไม่บังควรซึ่งมนุษย์พึงปฏิบัติต่อมนุษย์" (Human Decency)

นักหนังสือพิมพ์ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับข่าวอาชญากรรมย่อมมีสำนึกว่าต้องเสาะหาและรวบรวมคำบอกเล่าข่าวสารให้ได้ทั้งหมดหรือให้ได้ครบถ้วนเท่าที่เห็นว่าจำเป็นต่อความรับรู้ของสาธารณชนในอันที่จะเข้าใจสภาพและขอบเขตทั้งหมดของเหตุการณ์หรือของกรณีอาชญากรรม แต่ถึงกระนั้นนักหนังสือพิมพ์ก็ต้องระลึกไว้ด้วยว่า รายละเอียดบางอย่างแสดงถึงความป่าเถื่อน, ความน่าสยดสยอง อย่างเช่นโลหิตอันสดกระจ่าย ฯลฯ เหล่านี้มัน ที่แท้แล้วมิได้มีประโยชน์หรือรับใช้เจตประสงค์อันแท้จริงของรายงานข่าวนั้น ๆ แต่อย่างไร นอกไปจากการทำให้ผู้อ่านส่วนหนึ่งรู้สึกตื่นเต้นอย่างตระหนกอกสัน แล้วก็ทำให้ผู้อ่านอีกส่วนหนึ่งรู้สึกกระอักกระอ่วน

การเสนอข่าวอาชญากรรมแบบรุนแรงเลือดสาดเต็มหน้ากระดาดอาจจะเป็นวิธีที่นิยมปฏิบัติกันมาในสมัยหนึ่ง และก็ยังสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ในบางรายบางสำนักซึ่งถือเอาความตื่นเต้นเป็นสินค้า โดยมีภาพข่าวประกอบขนาดใหญ่ของคนเคราะห์ร้ายที่ถูกฆ่าหรือที่มีร่างกายขาดกระจุยกระจ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุ

แต่วิธีปฏิบัติทำนองนั้นมวลชนคนอ่านก็พากันตั้งรังเกียจในปริมาณที่เพิ่มขึ้นและเพิ่มขึ้นเรื่อย

หลักว่าด้วยการลอกคัดเรื่องของคนอื่น แล้วก็ทักทักเอาเป็นของตัวเอง (Plagiarism)

การลอกคัดคำบอกเล่าข่าวสารหรือเรื่องของคนอื่น แล้วก็ทักทักเอาเป็นของตัวเองนี่ จะเป็นวิธีปฏิบัติซึ่งกระทำกันอย่างแพร่หลายกว้างขวางมากทั้ง ๆ ที่เป็นวิธีปฏิบัติซึ่งขัดต่อหลักจริยธรรมอย่างชัดเจน

เงื่อนไขตามหลักกำหนดของจริยธรรมข้อนี้ถือว่า การที่นักหนังสือพิมพ์คนใดคนหนึ่งจะใช้ประโยชน์จากข้อเขียนหรือรายงานข่าวของนักหนังสือพิมพ์อีกคนหนึ่งแล้วบอกว่าเป็นแหล่งเพาะแสของคำบอกเล่าข่าวสารที่เขาจะกระทำขึ้นหรือสร้างสรรค์ขึ้นนั้น ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ว่าด้วยความผิดจริยธรรมขโมยเรื่องของคนอื่นแล้วก็ทักทักว่าเป็นของตน เพราะสิ่งที่เรียกว่า " ข้อเท็จจริง " หรือ FACTS นั้น เป็นสิ่งที่ใครจะจดทะเบียนลิขสิทธิ์ไม่ได้ ข้อเท็จจริงเป็นสิ่งที่ใคร ๆ ก็เอาไปใช้ประโยชน์ได้

โดยปรกติที่ปฏิบัติกันมาการเสนอรายงานข่าวนั้นเป็นธรรมดาที่ต้องใช้วิธีติดตามคำบอกเล่าข่าวสารที่มีผู้เสนอแล้ว และผู้เสนอติดตามก็เพิ่มเติมคำบอกเล่าข่าวสารซึ่งตนเสาะหามาได้ใหม่ ๆ เข้าไป คำบอกเล่าข่าวสารเดิมอาจจะเป็นของหนังสือพิมพ์คู่แข่งก็ได้ แต่เมื่อจะเอามาใช้ก็ได้ลอกคัดเอามาชนิดคำต่อคำ หากจะต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิธีเขียนเสียใหม่จนอ่านฟังดูเป็นของเขาเองก่อนเสมอ และเมื่อประกอบเข้ากับคำบอกเล่าข่าวสารส่วนที่เพิ่มเติมใหม่แล้ว รายงานชิ้นนั้นก็เท่ากับ " ของใหม่ "

ภาวะที่เรียกว่าการลอกคัดเรื่องของคนอื่นแล้วก็ทักทักเอาเป็นของตัวเองนั้น ได้แก่การลอกคัดจริง ๆ ไม่ว่าจะลอกคัดแต่เพียงเฉพาะส่วนสาระสำคัญหรือไม่ว่าจะลอกคัดทั้งหมด ลอกคัดชนิดคำต่อคำ แล้วก็ใส่ชื่อของตนเองลงไปโดยทักทักว่าตนทำเรื่องนั้นขึ้น วิธีนี้จึงถือว่าผิดหลักจริยธรรม

แลมเบธ (Lambeth , อ้างถึงใน สุกัญญา สุตบรรพัต เอกสารประกอบการสอนวิชาจริยธรรมในวิชาชีพนักหนังสือพิมพ์ ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) เสนอกรอบของจริยธรรมไว้ดังนี้

หลักการพูดความจริง (The Principle of Truth Telling)

เป็นหลักการที่สื่อมวลชนพยายามอย่างเต็มที่ที่จะแสวงหาข่าวสารที่ถูกต้อง ยุติธรรม และปราศจากอคติ สื่อมวลชนต้องตรวจสอบแล้วตรวจสอบอีกเพื่อจะให้ข้อมูลนั้นถูกต้องอย่างแท้จริง ความจำเป็นที่จะต้องออกข่าวให้ทันเวลาไม่ใช่ข้ออ้างที่จะเสนอข่าวผิดพลาด หนังสือพิมพ์อาจจะผิดได้ แต่ต้องเป็นความผิดที่เกิดขึ้นอย่างไม่สามารถจะควบคุมได้ ทั้งนี้ไม่เพียงแต่การไม่เสนอข่าวผิด ๆ เท่านั้น แต่ยังหมายถึงการต้องพิสูจน์ให้ได้ว่าข้อมูลนั้นแท้หรือไม่แท้อีกด้วย

หลักความยุติธรรม (The Principle of Justice)

เรื่องของความยุติธรรม มาตรฐานของของหนังสือพิมพ์ Washington Post ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายคือ ชาวที่ยุติธรรมจะไม่ละเลยประเด็นสำคัญของเรื่อง หมายถึงความครบถ้วน

ของเนื้อข่าว ไม่เหยียบยกประเด็นรองมาแทนประเด็นหลัก หมายถึงตรงประเด็น ไม่สร้างความเข้าใจผิด และไม่หลอกลวงผู้อ่าน หมายถึงความซื่อสัตย์ ไม่กลบเกลื่อนอารมณ์หรืออคติของผู้เสนอ หมายถึงความตรงไปตรงมาไม่ใช้ภาษาที่ยอกย้อนและชี้นำ

หลักเสรีภาพ (The Principle of Freedom) สังคมตะวันตกเชื่อว่าเสรีภาพของสื่อมวลชนคือเสรีภาพของประชาชน เสรีภาพหมายถึงอิสรภาพหรือความเป็นตัวของตัวเองเป็นความนับถือตัวเองที่จะไม่ยอมรวมขอมกับความขัดแย้งใดที่มุ่งหมายจะโจมตีหลักการที่ตนเองยึดมั่นอยู่ในการดำรงความเป็นตัวของตัวเองของสื่อมวลชนนั้น หลักจรรยาบรรณบางฉบับจะระบุอย่างชัดเจนไม่ให้สื่อมวลชนรับของกำนัลใด ๆ ทั้งนี้เพราะเกรงว่าสื่อมวลชนจะสูญเสียความเป็นตัวเองได้

หลักมนุษยธรรม (Principle of Humane)

ที่สื่อมวลชนจะไม่สร้างความเจ็บปวดและความทุกข์ให้ผู้อื่นถ้าไม่จำเป็น สื่อมวลชนจะต้องตัดสินใจว่าจะเซนเซอร์ข่าวนั้นด้วยตนเองในระดับใด แต่ไม่ใช่หมายถึงการยอมตามตำรวจ หรือผู้มีอำนาจอื่นโดยปราศจากการพิจารณาอย่างถี่ถ้วน อันหมายถึงความเป็นตัวของตัวเองลดน้อยลงไปด้วย

หลักการพิทักษ์ประโยชน์สาธารณะ (Principle of Stewardship)

หลักการของความรับผิดชอบของมนุษย์ในการจัดการวิถีชีวิตและทรัพย์สินของตนเองโดยคำนึงถึงสิทธิของผู้อื่นด้วย สื่อมวลชนคือผู้ที่อยู่ในฐานะที่จะเฝ้ากระแสน้ำแห่งการอภิปรายตกเถียงในสังคมให้ใสสะอาดปราศจากมลพิษ อยู่ในฐานะที่จะผดุงความยุติธรรมให้เกิดขึ้นในสังคม สื่อมวลชนเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยที่คำนึงถึงสิทธิของผู้อื่น คำนึงถึงสิทธิของสาธารณะ และคำนึงถึงจรรยาบรรณของตนเอง การรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชนนั้น หมายถึงการปฏิบัติต่อสาธารณะโดย

1. รายงานข่าวสารที่เป็นจริง เป็นข้อมูลความรู้ที่ลึกซึ้งและเข้าใจได้ง่าย
2. เปิดเวทีความเห็นที่จะก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อคิดและข้อวิพากษ์วิจารณ์
3. ครอบคลุมความเห็น ทศนคติ และสภาพที่ดำรงอยู่ขององค์กรต่าง ๆ ในสังคม
4. มีการแสดงความเห็นที่แกร่งกล้าน่าเชื่อถือ นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับเป้าหมายและ ค่านิยมของสังคมอย่างกระจ่างแจ้ง
5. นำเสนอข่าวสารที่ครอบคลุมเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างครบถ้วน

หลักจริยธรรมที่กล่าวมานี้สรุปได้โดยรวมคือจะต้องยึดหลักความจริง ซื่อสัตย์ ไม่หมิ่นผู้อื่น ล่วงล้ำเข้าไปในสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น ทำร้ายผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อสิทธิของผู้อื่น ซึ่งการที่หนังสือพิมพ์จะปฏิบัติได้หรือไม่ในการเสนอข่าวอาชญากรรมยังเป็นปัญหา หลักการทางจริยธรรมนี้เป็นตัวอย่างที่สื่อมวลชนสามารถนำไปเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ เป็นตัวอย่างของเกณฑ์ในการวัดว่าข้อประพฤติปฏิบัติใดดีและข้อใดที่ไม่ดี บางหลักการก็เคร่งครัดเข้มงวด บางหลักการก็อ่อนผ่อนปรน บางหลักการเป็นการประสมประสานหลักการต่าง ๆ เข้าด้วยกัน บางหลักการไม่ยินยอมให้มีการ

ละเมิดไม่ว่าจะในสถานการณ์ใด ๆ ทั้งสิ้น แต่บางหลักการยินยอมให้มีการละเมิดได้บ้างแต่ต้องมีความชอบธรรมพอ

ปรัชญาที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมสื่อมวลชน

จริยธรรมสากลจะเน้นที่การตัดสินใจ เพราะคุณค่าที่สำคัญที่สุดของมนุษย์อยู่ที่การตัดสินใจ การตัดสินใจนี้สื่อมวลชนจะเลือกได้ว่าจะคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้น หรือคำนึงถึงธรรมชาติของการกระทำในตัวเองว่าดีหรือไม่ดี ผลจะดีหรือไม่ดีนั้นสามารถเลือกได้ด้วยตนเองได้แก่การตัดสินใจว่าจะเลือกวิธีการอย่างไร (สุกัญญา สุตบรรทัด เอกสารประกอบการสอนวิชาจริยธรรมในวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ภาคศึกษาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

ปรัชญาที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมสื่อมวลชนอาจแจกแจงออกได้สองประเภท (แลมเบิร์ต อ้างถึงใน สุกัญญา สุตบรรทัด เอกสารประกอบการสอนวิชาจริยธรรมในวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ภาคศึกษาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

1. หลักการแบบเน้นผลกระทบ (Teleological) ซึ่งเน้นผลกระทบ (Consequence) ที่จะเกิดขึ้น
  2. หลักการที่มีพื้นฐานทางหน้าที่ (Deontological) ซึ่งเน้นธรรมชาติ (Nature) ของการกระทำหรือการตัดสินใจนั้น
- หลักการเน้นผลกระทบมีรูปแบบสำคัญ 2 ประการคือ เกี่ยวกับอัตตา และเกี่ยวกับประโยชน์นิยม

หลักการเกี่ยวกับอัตตา (Egoism) จะคำนึงถึงว่าการตัดสินใจนั้นจะก่อให้เกิดผลที่ดีที่สุดอันใดให้แก่ตัวเองมากกว่าที่จะคำนึงถึงเพื่อสื่อมวลชนคนอื่นหรือเพื่อผู้รับสาร

หลักการเกี่ยวกับประโยชน์นิยม (Utilitarianism) จะคำนึงถึงประโยชน์ที่จะบังเกิดแก่คนส่วนใหญ่ หรือกล่าวได้ว่าจริยธรรมที่ดีที่สุดคือจริยธรรมที่มุ่งนำความสุขให้แก่คนส่วนใหญ่

- หลักการที่เน้นหน้าที่ หลักการนี้เสนอว่า พฤติกรรมโดยทั่วไปของมนุษย์สามารถพิจารณาได้โดยธรรมชาติของตัวเองมันเองว่ามีธรรมะหรือไร้ธรรมะ ไม่เห็นด้วยกับการวัดความถูกต้องหรือไม่ถูกต้องของพฤติกรรมเฉพาะที่ตรงผลเพียงอย่างเดียว อย่างไรก็ตามก็เห็นด้วยกับการพิจารณาผลเป็นส่วนประกอบในการวัดความถูกต้องของพฤติกรรมด้วย

การตัดสินใจอย่างมีจริยธรรม

ดังได้กล่าวมาแล้วว่าจริยธรรมสากลจะเน้นที่การตัดสินใจ เมื่อก้าวถึงจริยธรรมของหนังสือพิมพ์ โดยทั่วไปจะพูดกันถึงผลที่ออกมาแล้ว ผลที่ออกมาหลังจากเสนอข่าวอาชญากรรม ส่วนใหญ่จะไปพิจารณากันถึงผลงานที่ปรากฏสู่สาธารณะว่าดีหรือไม่ดี ถูกต้องตามศีลธรรม กฎหมายหรือไม่ และมักวิจารณ์การใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์ การเขียนข่าว การพาดหัวข่าว การลวงล้าสิทธิสวน

บุคคล เหล่านี้คือการพิจารณาที่ผลที่เกิดขึ้นแล้ว แต่มักไม่ได้นึกไปถึงจุดที่สำคัญที่สุด คือจุดของการตัดสินใจเลือกกระทำของสื่อมวลชน

ดังนั้นจึงขอเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจอย่างมีจริยธรรมว่าจะตัดสินใจอย่างไรถึงเรียกว่ามีจริยธรรม หนังสือพิมพ์มีวิธีการคิดอย่างไรก่อนที่จะตัดสินใจเสนอข่าวอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ ออกมา

สุกัญญา สุตบรรทัด เห็นว่าการตัดสินใจอย่างมีจริยธรรม หมายถึงการตัดสินใจที่ชอบด้วยเหตุผล และด้วยมโนสำนึกที่แน่วแน่ว่าสิ่งที่ตนปฏิบัติลงไปนั้นเป็นสิ่งที่ถูกที่ชอบ การคิดอย่างมีเหตุผลเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งเพราะแสดงคุณค่าของความเป็นมนุษย์ ซึ่งมีจุดเด่นในการใช้สมอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อการคิดอย่างมีเหตุผลนั้นสอดคล้องกับมโนสำนึกที่ซื่อสัตย์ ไม่หลอกตัวเอง มีเจตนาธรรมที่จะประพฤติปฏิบัติชอบด้วยแล้ว ก็ยังมีความหมายและความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับสังคมที่เจริญแล้ว

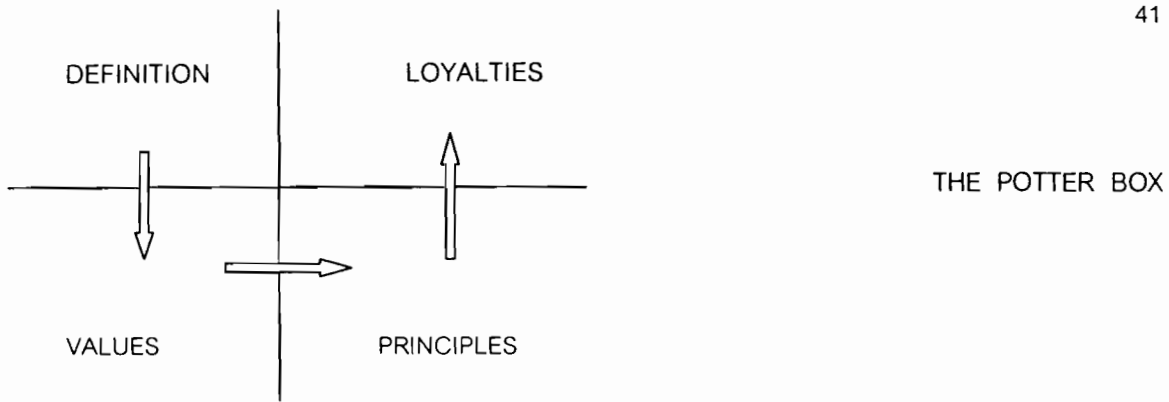
ในการตัดสินใจทางวารสารศาสตร์ มีประเด็นมากมายที่จะเข้ามาเป็นส่วนประกอบในการเลือก การเลือกของคน ๆ หนึ่งอาจจะไม่เป็นที่พอใจของคนหนึ่งก็ได้ ประชาชนก็ดี เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ดี ตลอดจนนักหนังสือพิมพ์ อาจจะพอใจหรือไม่พอใจในการตัดสินใจของหนังสือพิมพ์ในการเสนอข่าวอาชญากรรมซึ่งก็เป็นความเห็นที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นบุคคลจึงพึงเลือกอย่างระมัดระวังให้สามารถตอบข้อข้องใจให้เป็นที่ยอมรับได้อย่างเป็นสากล ฉะนั้นฉันนั้น หนังสือพิมพ์พึงเลือกการตัดสินใจในการเสนอข่าวอาชญากรรมรูปแบบต่าง ๆ ให้สามารถตอบข้อข้องใจให้เป็นที่ยอมรับได้อย่างเป็นสากล

การคิดเชิงศีลธรรมมีระบบในตัวของมันเอง ก่อนการตัดสินใจของสื่อมวลชนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งย่อมมีระบบการตัดสินใจของตัวเองที่อาศัยตัวแปรต่าง ๆ ทั้งในด้านค่านิยม และความรู้สึกนึกคิดที่เขามีต่อสังคมและโลกในขณะนั้น กระบวนการตัดสินใจของแต่ละคนจะดำเนินไปอย่างมีระบบ การตัดสินใจของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับเป็นเครื่องชี้ว่า หนังสือพิมพ์ฉบับนั้นเป็นหนังสือพิมพ์เช่นไร

ระบบของการตัดสินใจเริ่มต้นตั้งแต่การแสวงหาหลักการเบื้องต้น แล้วสร้างโมเดลที่เชื่อมโยงจุดต่าง ๆ ในระบบเข้าด้วยกัน เราระบุชี้ว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร จะใช้ค่านิยมอะไรมาตัดสิน จะเลือกหลักการใด กรณีการตัดสินใจเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ว่าจะเป็นในรูปแบบใดนั้นก็เช่นกัน

Potter Box

กล่องของพอตเตอร์ (Christians , Rotzoll , Fackler , 1987) พอตเตอร์ (Potter) แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ได้เขียนแผนผังของการตัดสินใจนี้ขึ้น เป็นแผนผังเชิงวิเคราะห์ทางจิตวิทยาออกมาเป็นมิติ 4 มิติด้วยกันดังนี้

จากแผนผังของการตัดสินใจของ พอตเตอร์ ช่างต้น นำมาพิจารณาเกี่ยวกับการตัดสินใจเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ได้ กรณีมีเหตุการณ์คนร้ายลอบวางเพลิงโรงภาพยนตร์ที่กำลังฉายภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องคนผิดปกติทางเพศ (เกย์) ผู้เข้าชมส่วนใหญ่จะเป็นพวกผิดปกติทางเพศ และเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในสังคมพอควรซึ่งเสียชีวิตในโรงภาพยนตร์ ระบบความคิดเริ่มต้นด้วยการให้คำนิยาม (Definition) สถานการณ์ที่เกิดขึ้น ดูหลักการของหนังสือพิมพ์ของตนว่าเป็นอย่างไร พิจารณาการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าใช้เวลาทำงานนานเท่าใดกว่าจะพิสูจน์หลักฐานออกมาได้ว่าศพที่พบเป็นใครบ้าง มีทางเลือกอะไรบ้าง หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งตัดสินใจตีพิมพ์รายชื่อผู้เสียชีวิตทันทีที่ได้ข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่อีกฉบับหนึ่งไม่ลงตีพิมพ์รายชื่อเหล่านั้น ทั้งที่ทั้งสองฉบับมีนโยบายอย่างเดียวกันว่าจะต้องลงชื่อผู้เสียชีวิตในที่เกิดเหตุ

เหตุที่ตัดสินใจต่างกันจะพิจารณาที่ค่านิยม (Value) มีทั้งคนที่เห็นว่าเรื่องเกย์เป็นเรื่องที่ไม่ดี ทั้งที่เห็นว่าเป็นเรื่องไม่แปลก ยังต้องมองอีกว่าหากหนังสือพิมพ์ไม่ลงชื่อผู้ที่เข้าไปชมภาพยนตร์แล้วเสียชีวิตซึ่งเป็นบุคคลมีชื่อเสียงในสังคมด้วย ต่อไปหนังสือพิมพ์นั้นจะสูญเสียศรัทธาต่อสาธารณะ และจะต้องมาคิดอีกว่าคนที่เสียชีวิตในโรงภาพยนตร์จะต้องเป็นเกย์ไปทั้งหมดหรือไม่

ต่อไปจะยกหลักการ (Principle) มาประกอบได้มากกว่า 2 หลักการ หนังสือพิมพ์ที่ลงชื่อผู้เสียชีวิตยึดหลักการแถลงความจริง แต่ฉบับที่ไม่ลงชื่อ ยึดมั่นในหลักการสิทธิส่วนบุคคล แต่ก็อาจมีหลักการอื่นมาประกอบด้วย เช่น กระทำเพื่อประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ หนังสือพิมพ์ที่ลงชื่อผู้เสียชีวิตเห็นว่าจำเป็นต้องเสนอความจริงแม้จะต้องทำให้ผู้บริสุทธิ์บางคนต้องเจ็บปวด แต่หนังสือพิมพ์ที่ไม่ลงชื่อเห็นว่าไม่จำเป็นแม้จะสูญเสียความน่าเชื่อถือในสายตาของสาธารณะ

ในมิติที่ 4 (Loyalty) เราจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าหนังสือพิมพ์ที่ลงชื่อผู้เสียชีวิตเลือกที่จะซื่อสัตย์ต่อสาธารณะ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ที่ไม่ลงชื่อเลือกที่จะซื่อสัตย์ต่อผู้ตกเป็นเหยื่อในเหตุการณ์

การเคลื่อนย้ายจากมิติหนึ่งไปสู่มิติหนึ่งจะทำให้เห็นระบบการคิดชัดเจนขึ้น ในขณะเดียวกันถ้ามองเห็นว่ามีมิติใดคือมิติที่มีปัญหา ก็อาจพิจารณาเฉพาะมิตินั้นให้ลึกซึ้งมากขึ้นเพียงมิติเดียว เช่นมิติที่ว่าด้วยหลักการ ควรเห็นใจเหยื่อของเหตุการณ์หรือจะเห็นแก่สาธารณะ การหวนคิดเรื่องเดียวกัน ถกเถียงกับตัวเองซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จะทำให้สรุปอย่างมีเหตุผลได้มากขึ้น

หนังสือพิมพ์ทั้งสองมีข้ออ้างที่มีเหตุผลทั้งคู่ แต่ในเชิงวารสารศาสตร์สิ่งใดจะเป็นที่ยอมรับได้มากกว่า พอดเตอร์ได้สร้างโมเดลนี้ขึ้นมาเพื่อเป็นระบบของการคิดอย่างมีเหตุผล คำนึงถึงทั้งค่านิยมทางสังคมวิทยาและหลักการทางวารสารศาสตร์ สามารถนำไปใช้เมื่อต้องการตัดสินใจอย่างฉับพลัน เพราะเป็นระบบที่คิดขึ้นอย่างถี่ถ้วน

สรุปแล้วจริยธรรมของหนังสือพิมพ์มีเพียงแต่อยู่ที่ผลที่เกิดจากการเสนอ แต่อยู่ที่การตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำใด ๆ ของหนังสือพิมพ์ด้วย การตัดสินใจเสนอข่าวอาชญากรรมว่าจะให้เป็นไปในรูปแบบใดมีจริยธรรมหรือไม่ สามารถใช้แนวคิดในด้านการตัดสินใจอย่างมีจริยธรรมมาพิจารณาได้ รวมทั้งใช้ผังการตัดสินใจของพอดเตอร์ ด้วย

กรอบความคิดทางจริยธรรมของหนังสือพิมพ์ไทย

คณะทำงานจัดทำกรอบความคิดทางจริยธรรมของหนังสือพิมพ์ไทยได้นำเสนอหลักการสำคัญของกรอบจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ (Code of Conduct) ในระบอบเสรีนิยมประชาธิปไตย เพื่อเป็นแนวทางในการร่างข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ (จัดตั้งสภาฯ เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2540) ดังนี้

1. กรอบในด้านที่สนองสิทธิในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน (Public's Right to Know) เน้นการเสนอข่าวสารโดยมุ่งสาธารณประโยชน์ ปกป้องแหล่งข่าว และมีความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการเข้าถึงข่าวสารของประชาชน และรวมทั้งการคำนึงถึงเรื่องคุณค่าความเป็นข่าว (Newsworthiness) ด้วย มีรายละเอียดดังนี้

1.1 การนำเสนอข่าวสารของหนังสือพิมพ์ จะต้องเป็นไปโดยมุ่งหวังต่อสาธารณประโยชน์ และไม่เป็นการแสวงหาประโยชน์ส่วนตนหรือหมู่คณะ

1.2 ในการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ จะต้องหลีกเลี่ยงการอ้างถึงแหล่งข่าวที่ไม่เปิดเผย เว้นแต่การเปิดเผยนั้นจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อแหล่งข่าว และข่าวนั้นเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนอย่างแท้จริง

1.3 หนังสือพิมพ์จะต้องปกป้องความลับของแหล่งข่าวอย่างถึงที่สุด

1.4 หนังสือพิมพ์มีหน้าที่ที่จะต้องส่งเสริมสิทธิในการรับรู้และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

1.5 หนังสือพิมพ์จะต้องส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งเสรีภาพในการเสนอข่าวสารและความคิดเห็น

2. กรอบในด้านที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความไว้วางใจของสาธารณชน (Public Trust) เน้นการเสนอความจริงด้วยความถูกต้องความสมดุลตรงไปตรงมา และด้วยวิธีการแสวงหาข่าวสารโดยสุจริต มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ในการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ จะต้องยึดถือความจริงและความถูกต้องแม่นยำ เป็นสำคัญ นอกจากนี้ ความสมดุลรอบด้าน และความถูกต้องของข่าวก็เป็นสิ่งที่หนังสือพิมพ์ต้องให้ความสำคัญ

2.2 การนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ จะต้องแยกความเห็นออกจากข่าวโดยชัดเจน

2.3 การได้มาซึ่งข่าว จะต้องใช้วิธีที่สุภาพและซื่อสัตย์ ไม่แอบอ้างลอกเลียนโดยไม่ได้รับอนุญาต และไม่หาข่าวด้วยวิธีมิชอบต่างๆ

3. กรอบในด้านที่เกี่ยวข้องกับการเคารพในสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่น และยึดมั่นในหลักการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (Respect to Individual Right and Privacy) เน้นการนำเสนอข่าวที่ไม่เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่น มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ในการเสนอข่าวที่มีการพาดพิง จนอาจเกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือองค์กร จะต้องเปิดโอกาสให้ฝ่ายที่ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสแสดงความจริงก่อนทุกครั้ง

3.2 การนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์จะต้องคำนึงถึงการไม่ล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่น

3.3 หนังสือพิมพ์จะต้องหลีกเลี่ยงการนำเสนอภาพอุจาดและอนาจาร

3.4 ในกรณีที่มีการนำเสนอข่าวผิดพลาดหนังสือพิมพ์จะต้องลงตีพิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวโดยเร็ว

ข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ.2541

- หนังสือพิมพ์ต้องยึดถือข้อเท็จจริง ความถูกต้องแม่นยำ และความครบถ้วน
- หนังสือพิมพ์ต้องนำเสนอข่าว เพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยไม่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนหรือหมู่คณะ

- หนังสือพิมพ์ต้องพยายาม ให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย

- หนังสือพิมพ์ต้องไม่แต่งเติมเนื้อหาสาระของข่าว จนคลาดเคลื่อนหรือเกินจากความเป็นจริง

- หนังสือพิมพ์ต้องละเว้นการเสนอข่าว เพราะความลำเอียง หรือมีอคติ จนเป็นเหตุให้ข่าวนั้นคลาดเคลื่อนหรือเกินจากความเป็นจริง

- หนังสือพิมพ์ต้องไม่สอดแทรกความคิดเห็นลงในข่าว

- เมื่อคัดลอกข้อความใดจากหนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ หรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ต้องบอกที่มาของข้อความนั้น

- การเสนอข่าวที่พาดพิง อันอาจเกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือองค์กรใด ๆ ต้องแสดงถึงความพยายามในการเปิดโอกาสให้ฝ่ายที่ถูกกล่าวหาได้แสดงข้อเท็จจริงด้วย

- ในกรณีที่มีการเสนอข่าวผิดพลาด หนังสือพิมพ์ต้องพิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวโดย
ไม่ชักช้า
  - หนังสือพิมพ์ต้องไม่เสนอข่าวโดยเลื่อนลอยปราศจากแหล่งที่มา พึงระบุชื่อบุคคลที่ให้
สัมภาษณ์หรือให้ข่าวอย่างเปิดเผย เว้นแต่จะมีเหตุอันควรปกปิด เพื่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยของ
แหล่งข่าว และต้องเป็นประโยชน์ต่อสิทธิในการรับรู้ข่าวสารของสาธารณชน
  - หนังสือพิมพ์ต้องปกปิดชื่อและฐานะของบุคคลที่ให้ข่าวไว้เป็นความลับ หากได้ให้คำมั่น
แก่แหล่งข่าวนั้นไว้
  - หนังสือพิมพ์ต้องปกปิดนามปากกา หรือนามแฝงที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นไว้เป็น
ความลับ
  - ในการเสนอข่าวหรือภาพใด ๆ หนังสือพิมพ์ต้องไม่ล่วงละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
ของบุคคลที่ตกเป็นข่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องให้ความคุ้มครองอย่างเคร่งครัดต่อสิทธิมนุษยชนของ
เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส
  - ในการเสนอข่าวตามวรรคแรก ต้องไม่เป็นการซ้ำเติมความทุกข์หรือโศกนาฏกรรมอันเกิด
แก่เด็ก สตรี หรือ ผู้ด้อยโอกาส
  - การพาดหัวข่าวและความนำของหนังสือพิมพ์ต้องไม่เกินไปจากข้อเท็จจริงในข่าวและ
ต้องสะท้อนใจความสำคัญหรือเนื้อหาหลักของข่าว
  - หนังสือพิมพ์จะต้องไม่เสนอภาพข่าวที่อุจาด ลามกอนาจาร หรือน่าหวาดเสียว โดยไม่
คำนึงถึงความรู้สึกของสาธารณชนอย่างถี่ถ้วน
  - ในการแสดงความคิดเห็นหรือการวิพากษ์วิจารณ์ หนังสือพิมพ์ต้องให้ความเที่ยงธรรมแก่
ฝ่ายที่ถูกพาดพิงเสมอ
  - ข้อความที่เป็นประกาศโฆษณาที่ปรากฏอยู่ในหนังสือพิมพ์ ต้องแสดงให้เห็นชัดว่าเป็น
ประกาศโฆษณา จะแอบแฝงเป็นการเสนอข่าวหรือความคิดเห็นมิได้

จริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์

- ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ต้องไม่ประพฤติปฏิบัติกรใด ๆ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อม
เสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
- ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ต้องไม่วาดอ้างหรืออาศัยตำแหน่งหน้าที่เพื่อเรียกร้องสิทธิ
หรือประโยชน์ใด ๆ ที่ไม่ชอบธรรม
- ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ต้องละเว้นการรับอามิสสินจ้างอันมีค่า หรือผลประโยชน์
ใด ๆ เพื่อให้กระทำการหรือไม่กระทำการใดอันจะขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูล
ข่าวสารอย่างถูกต้องรอบด้าน

แนวปฏิบัติของหนังสือพิมพ์และผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์

- ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์พึงละเว้นการรับอิทธิพลหรือตำแหน่งเพื่อให้กระทำการหรือไม่กระทำการใดอันจะขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้องรอบด้าน
  - การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์พึงตระหนักถึงความสำคัญของข่าวต่อสาธารณชนและไม่เสนอข่าวในทำนองชวนเชื่อในเรื่องที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ
  - การได้มาซึ่งข่าวสาร หนังสือพิมพ์ควรใช้วิธีที่สุภาพและซื่อสัตย์
  - ในการแสดงความคิดเห็น หนังสือพิมพ์พึงกระทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ และไม่มีพันธะกรณีอื่นใด นอกจากมุ่งปฏิบัติหน้าที่เพื่อสาธารณชนโดยไม่ยอมให้อิทธิพลอื่นใดมาครอบงำความคิดเห็น
  - หนังสือพิมพ์พึงละเว้นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล เว้นแต่กรณีเพื่อประโยชน์สาธารณะ
  - หนังสือพิมพ์พึงใช้ความระมัดระวังอย่างรอบคอบให้ประกาศโฆษณาทั้งหลายอยู่ในขอบเขตของศีลธรรมและวัฒนธรรม
  - หนังสือพิมพ์พึงระมัดระวังที่จะไม่เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ประกาศโฆษณาที่น่าสงสัยว่าจะเป็นภัยต่อสังคมหรือสาธารณชน
  - หนังสือพิมพ์พึงหลีกเลี่ยงการเผยแพร่ประกาศโฆษณาที่มีเหตุให้น่าเชื่อว่าเจ้าของประกาศโฆษณานั้นเจตนาจะทำให้ผู้อ่านหลงเชื่อในสิ่งซึ่งมลาย
  - ภาษาที่ใช้ในหนังสือพิมพ์พึงหลีกเลี่ยงคำที่ไม่สุภาพหรือมีความหมายเหยียดหยาม

ที่กล่าวมาเป็นการสรุปโดยรวมถึง ข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ที่กำหนดโดยสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ.2541 ตลอดจนแนวปฏิบัติ อันบังคับใช้ในประเทศไทย ภายใต้หลักการที่เกี่ยวกับจริยธรรมของหนังสือพิมพ์ที่ได้อ้างถึงในตอนต้น ซึ่งได้กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ไทยยึดถือปฏิบัติ

7. แนวคิดเกี่ยวกับข่าว

ข่าวคือเหตุการณ์เรื่องราวที่เกิดขึ้นและทุกคนควรจะรู้ ไม่ว่าจะเป็นส่วนที่เกี่ยวกับการเมือง เศรษฐกิจ สังคม หรือกีฬา ทุกคนควรจะรู้หลากหลายรูปแบบออกไป ซึ่งข่าวเหล่านั้นมีค่าทั้งสิ้นโดยขึ้นอยู่กับว่าจะประเมินค่าของข่าวอย่างไร ข่าวอาชญากรรมหากมองเพียงว่าเป็นแค่ข่าวฆ่ากันตายก็จะมีค่าแค่นั้น หากมองว่าเป็นเรื่องของการสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคม สวัสดิการของคนในสังคมที่แทบจะไม่มีความปลอดภัยให้แก่ชีวิตและทรัพย์สิน ทำให้เกิดความตระหนักและความระมัดระวังตัวมากขึ้น ข่าวอาชญากรรมนี้ก็จะมีความสำคัญอย่างมาก (พิศิษฐ์ ขวาลาธวัช และคณะ , 2539)

ได้มีผู้กล่าวถึงคุณลักษณะของข่าวดังนี้ . -

พาร์ค (Park , 1940, อ้างถึงใน ศิริชัย ศิริกายะ และ กาญจนา แก้วเทพ , 2531) กล่าวถึงคุณลักษณะของข่าวไว้ดังนี้

ข่าว เป็นเรื่องของกาลเวลา ต้องเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสด ๆ ใหม่ ๆ และเกิดขึ้น บ่อยๆ

ข่าว มีลักษณะเกิดมาแล้วตาย ข่าวมีชีวิตอยู่เฉพาะช่วงที่เหตุการณ์ที่เป็นข่าวนั้นกำลังดำเนินไปเท่านั้น และมีชีวิตอยู่เพียงเพื่อจะบันทึกข้อมูล และในขั้นต่อมาข้อมูลนั้นก็อาจจะถูกนำมาอ้างอิง แต่ทว่าในช่วงระยะต่อมามีรูปแบบของความรู้อย่างอื่น ๆ มาแทนที่รูปแบบข้อมูลของข่าว

ข่าว นอกจากลักษณะ " ไม่คาดคิดมาก่อน " แล้ว เหตุการณ์ที่จะมาเป็นข่าวยังอาจจะถูกกำหนดจากเกณฑ์ " คุณค่าของข่าว " อย่างอื่น ๆ ซึ่งอาจจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ (ในลักษณะเชิงสัมพันธ์) รวมทั้งเกณฑ์การประเมินจากความสนใจของผู้อ่านด้วย

โดยปกติแล้ว ข่าวจะมีลักษณะชี้แนะทิศทางและกำหนดแนวทางการความสนใจของผู้รับ แต่ข่าวไม่ใช่รูปแบบของการให้ความรู้โดยตรง สิ่งที่จะเป็นข่าวเป็นเรื่องที่พอจะคาดการณ์หรือทำนายล่วงหน้าได้ ซึ่งเป็นจุดที่ขัดแย้งในตัวกับคุณสมบัติอื่นๆ เช่น ลักษณะ " ไม่คาดคิดมาก่อน "

พาร์ค ได้อธิบายประเด็นนี้ว่า

" ถ้าหากเรากล่าวว่า ข่าวเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิดมาก่อนเลยจริง ๆ เหตุการณ์ที่เคยเป็นข่าวมาแล้วในอดีตและที่กำลังเป็นข่าวในปัจจุบันก็ล้วนแต่เป็นสิ่งที่พอจะคาดคิดได้ทั้งหมด อันที่จริงแล้วสาธารณชนก็รู้อยู่แล้วเกี่ยวกับเรื่องอุบัติเหตุและเหตุการณ์ทั้งหลายที่อยู่ในข่าวเพราะเป็นเรื่องที่ทุกคนหวาดกลัวว่าจะเกิดขึ้น แต่ทุกคนก็รู้ว่าจะต้องเกิดขึ้น เรื่องแบบนี้แหละจึงเป็นข่าว "

แกลตุง และ ริวจ์ (Galtung and Ruge , 1965 , อ้างถึงใน ศิริชัย ศิริกายะ และ กาญจนา แก้วเทพ , 2531) สรุปประเด็นนี้ว่า " ข่าวนั้นเป็นเรื่องที่นำเรื่องเก่ามาเล่าใหม่ทั้งสิ้น "

ฮอลล์ (Hall , 1974 , อ้างถึงในศิริชัย ศิริกายะ และ กาญจนา แก้วเทพ , 2531) เสนอว่ามีกฎพื้นฐานอยู่ 3 ข้อ ที่เกี่ยวกับทัศนวิสัยของข่าวคือ

1. การเชื่อมโยงของข่าวกับเหตุการณ์หรือเรื่องที่เกิดขึ้น
2. ความใหม่ล่าสุดของข่าว (Recency)
3. คุณค่าของข่าวหรือการเชื่อมโยงกับสิ่งของหรือบุคคลที่มีความสำคัญ

จากความหมายและทัศนะต่าง ๆ เกี่ยวกับ " ข่าว " อาจสรุปให้มองเห็นได้ว่า " ข่าวเป็นเหตุการณ์ที่ถูกหยิบยกขึ้นมารายงานให้สาธารณชนได้รับรู้ " ซึ่งควรมีองค์ประกอบที่สำคัญอย่างน้อย 2 ประการคือ

1. เหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง หมายถึงข่าวจะต้องมาจากสถานการณ์ ข้อเท็จจริง หรือความคิดเห็นซึ่งเกิดขึ้นจริง ๆ แต่ข้อเท็จจริงทุกอย่างอาจไม่เป็นข่าวเสมอไป

2. ข่าวจะต้องน่าสนใจ ความน่าสนใจของข่าวจะมีปริมาณไม่เท่ากัน และจะแตกต่างกันไปตามชนิดของเรื่อง นอกจากนั้นข้อเท็จจริงทุกอย่างก็อาจจะไม่เป็นที่สนใจเสมอไปเช่นเดียวกัน (ชวรัตน์ เชิดชัย , 2521)

องค์ประกอบที่สำคัญของข่าว

การกำหนดองค์ประกอบที่สำคัญของ " ข่าว " นั้น ได้มีผู้พยายามกำหนดสิ่งประกอบในการเสนอข่าวไว้ดังเช่น

ชวรัตน์ เชิดชัย (2521) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของข่าวมีหลายประการ ได้แก่

1. ความฉับพลัน (Immediacy) ความใหม่สดหรือความฉับพลันในการเสนอ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของข่าว ข่าวเปรียบเสมือนผักซึ่งจะมีคุณค่ามีประโยชน์ก็เฉพาะตอนที่ยังใหม่สดเท่านั้น ในการรายงานข่าวจึงต้องแสดงเวลาเพื่อให้ผู้อ่านเห็นว่า ข่าวนั้นเพิ่งเกิดขึ้น หรือกำลังเกิดขึ้นเสมอ เช่น ใช้คำว่า " วานนี้ " " เมื่อคืนนี้ " " เช้าวันนี้ " ฯลฯ เป็นต้น

2. ความใกล้ชิด (Proximity) ความใกล้ชิดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก็อาจเป็นข่าวที่ทำให้ผู้อ่านสนใจได้มากน้อยต่างกัน ปกติมนุษย์แทบทุกคนจะมีความสนใจตนเองเป็นอันดับแรก หลังจากนั้นจะไปสนใจสิ่งอื่น ๆ ที่ห่างตัวออกไป ทั้งทางด้านร่างกายและความรู้สึกทางจิตใจ เช่น การงาน สุขภาพ รายได้ ที่อยู่อาศัย เพื่อนร่วมงาน งานอดิเรก การพักผ่อนหย่อนใจ การบันเทิงเริงรมย์ต่าง ๆ เป็นต้น

3. การพาดพิงตนเอง (Self - Identification) คุณค่าของข่าวบางครั้งอาจจะพาดพิงเกี่ยวข้องกับผู้อ่าน หรือมีผลกระทบต่อบุคคลแต่ละคนโดยตรง องค์ประกอบนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับความใกล้ชิด เช่น ข่าวเกี่ยวกับการเก็บภาษีทรัพย์สินย่อมเป็นที่สนใจเป็นอันดับแรกของผู้มีทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก แต่ข่าวเดียวกันนี้จะเป็ข่าวที่ให้ความสนใจเป็นอันดับรองแก่ผู้ซึ่งปราศจากทรัพย์สินที่จะต้องเสียภาษี ผู้ที่ร่ำรวยย่อมให้ความสนใจต่อข่าวการขึ้นภาษีเงินได้มากกว่าผู้ที่มีได้ทำงานเป็นหลักแหล่ง เป็นต้น

4. ความเด่น (Prominency) ในความเป็นมนุษย์นั้นก็จะมีบางคนหรือบางส่วนเท่านั้นที่มีคุณค่าของความเป็นข่าวมากกว่าคนอื่น ๆ เช่น นายกรัฐมนตรี ดาราตลกตาทอง ยอดนักกีฬา มหานครรัฐ หรือเป็นนักวิทยาศาสตร์ คนสำคัญของชาติ เป็นต้น

5. ผลกระทบ (Consequence) องค์ประกอบของข่าวซึ่งมีความเกี่ยวพันกับความใหม่สด และความใกล้ชิด ได้แก่ ผลกระทบของข่าวที่มีต่อผู้อ่าน ทั้งในส่วนบุคคลและส่วนรวม ทั้งนี้เป็นการระของผู้อ่านที่จะต้องทำการเลือกวินิจฉัย และเขียนข่าวซึ่งคิดว่ามีความสำคัญ และคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับผู้อ่านอย่างแท้จริงเท่านั้น

6. พิบัติภัย (Disaster) และความก้าวหน้า (Progress) พิบัติภัยและความก้าวหน้า นับเป็นคุณค่าที่สำคัญของข่าว และเมื่อใดก็ตามที่มีข่าวเกี่ยวกับความหายนะหรือความก้าวหน้าของมนุษย์ ข่าวด้านพิบัติภัยจะได้รับความสนใจมากกว่าข่าวความก้าวหน้าและผลสำเร็จของมนุษย์ จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์จะให้เนื้อที่สำหรับข่าวไฟไหม้มากกว่าข่าวการสร้างถนนใหม่เพื่อเชื่อมระหว่างชุมชนต่าง ๆ ข่าวเครื่องบินโดยสารขนาดใหญ่ตกมักจะได้รับ การเสนอในหน้าแรก และถือเป็นการข่าวใหญ่ยิ่งกว่าข่าวพลทหารผู้หนึ่งสามารถประดิษฐ์อาวุธปืนวิเศษใช้ในสงคราม ที่เป็นเช่นนี้เพราะข่าวเกี่ยวกับความก้าวหน้ามักจะขาดปัจจัยที่จะสร้างความรู้สึกและเร้าอารมณ์ของผู้อ่านเข้ามาเกี่ยวกับข่าวด้วย ทำนองเดียวกันข่าวไม่ดีหรือ " ข่าวร้าย " ทั้งหลายมักจะเรียกความตื่นเต้น สร้างความสนใจ และเร้าอารมณ์ผู้อ่านได้มาก

7. ความขัดแย้ง (Conflict) ปัจจัยของข่าวซึ่งเกี่ยวกับความขัดแย้งจะปรากฏอยู่เสมอในชีวิตประจำวัน เช่น การประชุมสภาผู้แทนราษฎร การโต้เถียง การแข่งขันกีฬา เป็นต้น นอกจากนั้นเมื่อบุคคลพยายามเอาชนะธรรมชาติและอุปสรรคต่าง ๆ ความพยายามในอันที่จะเรียนรู้ปัญหาของสังคม การต่อสู้เพื่อความอยู่รอดของเด็กชายหนังสือพิมพ์ การศึกษากระบวนการพิจารณาคดีในศาลหรืออื่น ๆ อีกนับประการ ล้วนแต่มีความขัดแย้งตลอดเวลา และหนังสือพิมพ์ถือเป็นเรื่องปัจจัยของข่าวได้ทั้งสิ้น

8. ความแปลกประหลาด (Oddity) ความปกติวิสัยของธรรมชาติ เช่น ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออกและตกทางทิศตะวันตก กระแสน้ำไหลจากต้นน้ำลงสู่ทะเล รถไฟฟ้าเข้าสถานีตามกำหนดเวลา เครื่องบินลงสนามบินได้อย่างปลอดภัย มักจะไม่ค่อยมีคนสนใจ และไม่ถือว่าเป็นองค์ประกอบของข่าว แต่เมื่อใดที่ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันตกและตกทางทิศตะวันออก กระแสน้ำไหลกลับจากทะเลขึ้นสู่ภูเขา เครื่องบินเกิดระเบิดขณะร่อนลงสู่สนามบิน ฯลฯ ก็ถือว่าเป็นความผิดปกติ อาจกล่าวได้ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่มีความผิดปกติและเป็น " ที่สุด " เช่น สูงที่สุด ยาวที่สุด เร็วที่สุด ก็นับเป็นข่าวประหลาดและมีคุณค่าได้

9. ความน่าสงสัย (Suspense) ข่าวเกี่ยวกับความลึกลับ เหตุการณ์บางอย่างที่ดำเนินติดต่อกันไปหลายช่วงเวลา เช่น การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ การประกวดนางสาวไทย การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ฯลฯ เป็นข่าวที่หนังสือพิมพ์จะนำมาพาดหัวข่าวได้เป็นอย่างดี เพราะข่าวประเภทนี้ย่อมจะสร้างความสงสัยให้กับผู้อ่าน ผู้อ่านอยากทราบและรอคอยผลสรุปว่านักกีฬาประเทศใดจะได้เหรียญทองมากที่สุด ใครจะได้เป็นนางสาวไทย ใครจะได้เป็นวุฒิสมาชิก เป็นต้น เหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นอย่างไม่มีผู้ใดคาดคิดมาก่อน ก็ทำให้ผู้อ่านรอคอยจุดจบของเรื่องได้ เช่นเดียวกับข่าวเกี่ยวกับความเป็นความตาย เช่น กรณีสลัดอากาศจีเครื่องบินและควบคุมผู้โดยสารร้อยกว่าคนไว้เป็นตัวประกัน

10. ลักษณะเกี่ยวข้องกับมนุษย์ (Human Interest) ข่าวซึ่งหนังสือพิมพ์นำมาลงพิมพ์ บางครั้งไม่จำเป็นต้องมีคุณค่าของข่าวด้านความใกล้ชิด ความเด่น ความขัดแย้ง หรือทำการรายงานโดยหันท่วงทีเสมอไป แต่ที่หนังสือพิมพ์จำเป็นต้องนำมาเสนอต่อผู้อ่านก็เพราะว่าเป็นข่าวที่

เกี่ยวข้องกับมนุษย์ทั่วไป และข่าวแบบเดียวกันนี้บุคคลอื่นจะประสบเข้าบ้างก็ได้ จึงยอมเป็นที่สนใจของผู้อ่านทั่วไปด้วย

ดร. นิธิ ธีรวิรัช (2534) กล่าวถึงองค์ประกอบของข่าว (News Elements) ไว้ดังนี้

1. ความรวดเร็ว (Immediacy) เป็นความรวดเร็วของเวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้นหรือความรวดเร็วในการรายงานเหตุการณ์นั้นๆ
2. ความใกล้ชิด (Proximity or Nearness) หมายถึงความใกล้ชิดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อผู้อ่าน
3. ความเด่นความสำคัญของเรื่อง (Prominency) หมายถึงความเด่นของบุคคลสถานที่ วัตถุ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นต้น
4. ผลกระทบ (Consequence) หมายความว่า เหตุการณ์ของข่าวนั้นมีผลกระทบกระทบต่อคนในสังคมมากน้อยเพียงไร
5. ข่าวที่เป็นความสนใจของคนทั่วไป (Human Interest) ซึ่งได้แก่ เหตุการณ์ที่มีลักษณะแปลกใหม่ เป็นข่าวที่น่าตื่นเต้นและเป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่อยากรู้ อยากเห็น

คุณค่าของข่าว

ชวรัตน์ เชิดชัย (2521) กล่าวถึงองค์ประกอบที่ทำให้ " ข่าว " มีคุณภาพไว้ดังนี้

1. ความถูกต้อง ข่าวจะต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริงที่มีความถูกต้อง ซึ่งนอกจากจะเป็นความถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหา เรื่องราวของข่าว ชื่อ วันเดือนปี อายุ ที่อยู่ หรือรายละเอียดอย่างอื่นแล้ว ความถูกต้องยังหมายถึงความรวมถึงวิธีการประกอบเนื้อหาเหล่านั้นเข้าด้วยกันในรูปของข่าว เพื่อให้ผู้อ่านได้รับข่าวสารที่ถูกต้องแน่นอน
2. ความสมดุล ข่าวที่มีความสมดุล หมายถึงการเลือก การจัดรวบรวมข้อเท็จจริงเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์ทุกแง่ทุกมุม ไม่มีส่วนใดขาดหายหรือส่วนใดเกินความจำเป็น เพื่อให้เหตุการณ์ในข่าวมีความเหมาะสมทั้งในแง่ของการเน้นข่าว ความสัมพันธ์ระหว่างข้อเท็จจริงต่าง ๆ กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น รวมทั้งการให้ความสำคัญต่อสาระของข่าวทั้งหมด
3. ความเที่ยงตรง ข่าวเป็นการรายงานข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มิใช่เหตุการณ์ตามทัศนะของบุคคลผู้มีโอกาสคิด แต่ในฐานะผู้สื่อข่าวการรายงานข่าวใด ๆ จะต้องกระทำด้วยความเที่ยงธรรมเสมอ และบางครั้งเหตุการณ์ในข่าวอาจมีความสลับซับซ้อนมากจนเกินกว่าผู้อ่านจะสามารถเข้าใจได้ การรายงานข่าวอย่างธรรมดาย่อมไม่เพียงพอ เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อเท็จจริงและภูมิหลังของข่าว การรายงานข่าวจึงต้องมีลักษณะเป็นการให้คำอธิบาย (Interpretative) การอธิบายเพิ่มเติมจึงเป็นลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งของการสื่อข่าวและนำมาเสนอต่อผู้อ่าน เมื่อการ

เสนอข่าวแบบตรงไปตรงมาไม่อาจให้ข้อมูลแก่ผู้อ่านได้อย่างละเอียด และอาจทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสน

4. ความกระชับรัด การเขียนข่าวที่ดีจะต้องสั้นและกระชับรัด ในขณะที่เดียวกันข่าวจะต้องมีความชัดเจน เพียบพร้อมด้วยสาระ โดยใช้ภาษาเขียนง่าย ๆ ตามรูปแบบการเขียนข่าวทั่วไป

5. ความใหม่สด องค์ประกอบเกี่ยวกับเวลาเป็นเรื่องสำคัญในการเสนอข่าว ปกติผู้อ่านย่อมต้องการอ่านข่าวสารที่ตนสนใจ ซึ่งยังมีความใหม่สดกว่าข่าวสารที่รู้จักกันอยู่อย่างแพร่หลายแล้ว ความใหม่สดของการเสนอข่าว หมายถึงเวลาในขณะที่ข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดถูกเปิดเผยขึ้น แม้เหตุการณ์นั้นจะผ่านมานานนับสิบปีแล้วก็ตาม ถ้าเพิ่งมีการเปิดเผยเป็นครั้งแรกก็ถือว่าเป็นเหตุการณ์ใหม่สดได้ทั้งนั้น

สมควร กวียะ และ มาลี บุญศิริพันธ์ (2531) กล่าวถึงคุณสมบัติของข่าวว่าควรมีดังนี้

1. ความถูกต้อง หมายถึงความถูกต้องในข้อเท็จจริงและเนื้อหา ตัวสะกด ตัวเลข ฯลฯ
2. ความชัดเจน หมายถึง ความแจ่มแจ้งชัดเจนทั้งในเรื่องของภาษา ความเข้าใจ การจับประเด็น ความแม่นยำ การสื่อความหมายที่แน่นอน
3. ความกระชับ หมายถึง ข่าวต้องเขียนให้กระชับ ผู้อ่านต้องการรู้เรื่องราวอย่างรวดเร็วภายในเวลาที่กำหนด
4. ความเป็นกลาง หมายถึง การรายงานไปตามข้อเท็จจริงโดยปราศจากความเห็น

ดรุณี หิรัญรักษ์ (2534) กล่าวว่า ข่าวที่ดีต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. ความถูกต้อง (Accuracy) หมายถึงความถูกต้องในการนำเสนอข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
2. ความสมดุล (Balance) โดยที่นักข่าวจะต้องพยายามเน้นหนักในข้อเท็จจริงและความสมบูรณ์ครบถ้วนของข้อเท็จจริง
3. ความเป็นกลาง (Objective) ข่าวที่ดีจะต้องไม่มีการสอดแทรกหรือแสดงความคิดเห็นเข้าไปในเนื้อหาข่าว
4. ความชัดเจนและความกระชับรัด (Clear and Concise) ภาษาที่ใช้ในการเขียนข่าวต้องเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย มีความกระชับรัดไม่กำกวม

ปัจจัยที่มีส่วนสัมพันธ์กับการวินิจฉัยประเมินคุณค่าข่าว

นอกจากองค์ประกอบของข่าวดังกล่าวข้างต้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักการพิจารณาคุณค่าข่าวโดยดูจากความสำคัญภายในตัวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสำคัญแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ซึ่งผู้สื่อข่าวยังต้องคำนึงถึง ในการประเมินคุณค่าข่าวประจำวันอีกด้วย สิ่งเหล่านี้ถือเป็นปัจจัยที่จะต้องตระหนักในภาวะและขอบเขตการทำงานของแต่ละบุคคล แตกต่างไปตามสภาพแวดล้อมและแนวทางของหนังสือพิมพ์และสังคม ปัจจัยเหล่านี้ประกอบด้วย : -

1. นโยบายของหนังสือพิมพ์ นโยบายของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับมักมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดแนวโน้มของการพิจารณาคุณค่าข่าว ปัจจัยข้อนี้เองที่ทำให้ลักษณะการเน้นแง่มุมข่าวแตกต่างกันออกไป กล่าวคือ หนังสือพิมพ์ประเภทเฟื่องปริมาณ (Popular Newspaper) มักเน้นการเสนอข่าวประเภทหวือหวา (Sensational News) ข่าวอาชญากรรม ข่าวตึกรังพันแทง หรือข่าวที่ทำให้คนอ่านเกิดความรู้สึกหรือมีอารมณ์ต่อข่าวนั้น ๆ ลักษณะการรายงานข่าวก็แตกต่างกันไป หนังสือพิมพ์ประเภทนี้มักมีนโยบายให้ความสำคัญในการเลือกข่าวหวือหวาหรือข่าวประชานิยมขึ้นหน้าหนึ่งและมีภาพประกอบเพื่อดึงความสนใจ ส่วนหนังสือพิมพ์ประเภทเฟื่องคุณภาพ (Quality Newspaper) มักให้ความสำคัญแก่เหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อส่วนรวมในวงกว้าง เน้นองค์ประกอบของความสำเร็จ (Significance) หนังสือพิมพ์ประเภทนี้จึงมีนโยบายการเลือกข่าวเน้นประเภทข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวต่างประเทศ ประเภทข่าวหนัก (Hard news) ในขณะที่หนังสือพิมพ์เฟื่องปริมาณ เน้นการเสนอข่าวเบา (Soft news)

นอกจากประเภทหนังสือพิมพ์มีส่วนในการชี้ถึงนโยบายของหนังสือพิมพ์แล้ว หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับก็อาจมีนโยบายอื่น ๆ ประกอบด้วย เช่น นโยบายการให้ความสำคัญแก่ข่าวศาสนา หรือเน้นข่าวต่างประเทศ ซึ่งนโยบายเหล่านี้ก็จะเป็นแนวทางในการจัดสรรการให้ความสำคัญกับเหตุการณ์แต่ละชิ้นแตกต่างกันไป หนังสือพิมพ์ที่มีนโยบายเสนอข่าวประเภทประชานิยม อาจเน้นคุณค่าข่าวในลักษณะหนึ่ง ในขณะที่หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพอาจเน้นคุณค่าข่าวในอีกแง่มุมหนึ่งได้ในการรายงานข่าวเดียวกัน

2. ทักษะคิดของกองบรรณาธิการ ข้อนี้เป็นส่วนประกอบหนึ่งที่จะทำให้การพิจารณาคุณค่าของข่าวแตกต่างกันไปในหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ เช่น ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อสภาพแรงงาน ย่อมพิจารณาคุณค่าของข่าวนี้นั้นในแง่บวกที่ดีกว่าผู้ที่มีทัศนคติในทางตรงกันข้าม หนังสือพิมพ์ที่บรรณาธิการเป็นผู้เคร่งศาสนาอย่างสูง อาจมีผลกระทบต่อเสนอข่าวกฎหมาย ทำแท้ง ชมชื่น เป็นต้น ทักษะคิดของบุคคลในกองบรรณาธิการ จึงเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อแนวทางการคัดเลือกข่าวของกองบรรณาธิการได้ส่วนหนึ่งเช่นกัน

3. ระดับผู้อ่าน เป็นที่แน่นอนว่าหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ เสนอข่าวเพื่อให้สนองความสนใจของกลุ่มผู้อ่านของตน และผู้อ่านนี้เองคือ บุคคลที่มีอิทธิพลสามารถกำหนดมาตรฐานและจำนวนจำหน่ายของหนังสือพิมพ์ ความสนใจของผู้อ่านแต่ละระดับย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม การศึกษา สังคมและเศรษฐกิจ ดังนั้นในการประเมินค่าของข่าวทุกครั้ง ผู้สื่อข่าวจึงต้องคำนึงถึงระดับความสนใจของผู้อ่านอยู่ตลอดเวลา หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งอาจทำเพื่อให้ผู้อ่านระดับหนึ่งได้อ่าน ในขณะที่ผู้อ่านอีกระดับไม่สนใจเลยก็ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงระดับความสนใจผู้อ่านส่วนใหญ่เพื่อนำมาเป็นแนวทางประกอบการวินิจฉัยคุณค่าของข่าวให้สอดคล้องกัน กล่าวคือ ผู้อ่านระดับชาวบ้านหรือตั้งแต่ชนชั้นกลางลงไปอาจให้ความสนใจแก่ข่าวประเภทข่าวเบา (Soft News) ในขณะที่ผู้อ่านระดับกลางขึ้นไปบางกลุ่มให้ความสนใจข่าวหนัก (Hard News) เป็นต้น

4. เนื้อที่หนังสือพิมพ์ ปริมาณเนื้อที่ของหนังสือพิมพ์ที่มีไว้สำหรับการเสนอข่าว ย่อมมีส่วนสัมพันธ์กับปริมาณการเสนอข่าวด้วยว่า ชาวใดควรจะได้รับ การเน้นในเนื้อหาและรายละเอียดเท่าใด แม้ มุมไหน หรือชาวใดควรมีความสั้น - ยาวเท่าใด ภายใต้การจำกัดของเนื้อที่แต่ละหน้าหนังสือพิมพ์ บาง ข่าวอาจถูกตัดไปโดยปริยายก็ได้ ในวันหนึ่ง ๆ หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับมักได้รับรายงานเหตุการณ์จากทุก สาราทิศ เป็นจำนวนพัน ๆ ชิ้น แต่ด้วยความจำกัดของเนื้อที่ทำให้เหตุการณ์หลายชิ้นต้องถูกตัดไป ความ สำคัญของการคัดเลือกข่าวอย่างมีหลักเกณฑ์จึงมีมากขึ้น

5. เวลา ดังได้กล่าวแล้วว่า เวลาเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการเสนอข่าว ในขณะที่เรากำลัง ประเมินคุณค่าข่าวต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในแต่ละวันนั้น หากมีข่าวใดที่เกิดขึ้นโดยกะทันหัน และเป็นสิ่งที่ ควรได้รับความสนใจอย่างยิ่งจากผู้อ่าน เช่น การตกของ Skylab ข่าวอื่น ๆ ก็ย่อมจะถูกตัดออกเพื่อหัน มาให้เนื้อที่ในการเสนอข่าวนั้นแทน ฉะนั้น ข่าวใดที่เกิดในเวลารวดเร็ว มีความสดและมีผลกระทบที่ สำคัญและรุนแรงกว่า จึงควรได้รับความสนใจมากกว่า

สิ่งที่รายงานมาก่อน ในสภาพสังคมปัจจุบันซึ่งมีสื่อมวลชนอื่น ๆ หลายประเภท แข่งขันใน การรายงานข่าวให้ทันต่อเหตุการณ์ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หรือแม้แต่สิ่งพิมพ์อื่น ๆ ข่าวบางข่าวอาจได้รับ การเสนอไปแล้วจากสื่อมวลชนอื่น ๆ ก็อาจจะถูกลดคุณค่าทางข่าวลงไป กล่าวคือ ข่าวที่ได้รับการเสนอ ไปครั้งหนึ่งแล้ว ย่อมทำให้การวินิจฉัยคุณค่าของข่าวนั้นเปรียบเทียบกันและข่าวอื่น ๆ แตกต่างไปด้วย

7. การตรวจต้นฉบับล่วงหน้า (Censorship) ย่อมมีผลกระทบอย่างแน่นอนต่อการเสนอ และพิจารณาคุณค่าของข่าว บางครั้งอาจทำให้บรรณาธิการต้องระมัดระวังมากขึ้น หรืออาจไม่มีการ พิจารณาเลยก็ได้ ย่อมแล้วแต่ภาวะการณ์ของแต่ละสภาพแวดล้อมการปกครองและสังคม จากปัจจัยข้อ นี้ อาจทำให้การประเมินคุณค่าข่าว ไม่สอดคล้องกับความสนใจของผู้อ่านเสียทีเดียว เพราะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ ทางสังคมอีกหลายประการ

8. การปกครอง การเมือง สังคม เศรษฐกิจ ย่อมมีส่วนสำคัญในการวินิจฉัยคุณค่าข่าวโดย ทางอ้อม ดูได้ง่าย ๆ จากการรายงานข่าวของประเทศที่มีการปกครองแบบเสรีประชาธิปไตย และแบบ สังคมนิยมซึ่งย่อมมีความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง อาจกล่าวได้ว่าระบบการเมือง การปกครอง หรือแม้แต่ สภาพสังคมเศรษฐกิจที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการให้การวินิจฉัยคุณค่าข่าว และการให้ความสำคัญ กับคุณค่าข่าวที่แตกต่างกัน

9. เจ้าของหรือนายทุนของหนังสือพิมพ์ ในสังคมเสรีประชาธิปไตย นายทุนเป็นบุคคลที่มี ส่วนสำคัญในการกำหนดนโยบายของหนังสือพิมพ์ว่าจะรายงานข่าวอะไร และอย่างไร อย่างไรก็ดีมัก พบเสมอว่าเหตุการณ์ใดก็ตามที่อาจมีผลกระทบต่อผลประโยชน์ของเจ้าของหนังสือพิมพ์แล้ว หนังสือ พิมพ์มักหลีกเลี่ยงไม่เสนอข่าวนั้น จะสังเกตได้ว่า ชาวเดียวกันในบางครั้งหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับเน้น ประเด็นและคุณค่าข่าวแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงก็มี หรือบางฉบับอาจไม่ตีพิมพ์ข่าวนั้นเลย

10. โฆษณา เป็นที่ยอมรับกันว่าโฆษณาคือเส้นเลือดใหญ่ของกิจการหนังสือพิมพ์ เพราะ รายได้ส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์มาจากค่าโฆษณา ฉะนั้น การวินิจฉัยคุณค่าข่าวบางชิ้น จึงจำเป็นต้อง

คำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดแก่เจ้าของสินค้าที่ลงโฆษณาของหนังสือพิมพ์ด้วย ข้อนี้แม้มิใช่หลักเกณฑ์สำคัญของการพิจารณาคุณค่าข่าว แต่ในทางปฏิบัติมักมีผลต่อการเลือกและการรายงานข่าว

11. ศาสนาและเชื้อชาติ ถึงแม้ว่าข้อนี้จะไม่มียผลโดยตรงต่อหลักการพิจารณาคุณค่าของข่าว แต่นักหนังสือพิมพ์ที่ดีและรอบคอบควรตระหนักถึงความกลมเกลียวในประเทศชาติ และหลีกเลี่ยงการเสนอข่าวที่จะทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งกันในศาสนา เชื้อชาติ และภาษา

8. แนวความคิดเกี่ยวกับข่าวอาชญากรรม

ข่าวอาชญากรรมเป็นข่าวที่นับได้ว่ามีส่วนใกล้ชิดกับคน และการดำเนินชีวิตของคนมากที่สุดข่าวหนึ่ง เพราะเป็นเรื่องที่เกิดจากการกระทำของบุคคลที่มีต่อคนและสิ่งรอบตัว ข่าวประเภทนี้จึงได้รับการตีพิมพ์เป็นประจำต่อเนื่องในหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม (Popular Newspaper) นอกจากนี้ข่าวอาชญากรรมมีผลกระทบต่อผู้อ่านทั้งด้านดีและไม่ดี จึงควรที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะได้หาแนวทางป้องกันร่วมกันต่อไป เพื่อสังคมที่สงบสุขและมีความสามัคคี โดยเฉพาะนักข่าวจะต้องรายงานข่าวด้วยความเที่ยงตรงและถูกต้อง มีความระมัดระวังผลกระทบทางลบที่อาจตามมาแล้วสร้างปัญหาในภายหลังได้

ข่าวอาชญากรรมนับเป็นข่าวที่มีความใกล้ชิดกับเจ้าหน้าที่ตำรวจมากที่สุด แหล่งข่าวที่สามารถให้ข้อมูลรองลงมา ก็คือ นายอำเภอ เจ้าหน้าที่เขต และบุคคลที่อยู่ในหน่วยราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ทุกหน่วยงานนั่นเอง

ข่าวอาชญากรรมเป็นข่าวที่ตอบสนองความต้องการพื้นฐานของผู้คนในสังคม เป็นข่าวที่สะท้อนให้เห็นถึงความไม่ปกติของผู้คนในสังคม ความเสื่อมโทรมของสังคม และศีลธรรม สะท้อนให้เห็นถึงสภาพของบ้านเมืองและของรัฐที่ไม่สามารถให้สวัสดิการแก่ผู้คนในสังคมได้อย่างทั่วถึง ดังนั้นการรายงานข่าวควรที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องหันมาเอาใจใส่และร่วมป้องกันแก้ไขสภาพของสังคมอย่างจริงจัง (นันทริกา คุ่มโพธิ์จันทร์ , 2532)

ขอบเขตของข่าวอาชญากรรมโดยทั่วไป หมายถึง ข่าวการโจรกรรม การทะเลาะวิวาท การวางเพลิง การฆาตกรรมและข่าวที่เป็นการทำผิดกฎหมายโดยเฉพาะกฎหมายอาญา ตลอดจนอุบัติเหตุ หรือภัยพิบัติต่าง ๆ ก็ถือว่าเป็นข่าวอาชญากรรมด้วย และจากการศึกษาของ คลินาร์ด และ กยีนนี่ (Clinard and Guinney) นักอาชญาวิทยาทางซีกโลกตะวันตก ได้จัดแยกประเภทอาชญากรรมออกเป็น 9 ประเภท คือ

1. อาชญากรรมที่กระทำต่อชีวิตและร่างกายของบุคคลในชั้นฉุกเฉิน ซึ่งผู้กระทำผิดอาจไม่เคยมีประวัติอาชญากรรมมาก่อน แต่ได้ทำลงไปด้วยแรงจูงใจและเหตุผลส่วนตัวบางประการ เพราะถูกกดดันหรือยั่วยุอย่างรุนแรง

2. อาชญากรรมที่ก่อขึ้นเป็นครั้งคราว (Occasional Property Crime) ตามแต่โอกาสจะอำนวยให้ โดยมุ่งหวังจะให้ได้อะไรซึ่งทรัพย์สิน โดยมากผู้กระทำความผิดมักมีประวัติกระทำความผิดมาก่อน พวกนี้มักไม่รู้สึกรู้สีกตัวเองว่าตนเองกระทำความผิด แต่จะมีเหตุผลในการกระทำความผิด โดยมากจะมุ่งหวังเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สิน เช่น ลักทรัพย์ ปลอมเช็ค ย่องเบา เป็นต้น

3. อาชญากรรมที่เกิดขึ้นเนื่องจากการกระทำความผิดในอาชีพหรือใช้ตำแหน่งเป็นเครื่องมือ (Occupational Crime) ไม่ว่าจะในภาคเอกชนหรือราชการ ผู้กระทำความผิดมักไม่รู้สึกรู้สีกตัวเองว่ากระทำความผิดหรือเป็นอาชญากรแต่อย่างใด เช่น พวกพ่อค้าหนีภาษี พวกคอรัปชั่น กักตุนสินค้า การกระทำความผิดของพวกนี้จะสลับซับซ้อนยากแก่การพิจารณาให้เห็นได้ง่าย บางทีเรียกว่า " White-collar-crime " ซึ่งหมายถึงอาชญากรรมที่ก่อขึ้นโดยผู้ที่มีสถานภาพในสังคมสูง เป็นแบบผู้ร้ายผู้ดี พวกนี้มักมีอิทธิพลสูงในสังคม หรือเป็นผู้บริหารในกิจการที่ใหญ่โต ซึ่งมักใช้อำนาจหน้าที่ในการกระทำความผิด

4. อาชญากรรมการเมือง (Political Crime) เป็นการกระทำเพื่อสนับสนุนหรือนำมาซึ่งความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ทางการเมือง และกฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด แต่ผู้กระทำความผิดมักไม่คิดว่าตนเป็นผู้กระทำความผิด เช่น การก่อการร้ายขององค์กรทางการเมืองเพื่อต่อต้านรัฐบาล การขบถล้มล้างรัฐบาล การจลาจล อาชญากรรมสงคราม เป็นต้น

5. อาชญากรรมที่กระทำความผิดกฎหมายมหาชน (Public Order Crime) ส่วนใหญ่แล้วมักเป็นอาชญากรรมที่ไม่มีผู้เสียหาย กล่าวคือผู้กระทำความผิดมักจะเป็นผู้เสียหายเอง (Victimless Crime) แต่จะไม่ได้รับการลงโทษอย่างรุนแรงจากสังคม เช่น โสเภณี ผู้เสพยาเสพติด การพนัน การฝ่าฝืนกฎจราจร บางทีเรียกว่าอาชญากรรมพื้นฐาน (Folk Crime)

6. อาชญากรรมโดยทั่วไปที่ผิดกฎหมายอาญา (Conventional Crime) เป็นอาชญากรรมแบบธรรมดาที่หวังผลตอบแทน มักมีอาชญากรรมประเภทอื่นร่วมด้วย เด็กกระทำความผิดจะเริ่มด้วยอาชญากรรมประเภทนี้ โดยการเลียนแบบจากผู้ใหญ่เช่น การปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย กรรโชกทรัพย์ การได้ตอจากสังคมมีลักษณะรุนแรง เป็นลักษณะของความผิดที่มีในกฎหมายอาญาทั่วไป

7. อาชญากรรมซึ่งก่อโดยบริษัทหรือห้างร้านทางการค้า (Corporate Crime) โดยละเมิดกฎหมายที่ควบคุมด้านนี้โดยตรง เช่น บริษัทห้างร้านที่หนีภาษี การไม่ซื้อตรงต่อลูกค้าของบริษัทการเงิน เป็นต้น

8. อาชญากรรมที่กระทำกันเป็นองค์กร (Organized Crime) มีการแบ่งสายงาน บังคับบัญชา มีการรวมตัวกันโดยสมัครใจของกลุ่มอาชญากร และมีการร่วมมือกัน เช่น การค้ายาเสพติด ซ่องโสเภณี บ่อนการพนัน แก๊งต่าง ๆ ที่ร่วมกันประกอบอาชญากรรม เป็นต้น

9. อาชญากรรมที่กระทำเป็นอาชีพ (Professional Crime) พวกนี้จะไม่ประกอบอาชีพสุจริตอื่น ๆ มีความชำนาญในการประกอบอาชญากรรมตามที่ตนถนัด เช่น นักต้มตุ๋น นักจัดเซฟ เป็นต้น

วินดี ทองนอก (2538) กล่าวว่า ชาวอาสาสมัครแบ่งออกได้ดังนี้

1. คดีเกี่ยวกับบุคคล ได้แก่
  - 1.1 การข่มขู่
  - 1.2 การพยายามทำร้าย
  - 1.3 การทำร้ายร่างกาย
  - 1.4 การกักขังหน่วงเหนี่ยว
  - 1.5 การลักพาตัว
  - 1.6 การข่มขืน
  - 1.7 การทำให้พิการ
  - 1.8 การฆาตกรรม ทั้งที่ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ
  - 1.9 การทำแท้ง
2. คดีเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
  - 2.1 การย่องเบา เข้าไปในที่อยู่ของบุคคลอื่น ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ
  - 2.2 การวางเพลิง
3. คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน
  - 3.1 การลักทรัพย์
  - 3.2 การปล้น
  - 3.3 การยักยอก
  - 3.4 การรับซื้อของโจร
  - 3.5 การปลอมแปลงเอกสาร
  - 3.6 การฉ้อโกง
4. คดีเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยา
  - 4.1 การผิดประเวณี
  - 4.2 การแอบมีเพศสัมพันธ์
  - 4.3 มีชู้
  - 4.4 การร่วมประเวณีระหว่างสายเลือด
  - 4.5 การแต่งงานข้ามเชื้อชาติ
  - 4.6 การล่อลวง
  - 4.7 คดีเกี่ยวกับโสเภณี
  - 4.8 คดีเกี่ยวกับผู้มีพฤติกรรมทางเพศผิดปกติ
  - 4.9 การกระทำลามกอนาจาร

5. คดีก่อวินาศกรรมของสาธารณะ
  - 5.1 การทะเลาะวิวาท
  - 5.2 การจลาจล
  - 5.3 การชุมนุมกันโดยผิดกฎหมาย
  - 5.4 การก่อสร้างที่ละเมิดสิทธิผู้อื่น
  - 5.5 การครอบครองทรัพย์สินผิดกฎหมาย
  - 5.6 การทำลายชื่อเสียงผู้อื่น ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ตาม
  - 5.7 มีอาวุธในครอบครอง
  - 5.8 การเล่นการพนัน
6. คดีเกี่ยวกับความมั่นคง
  - 6.1 การก่อการกบฏ
  - 6.2 การติดสินบน
  - 6.3 การปลอมแปลง แอบอ้าง
  - 6.4 การบกพร่องต่อหน้าที่
  - 6.5 การให้การเท็จ
  - 6.6 ความผิดคดีอุกฉกรรจ์
  - 6.7 การโกงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
  - 6.8 การสมรู้ร่วมคิดกระทำผิด
7. คดีเกี่ยวกับความปลอดภัยและสุขภาพ
  - 7.1 การกระทำที่ผิดต่อกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยในการขนส่ง
  - 7.2 การกระทำผิดต่อกฎกระทรวงสาธารณสุข
  - 7.3 การกระทำผิดต่อพระราชบัญญัติอาหารและยา

การเสนอข่าวอาชญากรรม

พิศิษฐ์ ขวาลารวัช (2537) ได้กล่าวเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวอาชญากรรมไว้ว่า " ผู้ตกเป็นข่าวนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ร้ายหรือฆาตกร สื่อมวลชนควรให้ศาลตัดสินก่อนจะทำตัวเป็นศาลตัดสินเสียเอง และไม่มีสิทธิ์ที่จะไปตั้งข้อสงสัยว่าเป็นฆาตกรโหด หรือ มหาโจร "

ข่าวอาชญากรรมเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความไม่ปกติทางสังคม ในแง่หนึ่งเป็นปัญหาทางสังคมที่รัฐบาลยังไม่อาจแก้ไขให้ความปลอดภัยแก่ประชาชนได้ ในอีกแง่หนึ่งชี้ให้เห็นว่าสังคมมีแต่ความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม คนในสังคมตัดสินปัญหาด้วยวิธีรุนแรงโหดร้าย เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ เราไม่อาจปฏิเสธได้ว่าสื่อมวลชนกลายเป็นกระจกบานใหญ่สะท้อนให้เห็นภาพโหดร้ายที่เป็นจริง

การนำเสนอข่าวอาชญากรรมโดยทั่วไปนั้น เราอาจกล่าวได้ว่าข่าวอาชญากรรมเป็นข่าวที่ประชาชนให้ความสนใจมาโดยตลอด ในประเทศสหรัฐอเมริกาประชาชนให้ความสนใจคดีอาชญากรรมมาตั้งแต่ช่วงกลางทศวรรษ 1960 เนื่องจากข่าวอาชญากรรมเป็นข่าวที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตและทรัพย์สินของคนในสังคมเป็นอย่างมาก (Gallup Opinion Index ; Annual Volumes , 1967) ประชาชนจะให้ความสนใจอย่างมากกับข่าวอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของอาชญากรรม และวิธีการที่พวกเขาอาจนำมาใช้ป้องกันมิให้สิ่งนั้นเกิดขึ้นกับตนได้ สิ่งที่เราต้องยอมรับก็คือในปัจจุบันอาชญากรรมเป็นปัญหาใหญ่ที่มีสถิติการเกิดคดีสูง ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการรับรู้ของประชาชนและหาแนวทางป้องกัน (จินตนา ยศสุนทร , 2524 : 417 - 418)

จากการประชุมสัมมนาทางวิชาการ เรื่องปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาตินั้น บรรดากลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข และลดปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ นักวิชาการ นักสื่อสารมวลชน เป็นต้น ต่างมองเห็นว่าการเสนอข่าวอาชญากรรมอย่างรับผิดชอบของสื่อมวลชนเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยลดปัญหาอาชญากรรมลงได้ (จินตนา ยศสุนทร 2524 : 417 - 418)

แต่ นवलจันทร์ ทศนชัยกุล ได้กล่าวถึงสิ่งแวดล้อมกับการเกิดอาชญากรรมไว้ว่า

สิ่งแวดล้อมในทางอาชญาวิทยาหมายความถึงเหตุภายนอกที่แวดล้อมผู้กระทำผิดเพื่อให้ต่างกับเหตุภายในตัวผู้กระทำผิด การศึกษาถึงสาเหตุในทางสิ่งแวดล้อมมี 2 ทาง คือ

1. สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ (Physical Environment)
2. สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น (Social Environment)

สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ได้แก่ ภูมิประเทศ ฤดูกาล และอากาศ สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นมีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมมาก สิ่งแวดล้อมนี้ครอบคลุมถึงครอบครัว โรงเรียน เพื่อนบ้าน สภาพเศรษฐกิจ การเมือง ชุมชน และสื่อมวลชนทั้งหลาย เช่น หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือเว็บบอร์ด สิ่งแวดล้อมเหล่านี้อาจทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้นได้ (นवलจันทร์ ทศนชัยกุล)

ข่าวอาชญากรรมบางข่าวอาจมีส่วนก่อให้เกิดปัญหาแก่สังคมได้ แต่ข่าวอาชญากรรมอีกหลายข่าวก็อาจมีส่วนทำให้สังคมได้สติหรือช่วยปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่สังคมได้เช่นเดียวกัน (พิศิษฐ์ ขวาลาธวัช 2537)

พิศิษฐ์ ขวาลาธวัช (2537) ได้กล่าวเกี่ยวกับแนวทางในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมไว้ว่า

1. ระมัดระวังการพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์เพื่อก่อให้เกิดความตกใจ หรือความตื่นเต็นร้ายใจ เช่น ย่างสด 18 ศพ ซ่าเปลือยสาวยัดท่อ ให้ระมัดระวังรวมไปถึงการใช้ภาษาถ้อยคำที่หยาบ

โลนหรือความหมายไม่สู้จะดีนัก จนอ่านข้อความพาดหัวข่าวทั้งหมดแล้วเป็นการเสื่อมเสียทางศีลธรรม หรือมีความหมายในทางเสียหาย เช่น จิกทุเรียนสาว นุ่มพลังม้า หรือพลังก้วยเตี้ยว

2. ระมัดระวังในการคัดเลือกภาพประกอบที่ดูแล้วก่อให้เกิดความสมเพช สะเทือนใจ อนาคต ยั่วอารมณ์ให้หงุดหงิด เศร้าสลดใจ เช่น ภาพผู้ถูกสังหารเลือดท่วมตัว ภาพหญิงสาว ถูกข่มขืนย่ำยีด้วยความกลัวยื่นเอามือปิดอกด้วยผ้าผืนน้อย ๆ ภาพคนแขวนคอตาย เป็นต้น

3. การเสนอข่าวควรเสนอให้เห็นข้อเท็จจริงและรายละเอียดของข่าวเท่าที่จำเป็น เช่น คดี ข่มขืนฆ่า บอกถึงสาเหตุและผลคดี ไม่ควรพยายามเน้นการบรรยายให้เห็นถึงขั้นตอนของการข่มขืน กระทำฆ่าเรา หรือคดีปล้นและชี้ให้เห็นถึงการเตรียมประกอบอาชญากรรมครั้งนั้นอย่างละเอียดจนอาจ มีผู้เลียนแบบ

4. การคำนวณสัดส่วน ในการเสนอข่าวอาชญากรรมแต่ละวันให้มีสัดส่วนเหมาะสมกับการเสนอข่าวประเภทอื่นๆ แม้กระทั่งความยาวของข่าวนั้น ควรประเมินดูว่าข่าวที่จะเสนอเหมาะสมหรือไม่ เพียงใด ก่อนที่จะตัดสินใจเสนอเป็นข่าวเด่นประจำวัน

5. ในการเสนอข่าวอาชญากรรมบางข่าว ควรสัมภาษณ์บุคคลหรือนักวิชาการเฉพาะด้าน หรือที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อชี้ปัญหาอาชญากรรมที่ส่งผลร้ายต่อสังคม พร้อมทั้งบอกวิธีป้องกันและ ทางออก หากเป็นไปได้ควรพยายามสร้างมตินหาชนให้หันมาต่อต้านปัญหาอาชญากรรมเพราะเรื่องนี้ อาจเกิดขึ้นกับใครคนใดคนหนึ่งได้ทุกขณะ สื่อมวลชนและสังคมต้องช่วยกันสร้างทัศนคติต่อการ ประกอบอาชญากรรมที่เป็นผลร้ายต่อสังคมและส่วนรวม

6. การเสนอข่าวควรมีลักษณะกระตุ้นให้ผู้รักษากฎหมายชื่อตรง เคารพหน้าที่ ไม่ว่าจะ เป็นตำรวจ อัยการ ศาล ฯลฯ และพร้อมที่จะเปิดโปงการกระทำที่ไม่ถูกต้องไม่ว่าจะเป็นการวิ่งเต้น ล้มคดี การใช้อิทธิพลมืดเพื่อข่มขู่พยานหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ พนักงานอัยการ ผู้พิพากษา หรือใน ทางกลับกันเจ้าหน้าที่ตำรวจข่มขู่ผู้ต้องหา

7. การเสนอข่าวแต่ละครั้งพยายามที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ต้องหา ผู้ ต้องสงสัย หากบางครั้งถ้ามีการเสนอข่าวคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ควรชี้แจงให้ผู้รับข่าวสารได้ เข้าใจให้ถูกต้อง

8. ในเนื้อหาของข่าวน่าจะหาวิธีทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการ ลงโทษตามกฎหมายตามลักษณะความผิด และหากมีการปราบปรามถึงขั้นจับตายที่เรียกว่า " วิสามัญฆาตกรรม " ก็เน้นวิธีการปราบปรามของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่ออาชญากรถึงตายสถานเดียว การพิพากษาลงโทษของศาลอย่างไม่ปรานี หรือเสนอข่าวให้สังคมร่วมกันประณามการประกอบ อาชญากรรม

9. ระมัดระวังการเสนอข่าว เพื่อให้ผู้อ่านมีความรู้สึกว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเก่ง หรือเป็น วีรบุรุษ ผู้กระทำผิดคือผู้ทำลายความสงบของสังคม จึงสมควรถูกประณาม

10. รมัดระวังการเสนอข่าวเกี่ยวกับการวางแผนปราบปรามโจรผู้ร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ บางครั้งเป็นการชี้ช่องทางหรือเบาะแสให้คนร้ายหลบหนีการจับกุม

11. พิจารณารอบคอบในการเสนอข่าว บางครั้งอาจนำมาซึ่งผลร้ายแก่ครอบครัวญาติพี่น้อง หรือเพื่อนบ้านของผู้กระทำผิด หรือพยาน เช่น บางตอนของข่าวอาจมีข้อความว่า " ..... วันเกิดเหตุน้องชายฆาตรกรออกจากบ้านไปพร้อมฆาตรกร " (ตามปกติพี่น้องอาจออกจากบ้านไปพร้อมกันได้เสมอ) หรือ " นาย ..... ซึ่งอาจเป็นพยานรู้เห็นการวางแผนการปล้นมาตั้งแต่ต้น ได้บอกรายละเอียดถึงลักษณะของผู้ร้าย ที่อยู่ " (พยานรายนี้อาจถูกข่มขู่หรือฆ่าปิดปากได้)

12. ชักจูงประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการหาช่องทางเพื่อติดตามการเคลื่อนไหวของผู้ร้าย ผู้ต้องสงสัย หรือชี้เบาะแส

13. สร้างค่านิยมให้แก่ประชาชนให้รู้จักการให้อภัยแก่บุคคลที่สำนึกผิดในการประกอบอาชญากรรมของตน หลังจากได้ชดใช้กรรมตามกฎหมายบ้านเมือง เพื่อให้โอกาสแก่ผู้นั้นได้กลับตัวเป็นพลเมืองดี

จินตนา ยศสุนทร (2524) ได้กล่าวถึงการนำเสนอข่าวอาชญากรรมไว้ว่า

1. วิธีการเสนอข่าวอาชญากรรม ควรจะเป็นไปในแง่ให้ประชาชนรู้วิธีป้องกันตนเองเพราะเราไม่อาจปฏิเสธได้ว่า ในความเป็นจริงของสังคมปัจจุบันอาชญากรรมเป็นปัญหาใหญ่ที่มีสถิติการเกิดคดีสูง และเป็นอันตรายต่อทรัพย์สิน และชีวิตของประชาชนซึ่งประชาชนจำเป็นต้องรู้ และหาแนวทางป้องกันตัว

2. สื่อมวลชนทั้งประเภทวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ไม่ควรนำเสนอแง่มุมข่าวในด้านที่ส่งเสริมผู้ประกอบอาชญากรรมให้เป็นตัวเอก หรือคนสำคัญ

3. ควรติดตามการเสนอข่าวอาชญากรรมทุกขั้นตอน นับแต่การประกอบอาชญากรรมจนกระทั่งลงโทษอาชญากร เพราะในปัจจุบันเมื่อเสนอข่าวไปแล้วไม่มีการติดตาม ทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกว่าเป็นเจ้าหน้าที่ไม่มีประสิทธิภาพ กระบวนการยุติธรรมบกพร่อง และผู้กระทำผิดหนีรอดอย่างลอยนวล

4. ควรให้การกล่อมเกล่าจิตใจประชาชน ไม่ควรเสนอภาพหรือเรื่องราวที่โหดร้าย ทารุณสยดสยอง สื่อควรมีวิจารณญาณในการพิจารณาว่า การเสนอลักษณะดังกล่าวจำเป็นต่อการรับรู้ของประชาชนหรือไม่ โดยต้องคำนึงถึงผลกระทบต่าง ๆ ที่จะตามมาภายหลัง

จะเห็นได้ว่าวิธีการเสนอข่าวอาชญากรรมข้างต้นสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับจริยธรรม ตลอดจนการตัดสินใจอย่างมี จริยธรรมของหนังสือพิมพ์

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุวรรณี กัลยาณสันต์ (อ่างใน ศรีลักษณ์ ศิลปี 2538 : 65) ได้ศึกษาวิเคราะห์การนำเสนอรูปข่าวข่มขืนกระทำชำเราจากหนังสือพิมพ์รายวัน พบว่า การรายงานข่าวในลักษณะ

“ นาฏกรรม ” (Drama) เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึก โดยมีการกำหนดโครงเรื่อง จาก ตัวละคร วิธีการเขียน น้ำเสียง และการเดินเรื่องเป็นองค์ประกอบในการรายงานข่าว

นเรศ อินทรพรหม (อ้างใน ศรีลักษณ์ ศิลปี 2538 : 67) ศึกษาถึงผลกระทบจากการนำเสนอข่าวอาชญากรรมของสื่อมวลชน ต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าพนักงานตำรวจในกรุงเทพมหานคร 450 นาย โดยใช้แบบสอบถาม พบคำตอบว่าหนังสือพิมพ์รายวันมีแนวโน้มทำให้เกิดการลอกเลียนแบบอาชญากรรมได้มากกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่น และเห็นว่าการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ก่อให้เกิดผลเสียต่อการสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายมากกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่น รวมทั้งเห็นว่าการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ วิทยุ โทรทัศน์ และนิตยสาร ไม่ส่งผลต่อความร่วมมือของประชาชนในการปราบปรามอาชญากรรม และ หนังสือพิมพ์รายวันมีผลต่อการแจ้งแหล่งข่าว โดยเฉพาะกรณีข่าวที่เกี่ยวข้องกับ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนที่ผิดกฎหมาย

วิทยากร เชียงกุล (อ้างใน เอมจิต กิตติวัฒน์ , 2533 : 4) วิจารณ์ว่า..... สื่อมวลชนให้ความสำคัญกับข่าวอาชญากรรมมากเกินไป ควรทำเป็นข่าวได้แต่ไม่น่าจะประโคมซ้ำ ๆ ซาก ๆ ควรระมัดระวังการเสนอข่าวให้มากขึ้น ไม่เพียงแต่ทำงานให้เสร็จไปวัน ๆ หรือมุ่งขายข่าวหรือหวาดคึกโครมเพียงเพื่ออยากหารายได้ให้สูงสุดเหมือนผู้ประกอบการอาชีพทั่ว ๆ ไปเท่านั้น.....

จากการวิจัยของกรมตำรวจ (2530 : 23) พบว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลโน้มน้ำหนักใจและความรู้สึกนึกคิดของเด็ก ๆ เป็นอย่างมาก ฉะนั้นการเสนอข่าว ข้อความ หรือแพร่ภาพที่ไม่ดีงาม เช่น ข่าวอาชญากรรม การข่มขืนอาชญากรรม อาจจะโน้มน้ำหนักให้เยาวชนนิยมชื่นชม และเป็นมูลเหตุจูงใจให้ประพฤติเช่นนั้น เพราะฉะนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานสื่อมวลชนจึงควรระมัดระวังและ ควรเสนอสิ่งที่มีประโยชน์ในการสร้างสรรค์ความดีงามให้แก่เด็กและเยาวชน

เอมจิต กิตติวัฒน์ (2533 : 157) ได้รวบรวมสถิติอาชญากรรม และอุบัติเหตุจากกรมตำรวจ ภายในเดือนมีนาคม 2533 พบว่ามีคดีอาชญากรรมทั่วประเทศทั้งหมด 22,123 คดี และเมื่อจำแนกรายละเอียดของคดีอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ พบว่า มีคดีฆ่า 748 คดี คดีค้าของผิดกฎหมาย 16,623 คดี การจี้ปล้น 394 คดี ลักขโมย 2,974 คดี และการลอบทำร้าย 1,377 คดี ส่วนในการเสนอข่าวนั้น สถานีโทรทัศน์ทุกสถานีเสนอข่าวการฆ่า และ การค้าของผิดกฎหมายมากที่สุด ส่วนการจี้ปล้น ลักขโมย และการลอบทำร้าย เสนอน้อยพอ ๆ กัน ทำให้เห็นได้ว่าสถานีโทรทัศน์ในกรุงเทพมหานครได้แสดงบทบาท “ กำหนดวาระความสนใจ ” เรื่องการฆ่าขึ้นมาในข่าวอาชญากรรม เพราะตามสถิติที่แท้จริงคดีการฆ่านั้นมีน้อยมากเมื่อเทียบกับอาชญากรรมชนิดอื่น

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้หยิบยกกล่าวถึงนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เป็นแนวทางในการสร้างคำถามเกี่ยวกับ ลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของ

หนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ว่าเป็นอย่างไร แตกต่าง กันหรือไม่

จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวแล้ว อาจสรุปได้ว่าการทำงานของหนังสือพิมพ์ นำเสนอเนื้อหาอาชญากรรมซ้ำกันบ่อย ๆ จะทำให้ผู้อ่านเกิดความคุ้นเคย ความสนใจในเนื้อหาอาชญากรรมซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญที่จะนำไปสู่ทัศนคติเกี่ยวกับชาวต่างกล่าวว่า หนังสือพิมพ์เสนอบทบาทหน้าที่ที่ดีหรือที่ล้มเหลวที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สังคม

การที่หนังสือพิมพ์จะเสนอเนื้อหาอะไร และเสนออย่างไรนั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของคุณค่าข่าวแล้ว ยังขึ้นอยู่กับนโยบายของเจ้าของหนังสือพิมพ์ ทัศนคติของกองบรรณาธิการ และระดับของผู้อ่านด้วย กล่าวอีกนัยหนึ่งกลุ่มคนที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ที่หนังสือพิมพ์มีต่อสังคมแตกต่างกัน ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานหนังสือพิมพ์โดยตรงย่อมมีทัศนคติเกี่ยวกับลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์สูงกว่าผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรง ในทางกลับกันผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการงานหนังสือพิมพ์โดยตรงย่อมมีทัศนคติเกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์หรือลักษณะในอุดมคติของการเสนอข่าวอาชญากรรมสูงกว่าผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง จากที่กล่าวนี้สามารถกล่าวเป็นสมมติฐานได้ว่า

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของประชาชนแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 5 ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่อง ลักษณะที่เป็นจริง และลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ศึกษาลักษณะที่เหมาะสมในการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ที่มีอยู่หรือเป็นอยู่จริง และลักษณะที่เหมาะสมของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ที่ควรมีหรือควรเป็นในความคิดเห็นของคน 3 กลุ่มคือ ประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรในที่นี้หมายถึงประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ที่ดำเนินงานในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชาชน คือประชาชนที่พักอาศัยในเขตรับผิดชอบของกองบังคับการตำรวจนครบาลที่ 2 ซึ่งเป็นเขตที่มีสถิติคดีอาชญากรรมสูงสุด

เจ้าหน้าที่ตำรวจ คือ ข้าราชการตำรวจที่รับราชการสังกัดกองปราบปราม และในสังกัดสถานีตำรวจนครบาลที่ขึ้นตรงกับกองบังคับการตำรวจนครบาลที่ 2 มีทั้งสิ้น 11 สถานีคือ สน.โคกคราม , สน.สุทธิสาร , สน.สายไหม , สน.คันนายาว สน.เตาปูน , สน.บางเขน , สน.ประชาชื่น , สน.ทุ่งสองห้อง , สน.บางซื่อ , สน.พหลโยธิน , และ สน.ดอนเมือง

นักหนังสือพิมพ์ คือ ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ประจำกองปราบปราม และสถานีตำรวจนครบาลในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาลที่ 2 กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดจำนวน 220 คน โดยแบ่งเป็นประชาชน 100 คน เจ้าหน้าที่ตำรวจ 70 คน นักหนังสือพิมพ์ 50 คน

ในส่วนของประชาชนจำนวน 100 คน เลือกจากผู้ที่เปิดรับสื่อมวลชนซึ่งพักอาศัยในเขตรับผิดชอบของกองบังคับการตำรวจนครบาลที่ 2 โดยใช้วิธีการสุ่มเลือกตามความบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยกระจายไปตามอาชีพต่าง ๆ เช่น ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ นักศึกษา พนักงานบริษัทเอกชน และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ

ส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 70 คน เป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร จำนวน 30 คน ตำรวจชั้นประทวนจำนวน 40 คน การสุ่มเลือกใช้วิธีการสุ่มตามความบังเอิญที่ กองปราบปราม และสถานีตำรวจนครบาลที่กำหนด

นักหนังสือพิมพ์ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้สื่อข่าวประจำกองปราบปราม และสถานีตำรวจนครบาลที่กำหนด

ตัวแปร

คือสถานภาพของกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับข่าวอาชญากรรม

ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ ประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ทักษะ ของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ที่มีต่อการเสนอข่าวอาชญากรรม แยกเป็นความคิดเห็นต่อลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ และความคิดเห็นต่อลักษณะที่พึงประสงค์ในการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้คือเพื่อศึกษาลักษณะที่เป็นจริง และลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อาชีพ ระยะเวลาในการประกอบอาชีพ การได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพที่ปฏิบัติ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะที่มีอยู่หรือเป็นอยู่จริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ กับลักษณะที่พึงประสงค์ให้มีอยู่หรือเป็นอยู่ในการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ แยกออกเป็น

- ด้านคุณค่าข่าว
- ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ
- ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์

การให้คะแนนตัวแปร

เกณฑ์การให้คะแนนตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดความคิดเห็นต่อลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรมดังนี้

ลักษณะที่เป็นจริง ลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันที่พบเห็น จำแนกเป็น 5 ระดับ

ลักษณะนั้นเป็นอยู่หรือมีอยู่มากที่สุด	คิดเป็น	5	คะแนน
ลักษณะนั้นเป็นอยู่หรือมีอยู่มาก	คิดเป็น	4	คะแนน
ลักษณะนั้นเป็นอยู่หรือมีอยู่ปานกลาง	คิดเป็น	3	คะแนน
ลักษณะนั้นเป็นอยู่หรือมีอยู่น้อย	คิดเป็น	2	คะแนน
ลักษณะนั้นเป็นอยู่หรือมีอยู่น้อยที่สุด	คิดเป็น	1	คะแนน

ลักษณะที่พึงประสงค์ ลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น 5 ระดับ

ลักษณะนั้นต้องการให้เป็นหรือให้มีมากที่สุด	คิดเป็น	5	คะแนน
ลักษณะนั้นต้องการให้เป็นหรือให้มีมาก	คิดเป็น	4	คะแนน
ลักษณะนั้นต้องการให้เป็นหรือให้มีปานกลาง	คิดเป็น	3	คะแนน
ลักษณะนั้นต้องการให้เป็นหรือให้มน้อย	คิดเป็น	2	คะแนน
ลักษณะนั้นต้องการให้เป็นหรือให้มน้อยที่สุด	คิดเป็น	1	คะแนน

การทดสอบแบบสอบถาม

ขอคำแนะนำตรวจแก้จากอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปทดลองใช้เพื่อแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ได้ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content หรือ Face validity) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของคำถามที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่าโดยวิธีของ Cronbach มีการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 20 คน แล้วใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS หาค่าความเชื่อมั่น โดยที่ค่า Alpha = 0.8178

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยชี้แจงและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้ตอบอย่างตรงไปตรงมาด้วยตนเอง พร้อมทั้งมีคำชี้แจงเกี่ยวกับการตอบในแบบสอบถามด้วย หลังจากผู้ตอบแบบสอบถามตอบแบบสอบถามเสร็จแล้วผู้วิจัยรอรับแบบสอบถามกลับคืน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถามที่รับกลับคืนมาอย่างละเอียด จากนั้นนำไปลงรหัส ป้อนข้อมูลลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ ทำการประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละตอนด้วยวิธีการทางสถิติดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะที่เป็นจริง และลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ดำเนินการโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของแต่ละช่วงความคิดเห็นดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 - 5.00	ถือว่าคะแนนอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 - 4.49	ถือว่าคะแนนอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 - 3.49	ถือว่าคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 - 2.49	ถือว่าคะแนนอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.49	ถือว่าคะแนนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของนักหนังสือพิมพ์ เพื่อทดสอบสมมติฐาน วิเคราะห์โดยการทดสอบทางสถิติดังนี้

สมมติฐานข้อ 1

ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชนแตกต่างกัน ทดสอบด้วยค่าสถิติ (t -test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent)

สมมติฐานข้อ 2

ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจแตกต่างกัน ทดสอบด้วยค่าสถิติ (t -test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent)

สมมติฐานข้อ 3

ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน ทดสอบด้วยค่าสถิติ (t -test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent)

สมมติฐานข้อ 4

ลักษณะที่เป็นจริงของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน ทดสอบด้วยสถิติ One - way Analysis of Variance

สมมติฐานข้อ 5

ลักษณะที่พึงประสงค์ของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมของนักหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน ทดสอบด้วยสถิติ One - way Analysis of Variance

DPU

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นบุคคล 3 กลุ่ม ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาทัศนะของบุคคล 3 กลุ่มดังกล่าวในด้านคุณค่าข่าว ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ และด้านผลกระทบของการเสนอข่าวอาชญากรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยายดังต่อไปนี้

1. ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
2. ตอนที่ 2 ศึกษาลักษณะที่เป็นจริง และลักษณะที่พึงประสงค์ หรือที่ต้องการให้เป็นของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ใช้วิธีวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และจัดลำดับ
  - 2.1 แสดงลำดับของลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ โดยรวม
  - 2.2 แสดงลำดับของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์โดยรวม
  - 2.3 แสดงลำดับของลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์
  - 2.4 แสดงลำดับของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์
3. ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ One - way Analysis of Variance และ t - test

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเพื่อการสำรวจครั้งนี้ มีจำนวน 220 คน ประกอบด้วย

1. ประชาชน คือประชาชนที่พักอาศัยในเขตรับผิดชอบของกองบังคับการตำรวจนครบาลที่ 2 ซึ่งเป็นเขตที่มีสถิติคดีอาชญากรรมสูงสุด โดยสุ่มมาจำนวน 100 คน

2. เจ้าหน้าที่ตำรวจ คือข้าราชการตำรวจที่รับราชการสังกัดกองปราบปราม และในสังกัดสถานีตำรวจนครบาลที่ขึ้นตรงกับกองบังคับการตำรวจนครบาลที่ 2 มีทั้งสิ้น 11 สถานีคือ สน.โคกคราม สน.สุทธิสาร สน.สายไหม สน.คันนายาว สน.เตาปูน สน.บางเขน สน.ประชาชื่น สน.ทุ่งสองห้อง สน.บางซื่อ สน.พหลโยธิน และ สน.ดอนเมือง สุ่มตัวอย่างมาจำนวน 70 คน

3. นักหนังสือพิมพ์ คือ ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ประจำกองปราบปราม และสถานีตำรวจนครบาลในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาลที่ 2 กรุงเทพมหานคร สุ่มตัวอย่างมาจำนวน 50 คน

จากการตอบแบบสอบถามแบบรอร์รับคืนปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด (220 ชุด) ในการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
ประชาชน	100	45.5
เจ้าหน้าที่ตำรวจ	70	31.8
นักหนังสือพิมพ์	50	22.7
รวม	220	100

จากตารางที่ 1

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 220 คน เป็นประชาชนทั่วไปจำนวนร้อยละ 45.5 เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจร้อยละ 31.8 เป็นนักหนังสือพิมพ์ร้อยละ 22.7

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการประกอบอาชีพ หรือการปฏิบัติงานในปัจจุบัน

ระยะเวลาในการประกอบอาชีพ ในปัจจุบัน	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ ตำรวจ		นักหนังสือ พิมพ์		รวม	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ไม่เกิน 3 ปี	16	16.0	4	5.7	8	16.0	28	12.7
3 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	10	10.0	8	11.4	6	12.0	24	10.9
5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี	29	29.0	19	27.1	21	42.0	69	31.4
10 ปี แต่ไม่เกิน 20 ปี	23	23.0	19	27.1	9	18.0	51	23.2
20 ปี ขึ้นไป	22	23.0	20	28.7	6	12.0	48	21.8
รวม	100	45.5	70	31.8	50	22.7	22.0	100.0

จากตารางที่ 2

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้สามารถแยกตามระยะเวลาที่ประกอบอาชีพหรือปฏิบัติงานคือ ไม่เกิน 3 ปี 28 คน ร้อยละ 12.7 3 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี 24 คน ร้อยละ 10.9 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี 69 คน ร้อยละ 31.4 10 ปี แต่ไม่เกิน 20 ปี 51 คน ร้อยละ 23.2 20 ปี ขึ้นไป 48 คน ร้อยละ 21.8 จากตารางจะเห็นว่าประชาชนทั่วไปเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 46) และเจ้าหน้าที่

ตำรวจว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 55.8) ประกอบอาชีพในปัจจุบันตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ส่วนนักหนังสือพิมพ์
ที่ประกอบอาชีพในปัจจุบันตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 30

DPU

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ ตำรวจ		นักหนังสือ พิมพ์		รวม	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
มัธยมศึกษาตอนต้น	1	1.0	7	10.0	2	4.0	10	4.5
มัธยมศึกษาตอนปลาย	-	-	33	47.1	5	10.0	38	17.3
อนุปริญญา	28	28.0	4	5.7	-	-	32	14.5
ปริญญาตรี	51	51.0	22	31.4	38	76.0	111	50.5
ปริญญาโท	14	14.0	4	5.7	5	10.0	23	10.5
อื่น ๆ	6	6.0	-	-	-	-	6	2.7
รวม	100	45.5	70	31.8	50	22.7	220	100.0

จากตารางที่ 3

ประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ นักหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 50.5 รองลงมาคือความรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 17.3 จากตารางจะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการศึกษาระดับมัธยมปลายสูงสุดคือ ร้อยละ 47.1 นักหนังสือพิมพ์มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.0 ประชาชนมีการศึกษาระดับปริญญาโทมากที่สุด ร้อยละ 14.0

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการได้รับความรู้เพิ่มเติม เกี่ยวกับการประกอบอาชีพในปัจจุบัน

การได้รับความรู้เพิ่มเติม เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ในปัจจุบัน	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ ตำรวจ		นักหนังสือ พิมพ์		รวม	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เคยได้รับความรู้เพิ่มเติม	85	85.0	54	77.1	38	76.0	177	80.5
ไม่เคยได้รับความรู้เพิ่มเติม	15	15.0	16	22.9	12	24.0	43	19.5
รวม	100	45.5	70	31.8	50	22.7	220	100.0

จากตารางที่ 4

ผลการศึกษาพบว่าในการประกอบอาชีพในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 220 คน ส่วนใหญ่ได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ โดยคิดเป็นร้อยละ 80.5

ตอนที่ 2 ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์

ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 5 แสดงลำดับของลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ด้านคุณค่าข่าว จำแนกรายข้อ

ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านคุณค่าข่าว</u>		
1. เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว	3.26	10
2. ให้ความสำคัญกับเรื่องความขัดแย้ง หรือความตึงเครียด	3.67	4
3. ให้ความสำคัญกับเรื่องสะท้อนอารมณ์หรือเรื่องที่เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก	3.73	3
4. คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด	4.29	1
5. เสนอในเชิงลบหรือด้านไม่ดี มากกว่าในเชิงบวกหรือด้านดี เช่น ด้านการแก้ไขปรับปรุง	3.67	5
6. มุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์ จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง	3.86	2

ตารางที่ 5 (ต่อ) ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านคุณค่าข่าว</u> 7. เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน 8. ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่นๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นขึ้น เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน 9. เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องสยองขวัญที่อ่านแล้วยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่างเพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด 10. ตอบสนองความสนใจและความต้องการของผู้อ่านจำนวนมากที่ชอบเรื่องตื่นเต้นเร้าอารมณ์	3.57 3.66 3.60 3.65	9 6 8 7

จากตารางที่ 5

ในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะ ที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านคุณค่าข่าวที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด (4.29)

มุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์ จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง (3.86) และ ให้ความสำคัญกับเรื่องสะท้อนอารมณ์หรือเรื่องที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก (3.73) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

ส่วนคะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับ ซ่อนเร้นที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่างเพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด (3.60) เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน (3.57) ซึ่งถือว่าเป็นคะแนนอยู่ในระดับมาก และเน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว (3.26) ถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 6 แสดงลำดับของลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ จำแนกรายข้อ

ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>		
1. เสนอภาพที่อุจาด ลามก อนาจาร หรือหวาดเสียว โดยไม่คำนึงถึงรสนิยมที่ดี	3.45	6
2. เสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วน	2.84	16
3. คำนึงถึงสาธารณประโยชน์เป็น สำคัญ มากกว่าประโยชน์ของหนังสือ พิมพ์เอง	2.73	18
4. ให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ไม่เข้า ข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	2.79	17
5. แต่งเติมเนื้อหาสาระข่าว จนคลาด เคลื่อนหรือเกินความเป็นจริง	3.62	4
6. สอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก จินตนาการ ลงไปในข่าว	3.27	11
7. พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบ ว่าเสนอข่าวผิดพลาด	2.45	21
8. คำนึงถึงสวัสดิภาพและความปลอดภัย ของแหล่งข่าวหรือพยาน	2.72	20

ตารางที่ 6 (ต่อ) ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>		
9. ล่วงละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือสิทธิส่วนบุคคลของผู้ตกเป็นข่าว	3.51	5
10. รายงานในลักษณะซ้ำเติมความทุกข์ ของสตรี หรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดี การล่วงละเมิดทางเพศ	3.23	12
11. พาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริง โดย ไม่ได้สะท้อนเนื้อหาของข่าว	3.69	2
12. ใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความหมาย เหยียดหยาม	2.99	13
13. มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความ สำคัญของข่าวต่อสาธารณะ	3.82	1
14. ตั้งฉายา หรือด่วนตัดสินผู้ต้องหาใน ทางลบ	3.64	3
15. เน้นอารมณ์มากกว่าข้อเท็จจริง	3.41	8
16. ระมัดระวังการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึง การณ์	2.98	14
17. ยอมอยู่ภายใต้แรงกดดันของนายทุน ที่ต้องแข่งขันกันหากำไรในทางธุรกิจ	3.43	7
18. แยกแยะระหว่างสิทธิที่รัฐของประชาชน กับสิทธิส่วนบุคคลของผู้ตกเป็นข่าว	2.93	15
19. เสนอเฉพาะข้อเท็จจริงและรายละเอียด ที่จำเป็น	2.73	18

ตารางที่ 6 (ต่อ) ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>		
20. มักละเมิดกฎหมายที่ห้ามถ่ายรูปเด็ก และเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำผิด	3.27	10
21. กล่าวโดยรวมใช้เสรีภาพในการเสนอ ข่าวอาชญากรรมตามอำเภอใจอย่าง ปราศจากความรับผิดชอบ	3.32	9

จากตารางที่ 6

ในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความสำคัญของข่าวต่อสาธารณะ (3.82) พาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริง โดยไม่ได้สะท้อนเนื้อหาหลักของข่าว (3.69) ตั้งฉายา หรือด่วนตัดสินผู้ต้องหาในทางลบ (3.64) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ คำนึงถึงสาธารณประโยชน์เป็นสำคัญ มากกว่าประโยชน์ของหนังสือพิมพ์เอง (2.73) เสนอเฉพาะข้อเท็จจริงและรายละเอียดเท่าที่จำเป็น (2.73) คำนึงถึง สวัสดิภาพและความปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน (2.72) พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบข่าวผิดพลาด (2.45) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 7 แสดงลำดับของลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนคติรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม จำแนกรายข้อ

ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านผลกระทบของการเสนอข่าวอาชญากรรม</u>		
1. เป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม	3.39	4
2. ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยาน	3.50	3
3. กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ชี้อตรง เคารพในหน้าที่	3.32	6
4. ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรม จะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด	3.31	7
5. จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด	3.00	9
6. ทำให้ผู้อ่านเห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเก่ง	2.78	11
7. ทำให้ผู้อ่านเกิดความระมัดระวังกับปัญหาอาชญากรรม	3.36	5

ตารางที่ 7 (ต่อ) ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านผลกระทบของการเสนอข่าวอาชญากรรม</u> 8. ทำให้เกิดการตื่นตกใจว่าสังคมไทยเป็นสังคมอันตรายที่ปราศจากความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 9. ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม 10. ทำให้คนที่คิดจะประกอบอาชญากรรมเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะประกอบอาชญากรรม 11. การรายงานข่าวอาชญากรรมเน้นเรื่องที่เป็นเกลียดและเหตุการณ์เป็นจุด ๆ มากกว่ากระบวนการทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจความเป็นจริงของเหตุการณ์ทั้งหมดได้	3.57 3.61 2.95 3.22	2 1 10 8

จากตารางที่ 7

ในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านผลกระทบของการเสนอข่าวอาชญากรรมมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม (3.61) ทำให้เกิดการตื่นตกใจว่าสังคมไทยเป็นสังคมอันตรายที่ปราศจากความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (3.57) ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยาน (3.50) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้ายได้แก่ จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด (3.00) ทำให้คนที่คิดจะประกอบอาชญากรรมเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะประกอบอาชญากรรม (2.95) ทำให้ผู้อ่านเห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเก่ง (2.78) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง

DPU

ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 8 แสดงลำดับของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ด้านคุณค่าข่าว จำแนกรายข้อ

ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านคุณค่าข่าว</u>		
1. เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว	3.18	5
2. ให้ความสำคัญกับเรื่องความขัดแย้ง หรือความตึงเครียด	2.95	7
3. ให้ความสำคัญกับเรื่องสะท้อนอารมณ์หรือเรื่องที่เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก	2.88	8
4. คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด	3.48	2
5. เสนอในเชิงลบหรือด้านไม่ดี มากกว่าในเชิงบวกหรือด้านดี เช่น ด้านการแก้ไขปรับปรุง	3.02	6
6. มุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง	2.80	9

ตารางที่ 8 (ต่อ) ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	$\bar{X}$	ลำดับที่
<p><u>ด้านคุณค่าข่าว</u></p> <p>7. เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน</p> <p>8. ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่นๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นชัด เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน</p> <p>9. เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องสลับซับซ้อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่าง เพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด</p> <p>10. ตอบสนองความสนใจและความต้องการของผู้อ่านจำนวนมากที่ชอบเรื่องตื่นเต้นเร้าอารมณ์</p>	<p>3.59</p> <p>2.74</p> <p>3.29</p> <p>3.21</p>	<p>1</p> <p>10</p> <p>3</p> <p>4</p>

จากตารางที่ 8

ในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านคุณค่าข่าวที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน (3.59) คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำ

ผิด (3.48) และเสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลาย
ให้กระจ่างเพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด (3.29) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ ให้ความสำคัญกับเรื่องสะท้อนอารมณ์หรือเรื่องทีก่อ
ให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก (2.88) มุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์จนหลายครั้งขาดความถูก
ต้อง (2.80) ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่น ๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นชัด
เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน (2.74) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 9 แสดงลำดับของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนระรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ จำแนกรายข้อ

ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>		
1. เสนอภาพที่อุจาด ลามก อนาจาร หรือหวาดเสียว โดยไม่คำนึงถึงรสนิยมที่ดี	2.21	11
2. เสนอแต่ความจริง ความถูกต้องครบถ้วน	4.39	1
3. คำนึงถึงสาธารณประโยชน์เป็นสำคัญมากกว่าประโยชน์ของหนังสือพิมพ์เอง	4.17	5
4. ให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	4.25	3
5. แต่งเติมเนื้อหาสาระข่าว จนคลาดเคลื่อนหรือเกินความเป็นจริง	2.12	12
6. สอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก จินตนาการ ลงไปในข่าว	2.68	9
7. พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบ ว่าเสนอข่าวผิดพลาด	4.23	4
8. คำนึงถึงสวัสดิภาพและความปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน	4.37	2

ตารางที่ 9 (ต่อ) ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>		
9. ล่วงละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือสิทธิส่วนบุคคลของผู้ตกเป็นข่าว	2.25	10
10. รายงานในลักษณะซ้ำเติมความทุกข์ ของสตรี หรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดีการ ล่วงละเมิดทางเพศ	1.84	20
11. พาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริง โดย ไม่ได้สะท้อนเนื้อหาหลักของข่าว	1.95	18
12. ใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความหมาย เหยียดหยาม	1.77	21
13. มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความ สำคัญของข่าวต่อสาธารณะ	2.08	16
14. ตั้งฉายา หรือด่วนตัดสินผู้ต้องหาใน ทางลบ	2.03	17
15. เน้นอารมณ์มากกว่าข้อเท็จจริง	2.09	14
16. ระมัดระวังการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึง การณ์	3.29	8
17. ยอมอยู่ภายใต้แรงกดดันของนายทุนที่ ต้องแข่งขันกันหากำไรในทางธุรกิจ	2.11	13
18. แยกแยะระหว่างสิทธิที่จะรู้ของประชาชน กับสิทธิส่วนบุคคลของผู้ตกเป็นข่าว	3.51	7
19. เสนอเฉพาะข้อเท็จจริงและรายละเอียด ที่จำเป็น	4.08	6

ตารางที่ 9 (ต่อ) ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>		
20. มักละเมิดกฎหมายที่ห้ามถ่ายรูปลูก และเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิด	2.09	14
21. กล่าวโดยรวมใช้เสรีภาพในการเสนอ ข่าวอาชญากรรมตามอำเภอใจอย่าง ปราศจากความรับผิดชอบ	1.94	19

จากตารางที่ 9

ในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ เสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วน (4.39) คำนึงถึงสวัสดิภาพและความปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน (4.37) ให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (4.25) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ กล่าวโดยรวมใช้เสรีภาพในการเสนอข่าวอาชญากรรมตามอำเภอใจอย่างปราศจากความรับผิดชอบ (1.94) รายงานในลักษณะซ้ำเติมความทุกข์ของสตรีหรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดีการล่วงละเมิดทางเพศ (1.84) ใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความหมายเหยียดหยาม (1.77) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 10 แสดงลำดับของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนระรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ในด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม จำแนกรายข้อ

ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านผลกระทบของการเสนอข่าวอาชญากรรม</u>		
1. เป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม	1.84	9
2. ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยาน	1.74	11
3. กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ชื่อตรง เคารพในหน้าที่	4.21	3
4. ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรม จะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด	4.26	2
5. จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด	4.36	1
6. ทำให้ผู้อ่านเห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเก่ง	1.92	8
7. ทำให้ผู้อ่านเกิดความระมัดระวังกับปัญหาอาชญากรรม	4.14	4

ตารางที่ 10 (ต่อ) ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านผลกระทบของการเสนอข่าวอาชญากรรม</u>		
8. ทำให้เกิดการตื่นตกใจว่าสังคมไทย เป็นสังคมอันตรายที่ปราศจากความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	2.72	7
9. ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการ ประกอบอาชญากรรม	1.79	10
10. ทำให้คนที่คิดจะประกอบอาชญา กรรมเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะ ประกอบอาชญากรรม	4.00	5
11. การรายงานข่าวอาชญากรรมเน้นเรื่อง ที่เป็นเกลียดและเหตุการณ์เป็นจุด ๆ มากกว่ากระบวนการทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ซึ่ง ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจ ความเป็นจริงของเหตุการณ์ทั้งหมดได้	2.85	6

จากตารางที่ 10

ในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านผลกระทบของการเสนอข่าวอาชญากรรมมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด (4.36) ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะ

ความผิด (4.26) กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ชื่อตรง
เคารพในหน้าที่ (4.21) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ เป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม (1.84)
ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม (1.79) ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว
เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยาน (1.74) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับน้อย

ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน
เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 11 แสดงลำดับของลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะของ
ประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ในด้านคุณค่าข่าว จำแนกรายข้อ

ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านคุณค่าข่าว</u>						
1. เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว	3.25	10	3.06	10	3.56	9
2. ให้ความสำคัญกับเรื่องความขัดแย้ง หรือความตึงเครียด	3.61	8	3.71	3	3.71	6
3. ให้ความสำคัญกับเรื่องสะท้อนอารมณ์หรือเรื่องที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก	3.64	7	3.70	4	3.96	2
4. คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิด หนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด	4.20	1	4.30	1	4.45	1
5. เสนอในเชิงลบหรือด้านไม่ดี มากกว่าในเชิงบวกหรือด้านดี เช่น ด้านการแก้ไขปรับปรุง	3.71	4	3.61	6	3.69	6
6. มุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์ จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง	3.85	2	3.94	2	3.77	5

ตารางที่ 11 (ต่อ) ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านคุณค่าข่าว</u>						
7. เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิด ความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อัน อาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ ชิดผู้อ่าน	3.59	9	3.36	9	3.84	3
8. ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อ เปรียบเทียบกับเรื่องอื่นๆ ของบ้าน เมืองมีความเด่นขึ้น เพื่อเรียกร้อง ความสนใจจากผู้อ่าน	3.74	3	3.65	5	3.51	10
9. เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะ ที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่าง เพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึง ที่สุด	3.66	6	3.52	7	3.59	8
10. ตอบสนองความสนใจและความ ต้องการของผู้อ่านจำนวนมากที่ ชอบเรื่องตื่นเต้น เร้าอารมณ์	3.67	5	3.51	8	3.79	4

จากตารางที่ 11

ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ เกี่ยวกับลักษณะที่เป็นจริง
ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านคุณค่าข่าว ในทัศนะของประชาชน ลักษณะที่เป็น
จริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คนเด่น
ดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด (4.20) มุ่งเสนอ

ข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์ จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง (3.85) ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่น ๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นขึ้น เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน (3.74) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ ให้ความสำคัญกับเรื่องความขัดแย้ง หรือความตึงเครียด (3.61) เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่าน หรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน (3.59) ซึ่งถือว่ามีคะแนนอยู่ในระดับมาก และเน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว (3.25) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง

ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด (4.30) มุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์ จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง (3.94) ให้ความสำคัญกับเรื่องความขัดแย้ง หรือความตึงเครียด (3.70) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ ตอบสนองความสนใจและความต้องการของผู้อ่านจำนวนมากที่ชอบเรื่องตื่นเต้น เร้าอารมณ์ (3.51) ถือว่ามีคะแนนอยู่ในระดับมาก เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน (3.36) และเน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว (3.06) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง

ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด (4.45) ให้ความสำคัญกับเรื่องสะเทือนอารมณ์หรือเรื่องที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก (3.96) เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน (3.84) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่างเพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด (3.59) เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว (3.56) ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่น ๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นขึ้น เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน (3.51) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 12 แสดงลำดับของลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ในด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ จำแนกรายข้อ

ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>						
1. เสนอภาพที่อุจาด ลามก อนาจาร หรือหวาดเสียว โดยไม่คำนึงถึงธรรมเนียม ที่ดี	3.55	6	3.49	9	3.20	10
2. เสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วน	2.74	16	2.61	18	3.39	1
3. คำนึงถึงสาธารณประโยชน์เป็นสำคัญ มากกว่าประโยชน์ของหนังสือพิมพ์เอง	2.67	19	2.47	19	3.22	8
4. ให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ไม่เข้า ข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	2.68	18	2.62	16	3.25	6
5. แต่งเติมเนื้อหาสาระข่าว จนคลาด เคลื่อนหรือเกินความเป็นจริง	3.72	4	3.74	3	3.24	7
6. สอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก จินตนาการ ลงไปในข่าว	3.41	10	3.15	12	3.14	11
7. พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบ ว่าเสนอข่าวผิดพลาด	2.48	21	2.28	21	2.61	21
8. คำนึงถึงสวัสดิภาพ และความปลอดภัย ของแหล่งข่าวหรือพยาน	2.62	20	2.42	20	3.33	3

ตารางที่ 12 (ต่อ) ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>						
9. ล่วงละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือสิทธิส่วนบุคคลของผู้ตกเป็นข่าว	3.58	7	3.56	8	3.31	4
10. รายงานในลักษณะซ้ำเติมความทุกข์ ของสตรี หรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดีการ ล่วงละเมิดทางเพศ	3.36	11	3.35	10	2.79	17
11. พาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริง โดย ไม่ได้สะท้อนเนื้อหาของข่าว	3.78	2	3.85	2	3.31	4
12. ใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความหมาย เหยียดหยาม	3.06	13	3.09	13	2.69	19
13. มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความ สำคัญของข่าวต่อสาธารณะ	3.99	1	4.00	1	3.22	8
14. ตั้งฉายา หรือด่วนตัดสินผู้ต้องหาใน ทางลบ	3.76	3	3.66	5	3.37	2
15. เน้นอารมณ์มากกว่าข้อเท็จจริง	3.49	9	3.68	4	2.88	15
16. ระมัดระวังการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึง การณ์	2.98	14	2.98	14	2.96	13
17. ยอมอยู่ภายใต้แรงกดดันของนายทุนที่ ต้องแข่งขันกันหากำไรในทางธุรกิจ	3.62	5	3.62	6	2.75	18
18. แยกแยะระหว่างสิทธิที่จะรู้ของประชาชน กับสิทธิส่วนบุคคลของผู้ที่ตกเป็นข่าว	2.98	14	2.90	15	2.88	15
19. เสนอเฉพาะข้อเท็จจริงและรายละเอียด ละเอียดเท่าที่จำเป็น	2.71	17	2.62	16	2.92	14

ตารางที่ 12 (ต่อ) ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>						
20. มักละเมิดกฎหมายที่ห้ามถ่ายรูปเด็ก และเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิด	3.35	12	3.28	11	3.10	12
21. กล่าวโดยรวมใช้เสรีภาพในการเสนอ ข่าวอาชญากรรมตามอำเภอใจอย่าง ปราศจากความรับผิดชอบ	3.45	8	3.58	7	2.67	20

จากตารางที่ 12

ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ เกี่ยวกับลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ ในทัศนะของประชาชน ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความสำคัญของข่าวต่อสาธารณะ (3.99) พาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริง โดยไม่ได้สะท้อนเนื้อหาของลักษณะของข่าว (3.78) ตั้งฉายา หรือด่วนตัดสินผู้ต้องหาในทางลบ (3.76) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้ายได้แก่ คำนึงถึงสาธารณประโยชน์เป็นสำคัญมากกว่าประโยชน์ของหนังสือพิมพ์เอง (2.67) คำนึงถึงสวัสดิภาพ และความปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน (2.62) ซึ่งถือว่ามีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง และพิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบว่าเสนอข่าวผิดพลาด (2.48) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับน้อย

ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความสำคัญของข่าวต่อสาธารณะ (4.00) พาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริง โดยไม่ได้สะท้อนเนื้อหาของข่าว (3.85)

แต่งเติมเนื้อหาสาระซ้ำจนคลาดเคลื่อนหรือเกินความเป็นจริง (3.74) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้ายได้แก่ ข้อ 3. คำนี้ถึงสาธารณประโยชน์เป็นสำคัญมากกว่าประโยชน์ของหนังสือพิมพ์เอง (2.47) คำนี้ถึงสวัสดิภาพ และความปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน (2.42) พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบว่าเสนอข่าวผิดพลาด (2.28) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับน้อย

ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วน (3.39) ตั้งฉายา หรือตบตบผู้ต้องหาในทางลบ (3.37) คำนี้ถึงสวัสดิภาพ และความปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน (3.33) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้ายได้แก่ ใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความหมายเหยียดหยาม (2.69) กล่าวโดยรวมใช้เสรีภาพในการเสนอข่าวอาชญากรรมตามอำเภอใจอย่างปราศจากความรับผิดชอบ (2.67) พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบว่าเสนอข่าวผิดพลาด (2.61) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 13 แสดงลำดับของลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ในด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรมจำแนกรายข้อ

ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม</u>						
1. เป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม	3.43	5	3.81	2	2.71	10
2. ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยาน	3.70	2	3.54	4	3.02	7
3. กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ชี้อตรง เคารพในหน้าที่	3.00	8	3.29	5	4.02	1
4. ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรม จะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด	3.17	7	3.07	9	3.94	2
5. จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด	2.88	9	2.72	11	3.65	3
6. ทำให้ผู้อ่านเห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเก่ง	2.76	10	3.16	7	2.28	11
7. ทำให้ผู้อ่านเกิดความระมัดระวังกับปัญหาอาชญากรรม	3.45	4	3.14	8	3.47	5

ตารางที่ 13 (ต่อ) ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม</u>						
8. ทำให้เกิดการตื่นตกใจว่าสังคมไทย เป็นสังคมอันตรายที่ปราศจากความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.64	3	3.66	3	3.28	6
9. ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการ ประกอบอาชญากรรม	3.77	1	3.83	1	2.98	8
10. ทำให้คนที่คิดจะประกอบอาชญา กรรมเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะ ประกอบอาชญากรรม	2.75	11	2.84	10	3.53	4
11. การรายงานข่าวอาชญากรรมเน้นเรื่อง ที่เป็นเกลียดและเหตุการณ์เป็นจุด ๆ มากกว่ากระบวนการทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจ ความเป็นจริงของเหตุการณ์ทั้งหมดได้	3.34	6	3.29	5	2.88	9

จากตารางที่ 13

ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ เกี่ยวกับลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม (3.77) ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยาน (3.70) ทำให้เกิดการตื่น

ตกใจว่าสังคมไทยเป็นสังคมอันตรายที่ปราศจากความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (3.64) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด (2.88) ทำให้ผู้อ่านเห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเก่ง (2.76) ทำให้คนที่คิดจะประกอบอาชญากรรมเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะประกอบอาชญากรรม (2.75) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง

ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม (3.83) เป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม (3.81) ทำให้เกิดการตื่นตกใจว่าสังคมไทยเป็นสังคมอันตรายที่ปราศจากความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (3.66) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด (3.07) ทำให้คนที่คิดจะประกอบอาชญากรรมเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะประกอบอาชญากรรม (2.84) จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด (2.72) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง

ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ชื่อตรง เคารพในหน้าที่ (4.02) ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด (3.94) จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด (3.65) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ การรายงานข่าวอาชญากรรมเน้นเรื่องที่เป็นเกล็ดและเหตุการณ์เป็นจุด ๆ มากกว่ากระบวนการทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจความเป็นจริงของเหตุการณ์ทั้งหมดได้ (2.88) เป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม (2.71) ทำให้ผู้อ่านเห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเก่ง (2.28) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง

ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 14 แสดงลำดับของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะ
ของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ในด้านคุณค่าข่าว จำแนกรายข้อ

ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านคุณค่าข่าว</u>						
1. เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว	3.11	4	3.09	5	3.45	4
2. ให้ความสำคัญกับเรื่องความขัดแย้ง หรือความตึงเครียด	2.85	7	2.92	6	3.18	8
3. ให้ความสำคัญกับเรื่องสะท้อนอารมณ์หรือเรื่องที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก	2.75	8	2.73	9	3.37	6
4. คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิด หนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด	3.30	2	3.36	2	4.02	1
5. เสนอในเชิงลบหรือด้านไม่ดี มากกว่าในเชิงบวกหรือด้านดี เช่น ด้านการแก้ไขปรับปรุง	2.94	6	2.86	7	3.41	5
6. มุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์ จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง	2.71	10	2.74	8	3.06	9

ตารางที่ 14 (ต่อ) ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านคุณค่าข่าว</u>						
7. เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิด ความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อัน อาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ ชิดผู้อ่าน	3.66	1	3.29	3	3.86	2
8. ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อ เปรียบเทียบกับเรื่องอื่นๆ ของบ้าน เมืองมีความเด่นขึ้น เพื่อเรียกร้อง ความสนใจจากผู้อ่าน	2.73	9	2.60	10	2.96	10
9. เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะ ที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่าง เพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึง ที่สุด	3.04	5	3.52	1	3.47	3
10. ตอบสนองความสนใจและความ ต้องการของผู้อ่านจำนวนมากที่ ชอบเรื่องตื่นเต้น ไร่อารมณ์	3.13	3	3.22	4	3.37	6

จากตารางที่ 14

ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านคุณค่าข่าว ในทัศนะของประชาชน ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคน

ใกล้ชิดผู้อ่าน (3.66) ถือว่ามีคะแนนอยู่ในระดับมาก คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด (3.30) และตอบสนองความสนใจและความต้องการของผู้อ่านจำนวนมากที่ชอบเรื่องตื่นเต้น เร้าอารมณ์ (3.13) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ ให้ความสำคัญกับเรื่องสะท้อนอารมณ์หรือเรื่องที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก (2.75) ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่น ๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นชัดขึ้น เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน (2.73) มุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์ จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง (2.71) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง

ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่างเพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด (3.52) มีคะแนนอยู่ในระดับมาก คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด (3.36) และเสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน (3.29) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ มุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์ จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง (2.74) ให้ความสำคัญกับเรื่องสะท้อนอารมณ์หรือเรื่องที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก (2.73) ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่น ๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นชัดขึ้น เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน (2.60) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง

ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด (4.02) เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน (3.86) มีคะแนนอยู่ในระดับมาก และเสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่างเพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด (3.47) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ ให้ความสำคัญกับเรื่องความขัดแย้ง หรือความตึงเครียด (3.18) มุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์ จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง (3.06) ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่น ๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นชัดขึ้น เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน (2.96) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 15 แสดงลำดับของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ในด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ จำแนกรายข้อ

ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>						
1. เสนอภาพที่อุจาด ลามก อนาคตลามก อนาคตลามก หรือหวาดเสียว โดยไม่คำนึงถึงธรรมเนียมที่ดี	2.22	10	2.30	12	2.08	10
2. เสนอแต่ความจริง ความถูกต้องครบถ้วน	4.34	2	4.31	3	4.62	1
3. คำนึงถึงสาธารณประโยชน์เป็นสำคัญมากกว่าประโยชน์ของหนังสือพิมพ์เอง	4.08	5	4.12	4	4.43	3
4. ให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	4.17	4	4.32	2	4.29	5
5. แต่งเติมเนื้อหาสาระข่าว จนคลาดเคลื่อนหรือเกินความเป็นจริง	2.20	12	2.22	5	1.84	16
6. สอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึกจินตนาการ ลงไปในข่าว	2.69	9	3.10	8	2.10	9
7. พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบว่าเป็นข้อผิดพลาด	4.25	3	3.97	6	4.51	2
8. คำนึงถึงสวัสดิภาพ และความปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน	4.37	1	4.36	1	4.37	4

ตารางที่ 15 (ต่อ) ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>						
9. ล่วงละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือสิทธิส่วนบุคคลของผู้ตกเป็นข่าว	2.21	11	2.44	10	2.06	11
10. รายงานในลักษณะซ้ำเติมความทุกข์ ของสตรี หรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดีการ ล่วงละเมิดทางเพศ	1.88	20	1.95	21	1.61	20
11. พาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริง โดย ไม่ได้สะท้อนเนื้อหาหลักของข่าว	1.96	18	1.98	20	1.90	15
12. ใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความหมาย เหยียดหยาม	1.70	21	2.03	18	1.57	21
13. มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความ สำคัญของข่าวต่อสาธารณะ	2.00	16	2.38	11	1.84	16
14. ตั้งฉายา หรือด่วนตัดสินผู้ต้องหาใน ทางลบ	1.94	19	2.20	16	2.00	13
15. เน้นอารมณ์มากกว่าข้อเท็จจริง	2.07	14	2.20	16	1.98	14
16. ระมัดระวังการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึง การณ์	3.24	8	3.10	8	3.62	8
17. ยอมอยู่ภายใต้แรงกดดันของนายทุนที่ ต้องแข่งขันกันหากำไรในทางธุรกิจ	2.05	15	2.28	13	2.02	12
18. แยกแยะระหว่างสิทธิที่จะรู้ของประชาชน กับสิทธิส่วนบุคคลของผู้ตกเป็นข่าว	3.43	7	3.47	7	3.73	7
19. เสนอเฉพาะข้อเท็จจริงและรายละเอียด ละเอียดเท่าที่จำเป็น	4.06	6	4.06	5	4.12	6

ตารางที่ 15 (ต่อ) ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>						
20. มักละเมิดกฎหมายที่ห้ามถ่ายรูปเด็ก และเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิด	2.18	13	2.26	14	1.67	19
21. กล่าวโดยรวมใช้เสรีภาพในการเสนอ ข่าวอาชญากรรมตามอำเภอใจอย่าง ปราศจากความรับผิดชอบ	1.99	17	2.03	18	1.73	18

จากตารางที่ 15

ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ ในทัศนะของประชาชน ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คำนึงถึงสวัสดิภาพ และความปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน (4.37) เสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วน (4.34) พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบว่าเสนอข่าวผิดพลาด (4.25) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ ตั้งฉายา หรือด่วนตัดสินผู้ต้องหาในทางลบ (1.94) รายงานในลักษณะซ้ำเติมความทุกข์ของสตรี หรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดีการล่วงละเมิดทางเพศ (1.88) ใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความหมายเหยียดหยาม (1.70) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับน้อย

ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คำนึงถึงสวัสดิภาพ และความปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน (4.36) ให้ความสำคัญกับทุกฝ่าย ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (4.32) เสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วน (4.31) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ ใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความหมายเหยียดหยาม (2.03) กล่าวโดยรวมใช้เสรีภาพในการเสนอข่าวอาชญากรรมตามอำเภอใจอย่างปราศจากความรับผิดชอบ (2.03) พาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริง โดยไม่ได้สะท้อนเนื้อหาของข่าว (1.98) รายงานในลักษณะซ้ำเติมความทุกข์ของสตรี หรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดีการล่วงละเมิดทางเพศ (1.95) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับน้อย

ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วน (4.62) พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบว่าเสนอข่าวผิดพลาด (4.51) มีคะแนนอยู่ในระดับมากที่สุดคำนึงถึงสาธารณประโยชน์เป็นสำคัญมากกว่าประโยชน์ของหนังสือพิมพ์เอง (4.43) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ มักละเมิดกฎหมายที่ห้ามถ่ายรูปเด็กและเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำผิด (1.67) รายงานในลักษณะซ้ำเติมความทุกข์ของสตรี หรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดีการล่วงละเมิดทางเพศ (1.61) ใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความหมายเหยียดหยาม (1.57) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 16 แสดงลำดับของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะ
ของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ในด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม
จำแนกรายข้อ

ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม</u>						
1. เป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม	1.85	9	1.91	9	1.75	8
2. ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยาน	1.78	11	1.85	11	1.53	11
3. กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ชื่อตรง เคารพในหน้าที่	4.15	4	4.04	3	4.55	2
4. ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรม จะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด	4.17	2	4.14	2	4.61	1
5. จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด	4.21	1	4.51	1	4.47	3
6. ทำให้ผู้อ่านเห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเก่ง	1.88	8	2.11	8	1.73	9
7. ทำให้ผู้อ่านเกิดความระมัดระวังกับปัญหาอาชญากรรม	4.17	2	4.03	4	4.22	5

ตารางที่ 16 (ต่อ) ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
<u>ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม</u>						
8. ทำให้เกิดการตื่นตกใจว่าสังคมไทยเป็นสังคมอันตรายที่ปราศจากความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	2.80	7	2.61	7	2.68	6
9. ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม	1.83	10	1.86	10	1.59	10
10. ทำให้คนที่คิดจะประกอบอาชญากรรมเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะประกอบอาชญากรรม	3.78	5	3.98	5	4.47	3
11. การรายงานข่าวอาชญากรรมเน้นเรื่องที่เป็นเกลียดและเหตุการณ์เป็นจุด ๆ มากกว่ากระบวนการทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจความเป็นจริงของเหตุการณ์ทั้งหมดได้	3.01	6	3.06	6	2.22	7

จากตารางที่ 16

ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด (4.21) ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายใน

แต่ละลักษณะความผิด (4.17) ทำให้ผู้อ่านเกิดความระมัดระวังกับปัญหาอาชญากรรม (4.17) กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ชื่อตรง เคารพต่อหน้าที่ (4.15) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ เป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม (1.85) ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม (1.83) ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว (1.78) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับน้อย

ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด (4.51) ถือว่ามีคะแนนอยู่ในระดับมากที่สุด ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด (4.14) และ กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมเช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ชื่อตรง เคารพในหน้าที่ (4.04) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ เป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม (1.91) ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม (1.86) ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยาน (1.85) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับน้อย

ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด (4.61) กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมเช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษาชื่อตรง เคารพในหน้าที่ (4.55) คะแนนอยู่ในระดับมากที่สุด ทำให้คนที่คิดจะประกอบอาชญากรรมเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะประกอบอาชญากรรม (4.47) เท่ากับ จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด (4.47) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ ทำให้ผู้อ่านเห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเก่ง (1.73) ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม (1.59) ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยาน (1.53) ซึ่งถือว่ามีคะแนนจัดอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ทำการทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างโดยใช้ t - test และ One - way Analysis of Variance และเมื่อค่า f ratio มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้ทำการทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีการของเซฟเฟ

สมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้มี 5 ข้อ ประกอบด้วย

1. ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรม ของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชนแตกต่างกัน
2. ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการนำเสนอข่าวอาชญากรรม ของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจแตกต่างกัน
3. ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรม ของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน
4. ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรม ของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน
5. ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรม ของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์
ในทัศนะของประชาชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 17 ผลการทดสอบความแตกต่างของลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์
ของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะของประชาชน

ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านคุณค่าข่าว</u>					
1. เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว	3.25	0.845	3.11	0.863	1.11
2. ให้ความสำคัญกับเรื่อง ความขัดแย้ง หรือความตึง เครียด	3.61	0.768	2.85	0.878	6.71*
3. ให้ความสำคัญกับเรื่อง สะท้อนอารมณ์หรือเรื่องที่ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อ ความรู้สึก	3.64	0.785	2.75	0.999	6.76*
4. คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำ ผิด หนังสือพิมพ์จะเสนอ เป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดา กระทำผิด	4.20	0.865	3.30	1.010	6.55*
5. เสนอในเชิงลบหรือด้านไม่ดี มากกว่าในเชิงบวกหรือด้าน ดี เช่น ด้านการแก้ไขปรับ ปรุง	3.71	0.924	2.94	1.043	5.29*

ตารางที่ 17 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านคุณค่าข่าว</u>					
6. มุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทัน เหตุการณ์ จนหลายครั้ง ขาดความถูกต้อง	3.87	0.778	2.71	1.136	7.91*
7. เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้ เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่าน หรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน	3.59	0.854	3.66	6.997	- 0.58
8. ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่นๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นขึ้น เพื่อเรียกร้องความสนใจจาก ผู้อ่าน	3.74	0.84	2.73	0.78	8.63*
9. เสนอข่าวอาชญากรรมใน ลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับ ชวนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการ คลี่คลายให้กระจ่าง เพื่อ กระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจน ถึงที่สุด	3.66	1.012	3.04	0.88	4.66*

ตารางที่ 17 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านคุณค่าข่าว</u> 10. ตอบสนองความสนใจและ ความต้องการของผู้อ่าน จำนวนมากที่ชอบเรื่องตื่น เต้น เจ้าอารมณ์	3.67	0.845	3.13	0.816	4.45*

*p < 0.05

ตารางที่ 17 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>					
1. เสนอภาพที่อุจาด ลามก อนาจาร หรือหวาดเสียว โดยไม่คำนึงถึง รสนิยมที่ดี	3.55	0.903	2.22	0.927	9.70*
2. เสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วน	2.74	0.722	4.34	0.799	-13.74*
3. คำนึงถึงสาธารณประโยชน์เป็น สำคัญ มากกว่าประโยชน์ของ หนังสือพิมพ์เอง	2.67	0.728	4.08	1.017	-10.94*
4. ให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ไม่ เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	2.68	0.733	4.18	0.918	-12.47*
5. แต่งเติมเนื้อหาสาระข่าว จน คลาดเคลื่อนหรือเกินความเป็น จริง	3.72	0.729	2.20	1.251	9.89*
6. สอดแทรกความคิดเห็น ความรู้ ลึก จินตนาการ ลงไปในข่าว	3.41	0.808	2.69	1.103	4.92*
7. พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ ทราบว่าเสนอข่าวผิดพลาด	2.46	0.855	4.26	0.833	-13.52*
8. คำนึงถึงสวัสดิภาพ และความ ปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือ พยาน	2.62	0.929	4.37	0.821	-12.97*

ตารางที่ 17 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>					
9. ล่วงละเมิดศักดิ์ศรีความเป็น มนุษย์ หรือสิทธิส่วนบุคคลของผู้ ตกเป็นข่าว	3.58	0.969	2.21	1.319	7.26*
10. รายงานในลักษณะซ้ำเติมความ ทุกข์ของสตรี หรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดีการล่วงละเมิดทางเพศ	3.36	0.933	1.88	1.008	10.04*
11. พาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริง โดยไม่ได้สะท้อนเนื้อหาของ ข่าว	3.78	0.811	1.96	0.898	14.56*
12. ใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความ หมายเหยียดหยาม	3.06	0.961	1.70	0.852	11.41*
13. มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความ สำคัญของข่าวต่อสาธารณะ	4.00	0.825	2.00	0.908	15.51*
14. ตั้งฉายา หรือด่วนตัดสินผู้ต้องหา ในทางลบ	3.76	0.878	1.94	0.874	15.37*
15. เน้นอารมณ์มากกว่าข้อเท็จจริง	3.48	0.843	2.06	0.966	11.00*
16. ระมัดระวังการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึง การณ์	2.97	0.782	3.24	1.293	-1.63
17. ยอมอยู่ภายใต้แรงกดดันของนาย ทุนที่ต้องแข่งขันกันหากำไรใน ทางธุรกิจ	3.61	0.923	2.05	1.014	11.55*

ตารางที่ 17 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>					
18. แยกแยะระหว่างสิทธิที่จะรู้ของ ประชาชนกับสิทธิส่วนบุคคลของ ผู้ที่ตกเป็นข่าว	2.98	0.864	3.43	1.217	-2.68*
19. เสนอเฉพาะข้อเท็จจริงและรายละเอียด เท่าที่จำเป็น	2.71	0.902	4.06	1.071	-8.84*
20. มักละเมิดกฎหมายที่ห้ามถ่ายรูป เด็กและเยาวชนที่ต้องหาว่า กระทำความผิด	3.35	0.993	2.18	1.173	7.00*
21. กล่าวโดยรวมใช้เสรีภาพในการ เสนอข่าวอาชญากรรมตาม อำเภอใจอย่างปราศจากความรับผิดชอบ	3.45	0.86	1.99	1.129	10.09*

*p < 0.05

ตารางที่ 17 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าว อาชญากรรม</u>					
1. เป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม	3.43	0.917	1.85	0.962	12.27*
2. ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยาน	3.70	0.823	1.78	0.949	14.51*
3. กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ชื่อตรง เคารพในหน้าที่	3.00	0.845	4.15	0.983	-8.44*
4. ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด	3.17	0.842	4.17	0.965	-8.07*
5. จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด	2.89	0.819	4.21	0.884	-10.65*
6. ทำให้ผู้อ่านเห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเก่ง	2.76	1.003	1.85	1.161	6.61*
7. ทำให้ผู้อ่านเกิดความระมัดระวังกับปัญหาอาชญากรรม	3.46	0.728	4.20	1.001	-6.52*

ตารางที่ 17 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าว อาชญากรรม</u>					
8. ทำให้เกิดการตื่นตกใจว่าสังคม ไทย เป็น สังคม อันตรายที่ ปราศจากความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	3.64	0.859	2.80	1.295	5.92*
9. ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบใน การประกอบอาชญากรรม	3.77	0.874	1.83	1.111	12.91*
10. ทำให้คนที่คิดจะประกอบ อาชญากรรมเกิดความเกรงกลัว ไม่กล้าที่จะประกอบอาชญา กรรม	2.75	0.796	3.78	1.454	-5.58*
11. การรายงานข่าวอาชญากรรม เน้นเรื่องที่เป็นเกล็ดและเหตุ การณ์เป็นจุด ๆ มากกว่า กระบวนการทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจ ความเป็นจริงของเหตุการณ์ทั้ง หมดได้	3.34	0.699	3.01	1.235	2.11*

*p < 0.05

จากตารางที่ 17

การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของลักษณะที่เป็นจริงกับค่าเฉลี่ยของลักษณะที่
พึงประสงค์ เมื่อพิจารณาจากค่า t ในแต่ละข้อของแต่ละด้านโดยถือเอาส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์ พบว่า

ด้านคุณค่าข่าว ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ และด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน (2 - tail prob < 0.05) แสดงว่าลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า " ลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของประชาชนแตกต่างกัน " เป็นส่วนใหญ่

เมื่อแยกพิจารณารายข้อพบว่ามีลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรม 3 ประการที่ไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในด้านคุณค่าข่าว คือ เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว ($t = 1.11$ 2 - tail prob = 0.271 ซึ่ง > 0.05) และเสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่าน หรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน ($t = -0.58$ 2 - tail prob = 0.566 ซึ่ง > 0.05)

ในด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ คือ รมัดระวังการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ($t = -1.63$ 2 - tail prob = 0.107 ซึ่ง > 0.05)

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์
ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจแตกต่างกัน

ตารางที่ 18 ผลการทดสอบความแตกต่างของลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์
ของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านคุณค่าข่าว</u>					
1. เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว	3.06	0.909	3.09	1.034	-0.17
2. ให้ความสำคัญกับเรื่องความขัดแย้งหรือความตึงเครียด	3.71	0.873	2.92	1.114	4.38*
3. ให้ความสำคัญกับเรื่องสะท้อนอารมณ์หรือเรื่องที่เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก	3.71	0.947	2.75	0.985	5.04*
4. คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด	4.38	0.896	3.38	1.128	5.30*
5. เสนอในเชิงลบหรือด้านไม่ดีมากกว่าในเชิงบวกหรือด้านดี เช่น ด้านการแก้ไขปรับปรุง	3.58	1.014	2.86	1.130	3.59*

ตารางที่ 18 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านคุณค่าข่าว</u>					
6. มุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์ จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง	3.89	0.862	2.74	1.351	5.55*
7. เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน	3.36	0.922	3.29	1.333	0.41
8. ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่นๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นขึ้น เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน	3.65	0.936	2.60	1.100	5.16*
9. เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่าง เพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด	3.50	1.008	3.53	1.038	-0.16

ตารางที่ 18 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านคุณค่าข่าว</u>					
10. ตอบสนองความสนใจและ ความต้องการของผู้อ่าน จำนวนมากที่ชอบเรื่องตื้น ตื้น เร้าอารมณ์	3.53	0.936	3.22	1.031	1.84

* $p < 0.05$

ตารางที่ 18 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>					
1. เสนอภาพที่อุจาด ลามก อนาจาร หรือหวาดเสียว โดยไม่ คำนึงถึงรสนิยมที่ดี	3.58	0.973	2.30	1.150	6.37*
2. เสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วน	2.63	0.821	4.35	0.909	-10.55*
3. คำนึงถึงสาธารณประโยชน์เป็น สำคัญ มากกว่าประโยชน์ของ หนังสือพิมพ์เอง	2.46	1.047	4.15	1.049	-8.43*
4. ให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ไม่ เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	2.64	0.932	4.34	0.859	-9.98*
5. แต่งเติมเนื้อหาสาระข่าว จน คลาดเคลื่อนหรือเกินความเป็น จริง	3.86	0.906	2.22	1.327	8.60*
6. สอดแทรกความคิดเห็น ความรู้ ลึก จินตนาการ ลงไปในข่าว	3.12	0.944	3.09	1.296	0.16
7. พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ ทราบว่าเสนอข่าวผิดพลาด	2.25	1.000	4.00	1.146	-8.48*
8. คำนึงถึงสวัสดิภาพ และความ ปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือ พยาน	2.44	0.957	4.41	0.830	-12.26*

ตารางที่ 18 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>					
9. ล่วงละเมิดศักดิ์ศรีความเป็น มนุษย์ หรือสิทธิส่วนบุคคลของ ผู้ตกเป็นข่าว	3.58	0.983	2.44	1.479	5.00*
10. รายงานในลักษณะซ้ำเติมความ ทุกข์ของสตรี หรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดีการล่วงละเมิดทางเพศ	3.35	1.109	1.95	1.263	7.06*
11. พาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริง โดยไม่ได้สะท้อนเนื้อหาหลักของ ข่าว	3.87	0.864	1.97	1.054	10.40*
12. ใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความ หมายเหยียดหยาม	3.06	1.061	2.03	1.092	5.99*
13. มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความ สำคัญของข่าวต่อสาธารณะ	4.01	0.864	2.37	1.162	9.04*
14. ตั้งฉายา หรือด่วนตัดสินผู้ต้องหา ในทางลบ	3.67	0.960	2.17	1.149	7.83*
15. เน้นอารมณ์มากกว่าข้อเท็จจริง	3.65	0.755	2.17	1.107	8.30*
16. ระมัดระวังการกระทำที่รู้เท่าไม่ ถึงการณ์	2.94	0.907	3.17	1.288	-0.99
17. ยอมอยู่ภายใต้แรงกดดันของ นายทุนที่ต้องแข่งขันกันหากำไร ในทางธุรกิจ	3.61	0.866	2.28	1.188	7.07*

ตารางที่ 18 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>					
18. แยกแยะระหว่างสิทธิที่จะรู้ของ ประชาชนกับสิทธิส่วนบุคคลของ ผู้ตกเป็นข่าว	2.87	0.934	3.47	1.140	-2.99*
19. เสนอเฉพาะข้อเท็จจริงและรายละเอียด ที่จำเป็น	2.62	0.845	4.06	0.957	-8.08*
20. มักละเมิดกฎหมายที่ห้ามถ่ายรูป เด็กและเยาวชนที่ ต้องหาว่า กระทำผิด	3.30	0.920	2.23	1.282	4.73*
21. กล่าวโดยรวมใช้เสรีภาพในการ เสนอข่าวอาชญากรรมตาม อำเภอใจอย่างปราศจากความ รับผิดชอบ	3.56	1.054	2.03	1.150	7.42*

*p < 0.05

ตารางที่ 18 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าว อาชญากรรม</u>					
1. เป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบ หนีการจับกุม	3.83	1.032	1.91	1.050	10.52*
2. ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสีย หาย พยาน	3.55	0.907	1.84	0.895	10.54*
3. กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการ ยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ผู้ พิพากษา ซื่อตรง เคารพในหน้าที่	3.32	0.903	4.05	1.152	-4.07*
4. ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญา กรรมจะได้รับการลงโทษตาม กฎหมายในแต่ละลักษณะความ ผิด	3.11	0.937	4.18	0.846	-6.66*
5. จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้ กระทำผิด	2.72	0.992	4.51	0.664	-12.34*
6. ทำให้ผู้อ่านเห็นว่าผู้กระทำผิด เป็นคนเก่ง	3.22	1.031	2.06	1.207	6.43*
7. ทำให้ผู้อ่านเกิดความระมัดระวัง กับปัญหาอาชญากรรม	3.19	0.868	4.14	0.999	-6.57*

ตารางที่ 18 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าว อาชญากรรม</u>					
8. ทำให้เกิดการตื่นตกใจว่าสังคม ไทยเป็น สังคม อันตรายที่ ปราศจากความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	3.64	0.824	2.64	1.160	4.81*
9. ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบใน การประกอบอาชญากรรม	3.86	0.814	1.90	1.236	10.01*
10. ทำให้คนที่คิดจะประกอบ อาชญากรรมเกิดความเกรงกลัว ไม่กล้าที่จะประกอบอาชญา กรรม	2.82	1.036	4.00	1.336	-5.65*
11. การรายงานข่าวอาชญากรรม เน้นเรื่องที่เป็นเกลียดและเหตุ การณ์เป็นจุด ๆ มากกว่า กระบวนการทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจ ความเป็นจริงของเหตุการณ์ทั้ง หมดได้	3.32	0.886	3.06	1.210	1.23

*p < 0.05

จากตารางที่ 18

การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของลักษณะที่เป็นจริงกับค่าเฉลี่ยของลักษณะที่
พึงประสงค์ เมื่อพิจารณาจากค่า t ในแต่ละข้อของแต่ละด้านโดยถือเอาส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์ พบว่า

ด้านคุณค่าข่าว ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ และด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ (2 - tail prob < 0.05) แสดงว่าลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า “ ลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจแตกต่างกัน ” เป็นส่วนใหญ่

เมื่อแยกพิจารณารายข้อพบว่ามีลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรม 7 ประการที่ไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในด้านคุณค่าข่าว คือ เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว ($t = -0.17$ และ 2 tail prob = 0.867 ซึ่ง > 0.05) เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัวอันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน ($t = 0.41$ 2 - tail prob = 0.685 ซึ่ง > 0.05) เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่าง เพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด ($t = -0.16$ 2 - tail prob = 0.873 ซึ่ง > 0.05) และตอบสนองความสนใจและความต้องการของผู้อ่านจำนวนมากที่ชอบเรื่องตื่นเต้นเร้าอารมณ์ ($t = 1.84$ 2 - tail prob = 0.071 ซึ่ง > 0.05)

ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ คือ สอดแทรกความคิดเห็นความรู้สึก จินตนาการ ลงไปในข่าว ($t = 0.16$ 2 - tail prob = 0.877 ซึ่ง > 0.05) ระมัดระวังการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ($t = -0.99$ 2 - tail prob = 0.327 ซึ่ง > 0.05)

ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม คือ การรายงานข่าวอาชญากรรมเน้นเรื่องที่เป็นเกล็ดและเหตุการณ์เป็นจุด ๆ มากกว่ากระบวนการทั้งหมดที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจความเป็นจริงของเหตุการณ์ทั้งหมดได้ ($t = 1.23$ 2 - tail prob = 0.224 ซึ่ง > 0.05)

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์
ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 ผลการทดสอบความแตกต่างของลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์
ของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์

ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านคุณค่าข่าว</u>					
1. เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว	3.53	0.981	3.45	0.980	0.56
2. ให้ความสำคัญกับเรื่องความขัดแย้ง หรือความตึงเครียด	3.71	0.935	3.18	1.014	3.71*
3. ให้ความสำคัญกับเรื่องสะท้อนอารมณ์หรือเรื่องที่เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก	3.96	0.935	3.37	1.112	3.03*
4. คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด	4.45	0.818	4.02	1.031	3.00*
5. เสนอในเชิงลบหรือด้านไม่ดีมากกว่าในเชิงบวกหรือด้านดี เช่น ด้านการแก้ไขปรับปรุง	3.69	0.962	3.41	1.206	1.25

ตารางที่ 19 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านคุณค่าข่าว</u>					
6. มุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์ จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง	3.77	1.085	3.06	1.533	2.72*
7. เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน	3.84	1.007	3.86	1.323	-0.11
8. ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่นๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นขึ้น เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน	3.51	1.023	2.96	0.957	2.50*
9. เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่าง เพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด	3.59	1.171	3.47	1.226	0.56

ตารางที่ 19 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านคุณค่าข่าว</u> 10. ตอบสนองความสนใจและ ความต้องการของผู้อ่าน จำนวนมากที่ชอบเรื่องตื่น เต้น เร้าอารมณ์	3.79	0.957	3.37	1.014	2.45

*p < 0.05

ตารางที่ 19 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>					
1. เสนอภาพที่ดูจาก ลามก อนาจาร หรือหวาดเสียว โดยไม่ คำนึงถึงรสนิยมที่ดี	3.20	1.338	2.08	1.115	4.16*
2. เสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วน	3.39	0.977	4.67	0.668	-7.22*
3. คำนึงถึงสาธารณประโยชน์เป็น สำคัญ มากกว่าประโยชน์ของ หนังสือพิมพ์เอง	3.22	1.066	4.43	0.957	-6.16*
4. ให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ไม่ เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	3.25	1.052	4.34	1.089	-5.27*
5. แต่งเติมเนื้อหาสาระข่าว จน คลาดเคลื่อนหรือเกินความเป็น จริง	3.24	1.217	1.84	1.297	6.46*
6. สอดแทรกความคิดเห็น ความรู้ ลึก จินตนาการ ลงไปในข่าว	3.14	1.155	2.10	1.262	3.94*
7. พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ ทราบว่าเสนอข่าวผิดพลาด	2.61	1.469	4.51	0.845	-7.71*
8. คำนึงถึงสวัสดิภาพ และความ ปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือ พยาน	3.33	1.162	4.37	1.074	-4.95*

ตารางที่ 19 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>					
9. ล่วงละเมิดศักดิ์ศรีความเป็น มนุษย์ หรือสิทธิส่วนบุคคลของ ผู้ตกเป็นข่าว	3.31	1.357	2.06	1.298	4.26*
10. รายงานในลักษณะซ้ำเติมความ ทุกข์ของสตรี หรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดีการล่วงละเมิดทางเพศ	2.79	1.190	1.61	0.931	5.59*
11. พาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริง โดยไม่ได้สะท้อนเนื้อหาหลักของ ข่าว	3.31	1.278	1.9	1.085	6.19*
12. ใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความ หมายเหยียดหยาม	2.69	1.194	1.57	0.913	6.27*
13. มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความ สำคัญของข่าวต่อสาธารณะ	3.22	1.373	1.84	0.986	6.68*
14. ตั้งฉายา หรือด่วนตัดสินผู้ต้องหา ในทางลบ	3.33	1.389	2.00	1.130	6.19*
15. เน้นอารมณ์มากกว่าข้อเท็จจริง	2.88	1.218	1.98	1.090	4.11*
16. ระมัดระวังการกระทำที่รู้เท่าไม่ ถึงการณ์	2.98	1.151	3.62	1.512	-2.96*
17. ยอมอยู่ภายใต้แรงกดดันของ นายทุนที่ต้องแข่งขันกันหากำไร ในทางธุรกิจ	2.75	1.361	2.04	1.237	2.68*

ตารางที่ 19 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ					
18. แยกแยะระหว่างสิทธิที่จะรู้ของ ประชาชนกับสิทธิส่วนบุคคลของ ผู้ที่ตกเป็นข่าว	2.88	1.166	3.73	1.132	-4.08*
19. เสนอเฉพาะข้อเท็จจริงและรายละเอียด เท่าที่จำเป็น	2.92	1.134	4.12	1.033	-5.67*
20. มักละเมิดกฎหมายที่ห้ามถ่ายรูป เด็กและเยาวชนที่ต้องหาว่า กระทำความผิด	3.10	1.262	1.67	0.944	6.55*
21. กล่าวโดยรวมใช้เสรีภาพในการ เสนอข่าวอาชญากรรมตาม อำเภอใจอย่างปราศจากความ รับผิดชอบ	2.67	1.214	1.73	1.204	4.01*

*p < 0.05

ตารางที่ 19 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าว อาชญากรรม</u>					
1. เป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม	2.71	1.202	1.75	1.101	4.80*
2. ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยาน	3.02	1.283	1.53	0.938	7.08*
3. กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ซื่อตรง เคารพในหน้าที่	4.02	1.070	4.55	0.867	-3.71*
4. ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด	3.94	1.162	4.61	0.671	-4.06*
5. จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด	3.65	1.284	4.47	0.710	-4.19*
6. ทำให้ผู้อ่านเห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเก่ง	2.28	1.099	1.73	1.285	2.36*
7. ทำให้ผู้อ่านเกิดความระมัดระวังกับปัญหาอาชญากรรม	3.47	1.209	4.22	1.263	-3.92*

ตารางที่ 19 (ต่อ) ลักษณะของการเสนอ ข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของหนังสือพิมพ์	ลักษณะที่เป็นจริง		ลักษณะ ที่พึงประสงค์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าว อาชญากรรม</u>					
8. ทำให้เกิดการตื่นตกใจว่าสังคม ไทยเป็นสังคมอันตรายที่ ปราศจากความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	3.28	1.155	2.68	1.253	2.87*
9. ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบใน การประกอบอาชญากรรม	2.98	1.331	1.59	1.019	6.31*
10. ทำให้คนที่คิดจะประกอบ อาชญากรรมเกิดความเกรงกลัว ไม่กล้าที่จะประกอบอาชญา กรรม	3.53	1.138	4.47	0.915	-5.57*
11. การรายงานข่าวอาชญากรรม เน้นเรื่องที่เป็นเกลียดและเหตุ การณ์เป็นจุดๆ มากกว่า กระบวนการทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจ ความเป็นจริงของเหตุการณ์ทั้ง หมดได้	2.88	1.111	2.22	1.177	3.47*

*p < 0.05

จากตารางที่ 19

การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของลักษณะที่เป็นจริงกับค่าเฉลี่ยของลักษณะที่
พึงประสงค์ เมื่อพิจารณาจากค่า t ในแต่ละข้อของแต่ละด้านโดยถือเอาส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์ พบว่าด้าน

คุณค่าข่าว ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ และด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน 2 - tail prob < 0.05 แสดงว่าลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมโดยรวมในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่าลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของนักหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

เมื่อแยกพิจารณารายข้อพบว่า มีลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรม 4 ประการที่ไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในด้านคุณค่าข่าว คือ เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว ($t = 0.56$ 2 - tail prob = 0.577 ซึ่ง > 0.05) เสนอในเชิงลบหรือด้านไม่ดีมากกว่าในเชิงบวกหรือด้านดี เช่น ด้านการปรับปรุง ($t = 1.25$ 2 - tail prob = 0.216 ซึ่ง > 0.05) เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัวอันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน ($t = -0.11$ 2 - tail prob = 0.912 ซึ่ง > 0.05) เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่าง เพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด ($t = 0.56$ 2 - tail prob = 0.576 ซึ่ง > 0.05)

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4.

ลักษณะที่เป็นจริงของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 20 ผลการทดสอบความแตกต่างของลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์

ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน G3 = 100		เจ้าหน้าที่ตำรวจ G2 = 70		นักหนังสือพิมพ์ G1 = 50		f
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านคุณค่าข่าว</u>							
1. เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว	3.25	0.845	3.06	0.946	3.56	0.993	4.434* G1>G2
2. ให้ความสำคัญกับเรื่องความขัดแย้งหรือความตึงเครียด	3.61	0.768	3.71	0.870	3.71	0.935	0.395
3. ให้ความสำคัญกับเรื่องสะท้อนอารมณ์หรือเรื่องที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก	3.64	0.785	3.70	0.969	3.96	0.133	2.219
4. คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิด หนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด	4.20	0.864	4.30	1.004	4.45	0.818	1.268
5. เสนอในเชิงลบหรือด้านไม่ดี มากกว่าในเชิงบวกหรือด้านดี เช่น ด้านการแก้ไขปรับปรุง	3.71	0.924	3.61	1.017	3.69	0.961	0.238
6. มุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์ จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง	3.85	7.96	3.94	0.866	3.77	1.085	0.529

ตารางที่ 20 (ต่อ) ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน G3 = 100		เจ้าหน้าที่ตำรวจ G2 = 70		นักหนังสือพิมพ์ G1 = 50		f
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
	<u>ด้านคุณค่าข่าว</u>						
7. เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน	3.59	0.853	3.36	0.969	3.84	1.007	3.78* G1>G2
8. ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่นๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นขึ้น เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน	3.74	0.840	3.65	0.958	3.51	1.023	1.001
9. เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่าง เพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด	3.66	1.011	3.52	1.035	3.59	1.171	0.323
10. ตอบสนองความสนใจและความต้องการของผู้อ่านจำนวนมากที่ชอบเรื่องตื่นเต้นเร้าอารมณ์	3.67	0.845	3.51	0.943	3.79	0.957	1.491

*p < 0.05

ตารางที่ 20 (ต่อ) ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์		f
	G3 = 100		G2 = 70		G1 = 50		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>							
1. เสนอภาพอุจาด ลามก อนาจาร หรือ หวาดเสียว โดยไม่คำนึงถึงธรรมเนียมที่ดี	3.55	0.903	3.49	1.037	3.20	1.338	1.830
2. เสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วน	2.74	0.722	2.61	0.839	3.39	0.977	13.725* G1>G2 G1>G3
3. คำนึงถึงสาธารณประโยชน์เป็นสำคัญ มากกว่าประโยชน์ของหนังสือพิมพ์เอง	2.67	0.725	2.47	1.029	3.22	1.065	10.192* G1>G2 G1>G3
4. ให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ไม่เข้า ข้าง ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	2.68	0.729	2.62	0.940	3.25	1.052	8.576* G1>G2 G1>G3
5. แต่งเติมเนื้อหาสาระข่าว จนคลาด เคลื่อน หรือเกินความเป็นจริง	3.72	0.729	3.74	1.066	3.24	1.216	4.764* G3>G1 G2>G1
6. สอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก จินตนาการลงไปในช่วง	3.41	0.808	3.15	0.957	3.14	1.154	2.151
7. พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบ ว่าเสนอข่าวผิดพลาด	2.48	0.864	2.28	1.048	2.61	1.469	1.422
8. คำนึงถึงสวัสดิภาพ และความ ปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน	2.62	0.925	2.42	0.961	3.33	1.161	12.488* G1>G2 G1>G3

ตารางที่ 20 (ต่อ) ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์		f
	G3 = 100		G2 = 70		G1 = 50		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>							
9. ล่วงละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือสิทธิส่วนบุคคลของผู้ตกเป็นข่าว	3.58	0.969	3.56	1.027	3.31	1.357	1.172
10. รายงานในลักษณะซ้ำเติมความทุกข์ ของสตรี หรือเด็ก ผู้เสียหายในคดีล่วง ละเมิดทางเพศ	3.36	0.933	3.35	1.103	2.79	1.189	5.365* G2>G1 G3>G1
11. พาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริงโดย ไม่ได้สะท้อนเนื้อหาหลักของข่าว	3.78	0.811	3.85	0.891	3.39	0.182	5.300* G2>G1 G3>G1
12. ใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความหมาย เหยียดหยาม	3.06	0.961	3.09	1.071	2.69	1.193	2.469
13. มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความ สำคัญ of ข่าวต่อสาธารณะ	3.99	0.822	4.00	0.894	3.22	1.373	11.335* G2>G1 G3>G1
14. ตั้งฉายาหรือด่วนตัดสินผู้ต้องหาใน ทางลบ	3.76	0.877	3.66	0.977	3.37	1.394	2.334
15. เน้นอารมณ์มากกว่าข้อเท็จจริง	3.49	0.840	3.68	0.862	2.88	1.218	10.826* G3>G1 G2>G1
16. ระมัดระวังการกระทำที่รู้เท่า ไม่ถึงการณ์	2.98	0.785	2.98	0.896	2.96	1.147	0.011
17. ยอมอยู่ภายใต้แรงกดดันของนายทุนที่ ต้องแข่งขันกันหากำไรในทางธุรกิจ	3.62	0.918	3.62	0.864	2.75	1.360	13.611* G3>G1 G2>G1

ตารางที่ 20 (ต่อ) ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน G3 = 100		เจ้าหน้าที่ ตำรวจ G2 = 70		นักหนังสือพิมพ์ G1 = 50		f
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
	<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>						
18. กระหว่างสิทธิที่จะรู้ของประชาชนกับ สิทธิส่วนบุคคลของผู้ที่ตกเป็นข่าว	2.98	0.864	2.90	0.964	2.88	1.166	0.243
19. เสนอเฉพาะข้อเท็จจริงและรายละเอียดเท่าที่จำเป็น	2.71	0.902	2.62	0.892	2.92	1.133	1.403
20. มักละเมิดกฎหมายที่ห้ามถ่ายรูปเด็ก และเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำผิด	3.35	0.993	3.28	0.911	3.10	1.262	0.966
21. กล่าวโดยรวมใช้เสรีภาพในการเสนอ ข่าวอาชญากรรมตามอำเภอใจอย่าง ปราศจากความรับผิดชอบ	3.45	0.860	3.58	1.048	2.67	1.214	13.208* G2>G1 G3>G1

*p < 0.05

ตารางที่ 20 (ต่อ) ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน G3 = 100		เจ้าหน้าที่ ตำรวจ G2 = 70		นักหนังสือพิมพ์ G1 = 50		f
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
	<u>ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม</u>						
1. เป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม	3.43	0.916	3.81	1.040	2.71	1.190	16.486* G2>G1 G3>G1
2. ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยาน	3.70	0.822	3.54	0.921	3.02	1.282	8.124* G3>G1 G2>G1
3. กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ชี้อตรง เคารพในหน้าที่	3.00	0.845	3.29	0.931	4.02	1.070	19.902* G1>G3 G1>G2
4. ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรม จะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด	3.17	0.841	3.07	0.942	3.94	1.162	13.777* G1>G2 G1>G3
5. จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด	2.88	0.820	2.72	0.981	3.65	1.283	14.107* G1>G2 G1>G3
6. ทำให้ผู้อ่านเห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเก่ง	2.76	1.003	3.16	1.038	2.28	1.099	10.178* G2>G1 G3>G1

ตารางที่ 20 (ต่อ) ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน G3 = 100		เจ้าหน้าที่ ตำรวจ G2 = 70		นักหนังสือพิมพ์ G1 = 50		f
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
	<u>ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม</u>						
7. ทำให้ผู้อ่านเกิดความระมัดระวังกับ ปัญหาอาชญากรรม	3.45	0.725	3.14	0.877	3.47	1.209	2.662
8. ทำให้เกิดการตื่นตกใจว่าสังคมไทย เป็นสังคมอันตรายที่ปราศจากความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.64	0.858	3.66	0.839	3.28	1.155	2.980
9. ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการ ประกอบ อาชญากรรม	3.77	0.874	3.83	0.845	2.98	1.330	13.038* G2>G1 G3>G1
10. ทำให้คนที่คิดจะประกอบอาชญา กรรมเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะ ประกอบอาชญากรรม	2.75	0.796	2.84	1.051	3.53	1.138	11.459* G1>G3 G1>G2
11. การรายงานข่าวอาชญากรรมเน้นเรื่อง ที่เป็นเกลียดและเหตุการณ์เป็นจุด ๆ มากกว่ากระบวนการทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ซึ่ง ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจ ความเป็นจริงของเหตุการณ์ทั้งหมด ได้	3.34	0.699	3.29	0.882	2.88	1.111	5.061* G3>G1 G2>G1

*P < 0.05

จากตารางที่ 20

การทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมทั้ง 3 ด้าน ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ พบว่า

ด้านคุณค่าข่าว เมื่อพิจารณาจากค่า f ในแต่ละข้อ ส่วนใหญ่แล้วมี $f \text{ prob} > 0.05$ ดังนั้นค่าเฉลี่ยของทัศนคติในด้านนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ เมื่อพิจารณาจากค่า f ในแต่ละข้อ ส่วนใหญ่แล้วมี $f \text{ prob} < 0.05$ ดังนั้นค่าเฉลี่ยของทัศนคติในด้านนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ใช้วิธีการของเซฟเฟเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ดังปรากฏในตารางแล้ว

ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม เมื่อพิจารณาจากค่า f ในแต่ละข้อ ส่วนใหญ่แล้วมี $f \text{ prob} < 0.05$ ดังนั้นค่าเฉลี่ยของทัศนคติในด้านนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ใช้วิธีการของเซฟเฟเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม เช่นเดียวกับในด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน เพียงบางส่วน

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์บางประการในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ใช้วิธีการของเซฟเฟเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มในแต่ละด้านและแต่ละข้อ ดังปรากฏในตารางแล้ว คือ

ด้านคุณค่าข่าว เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว มีค่า $f = 4.434$ $f \text{ prob} = 0.0130$ ซึ่ง < 0.05 เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัวอันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน มีค่า $f = 3.780$ $f \text{ prob} = 0.0243$ ซึ่ง < 0.05

ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ เสนอแต่ความจริง ความถูกต้องและความครบถ้วน มีค่า $f = 13.725$ $f \text{ prob} = 0.000$ ซึ่ง < 0.05 คำนิ่งถึงสาธารณประโยชน์เป็นสำคัญมากกว่าประโยชน์ของหนังสือพิมพ์เอง มีค่า $f = 10.192$ $f \text{ prob} = 0.0001$ ซึ่ง < 0.05 ให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง มีค่า $f = 8.576$ $f \text{ prob} = 0.0003$ ซึ่ง < 0.05 แต่งเติมเนื้อหาสาระข่าวจนคลาดเคลื่อนหรือเกินความเป็นจริง มีค่า $f = 4.764$ $f \text{ prob} = 0.0095$ ซึ่ง < 0.05 คำนิ่งถึงสวัสดิภาพและความปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน มีค่า $f = 12.488$ $f \text{ prob} = 0.000$ ซึ่ง < 0.05 รายงานในลักษณะซ้ำเติมความทุกข์ของสตรีหรือเด็ก ผู้เสียหายในคดีการล่วงละเมิดทางเพศ มีค่า $f = 5.365$ $f \text{ prob} = 0.0053$ ซึ่ง < 0.05 พาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริงโดยไม่ได้สะท้อนเนื้อหาหลักของข่าว มีค่า $f = 5.300$ $f \text{ prob} = 0.0057$ ซึ่ง < 0.05 มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความสำคัญของข่าวต่อสาธารณะ มีค่า $f = 11.335$ $f \text{ prob} = 0.000$ ซึ่ง < 0.05 เน้นอารมณ์มากกว่าข้อเท็จจริง มีค่า $f = 10.826$ $f \text{ prob} = 0.000$ ซึ่ง < 0.05 ยอมอยู่ภายใต้แรงกดดัน

ต้นของนายทุนที่ต้องแข่งขันกันหากำไรในทางธุรกิจ มีค่า $f = 13.611$ $f \text{ prob} = 0.000$ ซึ่ง < 0.05 กล่าวโดยรวมใช้เสรีภาพในการเสนอข่าวอาชญากรรมตามอำเภอใจอย่างปราศจากความรับผิดชอบ มีค่า $f = 13.208$ $f \text{ prob} = 0.000$ ซึ่ง < 0.05

ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม เป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม มีค่า $f = 16.486$ $f \text{ prob} = 0.000$ ซึ่ง < 0.05 ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยาน มีค่า $f = 8.124$ $f \text{ prob} = 0.0004$ ซึ่ง < 0.05 กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ชี้อตรง เคารพในหน้าที่ มีค่า $f = 19.902$ $f \text{ prob} = 0.000$ ซึ่ง < 0.05 ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด มีค่า $f = 13.777$ $f \text{ prob} = 0.000$ ซึ่ง < 0.05 จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด มีค่า $f = 14.107$ $f \text{ prob} = 0.000$ ซึ่ง < 0.05 ทำให้ผู้อ่านเห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเก่ง มีค่า $f = 10.178$ $f \text{ prob} = 0.0001$ ซึ่ง < 0.05 ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม มีค่า $f = 13.038$ $f \text{ prob} = 0.000$ ซึ่ง < 0.05 ทำให้คนที่คิดจะประกอบอาชญากรรมเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะประกอบอาชญากรรม มีค่า $f = 11.459$ $f \text{ prob} = 0.000$ ซึ่ง < 0.05 การรายงานข่าวเน้นเรื่องที่เป็นเกลียดและเหตุการณ์เป็นจุด ๆ มากกว่ากระบวนการทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจความเป็นจริงของเหตุการณ์ทั้งหมดได้ มีค่า $f = 5.061$ $f \text{ prob} = 0.0071$ ซึ่ง < 0.05

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5

ลักษณะที่พึงประสงค์ของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 21 ผลการทดสอบความแตกต่างของลักษณะที่พึงประสงค์ของกัารเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์

ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน G3 = 100		เจ้าหน้าที่ ตำรวจ G2 = 70		นักหนังสือพิมพ์ G1 = 50		f
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
	<u>ด้านคุณค่าข่าว</u>						
1. เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว	3.11	0.863	3.09	1.033	3.45	0.980	2.551
2. ให้ความสำคัญกับเรื่องความขัดแย้งหรือความตึงเครียด	2.85	0.877	2.92	1.113	3.18	1.013	1.928
3. ให้ความสำคัญกับเรื่องสะท้อนอารมณ์หรือเรื่องทีก่อให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก	2.75	0.998	2.73	0.978	3.37	1.112	7.124* G1>G2 G1>G3
4. คนเด่นดังหรือคนสำคัญ ทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด	3.30	1.010	3.36	1.131	4.02	1.030	8.309* G1>G3 G1>G2
5. เสนอในเชิงลบหรือด้านไม่ดี มากกว่าในเชิงบวกหรือด้านดี เช่น ด้านการแก้ไขปรับปรุง	2.94	1.042	2.86	1.121	3.41	1.206	3.939* G1>G2
6. มุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง	2.71	1.136	2.74	1.350	3.06	1.533	1.301

ตารางที่ 21 (ต่อ) ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์		f
	G3 = 100		G2 = 70		G1 = 50		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านคุณค่าข่าว</u>							
7. เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน	3.66	0.997	3.29	1.333	3.86	1.322	3.561* G1>G2
8. ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่นๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นชัดขึ้น เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน	2.73	0.780	2.60	1.100	2.96	0.956	2.064
9. เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่าง เพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด	3.04	0.879	3.52	1.032	3.47	1.226	5.473* G2>G3
10. ตอบสนองความสนใจและความต้องการของผู้อ่านจำนวนมากที่ชอบเรื่องตื่นเต้นเร้าอารมณ์	3.13	0.816	3.22	1.031	3.37	1.014	1.059

*p < 0.05

ตารางที่ 21 (ต่อ) ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน G3 = 100		เจ้าหน้าที่ ตำรวจ G2 = 70		นักหนังสือพิมพ์ G1 = 50		f
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
	<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>						
1. เสนอภาพที่อุจาด ลามก อนาจาร หรือหวาดเสียว โดยไม่คำนึงถึงรสนิยม ที่ดี	2.22	0.927	2.30	1.150	2.08	1.115	0.598
2. เสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วน	4.34	0.798	4.31	0.950	4.62	0.767	2.211
3. คำนึงถึงสาธารณประโยชน์เป็นสำคัญ มากกว่าประโยชน์ของหนังสือพิมพ์เอง	4.08	1.017	4.12	1.074	4.43	0.957	2.019
4. ให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ไม่เข้า ข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	4.17	0.913	4.32	0.868	4.29	1.129	0.534
5. แต่งเติมเนื้อหาสาระข่าว จนคลาด เคลื่อนหรือเกินความเป็นจริง	2.20	1.251	2.22	1.327	1.84	1.296	0.206
6. สอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก จินตนาการ ลงไปในข่าว	2.69	1.103	3.10	1.304	2.10	1.262	9.786* G2>G1 G3>G1
7. พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบ ว่าเสนอข่าวผิดพลาด	4.25	0.828	3.97	1.163	4.51	0.844	4.658* G1>G2
8. คำนึงถึงสวัสดิภาพ และความปลอดภัย ภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน	4.37	0.817	4.36	0.870	4.37	1.074	.0004
9. ล่วงละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือสิทธิส่วนบุคคลของผู้ตกเป็นข่าว	2.21	1.312	2.44	1.468	2.06	1.297	1.155

ตารางที่ 21 (ต่อ) ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์		f
	G3 = 100		G2 = 70		G1 = 50		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>							
10. รายงานในลักษณะซ้ำเติมความทุกข์ ของสตรี หรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดีการ ล่วงละเมิดทางเพศ	1.88	1.002	1.95	1.262	1.61	0.931	1.516
11. พาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริง โดย ไม่ได้สะท้อนเนื้อหาหลักของข่าว	1.96	0.898	1.98	1.074	1.90	1.084	0.110
12. ใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความหมาย เหยียดหยาม	1.70	0.852	2.03	1.089	1.57	0.912	3.799
13. มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความ สำคัญของข่าวต่อสาธารณะ	2.00	0.908	2.38	1.173	1.84	0.986	4.573* G2>G1
14. ตั้งฉายา หรือด่วนตัดสินผู้ต้องหาใน ทางลบ	1.94	0.874	2.20	1.161	2.00	1.29	1.291
15. เน้นอารมณ์มากกว่าข้อเท็จจริง	2.07	0.965	2.20	1.122	1.98	1.089	0.608
16. ระมัดระวังการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึง การณ์	3.24	1.292	3.10	1.289	3.62	1.511	2.080
17. ยอมอยู่ภายใต้แรงกดดันของนายทุนที่ ต้องแข่งขันกันหากำไรในทางธุรกิจ	2.05	1.013	2.28	1.188	2.02	1.233	1.041
18. แยกแยะระหว่างสิทธิที่จะรู้ของประชาชน กับสิทธิส่วนบุคคลของผู้ที่ตกเป็นข่าว	3.43	1.216	3.47	1.140	3.73	1.132	1.166
19. เสนอเฉพาะข้อเท็จจริง และรายละเอียด ละเอียดเท่าที่จำเป็น	4.06	1.071	4.06	0.957	4.12	1.033	0.067

ตารางที่ 21 (ต่อ) ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์		f
	G3 = 100		G2 = 70		G1 = 50		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ</u>							
20. มักละเมิดกฎหมายที่ห้ามถ่ายรูปเด็ก และเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำผิด	2.18	1.172	2.26	1.290	1.67	0.944	4.158
21. กล่าวโดยรวมใช้เสรีภาพในการเสนอ ข่าวอาชญากรรมตามอำเภอใจอย่าง ปราศจากความรับผิดชอบ	1.99	1.129	2.03	1.149	1.73	1.203	1.070

*p < 0.05

ตารางที่ 21 (ต่อ) ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์		f
	G3 = 100		G2 = 70		G1 = 50		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม</u>							
1. เป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม	1.85	0.962	1.91	1.049	1.75	1.101	0.322
2. ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยาน	1.78	0.949	1.85	0.898	1.53	0.937	1.776
3. กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ชี้อตรง เคารพในหน้าที่	4.15	0.983	4.04	1.147	4.55	0.867	3.829* G1>G2
4. ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรม จะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด	4.17	0.964	4.14	0.926	4.61	0.671	4.939* G1>G2 G1>G3
5. จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด	4.21	0.883	4.51	0.660	4.47	0.710	3.443* G1>G2 G1>G3
6. ทำให้ผู้อ่านเห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเก่ง	1.88	1.197	2.11	1.251	1.73	1.254	1.372
7. ทำให้ผู้อ่านเกิดความระมัดระวังกับปัญหาอาชญากรรม	4.17	1.048	4.03	1.134	4.22	1.262	0.435
8. ทำให้เกิดการตื่นตกใจว่าสังคมไทย เป็นสังคมอันตรายที่ปราศจากความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	2.8	1.294	2.61	1.168	2.68	1.252	0.456

ตารางที่ 21 (ต่อ) ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์	ประชาชน		เจ้าหน้าที่ ตำรวจ		นักหนังสือพิมพ์		f
	G3 = 100		G2 = 70		G1 = 50		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม</u>							
9 ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบ อาชญากรรม	1.83	1.110	1.86	1.226	1.59	1.019	0.958
10. ทำให้คนที่คิดจะประกอบอาชญากรรมเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะประกอบอาชญากรรม	3.78	1.453	3.98	1.331	4.47	0.915	4.549* G1>G3
11. การรายงานข่าวอาชญากรรมเน้นเรื่องที่เป็นเกร็ดและเหตุการณ์เป็นจุด ๆ มากกว่ากระบวนการทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจความเป็นจริงของเหตุการณ์ทั้งหมดได้	3.01	1.235	3.06	1.201	2.22	1.177	8.396* G2>G1 G3>G1

*P < 0.05

จากตารางที่ 21

การทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมในแต่ละด้าน ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ พบว่า

ด้านคุณค่าข่าว เมื่อพิจารณาจากค่า f ในแต่ละข้อ ครั้งหนึ่งมี f prob < 0.05 อีกครั้งหนึ่งมี f prob > 0.05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของทัศนคติในด้านนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพียงบางส่วน

ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ เมื่อพิจารณาจากค่า f ในแต่ละข้อ ส่วนใหญ่แล้วมี f prob > 0.05 ดังนั้นค่าเฉลี่ยของทัศนคติในด้านนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรมเมื่อพิจารณาจากค่า f ในแต่ละข้อ ส่วนใหญ่แล้วมี $f \text{ prob} > 0.05$ ดังนั้นค่าเฉลี่ยของทัศนคติในด้านนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า " ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ แตกต่างกัน "

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์บางประการในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ใช้วิธีการของเซฟเฟเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มในแต่ละด้านและแต่ละข้อ ดังปรากฏในตารางแล้ว คือ

ด้านคุณค่าข่าว ให้ความสำคัญกับเรื่องสะท้อนอารมณ์หรือเรื่องที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก มีค่า $f = 7.124$ $f \text{ prob} = 0.0010$ ซึ่ง < 0.05 คนเด่นคนดังหรือคนสำคัญทำผิด หนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด มีค่า $f = 8.309$ $f \text{ prob} = 0.0003$ ซึ่ง < 0.05 เสนอในเชิงลบหรือด้านไม่ดีมากกว่าในเชิงบวกหรือด้านดี เช่น ด้านการแก้ไขปรับปรุง มีค่า $f = 3.939$ $f \text{ prob} = 0.0209$ ซึ่ง < 0.05 เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน มีค่า $f = 3.561$ $f \text{ prob} = 0.0301$ ซึ่ง < 0.05 เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องสยองขวัญที่อ่านแล้วยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่าง เพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด มีค่า $f = 5.473$ $f \text{ prob} = 0.0048$ ซึ่ง < 0.05

ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ สอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก จินตนาการลงไป ข่าวมีค่า $f = 9.786$ $f \text{ prob} = 0.0001$ ซึ่ง < 0.05 พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบว่าเสนอข่าวผิดพลาด มีค่า $f = 4.658$ $f \text{ prob} = 0.0105$ ซึ่ง < 0.05 มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความสำคัญของข่าวต่อสาธารณะ มีค่า $f = 4.573$ $f \text{ prob} = 0.0114$ ซึ่ง < 0.05

ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ชี้อตรง เคาะพินในหน้าที่ มีค่า $f = 3.829$ $f \text{ prob} = 0.0232$ ซึ่ง < 0.05 ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด มีค่า $f = 4.939$ $f \text{ prob} = 0.0080$ ซึ่ง < 0.05 จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด มีค่า $f = 3.443$ $f \text{ prob} = 0.0338$ ซึ่ง < 0.05 ทำให้คนที่คิดจะประกอบอาชญากรรมเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะประกอบอาชญากรรม มีค่า $f = 4.549$ $f \text{ prob} = 0.0116$ ซึ่ง < 0.05 การรายงานข่าวเน้นเรื่องที่เป็นเกลียดและเหตุการณ์เป็นจุด ๆ มากกว่า

กระบวนการทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจความเป็นจริงของเหตุการณ์ทั้งหมดได้ มี
ค่า $f = 8.396$ $f \text{ prob} = 0.0003$ ซึ่ง < 0.05

D
P
U

ตอนที่ 3 การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์

ทัศนคติของประชาชน โดยส่วนใหญ่แล้วแสดงความคิดเห็นเรียงตามลำดับดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ควรเสนอข่าวที่เป็นความจริงไม่แต่งเติมเนื้อหาเพื่อให้ดูน่าสนใจและมีผลทำให้ยอดขายสูงขึ้น

2. การเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ให้นั้นจรรยาบรรณมากกว่าที่เป็นอยู่โดยเฉพาะในแง่การเคารพสิทธิส่วนบุคคลให้มากกว่าที่เป็นอยู่ รวมทั้งภาพข่าวการล้วงละเมิดทางเพศอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

3. หนังสือพิมพ์เสนอข่าวอาชญากรรมอย่างไม่เป็นกลาง บางครั้งการเสนอข่าวตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้มีอำนาจ

4. ควรระมัดระวังการลอกเลียนแบบการก่ออาชญากรรมที่อาจจะพึงมีหลังจากที่ได้มีการเสนอข่าวอาชญากรรมนั้นแล้ว

ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยส่วนใหญ่แล้วแสดงความคิดเห็นเรียงตามลำดับดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ควรเสนอข่าวอาชญากรรมให้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ไม่ควรแต่งเติมเนื้อหาสาระให้เข้าใจผู้อ่าน

2. การเสนอข่าวอาชญากรรมมักจะละเมิดสิทธิส่วนบุคคลทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อม

3. ควรเสนอข่าวที่เป็นกลางไม่มีอคติกับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

ทัศนคติของนักหนังสือพิมพ์ โดยส่วนใหญ่แล้วแสดงความคิดเห็นเรียงตามลำดับดังนี้

1. การที่เสนอข่าวคลาดเคลื่อนมาจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เกี่ยวข้องกับการเสนอข่าวอาชญากรรมไม่ให้รายละเอียด และมาจากกำหนดเวลาที่บีบบังคับที่ต้องทำงานให้รวดเร็ว

2. การเสนอข่าวที่ไม่เป็นกลางเกิดขึ้นเนื่องจากผลประโยชน์ และอิทธิพลภายนอก

3. การเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์สูญเสียจรรยาบรรณโดยรวมไปมากเพราะปัญหาภายในองค์กรหนังสือพิมพ์เอง นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ทราบถึงจรรยาบรรณของสื่อมวลชนดี แต่ปฏิบัติไม่ได้เพราะปัญหาดังกล่าว

สรุป และอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

ดังที่กล่าวมาแล้วว่าการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันยังคงเป็นที่ถกเถียงกันในแง่บวกและแง่ลบ การเสนอข่าวอาชญากรรมนี้มีบุคคล 3 ฝ่าย ที่เกี่ยวข้องทั้งโดยตรงและโดยอ้อม คือ ประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ นักหนังสือพิมพ์ ทักษะที่มีต่อการรายงานข่าวประเภทนี้ของบุคคล 3 ฝ่ายดังกล่าวน่าจะแตกต่างกันออกไป

ดังนั้นการวิจัยเรื่อง ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ จึงมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาลักษณะที่เป็นจริงของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์
2. เพื่อศึกษาลักษณะที่พึงประสงค์ของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์
3. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน
4. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
5. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์

สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม

ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกล่าวคือกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเพื่อการสำรวจครั้งนี้ มีจำนวน 220 คน ประกอบด้วย ประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ โดยจะบ่งบอกถึงระยะเวลาในการประกอบอาชีพ ระดับการศึกษา และการได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในปัจจุบัน ดังสรุปได้ดังนี้คือ

1. ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการประกอบอาชีพปัจจุบันช่วง 5 ปีแต่ไม่เกิน 10 ปี ร้อยละ 29.0 รองลงมาคือช่วง 10 ปี แต่ไม่เกิน 20 ปี ร้อยละ 23.0 และ 20 ปีขึ้นไป ร้อยละ 22.0 โดยประชาชนส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมาเป็นระดับอนุปริญญา ร้อยละ 28.0 และ ปริญญาโท ร้อยละ 14 และส่วนใหญ่เคยได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในปัจจุบัน ร้อยละ 80.5

2. เจ้าหน้าที่ตำรวจ สุ่มตัวอย่างมาจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการประกอบอาชีพ 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 28.7 รองลงมาเท่ากันคือช่วง 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี และ 10 ปี แต่ไม่เกิน 20 ปี ร้อยละ 27.1 โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี ร้อยละ 31.4 และมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 10.0 ส่วนใหญ่เคยได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพที่ปฏิบัติอยู่ ร้อยละ 77.1

3. นักหนังสือพิมพ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการประกอบอาชีพช่วง 5 ปีแต่ไม่เกิน 10 ปี ร้อยละ 42.0 รองลงมาคือช่วง 10 ปี แต่ไม่เกิน 20 ปี ร้อยละ 18.0 และ ไม่เกิน 3 ปี ร้อยละ 16.0 โดยนักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 76.0 รองลงมาเท่ากันคือระดับปริญญาโทและมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 10.0 และส่วนใหญ่เคยได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาชีพ ร้อยละ 76.0

จากผลการสำรวจข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างอาจสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นผู้มีความรู้ค่อนข้างดี ปฏิบัติงานมาเป็นระยะเวลานาน และเคยได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพนั้น ๆ กล่าวคือส่วนใหญ่เป็นผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ปฏิบัติงานมานานกว่า 5 ปี อีกทั้งได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพของตน

ตอนที่ 2 ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์

สรุปและอภิปรายผล

ในตอนที่ 2 จะกล่าวถึงผลสรุปและอภิปรายผลดังนี้

1. ด้านคุณค่าข่าว

- 1.1 สรุปลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมในด้านคุณค่าข่าว
- 1.2 สรุปลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมด้านคุณค่าข่าว
- 1.3 อภิปรายผลลักษณะที่เป็นจริง – ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านคุณค่าข่าว

2. ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ

- 2.1 สรุปลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมในด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณ
- 2.2 สรุปลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณ
- 2.3 อภิปรายผลลักษณะที่เป็นจริง – ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณ

3. ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม

- 3.1 สรุปลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมในด้านผลกระทบ จากการเสนอข่าวอาชญากรรม
- 3.2 สรุปลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมด้านผลกระทบ จากการเสนอข่าวอาชญากรรม
- 3.3 อภิปรายผลลักษณะที่เป็นจริง – ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านผลกระทบ จากการเสนอข่าวอาชญากรรม

1. ด้านคุณค่าข่าว

1.1 สรุปลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมด้านคุณค่าข่าวในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมสามารถแยกพิจารณารายละเอียดในด้านคุณค่าข่าว ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มได้ดังนี้

ในทัศนะของประชาชน ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คนเด่นดัง หรือ คนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่า คนธรรมดากระทำผิด รองลงมาคือมุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์ จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง

และทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่น ๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นขึ้น เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน ตามลำดับ

ส่วนลักษณะที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว รองลงมาคือเสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน และให้ความสำคัญกับเรื่องความขัดแย้ง หรือความตึงเครียดตามลำดับ

ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด รองลงมาคือมุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์ จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง และให้ความสำคัญกับเรื่องความขัดแย้ง หรือความตึงเครียดตามลำดับ

ลักษณะที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว รองลงมาคือเสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน และตอบสนองความสนใจและความต้องการของผู้อ่านจำนวนมากที่ชอบเรื่องตื่นเต้น เร้าอารมณ์

ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด รองลงมาคือให้ความสำคัญกับเรื่องสะท้อนอารมณ์หรือเรื่องที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก และเสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน ตามลำดับ

ลักษณะที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่น ๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นขึ้น เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน รองลงมาคือเน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว และเสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลาย ให้กระจ่างเพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านคุณค่าข่าวที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด รองลงมาคือมุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์ จนหลายครั้งขาดความถูกต้องและให้ความสำคัญกับเรื่องสะท้อนอารมณ์ เรื่องที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก

ส่วนคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว รองลงมาคือเสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน และเสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่างเพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุดตามลำดับ

1.2 สรุปลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมด้านคุณค่าข่าว ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมสามารถแยกพิจารณารายละเอียดในด้านคุณค่าข่าว ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มได้ดังนี้

ในทัศนะของประชาชน ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน รองลงมาคือคนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด และตอบสนองความสนใจและความต้องการของผู้อ่านจำนวนมากที่ชอบเรื่องตื่นเต้น เร้าอารมณ์ ตามลำดับ

ส่วนคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์ จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง รองลงมาคือทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่น ๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นขึ้น เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน และให้ความสำคัญกับเรื่องสะท้อนอารมณ์หรือเรื่องทีก่อให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึกตามลำดับ

ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่างเพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด รองลงมาคือคนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด และเสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน ตามลำดับ

ส่วนคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่น ๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นขึ้น เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน รองลงมาคือให้ความสำคัญกับเรื่องสะท้อนอารมณ์หรือเรื่องทีก่อให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก และมุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์ จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง ตามลำดับ

ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด รองลงมาคือเสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน และเสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่างเพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด

คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่น ๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นขึ้น เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน รองลงมาคือมุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์ จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง และให้ความสำคัญกับเรื่องความขัดแย้ง หรือความตึงเครียดตามลำดับ

แต่เมื่อพิจารณาถึงทัศนคติรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านคุณค่าข่าวที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว อันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน รองลงมาคือคนเด่นดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด และเสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่างเพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด ตามลำดับ

ส่วนคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่น ๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นขึ้น เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน รองลงมาคือมุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง และให้ความสำคัญกับเรื่องสะท้อนอารมณ์หรือเรื่องที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก ตามลำดับ

1.3 อภิรายผลลักษณะที่เป็นจริง - ลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านคุณค่าข่าว

จะเห็นว่าลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านคุณค่าข่าวในทัศนคติของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ค่อนข้างคล้ายกัน ค่อนข้างสอดคล้องกันทั้งลักษณะที่มีอยู่มากและที่มีอยู่น้อย ลักษณะที่มีอยู่มากหรือที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงคือ คนเด่นคนดังหรือคนสำคัญทำผิดหนังสือพิมพ์จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าคนธรรมดากระทำผิด ซึ่งให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นว่าหนังสือพิมพ์มักเสนอข่าวอาชญากรรมที่คนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันในแวดวงสังคมนั้น ๆ เป็นผู้กระทำผิด ซึ่งตรงกับที่ ชวรัตน์ ชาญชัย (2521) ได้กล่าวถึงความเด่น (Prominency) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของข่าว นอกจากนี้ยังเห็นว่าการเสนอข่าวอาชญากรรมมุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง แสดงว่าหนังสือพิมพ์มีการเสนอข่าวอาชญากรรมผิดเพี้ยนไปจากความจริง ลักษณะนี้อาจจะเป็นไปได้ว่าความรวดเร็ว (Immediacy) ก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญข้อหนึ่งของข่าว แต่สมควร กวียะ และ มาลี บุญศิริพันธ์ (2531) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของข่าวว่า จะต้องมีความถูกต้อง กรณีนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันหนังสือพิมพ์มีบุคลากรที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการรายงานข่าวไม่เพียงพอทำให้ไม่มีเวลาในการตรวจสอบข่าวให้ถูกต้อง

ในทำนองเดียวกันลักษณะที่มีอยู่น้อยหรือที่มีคะแนนต่ำคือการเสนอข่าวอาชญากรรมเน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว ผลการวิจัยเช่นนี้ชี้ให้เห็นว่าในทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างข่าวอาชญากรรมที่เสนอตามหน้าหนังสือพิมพ์คงเป็นเรื่องที่ไม่แปลกแหวกแนวเท่าใดนัก แม้องค์ประกอบอย่างหนึ่งของข่าวที่ปรากฏคือข่าวจะเน้นเรื่องแปลกแหวกแนว แต่ “ข่าวอาชญากรรม” จะแตกต่างจากข่าวอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ข่าวที่จะมาพิจารณาถึงความผิดปกติ เช่น สุกรให้กำเนิดลูกออกมามี 5 ขา เป็นต้น และการก่ออาชญากรรมในประเทศไทยมักจะเป็นเรื่องที่ซ้ำ ๆ เดิม ๆ แผนประทุษกรรมของผู้ก่อเหตุแทบจะเหมือนกันทั้งหมด คงแตกต่างกันที่วิธีหลบหนี หรือ ปมประเด็นการก่อเหตุเท่านั้น การกระทำของผู้ก่อเหตุมักจะเป็นวิธีการเดิม ๆ ไม่เหมือนการก่ออาชญากรรมโดยอาชญากรต่างประเทศ เช่น ม้าหัน

ศพแยกอวัยวะไปทิ้งตามที่ตั้งต่าง ๆ เพื่ออำพรางคดี ซึ่งกรณีนี้เท่าที่พบเห็นในประเทศไทยผู้ก่อเหตุจะเป็น อาชญากรชาวต่างประเทศซึ่งก็มีไม่มากนัก

ได้อภิปรายผลลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมด้านคุณค่าข่าวไปแล้ว ต่อไปจะเป็นการอภิปรายผลลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมด้านคุณค่าข่าวเพื่อนำ เปรียบเทียบกัน จะเห็นว่าในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่พึง ประสงค์มากของการเสนอข่าวอาชญากรรมด้านคุณค่าข่าวจะสอดคล้องกันคือ เสนอข่าวในลักษณะที่ ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัวอันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน ซึ่งถือเป็นประโยชน์ ต่อสังคมโดยรวม ตรงกับบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ข้อที่ว่า หนังสือพิมพ์พิทักษ์และคุ้มกันประชา ชน การตีพิมพ์ข่าวสารความคืบหน้าของเหตุการณ์และการเคลื่อนไหวของการทำงานของเจ้าหน้าที่ ทำ ให้ประชาชนได้ทราบและหาวิธีการป้องกันจากคำเตือนที่ได้รับจากหน้าหนังสือพิมพ์ ลักษณะในข้อนี้มี ความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ กล่าวคือลักษณะที่พึง ประสงค์มีคะแนนในอันดับสูงสุด 3 อันดับ แต่ลักษณะที่เป็นจริงอยู่ใน 3 อันดับสุดท้าย แสดงว่า หนังสือพิมพ์ควรต้องปรับปรุงการเสนอข่าวอาชญากรรมให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัว ให้ ระมัดระวังตัวเองมากกว่าที่เป็นอยู่ ลักษณะที่พึงประสงค์มากอีกประการหนึ่งคือ " เสนอข่าว อาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่างเพื่อกระตุ้นผู้อ่าน ให้ติดตามจนถึงที่สุด " ถ้าหนังสือพิมพ์เสนอข่าวอาชญากรรมตามลักษณะที่พึงประสงค์ข้อนี้น่าจะทำ ให้ข่าวอาชญากรรมมีคุณค่ามากขึ้น แสดงว่าเรื่องที่นำมาคลี่คลายเป็นเรื่องที่ผู้อ่านอยากทราบและเป็น เรื่องจริง มิใช่เป็นเรื่องที่อยากทราบเพราะเป็นเรื่องแปลกที่เขียนแต่งเติมให้ผิดจากความจริง

ส่วนลักษณะที่ต้องการให้มีน้อยที่สุดในการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่จะสอดคล้องกันคือมุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง ลักษณะนี้ก็เช่นเดียวกับ " เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัวอันอาจเกิดขึ้นกับ ผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน " คือมีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่ พึงประสงค์ แต่จะอยู่ในลักษณะกลับกัน คือ ในข้อนี้ลักษณะที่พึงประสงค์มีคะแนนอยู่ในอันดับต่ำสุด 3 อันดับ แต่ลักษณะที่เป็นจริงอยู่ใน 3 อันดับสูงสุด แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการให้หนังสือพิมพ์ ปรับปรุงการเสนอข่าวให้มีความถูกต้องมากกว่าที่เป็นอยู่ ลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีน้อยอีก สองประการคือ " ทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่น ๆ ของบ้านเมืองมีความเด่นชัด เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน " และ " ให้ความสำคัญกับเรื่องสะเทือนอารมณ์หรือเรื่องที่น่าให้ เกิดผลกระทบต่อความรู้สึก " ซึ่งให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ใช้วิธีการนี้เป็น " จุดขาย " เพื่อเพิ่มยอดขาย หนังสือพิมพ์ของตน

2. ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ

2.1 สรุปลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ ในทัศนะของประชาชน ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความสำคัญของข่าวต่อสาธารณะ รองลงมาคือ พาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริง โดยไม่ได้สะท้อนเนื้อหาหลักของข่าว และตั้งฉายา หรือด่วนตัดสินผู้ต้องหาในทางลบ ตามลำดับ

ส่วนลักษณะที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบว่าเสนอข่าวผิดพลาด รองลงมาคือคำนึงถึงสวัสดิภาพ และความปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน และคำนึงถึงสาธารณประโยชน์เป็นสำคัญมากกว่าประโยชน์ของหนังสือพิมพ์เอง ตามลำดับ

ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความสำคัญของข่าวต่อสาธารณะ รองลงมาคือพาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริง โดยไม่ได้สะท้อนเนื้อหาหลักของข่าว และแต่งเติมเนื้อหาสาระข่าว จนคลาดเคลื่อนหรือเกินความเป็นจริง

ลักษณะที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบว่าเสนอข่าวผิดพลาด รองลงมาคือคำนึงถึงสวัสดิภาพ และความปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน คำนึงถึงสาธารณประโยชน์เป็นสำคัญมากกว่าประโยชน์ของหนังสือพิมพ์เอง

ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วน รองลงมาคือตั้งฉายา หรือด่วนตัดสินผู้ต้องหาในทางลบ และคำนึงถึงสวัสดิภาพ และความปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน ตามลำดับ

ลักษณะที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบว่าเสนอข่าวผิดพลาด รองลงมาคือกล่าวโดยรวมใช้เสรีภาพในการเสนอข่าวอาชญากรรมตามอำเภอใจอย่างปราศจากความรับผิดชอบ และใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความหมายเหยียดหยาม ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาลักษณะที่เป็นจริงในทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความสำคัญของข่าวต่อสาธารณะ พาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริง โดยไม่ได้สะท้อนเนื้อหาหลักของข่าว และตั้งฉายา หรือด่วนตัดสินผู้ต้องหาในทางลบ ตามลำดับ

ส่วนคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบว่าเสนอข่าวผิดพลาด รองลงมาคือคำนึงถึงสวัสดิภาพและความปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน เสนอเฉพาะข้อเท็จจริงและรายละเอียดเท่าที่จำเป็น คำนึงถึงสาธารณประโยชน์เป็นสำคัญ มากกว่าประโยชน์ของหนังสือพิมพ์เอง

2.2 สรุปลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณในทัศนะของประชาชน ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คำนึงถึงสวัสดิภาพ และความปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน รองลงมาคือเสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วน และพิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบว่าเสนอข่าวผิดพลาด

ส่วนคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความหมายเหยียดหยาม รองลงมาคือรายงานในลักษณะซ้ำเติมความทุกข์ของสตรี หรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดีการล่วงละเมิดทางเพศ และตั้งฉายา หรือด่วนตัดสินผู้ต้องหาในทางลบ ตามลำดับ

ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คำนึงถึงสวัสดิภาพ และความปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน รองลงมาคือให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และเสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วนตามลำดับ

คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ รายงานในลักษณะซ้ำเติมความทุกข์ของสตรี หรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดีการล่วงละเมิดทางเพศ ใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความหมายเหยียดหยาม รองลงมาคือพาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริง โดยไม่ได้สะท้อนเนื้อหาหลักของข่าว และกล่าวโดยรวมใช้เสรีภาพในการเสนอข่าวอาชญากรรมตามอำเภอใจอย่างปราศจากความรับผิดชอบ และใช้ภาษาไม่สุภาพหรือมีความหมายเหยียดหยาม ตามลำดับ

ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วน รองลงมาคือพิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบว่าเสนอข่าวผิดพลาด และคำนึงถึงสาธารณประโยชน์เป็นสำคัญ มากกว่าประโยชน์ของหนังสือพิมพ์เองตามลำดับ

คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความหมายเหยียดหยาม รองลงมาคือรายงานในลักษณะซ้ำเติมความทุกข์ของสตรี หรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดีการล่วงละเมิดทางเพศ และมักละเมิดกฎหมายที่ห้ามถ่ายรูปเด็กและเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิด ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาทัศนะรวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์โดยรวม ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วน รองลงมาคือคำนึงถึงสวัสดิภาพ และความปลอดภัยของแหล่งข่าวหรือพยาน และให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ตามลำดับ

ส่วนคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ใช้ภาษาไม่สุภาพ หรือมีความหมายเหยียดหยาม รองลงมาคือรายงานในลักษณะซ้ำเติมความทุกข์ของสตรี หรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดีการล่วงละเมิดทางเพศ และ

กล่าวโดยรวมใช้เสรีภาพในการเสนอข่าวอาชญากรรมตามอำเภอใจอย่างปราศจากความรับผิดชอบตามลำดับ

2.3 อภิปรายผลลักษณะที่เป็นจริง – ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านจริยธรรม และ จรรยาบรรณ

จะเห็นว่าลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้าน จริยธรรมและ จรรยาบรรณ เมื่อพิจารณาในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่มีทัศนะตรงกันคือเห็นว่าหนังสือพิมพ์มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความสำคัญของข่าวต่อสาธารณะ และพาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริงโดยไม่สะท้อนเนื้อหาของข่าว (มีคะแนนในระดับมากและอยู่ในอันดับที่ 1 – 2 ตามลำดับ) ผลการวิจัยเช่นนี้สะท้อนให้เห็นว่า ประชาชน และเจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่า การเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์มุ่งให้มียอดขายสูงโดยไม่คำนึงถึงความสำคัญของข่าว สอดรับกับความเห็นว่าหนังสือพิมพ์พาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริงโดยไม่สะท้อนเนื้อหาของข่าว เนื่องจากการพาดหัวข่าวที่น่าสนใจจะทำให้ผู้บริโภคข่าวหรือผู้อ่านสนใจซื้อหนังสือพิมพ์ไปอ่าน ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ เสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วน การที่นักหนังสือพิมพ์มีทัศนะเช่นนี้สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของการกล่อมเกลาด้านวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ที่ว่าในการประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ “ หนังสือพิมพ์ไม่มีมิตร ไม่มีศัตรู มีแต่ความจริง ” อิทธิพลของการกล่อมเกลาดังกล่าวทำให้ลักษณะที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดของนักหนังสือพิมพ์มีลักษณะค่อนข้างตรงกันข้ามกับลักษณะที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดและรองสูงสุดของประชาชน และเจ้าหน้าที่ตำรวจ นอกจากนี้ประเด็นที่ว่า ตั้งฉายาหรือตบตบคนผู้ต้องหาในทางลบก็พบว่าเป็นลักษณะที่มีอยู่มากเช่นกัน การตั้งฉายาก็เป็นการเพิ่มความสนใจให้แก่ผู้อ่านได้อีกทางหนึ่ง ซึ่งส่งผลต่อยอดขายของหนังสือพิมพ์ให้สูงขึ้น

ในส่วนของลักษณะที่มีอยู่น้อยหรือที่มีคะแนนต่ำสุด ในทัศนะของคนทั้ง 3 กลุ่มคือ พิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบว่าเสนอข่าวผิดพลาด แม้ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์เองก็ยอมรับว่าคุณสมบัติข้อนี้มีอยู่น้อยเช่นเดียวกับกลุ่มอื่น แสดงให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ไม่ให้ความสำคัญกับการพิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบว่าเสนอข่าวผิดพลาด อันอาจเป็นเพราะเหตุที่ในหน้าหนังสือพิมพ์มีจำนวนจำกัด เนื้อหาที่มีอยู่ก็ต้องลงเรื่องราวที่มีความใหม่สดที่เกิดขึ้นทุกวัน

ที่กล่าวมาเป็นการอภิปรายผลลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ ในส่วนของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ สิ่งที่กลุ่มตัวอย่างโดยรวมต้องการมากที่สุดคือขอให้หนังสือพิมพ์เสนอแต่ความจริง ความถูกต้อง ครบถ้วน แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับความถูกต้องของข่าวมาก ซึ่งตรงกับที่สมควร กวียะ และ มาลี บุญศิริพันธ์ (2531) กล่าวถึงคุณสมบัติของข่าวว่าควรมีความถูกต้อง อันหมายถึงความถูกต้องในข้อเท็จจริงและเนื้อหา ตัวสะกด ตัวเลข และตรงกับหลักการทางจริยธรรม

ที่ได้กำหนดกรณีเกี่ยวกับ “ ความซื่อสัตย์ ” ซึ่ง สุภา ศิริมานนท์ (2457 – 2529 : 19 – 49) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ที่สำคัญของจริยธรรมว่า การรายงานข่าว ต้องรายงานข่าวที่เป็นจริง มิใช่เสนอขยายลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรมด้านจริยธรรม จรรยาบรรณที่ประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ต้องการให้มีน้อยคือ รายงานในลักษณะซ้ำเติมความทุกข์ของสตรีหรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดีการล่วงละเมิดทางเพศ และการใช้ภาษาไม่สุภาพหรือมีความหมายเหยียดหยาม แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยกับ “ การลงโทษ ” ซ้ำเติมผู้ที่ได้รับเคราะห์กรรมอยู่แล้ว ผู้ได้รับเคราะห์กรรมควรได้รับการปกป้องไม่ให้เสียหายต่อไปและได้รับการปลอบโยน และไม่เห็นด้วยกับการใช้ภาษาเหยียดหยามเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน การใช้ภาษาไม่สุภาพหรือเหยียดหยาม และการรายงานข่าวในลักษณะซ้ำเติมความทุกข์ของสตรีหรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดีการล่วงละเมิดทางเพศถือว่าเป็นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลที่หนังสือพิมพ์ไม่พึงกระทำ

3. ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม

3.1 สรุปลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรม ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะของประชาชน ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม รองลงมาคือก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้อง ผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยาน และทำให้เกิดการตื่นตกใจว่าสังคมไทยเป็นสังคมอันตรายที่ปราศจากความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตามลำดับ

คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ทำให้คนที่คิดจะประกอบอาชญากรรมเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะประกอบอาชญากรรม รองลงมาคือทำให้ผู้อ่านเห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเก่ง และจงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิดตามลำดับ

ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม รองลงมาคือเป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม และทำให้เกิดการตื่นตกใจว่าสังคมไทยเป็นสังคมอันตรายที่ปราศจากความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ส่วนลักษณะที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ จงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด รองลงมาคือทำให้คนที่คิดจะประกอบอาชญากรรมเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะประกอบอาชญากรรม และทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด

ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษาหรือตรง เคารพในหน้าที่ รองลงมาคือทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการ

ลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด และจูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด

ลักษณะที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ทำให้ผู้อ่านเห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเก่ง รองลงมาคือเป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม และการรายงานข่าวอาชญากรรมเน้นเรื่องที่เป็นเกลียดและเหตุการณ์เป็นจุด ๆ มากกว่ากระบวนการทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจความเป็นจริงของเหตุการณ์ทั้งหมดได้

เมื่อพิจารณาลักษณะที่เป็นจริงในทัศนระวมของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านผลกระทบของการเสนอข่าวอาชญากรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม รองลงมาคือทำให้เกิดการตื่นตกใจว่าสังคมไทยเป็นสังคมอันตรายที่ปราศจากความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยานตามลำดับ

ส่วนคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ทำให้ผู้อ่านเห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเก่ง รองลงมาคือทำให้คนที่คิดจะประกอบอาชญากรรมเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะประกอบอาชญากรรม และจูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิดตามลำดับ

3.2 สรุปลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรม ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนระวมของประชาชน ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด รองลงมาคือทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด กับทำให้ผู้อ่านเกิดความระมัดระวังกับปัญหาอาชญากรรม และกระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ชื่อตรง เคารพต่อหน้าที่ ตามลำดับ

ส่วนคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว รองลงมาคือทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม และเป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุมตามลำดับ

ในทัศนระวมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด รองลงมาคือทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด และกระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมเช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ชื่อตรง เคารพในหน้าที่ ตามลำดับ

คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยาน รองลงมาคือทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม และเป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม ตามลำดับ

ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด รองลงมาคือกระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมเช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ชี้อตรง เคารพในหน้าที่ และทำให้คนที่คิดจะประกอบอาชญากรรมเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะประกอบอาชญากรรม กับจูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด ตามลำดับ

ส่วนคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยาน รองลงมาคือทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม และทำให้ผู้อ่านเห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเก่ง

เมื่อพิจารณาทัศนคติของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้านผลกระทบของการเสนอข่าวอาชญากรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด รองลงมาคือทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด และกระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ชี้อตรง เคารพในหน้าที่ ตามลำดับ

ส่วนคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าว เช่น ญาติพี่น้องผู้ต้องหา ผู้เสียหาย พยาน รองลงมาคือทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม และเป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม

3.3 อภิปรายผลลักษณะที่เป็นจริง – ลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม

จากที่สรุปลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรมจะเห็นว่าในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์โดยรวม ลักษณะที่มีอยู่มากที่สุดคือ ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์โดยตรงคือประชาชน และเจ้าหน้าที่ตำรวจ เห็นว่าลักษณะนี้ปรากฏอยู่มากที่สุด ซึ่งสะท้อนทัศนคติทัศนคติหนึ่งของบุคคลเหล่านี้ที่ว่าสังคมไทยเป็นสังคมอันตราย ส่วนนักหนังสือพิมพ์เห็นว่าการเสนอข่าวอาชญากรรมของนักหนังสือพิมพ์จะทำให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมคือตรง เคารพหน้าที่ ทัศนคติของประชาชน และเจ้าหน้าที่ตำรวจดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ นเรศร์

อินทพรหม (อ่างใน ศรีลักษณ์ ศิลปี 2538 : 67) ที่พบว่าหนังสือพิมพ์รายวันมีแนวโน้มทำให้เกิดการลอกเลียนแบบอาชญากรรมได้มากกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่น ผลการวิจัยเช่นนี้แสดงว่า ประชาชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่าหนังสือพิมพ์เสนอข่าวอาชญากรรมโดยให้รายละเอียดถึงวิธีการการก่ออาชญากรรมอย่างชัดเจนเกินความจำเป็น จนมีผู้จดจำไปก่อเหตุตามอย่าง ในข้อที่ว่า " ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด " ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์เห็นว่าเป็นลักษณะที่มีอยู่มากหรือมีคะแนนอยู่ใน 3 อันดับแรก ซึ่งตรงกันข้ามกับทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เห็นว่าเป็นลักษณะที่มีอยู่น้อยหรือมีคะแนนอยู่ใน 3 อันดับสุดท้าย ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะหลังจากที่มีการก่ออาชญากรรมจนถึงขั้นจับกุมผู้ต้องสงสัย หนังสือพิมพ์จะลงเป็นข่าวแต่เมื่อถึงขั้นพิจารณาของศาลนักหนังสือพิมพ์มักจะไม่ทราบถึงคำพิพากษาของศาล ซึ่งศาลอาจยกฟ้องปล่อยจำเลยซึ่งเป็นอาชญากรให้เป็นอิสระเพราะหลักฐานไม่เพียงพอที่จะตัดสินลงโทษ จึงทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีทัศนะที่ว่าลักษณะที่เป็นจริงด้านผลกระทบดังกล่าวมีอยู่น้อย ส่วนนักหนังสือพิมพ์คงเห็นว่าเมื่อหนังสือพิมพ์ลงเป็นข่าวแล้ว และผู้ต้องสงสัยถูกจับแล้วคงถูกพิพากษาลงโทษในที่สุด จึงมีทัศนะว่าลักษณะที่เป็นจริงดังกล่าวมีอยู่มาก ในข้อ " จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด " ก็เช่นเดียวกัน ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์เห็นว่าเป็นลักษณะที่มีอยู่มาก มีคะแนนอยู่ใน 3 อันดับแรก ซึ่งตรงกันข้ามกับทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่เห็นว่าเป็นลักษณะที่มีอยู่น้อยที่สุด อภิปรายได้ว่านักหนังสือพิมพ์คงคิดว่าการรายงานข่าว การลงภาพข่าวจะจูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการหาตัวผู้กระทำผิด แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบดีว่าประชาชนไม่อยากจะเข้ามายุ่งเกี่ยวกับนอกจากนี้ในข้อที่ว่า " เป็นการชี้ช่องให้ผู้กระทำผิดหลบหนีการจับกุม " ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่าเป็นลักษณะที่มีอยู่มาก คะแนนอยู่ใน 3 อันดับแรก แต่ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์เห็นว่าเป็นลักษณะที่มีอยู่น้อย คะแนนอยู่ใน 3 อันดับท้าย อภิปรายได้ว่า ในการสืบสวนจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นต้องประสบอุปสรรคต่าง ๆ มากมายกว่าจะได้ตัวผู้กระทำผิดหรือผู้ที่ก่ออาชญากรรมมาดำเนินคดี โดยที่นักหนังสือพิมพ์อาจไม่ทราบ จากการตอบคำถามปลายเปิดของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ความว่าอุปสรรคในการติดตามจับกุมผู้ก่ออาชญากรรมที่สำคัญประการหนึ่งคือกรณีที่ผู้ก่ออาชญากรรมรู้ตัวว่าจะถูกจับกุมทางหน้าหนังสือพิมพ์จึงหลบหนีไปซ่อนตัวอยู่ในที่ที่ไม่คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะมาจับกุม ทำให้การติดตามตัวยากขึ้นไปกว่าเดิม ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ นเรศร์ อินทพรหม (อ่างใน ศรีลักษณ์ ศิลปี 2538 : 67) ซึ่งพบว่าการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ก่อให้เกิดผลเสียต่อการสืบสวนจับกุมผู้กระทำผิดกฎหมาย

ต่อไปจะอภิปรายผลลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม เพื่อนำเปรียบเทียบกับลักษณะที่เป็นจริงหรือที่มีอยู่ เห็นว่าลักษณะที่พึงประสงค์มากที่สุดในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ คือ จูงใจประชาชนให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด ลักษณะในข้อนี้มีความแตกต่างกันมากระหว่างลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ กล่าวคือ ลักษณะที่พึงประสงค์มีคะแนนในอันดับสูงสุด 3

อันดับ แต่ลักษณะที่เป็นจริงอยู่ใน 3 อันดับสุดท้าย แสดงว่าการเสนอข่าวอาชญากรรมนั้นหนังสือพิมพ์ควรให้ความสำคัญกับการจูงใจประชาชนให้ช่วย เจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด ซึ่งอาจทำได้ไม่มากนัก เพราะพื้นฐานนิสัยของคนไทยมักไม่ต้องการเข้าไปเกี่ยวข้องกับ กระบวนการยุติธรรม อีกทั้งการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม ผู้กระทำผิดนั้นอาจเป็นภัยกับตัวเอง การเผยแพร่ นวัตกรรมทำนองนี้แทบเรียกได้ว่าต้องทำกันอย่างต่อเนื่องและเต็มรูปแบบเพราะต้องไปสลายความคิดแบบฝังหัวก็ว่าได้ ลักษณะที่ต้องการให้เป็นอีกข้อหนึ่งคือในการเสนอข่าวอาชญากรรมควร “ ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด ” การเสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะดังกล่าวจะมีผลเหมือนการ “ เขียนเสือให้วัวกลัว ” ทำให้คนที่จะทำความผิดคืออาญาไม่กล้าทำผิด ดังนั้นฝ่ายข่าวในแต่ละองค์กรหนังสือพิมพ์ควรติดตามคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจนถึงขั้นการเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาล และเมื่อศาลพิพากษาอย่างไรก็นำเสนอคำพิพากษานั้นให้สาธารณชนทราบแม้กระบวนการยุติธรรมในบางคดีจะกินระยะเวลายาวนานหลายปีก็ตาม ลักษณะที่ต้องการให้เป็นที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงอีกข้อหนึ่งคือ “ กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมเช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ชื่อตรง เคารพในหน้าที่ ” ซึ่งก็เป็นหน้าที่ของสื่อมวลชนอยู่แล้วที่คอยตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการให้การเสนอข่าวอาชญากรรมช่วยยกระดับความสงบเรียบร้อยของสังคมให้สูงขึ้น

ส่วนลักษณะที่ต้องการให้มีน้อยที่สุดคือ ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม ลักษณะในข้อนี้มีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ แต่จะอยู่ในลักษณะกลับกัน คือ ในข้อนี้ลักษณะที่พึงประสงค์มีคะแนนอยู่ในอันดับต่ำสุด 3 อันดับ แต่ลักษณะที่เป็นจริงอยู่ใน 3 อันดับสูงสุด แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการให้หนังสือพิมพ์ระมัดระวังการเสนอข่าวไม่ให้เกิดการลอกเลียนแบบในการก่ออาชญากรรม ดังนั้นในการรายงานข่าวอาชญากรรมหนังสือพิมพ์ไม่ควรบอกขั้นตอน วิธีการหรือรายละเอียดในการประกอบอาชญากรรม รวมทั้งต้องระมัดระวังไม่ก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลในข่าวและไม่ชี้ช่องให้ผู้ทำผิดหลบหนีการจับกุม

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของลักษณะที่เป็นจริงกับค่าเฉลี่ยของลักษณะที่พึงประสงค์ โดยพิจารณาจากค่า t ในแต่ละข้อของแต่ละด้านเมื่อเอาส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์ พบว่าด้านคุณค่าข่าว จริยธรรม / จรรยาบรรณ และผลกระทบต่อทัศนะของประชาชน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่าลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของประชาชนแตกต่างกัน แสดงว่าประชาชนต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมไปในทิศทางของลักษณะที่พึงประสงค์

กล่าวคือการแยกพิจารณารายชื่อพบว่าลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะของประชาชนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เกือบทุกข้อ ที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านคุณค่าข่าว คือ เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว และเสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัวอันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ คือระมัดระวังการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์

การที่ลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ในข้อเหล่านี้ในทัศนะของประชาชนไม่แตกต่างกันเพราะ

ในเรื่อง " เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว " นั้น แม้จะเป็นการเน้นเรื่องที่ไม่สร้างสรรค์ แต่ก็ไม่ใช่เรื่องเชิงลบที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นหรือสังคม ประชาชนจึงมีทัศนะว่าหนังสือพิมพ์ควรลดการเสนอข่าวในลักษณะนี้ลงบ้าง แต่ไม่มากจนทำให้ลักษณะที่พึงประสงค์แตกต่างจากลักษณะที่เป็นจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าเฉลี่ยของลักษณะที่เป็นจริง = 3.25 ค่าเฉลี่ยของลักษณะที่พึงประสงค์ = 3.11)

ในเรื่อง " เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัวอันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน " นั้น ประชาชนเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากและหนังสือพิมพ์แสดงบทบาทด้านนี้ได้ดี จึงให้ค่าเฉลี่ยลักษณะที่เป็นจริงในด้านนี้ในระดับมาก (3.59) และอยากให้หนังสือพิมพ์แสดงบทบาทดังกล่าวให้ดียิ่งขึ้นแต่เนื่องจากค่าเฉลี่ยของลักษณะที่เป็นจริงสูงมากอยู่แล้วค่าเฉลี่ยของลักษณะที่พึงประสงค์แม้จะเพิ่มมากขึ้น (3.66) แต่ก็ไม่มากขึ้นจนทำให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในเรื่อง " ระมัดระวังการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ " นั้น ประชาชนเห็นว่าหนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้น้อย จึงให้ค่าเฉลี่ยลักษณะที่เป็นจริงในด้านนี้ในระดับปานกลาง (2.97) และต้องการให้หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากขึ้น จึงให้ค่าเฉลี่ยของลักษณะที่พึงประสงค์ 3.24 แต่ก็ยังอยู่ในระดับปานกลาง และไม่แตกต่างจากลักษณะที่เป็นจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจแตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่างของลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์โดยพิจารณาจากค่า t ในแต่ละข้อของแต่ละด้านเมื่อเอาส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์ พบว่าด้านคุณค่าข่าว ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณ และด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่าลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจแตกต่างกัน แสดงว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจก็เช่นเดียวกับประชาชนที่ไม่พอใจการรายงานข่าวอาชญากรรมที่เป็นอยู่ และต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงไปในทิศทางของลักษณะที่พึงประสงค์

กล่าวคือการแยกพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่จะมีความแตกต่างกัน คงมีลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรมทั้ง 3 ด้าน 7 ประการที่ไม่มีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านคุณค่าข่าว คือ เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัวอันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่าง เพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด และตอบสนองความสนใจและความต้องการของผู้อ่านจำนวนมากที่ชอบเรื่องตื่นเต้นเร้าอารมณ์ ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ คือ สอดแทรกความคิดเห็นความรู้สึก จินตนาการ ลงไปในข่าว รมัดระวังการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม คือ การรายงานข่าวอาชญากรรมเน้นเรื่องที่เป็นเกร็ดและเหตุการณ์เป็นจุด ๆ มากกว่ากระบวนการทั้งหมดที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจความเป็นจริงของเหตุการณ์ทั้งหมดได้

การที่ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ในข้อเหล่านี้ในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่แตกต่างกันเพราะ :

ในเรื่อง " เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว " เจ้าหน้าที่ตำรวจก็เช่นเดียวกับประชาชน การเน้นเรื่องที่ไม่สร้างสรรค์แต่ก็ไม่ใช่เรื่องเชิงลบที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นหรือสังคม เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงมีทัศนะว่าหนังสือพิมพ์ควรลดการเสนอข่าวในลักษณะลบบ้าง แต่ไม่มากจนทำให้ลักษณะที่พึงประสงค์แตกต่างจากลักษณะที่เป็นจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าเฉลี่ยของลักษณะที่เป็นจริง = 3.06 ค่าเฉลี่ยของลักษณะที่พึงประสงค์ = 3.09)

ในเรื่อง " เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัวอันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน " ที่หนังสือพิมพ์เสนอนั้นเหมาะสมแล้วลักษณะที่พึงประสงค์จึงมีค่าเฉลี่ยเท่าๆ กับ ลักษณะที่เป็นจริง เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติอาชญากรรมโดยตรง และได้รับการฝึกอบรมให้มีความกล้าหาญ เข้มแข็ง จึงไม่เกิดความรู้สึกว่าหนังสือพิมพ์เสนอข่าวในลักษณะที่

ให้เกิดภัยใกล้ตัวมากเท่ากับประชาชนในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ การเน้นลักษณะอย่างนี้มากเกินไป อาจทำให้เกิดการกลัวเกินเหตุ ค่าเฉลี่ยลักษณะที่พึงประสงค์จึงไม่สูงขึ้น

ในเรื่อง " เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการ คลี่คลายให้กระจ่าง เพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด " เหตุผลบางส่วนจะใกล้เคียงกับในเรื่อง การเสนอข่าวที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัวกล่าวคือเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกอบรม ให้มีความกล้าหาญ เข้มแข็ง จึงเกิดความรู้สึกว่าลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ในเรื่องนี้ไม่ แตกต่างกันเท่าไรนัก (ค่าเฉลี่ยลักษณะที่เป็นจริง = 3.50 ค่าเฉลี่ยลักษณะที่พึงประสงค์ = 3.53)

ในเรื่อง " ตอบสนองความสนใจและความต้องการของผู้อ่านจำนวนมากที่ชอบเรื่องตื่นเต้น เร้าอารมณ์ " เจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่าหนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องนี้ค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตาม อดีเรื่องตื่นเต้น เรื่องเร้าอารมณ์ ไม่ใช่เรื่องเสียหาย เจ้าหน้าที่ตำรวจอยากให้ลดลงแต่ไม่มากนักทำให้เกิด ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในเรื่อง " สอดแทรกความคิดเห็นความรู้สึก จินตนาการ ลงไปในข่าว " เรื่องนี้เจ้าหน้าที่ ตำรวจเห็นว่าลักษณะที่เป็นจริงมีการสอดแทรกไม่มากนักเหมาะสมอยู่แล้ว ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ประเพณีของการรายงานข่าวต้องไม่สอดแทรกความคิดเห็น เพราะฉะนั้นลักษณะที่พึงประสงค์จึงเท่า ๆ ลักษณะที่เป็นจริง (ค่าเฉลี่ยของลักษณะที่เป็นจริง = 3.12 ค่าเฉลี่ยของลักษณะที่พึงประสงค์ = 3.09)

ในเรื่อง " ระมัดระวังการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ " เหตุผลจะคล้ายกับในทัศนะของ ประชาชน

ในเรื่อง " การรายงานข่าวอาชญากรรมเน้นเรื่องที่เป็นเกล็ดและเหตุการณ์เป็นจุด ๆ มากกว่ากระบวนการทั้งหมดที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจความเป็นจริงของเหตุการณ์ทั้งหมดได้ " เรื่องนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่าในสภาพจริงเน้นเรื่องเป็นเกร็ดหรือเหตุการณ์ (Event) มากกว่า กระบวนการหรือสถานการณ์ (Situation) อยากให้ลดอย่างแรกและเพิ่มอย่างหลัง แต่ก็ไม่มากนักทำ ให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

ลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่างของลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ โดยพิจารณา จากค่า t ในแต่ละข้อของแต่ละด้านโดยเอาส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์ พบว่าด้านคุณค่าข่าว ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณ และด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรม ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่าลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน แสดงว่านักหนังสือพิมพ์เองก็ไม่พอใจกับการรายงานข่าวอาชญากรรมของเพื่อนร่วมอาชีพของตน และต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงไปในทิศทางของลักษณะที่พึงประสงค์

กล่าวคือการแยกพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีความแตกต่างกัน คงมีลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรมทั้ง 3 ด้าน เพียง 4 ประการที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านคุณค่าข่าว คือ เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว เสนอในเชิงลบหรือด้านไม่ดีมากกว่าในเชิงบวกหรือด้านดี เช่น ด้านการปรับปรุง เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัวอันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับ ซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่าง เพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด

การที่ลักษณะที่เป็นจริงกับลักษณะที่พึงประสงค์ในข้อเหล่านี้ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกันเพราะ :

ในเรื่อง " เน้นเรื่องแปลกหรือแหวกแนว " แม้จะไม่ใช้เรื่องสร้างสรรค์ แต่ก็ไม่ใช่เรื่องที่จะทำให้เกิดความเสียหาย และความแปลกประหลาดมีคุณค่าของความเหมาะที่จะเป็นข่าว (Newsworthiness) มากที่สุดประการหนึ่ง ดังคำพูดติดปากในวงการหนังสือพิมพ์ว่า " สุนัขกัดคนไม่เป็นข่าว คนกัดสุนัขเป็นข่าว " นักหนังสือพิมพ์จึงเห็นว่าลักษณะการเสนอข่าวเช่นนี้เป็นความจำเป็นในวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ดังนั้นค่าคะแนนเฉลี่ยลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ในข้อนี้จึงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในเรื่อง " เสนอในเชิงลบหรือด้านไม่ดีมากกว่าในเชิงบวกหรือด้านดี เช่น ด้านการปรับปรุง " นักหนังสือพิมพ์เห็นว่าข่าวเชิงลบเป็นที่นิยมมากกว่าข่าวเชิงบวกเพราะทำข่าวได้ง่ายกว่า เหตุการณ์เชิงลบเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้เหตุการณ์เชิงลบมีแนวโน้มที่จะชัดเจน ไม่กำกวมเมื่อเปรียบเทียบกับเหตุการณ์เชิงบวก เป็นเหตุการณ์ที่ไม่คาดหวังและไม่ค่อยเกิด เพราะฉะนั้นจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจและน่าดึงดูดใจสำหรับนักข่าว (เสถียร เขยประทับ " เนื้อหาของข่าวไทยในหนังสือพิมพ์รายวันคุณภาพ " คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2542) นอกจากนี้ Bohle 1987 : 789 - 796 ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองเกี่ยวกับความขัดแย้งหรือสิ่งที่แสดงทิศทางเชิงลบว่าจะเป็นปัจจัยสำคัญในการคัดเลือกข่าวของสื่อมวลชนหรือไม่ โดยการนำข่าวมาเขียนในสองทิศทางคือข่าวเชิงลบและเชิงบวก จากนั้นนำมาคละกันแล้วให้นักข่าวอาชีพมากเลือกว่าจะตีพิมพ์ข่าวใด ผลการวิจัยพบว่านักข่าวมีแนวโน้มจะเลือกข่าวที่มีทิศทางเชิงลบ 9 ข่าว ใน 10 ข่าว เพื่อตีพิมพ์ นักข่าวเห็นว่าข่าวที่มีทิศทางลบมีความน่าสนใจที่จะนำเสนอมากกว่า เหตุผลนี้ทำให้ค่าคะแนนเฉลี่ยลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ในข้อนี้จึงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในเรื่อง " เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัวอันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน " นักหนังสือพิมพ์ไม่เห็นความแตกต่างกันระหว่างลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่ฟังประสงคในเรื่องนี้ นักหนังสือพิมพ์เห็นว่ามีค่าความสำคัญมากในลักษณะที่เป็นจริง ค่าคะแนนเฉลี่ยจึงสูงถึง 3.84 ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงมากอยู่แล้วจึงไม่สูงขึ้นอีกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในเรื่อง " เสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่าง เพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุด " เรื่องนี้เป็นคุณค่าข่าวที่จะช่วยให้หนังสือพิมพ์จำหน่ายได้ จำเป็นต้องมี ลักษณะที่เป็นจริงจึงมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูง ลักษณะที่ฟังประสงคก็มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงด้วย จึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

ลักษณะที่เป็นจริงของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่างของลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมในแต่ละด้าน ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ เมื่อพิจารณาจากค่า f ในแต่ละข้อของแต่ละด้านโดยเอาส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์ พบว่าด้านคุณค่าข่าวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ว่าลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ แตกต่างกัน เพียงบางส่วน

จากผลการวิจัยพบว่าด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเมื่อใช้วิธีการของเซฟเฟพบว่าส่วนใหญ่กลุ่มประชาชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจแตกต่างกับกลุ่มนักหนังสือพิมพ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่กลุ่มประชาชนมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักหนังสือพิมพ์ กลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ก็สูงกว่าเช่นเดียวกัน แสดงว่าประชาชนกับนักหนังสือพิมพ์ และเจ้าหน้าที่ตำรวจกับนักหนังสือพิมพ์ มีเกณฑ์การตัดสินใจเกี่ยวกับจริยธรรมและจรรยาบรรณ ในการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน การตัดสินใจ ใด ๆ ย่อมมีได้มากกว่า 1 แนวทาง การจะตัดสินใจไปในแนวทางใดนั้นผู้ตัดสินใจย่อมต้องมีเหตุผลของตนหรือของกลุ่ม นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ได้รับการปลูกฝังจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านวิชาชีพจากสถาบัน การศึกษาด้านสื่อมวลชน และในองค์กรหนังสือพิมพ์ของตน จึงทำให้มีมุมมองเกี่ยวกับเรื่องนี้แตกต่างจากประชาชน และเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรมก็เช่นเดียวกันกับด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ กล่าวคือมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเมื่อใช้วิธีการของเซฟเฟพบว่าส่วนใหญ่กลุ่มประชาชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจแตกต่างกับกลุ่มนักหนังสือพิมพ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่กลุ่มประชาชนมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักหนังสือพิมพ์ กลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจก็สูงกว่าเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ด้วยเหตุผลเดียวกันกับที่อภิปรายในด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ

ส่วนด้านคุณค่าชาวนั้น ส่วนใหญ่ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจและนักหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าบุคคลทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้คล้าย ๆ กัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะบุคคลทั้ง 3 กลุ่มมีระดับการศึกษาดี ประกอบอาชีพปัจจุบันมายาวนานพอสมควร จึงน่าจะเชื่อว่ามีระดับการเปิดรับหนังสือพิมพ์สูง กล่าวอีกนัยหนึ่งคุ้นเคยกับข้อวิพากษ์วิจารณ์หนังสือพิมพ์ในด้านคุณค่าข่าว และผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรมเท่า ๆ กัน จึงทำให้ทัศนะในเรื่องเหล่านี้ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5

ลักษณะที่พึงประสงค์ของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของประชาชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่างของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมในแต่ละด้านในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ เมื่อพิจารณาจากค่า f ในแต่ละข้อของแต่ละด้านโดยเอาส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์ พบว่า ด้านคุณค่าข่าว ครึ่งหนึ่งมี $f \text{ prob} < 0.05$ อีกครึ่งหนึ่งมี $f \text{ prob} > 0.05$ เพราะฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าค่าเฉลี่ยของทัศนะในด้านนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพียงบางส่วน ส่วนด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ และด้านผลกระทบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า " ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ แตกต่างกัน "

ดังได้กล่าวแล้ว ผลการวิจัยพบว่าด้านคุณค่าชาวนั้นครึ่งหนึ่งมีค่า $f \text{ prob} < 0.05$ แสดงว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเมื่อใช้วิธีการของเซฟเฟพบว่านักหนังสือพิมพ์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าประชาชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะ ประชาชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่า นักหนังสือพิมพ์ควรเสนอข่าวในเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น โดยลด " เรื่องแปลกแหวกแนว " " เรื่องสะเทือนอารมณ์ " " เรื่องคนทำผิดมักเป็นข่าว " เรื่องเชิงลบ " และ " เรื่องลึกลับชวนเงื่อน " ให้น้อยลง ค่าคะแนนเฉลี่ยลักษณะที่พึงประสงค์ในเรื่องเหล่านี้ของประชาชน และเจ้าหน้าที่

ตำราวจ ล้วนต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยลักษณะที่เป็นจริง ค่าคะแนนเฉลี่ยลักษณะที่พึงประสงค์เหล่านี้ของนักหนังสือพิมพ์ก็ต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยลักษณะที่เป็นจริง เช่นเดียวกัน แต่ต่ำกว่าไม่มากเมื่อเปรียบเทียบกับประชาชน และเจ้าหน้าที่ตำราวจ แสดงว่านักหนังสือพิมพ์เห็นว่าคุณค่าข่าวเหล่านี้ช่วยให้หนังสือพิมพ์ขายได้ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับธุรกิจหนังสือพิมพ์

การที่ด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ และผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรมไม่แตกต่างกันก็เพราะถ้าพิจารณาในเชิงพึงประสงค์หรือเชิงอุดมคติ บุคคลทั้งสามฝ่ายย่อมต้องการให้หนังสือพิมพ์เสนอข่าวอาชญากรรมอย่างถูกต้อง ตรงตามหลักจริยธรรม และส่งผลกระทบที่ดีต่อสังคมและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ค่าคะแนนเฉลี่ยจึงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์

ทัศนคติของประชาชน โดยส่วนใหญ่แล้วแสดงความคิดเห็นเรียงตามลำดับดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ควรเสนอข่าวที่เป็นความจริงไม่แต่งเติมเนื้อหาเพื่อให้ดูน่าสนใจและมีผลทำให้ยอดขายสูงขึ้น

2. การเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ให้เน้นจรรยาบรรณมากกว่าที่เป็นอยู่โดยเฉพาะในแง่การเคารพสิทธิส่วนบุคคลให้มากกว่าที่เป็นอยู่ รวมทั้งภาพข่าวการล้วงละเมิดทางเพศอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

3. หนังสือพิมพ์เสนอข่าวอาชญากรรมอย่างไม่เป็นกลาง บางครั้งการเสนอข่าวตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้มีอำนาจ

4. ควรระมัดระวังการลอกเลียนแบบการก่ออาชญากรรมที่อาจจะพืงมีหลังจากที่ได้มีการเสนอข่าวอาชญากรรมนั้นแล้ว

ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำราวจ โดยส่วนใหญ่แล้วแสดงความคิดเห็นเรียงตามลำดับดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ควรเสนอข่าวอาชญากรรมให้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ไม่ควรแต่งเติมเนื้อหาสาระให้เข้าใจผู้อ่าน

2. การเสนอข่าวอาชญากรรมมักจะละเมิดสิทธิส่วนบุคคลทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อม

3. ควรเสนอข่าวที่เป็นกลางไม่มีอคติกับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

ทัศนคติของนักหนังสือพิมพ์ โดยส่วนใหญ่แล้วแสดงความคิดเห็นเรียงตามลำดับดังนี้

1. การที่เสนอข่าวคลาดเคลื่อนมาจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เกี่ยวข้องกับการเสนอข่าวอาชญากรรมไม่ให้รายละเอียด และมาจากกำหนดเวลาที่บีบบังคับที่ต้องทำงานให้รวดเร็ว

2. การเสนอข่าวที่ไม่เป็นกลางเกิดขึ้นเนื่องจากผลประโยชน์ และอิทธิพลภายนอก

3. การเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์สูญเสียจรรยาบรรณโดยรวมไปมากเพราะปัญหาภายในองค์กรหนังสือพิมพ์เอง นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ทราบถึงจรรยาบรรณของสื่อมวลชนดี แต่ปฏิบัติไม่ได้เพราะปัญหาดังกล่าว

จะเห็นได้ว่าประชาชน และเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าหนังสือพิมพ์เสนอข่าวอาชญากรรมโดยมีการแต่งเติมเนื้อหาเพื่อให้ดูน่าสนใจและมีผลทำให้อยอดขายสูงขึ้น เสนอข่าวอาชญากรรมโดยไม่คำนึงถึงหลักจรรยาบรรณที่ควรมี โดยเฉพาะในแง่การเคารพสิทธิส่วนบุคคลเสนอข่าวอย่างไม่เป็นกลางเพราะตกอยู่ภายใต้อิทธิพล แม้นักหนังสือพิมพ์เองก็ยอมรับตามทัศนคติของประชาชน และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ถึงแม้ไม่ได้แสดงความคิดเห็นออกมาโดยตรง แต่ได้แสดงเหตุผลว่าเพราะอะไรจึงมีการนำเสนอข่าวเช่นนั้น

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า การเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์บางครั้งมุ่งเสนอข่าวให้รวดเร็วทันเหตุการณ์จนหลายครั้งขาดความถูกต้อง แสดงว่าหนังสือพิมพ์มีการเสนอข่าวอาชญากรรมผิดเพี้ยนไปจากความจริง เป็นที่ทราบดีอยู่แล้วว่าความรวดเร็ว (Immediacy) ก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญข้อหนึ่งของข่าว แต่ข่าวจะต้องมีความถูกต้อง กรณีนี้เป็นเพราะปัจจุบันหนังสือพิมพ์มีบุคลากรที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการรายงานข่าวไม่เพียงพอทำให้ไม่มีเวลาในการตรวจสอบข่าวให้ถูกต้อง ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวจึงควรจัดหามูลค่าการทำงานในองค์กรหนังสือพิมพ์ให้พอเพียงกับปริมาณงานที่มีอยู่

2. ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ด้าน จริยธรรม / จรรยาบรรณ พบว่าหนังสือพิมพ์มุ่งยอดขายโดยไม่คำนึงถึงความสำคัญของข่าวต่อสาธารณะ และพาดหัวข่าวเกินไปจากข้อเท็จจริงโดยไม่สะท้อนเนื้อหาหลักของข่าว จากผลการวิจัยที่กล่าวมาแสดงว่าการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์เสนอเพื่อให้มียอดขายสูงไว้มาก่อน พาดหัวตัวไม่เกินไปจากข้อเท็จจริงเพื่อเรียกร่องความสนใจจากผู้อ่าน อีกทั้งการตั้งฉายาล้วนแล้วแต่จะเกิดผลที่แปรผันตรงกับยอดขายหนังสือพิมพ์นั้น ๆ ด้วย กรณีนี้คงจะต้องเอาเรื่องจรรยาบรรณมากล่าวกัน ซึ่งจรรยาบรรณเป็นเรื่องในใจเป็นเรื่องของการสำนึกของแต่ละบุคคล เพราะหนังสือพิมพ์บางฉบับเป็นหนังสือพิมพ์ที่ติดตลาดอยู่แล้วมียอดขายสูงอยู่แล้ว การเรียกร่องความสนใจด้วยวิธีต่าง ๆ เช่นพาดหัวข่าวหวือหวา การตั้งฉายากิตติ การกระทำทั้งหลายอื่นกิตติ เพื่อเพิ่มยอดขายนั้นจึงเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็น การกระทำเป็นเรื่องที่ทราบกันอยู่แล้ว หากจะเพิ่มยอดขายควรใช้วิธีเสนอข่าวอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นเรื่องลึกลับซ่อนเงื่อนที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายให้กระจ่างเพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้ติดตามจนถึงที่สุดน่าจะดีกว่า เพราะผลการวิจัยส่วนหนึ่งก็ออกมาว่าลักษณะนี้เป็นลักษณะที่พึงประสงค์อย่างมาก อีกทั้งไม่ขัดกับองค์ประกอบของข่าวคือเรื่องที่น่ามาคลี่คลายเป็นเรื่องจริง มิใช่เป็นเรื่องที่เขียนแต่งเติมหรือแก้ไข

3. ในทัศนะของนักหนังสือพิมพ์เองก็ยอมรับว่าหนังสือพิมพ์ไม่ให้ความสำคัญกับการพิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ทราบว่ามีข้อผิดพลาด จึงน่าจะแก้ปัญหาโดยจัดเพิ่มคอลัมน์เฉพาะที่มีไว้เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาด ส่งผลให้เป็นการลงแก้ไขข่าวเป็นระบบไม่สะเปะสะปะเสนอไปตามแต่จะมีที่ว่างในหน้าหนังสือพิมพ์

4. การเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ไม่ควรลงลึกถึงรายละเอียดวิธีการก่อเหตุ เพราะจะทำให้มีผู้จดจำไปก่อเหตุตามอย่าง การวิจัยในด้านผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรมพบว่าลักษณะที่มีอยู่มากคือทำให้เกิดการลอกเลียนแบบในการประกอบอาชญากรรม ดังนั้นการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์จึงไม่ควรเสนอรายละเอียดวิธีการก่อเหตุ

5. การเสนอข่าวอาชญากรรมในแต่ละเรื่องหรือแต่ละคดี หนังสือพิมพ์ควรคำนึงถึงการรายงานผลคำพิพากษาที่สุดในเรื่องหรือคดีนั้น ๆ ด้วย ไม่เพียงคำนึงถึงการเสนอข่าวการเกิดเหตุ การจับกุมผู้กระทำผิดแล้วก็แล้วไป เพราะจะทำให้ผู้อ่านเห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด ดังที่ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์โดยรวม ลักษณะที่เป็นจริงของการเสนอข่าวอาชญากรรมในเรื่อง " ทำให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายในแต่ละลักษณะความผิด " มีค่าคะแนนเฉลี่ย = 3.31

6. ในการเสนอข่าวอาชญากรรมควรเสนอข้อคิดเกี่ยวกับการหาวิธีป้องกันไว้ด้วยเสมอ เพราะผลการวิจัยด้านคุณข่าวพบว่าลักษณะที่พึงประสงค์หรือที่ต้องการให้มีอยู่มากประการหนึ่งของการเสนอข่าวอาชญากรรมคือ เสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภัยใกล้ตัวอันอาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือคนใกล้ชิดผู้อ่าน

7. ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าลักษณะที่พึงประสงค์น้อยที่สุดคือรายงานในลักษณะซ้ำเดิมความทุกข์ของสตรีหรือเด็ก ผู้เสียหาย ในคดีการล่วงละเมิดทางเพศ ดังนั้นการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศของเด็กและสตรีน่าจะมียอดคร่ำที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับสิทธิเด็กและสตรีร่วมทำงานอยู่ด้วย ซึ่งในปัจจุบันมีองค์กรที่เคลื่อนไหวเกี่ยวกับสิทธิเด็กและสตรีอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีของนางปวีณา หงสกุล

8. การจูงใจผู้อ่านให้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามหาตัวผู้กระทำผิด เป็นลักษณะที่ต้องการให้มีอยู่มากข้อหนึ่ง ข้อนี้เห็นว่าจะทำได้ยากในสังคมไทยเพราะพื้นฐานทางจิตใจของคนไทยไม่ค่อยจะปฏิบัติในลักษณะเช่นนี้ แม้จะเห็นดีเห็นงามด้วยก็ตามด้วยเหตุผลที่มีมากมาย เช่น ไม่ต้องการยุ่งยากขึ้นศาลหรือติดต่อกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนภัยอันตรายที่อาจมีมาถึง อันเป็นความคิดแบบฝังหัวไปแล้ว การจะเผยแพร่ข่าวกรรมเช่นนี้น่าจะทำได้ไม่ถนัดนัก หรือทำได้ก็อาจใช้เวลา นาน ดังนั้น การช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ควรมีวิธีที่ไม่ต้องเปิดเผยตัวโดยสอดแทรกลงในการเสนอข่าวอาชญากรรมนั้น ๆ เช่น หากผู้ใดทราบเบาะแสของคนร้ายให้ติดต่อมาที่..... เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่นผู้เกี่ยวข้องกับข่าวในระดับต่าง ๆ ในองค์กรสื่อมวลชน เช่น ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หัวหน้าข่าว นักข่าว กับผู้ที่มีบทบาทในการผลิต บุคคลากรด้านนิเทศศาสตร์ เช่น นักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ หรือสังคมศาสตร์อื่น ๆ การศึกษาดังกล่าวอาจชี้ให้เห็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการสื่อข่าว รายงานข่าวอาชญากรรมให้มีคุณภาพ และสอดคล้องกับหลักการด้านวิชาชีพยิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมสื่อมวลชน เช่น นักการเมือง ฝ่ายนิติบัญญัติ และบริหาร พนักงานอัยการ และตุลาการ ด้วย
3. ควรมีการวิจัยเรื่องนี้ในลักษณะอื่นให้กว้างขวางออกไป เช่น
  - 3.1 การวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับข่าวอาชญากรรมว่า เนื้อหาที่น่าเสอมีลักษณะอย่างไร มีปริมาณมากน้อยเพียงใด และนำเสนอด้วยวิธีการใด
  - 3.2 การศึกษาทัศนคติหรือความรู้สึกของผู้ที่เคยตกเป็นข่าวอาชญากรรม
  - 3.3 การวิจัยครั้งนี้ใช้การสำรวจ การวิจัยครั้งต่อไปควรเป็นการศึกษาแบบเจาะลึกหรือใช้คำถามปลายเปิดให้มากขึ้น ซึ่งจะทำให้ได้คำตอบที่ลึกและชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- คณะวารสารศาสตร์และสื่อมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการทำหนังสือพิมพ์**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เรือนอักษร , 2525.
- จ้ออัน วุฒิกรมรักษา. **หลักการรายงานข่าว**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพฤกษ์ , 2536.
- ชวรัตน์ เชิดชัย. **การสื่อข่าว**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ธรรมศาสตร์ , 2521.
- ดรุณี นีร์ญรักษ์. **การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2534.
- ดรุณี นีร์ญรักษ์. **เทคนิคการหาข่าวและการเขียนข่าวหนังสือพิมพ์** . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2534.
- ปรมะ สตะเวทิน. **การสื่อสารมวลชน พิมพ์ครั้งที่ 1**. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์ , 2529.
- พิศิษฐ์ ขวาลาวัช. **การรายงานข่าวชั้นสูง**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพฤกษ์ , 2531.
- วันดี ทองนอก. **การรายงานข่าวสำหรับสื่อมวลชน**. เชียงใหม่ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , 2538.
- ศิริชัย ศิริกายะ และ กาญจนา แก้วเทพ. **ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2531.
- สมควร กวียะ. **การสื่อสารมวลชน บทบาทหน้าที่ เสรีภาพ และความรับผิดชอบ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า , 2539.
- สุภา ศิริमानนท์. **จริยธรรมของหนังสือพิมพ์**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรสาส์น , 2529.

เอกสาร

- กรมตำรวจ. **"มูลเหตุและแรงจูงใจที่เป็นเหตุให้เยาวชนก่ออาชญากรรม"** เอกสารการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาข้าราชการตำรวจ , 2530.
- สุกัญญา สุตบรรทัด. **"จริยธรรมในวิชาชีพหนังสือพิมพ์"** เอกสารประกอบการสอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์

- วินิตา สิริหาร. "ลักษณะทางประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมการลงทุนกับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร และการให้ความสำคัญในเรื่ององค์ประกอบทางการสื่อสารของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2539.
- ศรีลักษณ์ ศิลปี. " ปัญหาทางด้านจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ในการเสนอข่าวอาชญากรรม " วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการหนังสือพิมพ์ คณะนิเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2538.
- เอนจิต กิตติวัฒน์. "การวิเคราะห์เนื้อหาความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์ภาคค่ำ" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2539.

ภาษาอังกฤษ

Books

- Atkin, Charies K. New Model for Mass Communication Research. New york: The Free Press, 1935.
- Cherry, colin. On Human Communication A Review : A Survey and Criticism. 3 rd ed. The United States of America : The Massachusetts Institute Of Technology, 1978.
- De Foeur, Melvin L. Theories of Mass Communication. New York : David Mc Kay Company, 1966.
- Gablentz. International Encyclopedia of the Social Sciences. London : Macmillan, 1968.
- Klapper & Joseph T. The effects of Mass Communication. New York : The free Press, 1960.
- Lasswell , H.D. The Structure and Function of Communication in Society in Bryson L The Communication of Ideas. New York : Harper and Brothers, 1948.
- McQuisil Denis. Mass Communication Theory an Introduction. London : Sage Publication, 1983.

MeQuaill Denis and Windahl Sven. *Communication Models*. New York : Longman, 1981.

DRU

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเพื่อการศึกษาเรื่อง ลักษณะที่เป็นจริง และลักษณะที่ต้องการให้เป็น ของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ ในทัศนะของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และนักหนังสือพิมพ์ ท่านไม่จำเป็นต้องเขียนชื่อ-นามสกุลแต่อย่างใด คำตอบทุกคำตอบจะถือเป็นความลับ คำตอบของท่านทุกข้อถือเป็นความสำคัญอย่างยิ่ง โปรดอ่านและพิจารณาโดยละเอียด ตอบให้ตรงกับความเป็นจริงโดยอิสระของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
โปรดทำเครื่องหมาย / ลงหน้าข้อความที่ตรงกับตัวท่าน หรือกรอกข้อมูลที่ตรงความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านลงในช่องว่าง

1. ปัจจุบันท่านประกอบอาชีพ
(   )   นักหนังสือพิมพ์
(   )   เจ้าหน้าที่ตำรวจ
(   )   อื่น ๆ โปรดระบุ .....

2. ระยะเวลาที่ท่านประกอบอาชีพนี้
(   )   ไม่เกิน 3 ปี
(   )   3 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี
(   )   5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี
(   )   10 ปี แต่ไม่เกิน 20 ปี
(   )   20 ปีขึ้นไป

3. ท่านมีระดับการศึกษา

- ( ) มัธยมศึกษาตอนต้น
 ( ) มัธยมศึกษาตอนปลาย
 ( ) อนุปริญญา
 ( ) ปริญญาตรี
 ( ) ปริญญาโท
 ( ) อื่น ๆ โปรดระบุ .....

3. การได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาชีพ

- ( ) เคย
 ( ) ไม่เคย

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่เป็นจริง และลักษณะที่ต้องการให้เป็นของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรมในทัศนะของท่าน 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่เป็นจริง และลักษณะที่ต้องการให้เป็น โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องลักษณะที่เป็นจริง และลักษณะที่ต้องการให้เป็น ตามความคิดเห็นของท่านโดยอิสระ

ลักษณะที่เป็นจริง หมายถึง ลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันที่ท่านพบเห็น จำแนกเป็น 5 ระดับ

ระดับ 5	หมายถึง	ลักษณะนั้นเป็นอยู่หรือมีอยู่มากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	ลักษณะนั้นเป็นอยู่หรือมีอยู่มาก
ระดับ 3	หมายถึง	ลักษณะนั้นเป็นอยู่หรือมีอยู่ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	ลักษณะนั้นเป็นอยู่หรือมีอยู่น้อย
ระดับ 1	หมายถึง	ลักษณะนั้นเป็นอยู่หรือมีอยู่น้อยที่สุด

ลักษณะที่ต้องการให้เป็น หมายถึง ลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดของท่าน

ระดับ	5	หมายถึง	ลักษณะนั้นท่านต้องการให้เป็นหรือให้มีมากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	ลักษณะนั้นท่านต้องการให้เป็นหรือให้มีมาก
ระดับ	3	หมายถึง	ลักษณะนั้นท่านต้องการให้เป็นหรือให้มีปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	ลักษณะนั้นท่านต้องการให้เป็นหรือให้มีน้อย
ระดับ	1	หมายถึง	ลักษณะนั้นท่านต้องการให้เป็นหรือให้มีน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรม ของหนังสือพิมพ์	ลักษณะที่เป็นอยู่					ลักษณะที่ต้องการให้เป็น				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
1. ระมัดระวังการพาดหัวข่าวเพื่อไม่ก่อให้เกิด ความตกใจ			/						/	

หมายความว่าในสภาพตามความเป็นจริงการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์มีการระมัดระวังการพาดหัวข่าวเพื่อไม่ก่อให้เกิดความตกใจในระดับปานกลาง แต่ท่านต้องการให้ระมัดระวังในระดับมาก

ตอนที่ 3

ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์

ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ต่อไปนี้
 อย่างเป็นอิสระ

1. ลักษณะหรือปัญหาด้านการเสนอข่าว

.....

.....

.....

.....

2. ลักษณะหรือปัญหาด้านจริยธรรม / จรรยาบรรณ ในการเสนอข่าว

.....

.....

.....

.....

3. ลักษณะหรือปัญหาด้านผลกระทบจากการเสนอข่าว

.....

.....

.....

.....

4. อื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ พันตำรวจตรี บุญฤทธิ์ ศรีวิจิตร
- การศึกษา สำเร็จการศึกษา ประถม - มัธยม จากโรงเรียนเซนต์คาเบรียล โรงเรียนเตรียมทหาร และ รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต จากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ สามพราน เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เมื่อปี พ.ศ. 2541
- การทำงาน ปัจจุบันรับราชการตำรวจ ในหน้าที่สืบสวน - สอบสวน โดยตลอด มีประวัติการรับราชการดังนี้
- รองสารวัตรสืบสวนสอบสวน สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครปฐม
  - รองสารวัตรแผนก 3 กองกำกับการ 1 กองปราบปราม
  - รองสารวัตรแผนก 2 กองกำกับการ 1 กองปราบปราม
  - รองสารวัตรแผนก 4 กองกำกับการ 2 กองปราบปราม
  - สารวัตร (สอบสวน) แผนก 2 กองกำกับการ 3 กองปราบปราม